មាតិកា

I.ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

១.ព្រះរាជក្រម

២៣-៦-២០០៦ -ព្រះរាជក្រម នស/រកម/០៦០៦/០១៧ ស្តីពីការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០០៦-២០១០ ***(ត មកពីរាជកិច្ចលេខ ៥០)*** ៤៧០០

២.ព្រះរាជក្រឹត្យ

១៦-០១-២០០៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០១០៦/០១៦ ស្តីពីការបំពាក់គ្រឿងឥស្សរិយយស តាមលំដាប់ ថ្នាក់ជូនសមាជិក សមាជិកា ព្រឹទ្ធសភាចំនួន ៦០ រូប ៤៧៧២

២៧-៦-២០០៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៦០៦/២៧៥ ស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទប់ស្កាត់អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ៤៧៧៦

២៩-៦-២០០៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៦០៦/២៧៧ ស្តីពីការតែងតាំង ឯកឧត្តម **ចាន់ ចំរើន** ជាទីប្រឹក្សាសម្តេច **ស៊ីសុវត្ថិ ជីវ័នមុនីរក្ស** អនុប្រធានទី ១ នៃព្រឹទ្ធសភា ទទួលបន្ទុក ទំនាក់ទំនងទូទៅ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម មានឋានៈស្មើ រដ្ឋលេខាធិការ ៤៧៨១

II.រាជរដ្ឋាភិបាល

អនុក្រឹត្យ

៣០-៦-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៦២ អនក្រ.បក ស្តីពីការកំណត់ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ៤៧៨២

១០-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៧៩ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៤៧

១០-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨០ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៤៨

១១-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨១ អនក្រ.តត ស្តីពីការផ្ទេរភារកិច្ច និងតែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៤៩

១១-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨២ អនក្រ.តត ស្តីពីការតម្លើងថ្នាក់ជូនមន្ត្រីរាជការ ៤៨៥១

១២-៧-២០០៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៣ អនក្រ.តត ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៤៨៥២

នស/រកម/០៦០៦/០១៧

ព្រះរាជក្រម

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១១ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងផែនការ

-បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ០៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់យល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិច្បាប់ព្រមទាំងលើខ្លឹមសារនៃអត្ថបទច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី ០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់
ស្ដីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមលើ
ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០

មាត្រា ១.-

អនុម័តយល់ព្រមលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០ ដូចមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ២០០៦-២០១០ នេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

នស/រកម.០៦០៦.២៩១

ព្រះហស្ថលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្ថលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

ហត្ថលេខា

ឆាយ ថន

លេខ: ៤៦៤ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

យុន ជិនកេន

(ត មកពីរាជកិច្ចលេខ ៥០)

នៃការអប់រំ ។ ទោះជាដូចនេះក្ដី ទន្ទឹមនឹងចំនួនសិស្សច្រើនចូលរៀននៅសាលាត្រូវបានចាត់ជាកត្តាមួយដ៏សំខាន់ គុណភាពនៃការអប់រំ ក៏ដូចជាលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស អត្រាបោះបង់ចោលការសិក្សានិងត្រួតថ្នាក់ និង ផលធៀបសិស្ស-គ្រូ ក៏ជាប្រការចាំបាច់ដែលត្រូវផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានច្រើនជាងមុនផងដែរ ។

២.៥៨ ដើម្បីលើកកម្ពស់កម្រិតស្ដង់ដាររបស់ឧត្ដមសិក្សា ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ ការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជនកំពុងតែកើនឡើង រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការវាយតម្លៃគុណភាព ដើម្បីតាមដានត្រួតពិនិត្យលើគុណភាពនៃការបណ្ដុះបណ្ដាល និងដើម្បីធានាថា និស្សិតដែលបានបញ្ចប់ការសិក្សាមានសមត្ថភាព និងគុណភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបំពេញការងារសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់ប្រទេសជាតិ ។

តារាង២.៤ : សូចនាករអប់រំ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ចំនួនសាលាបឋមសិក្សា	៤.៦៩៣	៥.៤៦៨	៦.១៨០
ចំងាយផ្លូវដែលឆ្ងាយបំផុតទៅកាន់សាលាបឋមសិក្សា (គ.ម)		២	១.៥
អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (សរុប-សិស្សប្រុស-សិស្សស្រី)		៨៧ - ៩០ - ៨៤	៩១.៩- ៩៣ - ៩០.៧
អត្រាគង់វង្សនៅថ្នាក់ទី១-ទី៦		៥១.០	៥៣.១
ចំនួនសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ	៣៥៤	៣៦៧	៨០០
ចំងាយផ្លូវដែលឆ្ងាយបំផុតទៅកាន់មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (គ.ម)		៨	៤
អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប-សិស្សប្រុស-សិស្សស្រី)		១៩ - ២១- ១៦	២៦.១- ២៧.១-២៤.៨
អត្រាគង់វង្សនៅថ្នាក់ទី១-ទី៩		៣៣	៣០.១៨
អត្រានៃអក្ខរជនពីអាយុ១៥-២៤ឆ្នាំ		៨២ (១៩៩៨)	៨៣.៤

ប្រភព : កម្រងស្ថិតិប្រចាំឆ្នាំ ២០០៣ និង ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

២.៥៩ *សុខាភិបាល* : វិស័យនេះដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ អវត្តមាននៃសុខភាពល្អ គឺជាមូលហេតុនិងផលវិបាកមួយនៃភាពក្រីក្រ ។ ចំពោះហេតុផលសំខាន់នានានិងហេតុផលផ្សេងៗទៀត ដូចជា កង្វះខាតសមត្ថភាព ក្នុងនោះមាន ធនធានមនុស្សដែលមានការបណ្ដុះបណ្ដាល សន្ទស្សន៍សុខភាពសំខាន់ៗមានកម្រិតទាបច្រើននៅឡើយ បើធៀបនឹងប្រទេសជិតខាងក្នុងសមាគមអាស៊ាន ។ ទោះជាដូចនេះក្ដី សន្ទស្សន៍ភាគច្រើនបំផុតបង្ហាញពីការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាវិជ្ជមាន នៅក្នុងបណ្ដាឆ្នាំថ្មីៗនេះ ហើយគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ដែលបានកំណត់សម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ អាចនឹងសម្រេចបាន ឬអាចសម្រេចលើសពីការកំណត់នៅក្នុងករណីមួយចំនួន ។ ជម្ងឺគ្រុនស្វិតដៃជើងត្រូវបានលុបបំបាត់ចោលទាំងស្រុង ហើយសមត្ថភាពផលិតអំបិលអ៊ីយ៉ូដក្នុងប្រទេសសម្រេចបានមានលើសពីតម្រូវការទូទាំងប្រទេស ។ ទោះបីដូចនេះក្ដី បញ្ហាប្រឈមដែលនៅតែមាន គឺការផ្ដល់ទៅលទ្ធភាពទទួលបានសេវាកម្មដែលមានលក្ខណៈងាយស្រួលជាងមុននិងមានតម្លៃតិចជាងមុន ដល់អ្នកក្រ ដើម្បីឱ្យពួកគាត់បានទទួលកម្ម

រវាងតំបន់ទីប្រជុំជននិងជនបទ ក៏ដូចជារវាងក្រុមមនុស្សដែលមានស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចខុសៗគ្នា ។ ផ្លូវថ្នល់ជនបទដែលមានសណ្ឋានប្រសើរជាងមុន និងប្រាក់បៀវត្សខ្ពស់ជាងមុនសម្រាប់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល អាចជួយសម្រួលដល់ទិដ្ឋភាពមួយចំនួនក្នុងការកាត់បន្ថយនូវគម្លាតទាំងនោះ ។

២.៦០ ទោះបីជាវឌ្ឍនភាពជាច្រើនសម្រេចបាននៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាលក៏ដោយ ការឈានទៅដល់កម្រិតដ៏សមស្របនៃស្ថានភាពសុខាភិបាល ត្រូវដើរនៅលើផ្លូវដ៏វែងឆ្ងាយនៅឡើយ ជាពិសេស ចំពោះការកាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពមាតានិងទារក ។ ប៉ុន្តែ វិធានការនានាដែលកំពុងត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្ត ជាសញ្ញាមួយដ៏ល្អប្រសើរនាពេលអនាគត ។ ចំនួនសរុបនៃមជ្ឈមណ្ឌលសុខភាពដែលមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីផ្តល់សំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា បានកើនឡើងពី ៣៨៦ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ៨៣២ ក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ហើយចំនួនមន្ទីរពេទ្យបង្អែកសរុបមាន ៦៩ ដែលក្នុងនោះ មន្ទីរពេទ្យបង្អែកចំនួន១៥ បានផ្តល់នូវសំណុំសកម្មភាពបង្គ្រប់នៅឆ្នាំ២០០៤ ។ ជោគជ័យក្នុងវិធានការត្រួតពិនិត្យជម្ងឺ អាចកត់សម្គាល់បានតាមរយៈ (១) ការបង្កើនការព្យាបាល/ការការពារជម្ងឺរបេង (២) ការធ្លាក់ចុះនៃអត្រានៃការកើតឡើងនិងអត្រានៃករណីមរណភាព ដោយសារជម្ងឺគ្រុនចាញ់ គ្រុនឈាម កញ្ជ្រិល និងអាសន្នរោគ (៣) ការលុបបំបាត់ទាំងស្រុងនូវជម្ងឺគ្រុនស្វិតដៃជើងនៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ ។ ភាគរយនៃស្ត្រីមានផ្ទៃពោះដែលបានទៅពិនិត្យផ្ទៃពោះយ៉ាងហោចណាស់បានពីរដងមុនពេលសម្រាល បានកើនឡើងពី ២៩ភាគរយ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដល់ ៤៧ភាគរយនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ ប៉ុន្តែទោះបី ជាមានការធ្លាក់ចុះ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាង ២.៥ ខាងក្រោមក៏ដោយ ក៏អត្រាមួយចំនួននៅតែមានកម្រិតខ្ពស់ជាងគេនៅឡើយនៅក្នុងតំបន់ ។ បញ្ហាដ៏គួរឱ្យព្រួយបារម្ភមួយដែលកំពុងលេចឡើង ពីការកើនឡើងនៃការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន នៅក្នុងចំណោមយុវជនកម្ពុជានៅក្នុងរយៈពេលពីរ-បីឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបញ្ហានេះ *អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន* ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៥ ។

២.៦១ *ការថយចុះនៃអត្រាមនុស្សពេញវ័យដែលត្រូវបានធ្វើតេស្តឈាមឃើញថាមានមេរោគហ៊ីវវិជ្ជមាន* បានកើតមានឡើង ជាមួយនឹងការយល់ដឹងកម្រិតខ្ពស់ពីមេរោគហ៊ីវ/អេដស៍ ដោយសារការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ តាមរយៈការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់របស់រដ្ឋាភិបាល ការផ្តល់មូលនិធិដ៏ច្រើនពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៅក្នុងចំណោមដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេសទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារនេះ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដោយបានទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការឆ្លើយតបជាលក្ខណៈវិមជ្ឈការតាមរយៈយន្តការពហុវិស័យចំពោះការរីករាលដាលនៃមេរោគហ៊ីវ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានបង្កើត *អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍* ដើម្បីដឹកនាំ សម្របសម្រួលនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យការឆ្លើយតបរបស់សង្គមជាតិទាំងមូល តាមរយៈក្រសួង-ស្ថាប័ន និងខេត្ត-ក្រុង ទាំងអស់ ។ *អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍* តំណាងឱ្យការប្រកាន់ជំហររបស់កម្ពុជា ចំពោះ

គោលការណ៍បី-មួយ[1] និងទទួលខុសត្រូវចំពោះការរៀបចំនិងការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីរោគហ៊ីវ (២០០១-២០០៥ និង ២០០៦-២០១០) របស់កម្ពុជា ។ បញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ គឺត្រូវរក្សានូវកម្រិតវឌ្ឍនភាព និងកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បី ទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃមេរោគហ៊ីវទៅដល់ក្រុមគ្រួសារ ។

តារាង២.៥ : សូចនាករសុខាភិបាល

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង១.០០០ កំណើតរស់		៩៥	៦៦
អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ក្នុង១.០០០ កំណើតរស់		១២៤	៨២
ផលធៀបមរណភាពមាតា ក្នុង១០០.០០០ កំណើតរស់		៤៣៧	ពុំមានតួលេខ
ការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ (%)		៣២	ពុំមានតួលេខ
កុមារអាយុក្រោម ១ឆ្នាំ បានចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺ DPT3 (%)		៤៣	៨៣
កុមារអាយុក្រោម ១ឆ្នាំ ដែលបានចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺកញ្ជ្រិល (%)		៤១.៤	៨០
ជម្ងឺគ្រុនចាញ់ : អត្រាស្លាប់ (%)		០.៤	០.៣៦
ជម្ងឺរបេង : អត្រាស្លាប់ (ក្នុងប្រជាជន ១០០.០០០នាក់)	៩០ (១៩៩៧)	ពុំមានតួលេខ	ពុំមានតួលេខ
អត្រាយុវជនដែលផ្ទុកមេរោគអេដស៍ (%នៃយុវជនអាយុ១៥-៤៩)	៣.០ (១៩៩៧)	២.៨	១.៩
ចំនួនមណ្ឌលសុខភាព	៥១៤	៩៤២ (២០០២)	៩៦៥
ចំនួនមន្ទីរពេទ្យស្រុកប្រតិបត្តិការ	៦៥ (១៩៩៧)	៦៨ (២០០២)	៦៩

ប្រភព : អង្កេតប្រជាជនពាក់កណ្តាលជំរឿននៅកម្ពុជា ក្រសួងសុខាភិបាល អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍ ។

កំណត់សម្គាល់ : តួលេខទាំងអស់ អាចនឹងកែប្រែទៅតាមទិន្នន័យ ដែលនឹងបានមកពីអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពនៅកម្ពុជា នាពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០០៦

២.៦២ កម្មវិធីសាកល្បងដើម្បីពង្រីកសេវាសុខភាពមូលដ្ឋាន ក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិចំនួន ៥ ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយផ្នែកឯកជន (អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល) តាមរយៈការរៀបចំកិច្ចសន្យា បានអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យ ដោយបានបង្កើនការផ្តល់សេវាសុខភាពមូលដ្ឋានពីពីរទៅបីដង និងដោយបានកាត់បន្ថយការចំណាយលើសុខភាពរបស់គ្រួសារក្រីក្របានប្រហែលពី ៦០-៧០ភាគរយ ក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំ (១៩៩៨-២០០១) ។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវបានពង្រីក ដើម្បីគ្របដណ្តប់លើស្រុកប្រតិបត្តិការចំនួន ១១ នៅឆ្នាំ២០០៥ ។ ចំពោះធនធានមនុស្សសម្រាប់វិស័យនេះ ចំនួននិស្សិតដែលបានបញ្ចប់ការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងជំនាញថែទាំផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ បានកើនឡើង ពី ១០៩ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ៥៩៩ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ហើយសិក្ខាកាមប្រហែល ១២.០០០នាក់ បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនៅនឹងកន្លែង លើការងារសំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា ។

២.៦៣ ចំណាយចរិការបស់រដ្ឋាភិបាលសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល បានកើនឡើង ២៦៤ភាគរយ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ២០០៤ ។ ជុំវិញបញ្ហាចំណាយចរិកាសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល នៅមានការងារជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើពោលគឺ មិនត្រឹមតែត្រូវផ្តោតលើការធ្វើវិភាជន៍ជាក់ស្តែងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវមានការផ្តោតផងដែរថា ថវិកា

[1] *អាជ្ញាធរជាតិ មួយ ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ មួយ និង ប្រព័ន្ធជាតិ មួយ សម្រាប់តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ*

ទាំងនោះត្រូវបានផ្តល់ជូនទាន់ពេលវេលា និងត្រូវបានប្រើប្រាស់សមស្របតាមគោលការណ៍ ។ ប៉ុន្តែ តម្រូវការមានកម្រិតខ្ពស់ខ្លាំង ដោយព្រោះថា ចំណាយជាក់ស្តែងនៅតែទាប ដោយមិនរាប់បញ្ចូលនូវចំណាយផ្ទាល់របស់វិស័យឯកជន ឬរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ។

២.៦៤ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាលឆ្នាំ២០០៣-២០០៧* កំពុងត្រូវបានអនុវត្តដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ យ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ដែលកំពុងសហការនៅក្នុងវិស័យនេះ ដោយដំណើរការទៅតាម *អភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ* ។ ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិមួយ នឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៦ ដែលជាពេលដែលផែនការនេះនឹងត្រូវពន្យារដល់ឆ្នាំ២០១០ ដើម្បីឱ្យស្របគ្នាជាមួយនឹងដំណាក់កាលរបស់ *ផយអជ* ។

២.៦៥ *សមភាពយេនឌ័រ* : បញ្ហាដ៏សំខាន់មួយ គឺត្រូវបង្កើតឱ្យមានតុល្យភាពយេនឌ័រ ដែលប្រកបដោយសមធម៌និងមានស្មេរភាព (រវាងបុរសនិងស្ត្រី រវាងក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី) ក្នុងការទទួលបាននូវទំនិញនិងសេវាកម្មនានា ការចូលរួមក្នុងនិងការទទួលបានផលប្រយោជន៍ពី ដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍនៅគ្រប់កម្រិតនិងគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ ដូចជាកម្លាំងពលកម្ម ថ្នាក់រៀបចំគោលនយោបាយនិងថ្នាក់ដឹកនាំនយោបាយ ស្ថាប័ននានា ការអប់រំ និងសេវាថែទាំសុខភាព ។ វិសមភាពយេនឌ័រ ក៏ជាមូលហេតុចម្បងនៃភាពក្រីក្រ ជាពិសេស ជាប្អូនឹងគ្រួសារដែលមានស្ត្រី (ស្ត្រីមេម៉ាយ) ជាមេគ្រួសារ ។ ដូចនេះ បញ្ហាយេនឌ័រត្រូវបញ្ជ្រាបទៅក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់របស់ប្រទេស ហើយគឺជាបញ្ហាមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាអន្តរវិស័យដទៃទៀត ។ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងជាបណ្តើរៗត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេលច្រើនឆ្នាំកន្លងមកនេះ ប៉ុន្តែនៅមានបញ្ហាជាច្រើនទៀតដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងការបញ្ជ្រាបនិងបង្កើនកម្រិតនៃការយល់ដឹងអំពីយេនឌ័រ ហើយនឹងត្រូវរំលេចឡើងនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃឯកសារនេះ ។ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ *ច្បាប់ប្រឆាំងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ* ត្រូវបានអនុម័តរួចហើយ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី*ច្បាប់ប្រឆាំងការជួញដូរ* ត្រូវបានដាក់ជូនទៅដល់រដ្ឋសភា ហើយអាចនឹងត្រូវអនុម័ត នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៦ ។

២.៦៦ *ប្រជាជន* : ប្រជាជនដែលមានការអប់រំ មានសុខភាពល្អ និងមានថាមពលពេញលេញ គឺជាទ្រព្យធន ហើយជាអ្នកបង្កើតនូវទ្រព្យធនរបស់ប្រជាជាតិមួយ ។ ដូចនេះ ប្រជាជន គឺជាបញ្ហាស្នូលនៃការងារទាំងអស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍ ហើយជាអ្នករួមចំណែកបង្កើតនិងជាអ្នកប្រើប្រាស់ នូវការអភិវឌ្ឍទាំងនោះ ។ អភិបាលកិច្ចល្អផ្តល់នូវបរិយាកាសសម្រាប់ប្រជាជនធ្វើឱ្យមានការរីកលូតលាស់ និងធ្វើឱ្យសម្រេចសក្តានុពលពេញលេញរបស់ខ្លួន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនផង និងជាប្រយោជន៍របស់សង្គមនិងប្រទេសជាតិផង ។ គោលដៅរបស់គោលនយោបាយជាតិប្រជាជន គឺធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរនៃនិន្នាការប្រជាសាស្ត្រ ដើម្បីធ្វើឱ្យចំនួន សមាសភាព និងរបាយប្រជាជនស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងភាពចាំបាច់នៃការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព សម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ព្រមទាំងដើម្បីធានាឱ្យប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូបមានលទ្ធភាព

ប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវសេវាសុខភាពបន្តពូជក្នុងឆ្នាំ២០១៥ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ នៅក្នុង *គោលនយោបាយជាតិប្រជាជន* របស់កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់សារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះការគាំទ្រដល់សិទ្ធិរបស់គូស្វាមីដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយសេរីនិងដោយទទួលខុសត្រូវ លើចំនួនកូន លើចន្លោះពេលពីកំណើតរបស់កូនមួយទៅកូនមួយទៀត និងលើការកំណត់ពេលវេលាចង់បានកូន ហើយដើម្បីមានលទ្ធភាពទទួលនូវព័ត៌មាន សេវាអប់រំ និងមធ្យោបាយដើម្បីអនុវត្តឆន្ទៈខាងលើនេះ ។ គណៈកម្មាធិការជាតិសម្រាប់ប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិប្រជាជន ។

តារាង២.៦ : សូចនាករប្រជាជនសំខាន់ៗ

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ចំនួនប្រជាជន (លាននាក់)	១០.៦៦	១២.៥៧	១៣.៦៦
សមាមាត្រស្ត្រី/បុរស (ក្នុងចំណោមស្ត្រី១០០) :	៩១.៧ (១៩៩៦)	៩៣.០ (១៩៩៨)	៩៣.៥ (២០០៤)
ប្រជាជនពីអាយុ ០-១៤ឆ្នាំ (%)	៤៣.៩ (១៩៩៦)	៤២.៨ (១៩៩៨)	៣៥.០ (២០០៤)
ប្រជាជនពីអាយុ ១៥-៥៩ឆ្នាំ (%)	៥០.៨ (១៩៩៦)	៥១.៨ (១៩៩៨)	៥៥.១ (២០០៤)
ប្រជាជនពីអាយុ៦០ និងចាស់ជាង (%)	៥.៣ (១៩៩៦)	៥.៣ (១៩៩៨)	៥.៩ (២០០៤)
ដង់ស៊ីតេប្រជាជន (ក្នុង១គម ^{2})	៥៩.១ (១៩៩៦)	៦៤.០ (១៩៩៨)	៧៤.០ (២០០៤)
អាយុសង្ឃឹមរស់មធ្យមពីកំណើត : បុរស/ស្ត្រី	៥១.៨/៥៥.៨	៥៤.៤/៦០.៦	៥៧.៩/៦៤.១
អត្រាភាពបង្កើតកូនសរុប	៥.២ (១៩៩៦)	៤.០	៣.៣ (២០០៤)
អត្រាកំណើនប្រចាំឆ្នាំ (%)	២.៤៩ (១៩៩៨)	១.៨១	១.៨១ (២០០៤)
ស្ត្រីរៀបការដែលប្រើប្រាស់វិធីពន្យារកំណើតទំនើប(%)		១៨.៥	២០.១

ប្រភព : អង្កេតប្រជាសាស្ត្រ ឆ្នាំ១៩៩៦ ជំរឿនប្រជាជន ឆ្នាំ១៩៩៨ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ

២.៦៧ ចំនួនប្រជាជនកម្ពុជាបានទទួលរងការថយចុះយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ១៩៧៥-១៩៧៩ ប៉ុន្តែបានកើនឡើងវិញជាបណ្តើរៗ ចាប់តាំងពីក្រោយដំណាក់កាលនេះមក ដោយសារការថយចុះនៃអត្រាស្លាប់ ការកើនឡើងនៃភាពមានអាយុវែង និងការថយចុះនៃអត្រាស្លាប់របស់ទារក កុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ និងមាតា ។ ទោះបីជាសូចនាករមួយចំនួនក្នុងចំណោម សូចនាករទាំងនេះនៅតែមានកម្រិតខ្ពស់នៅឡើយក៏ដោយ បាតុភូតសង្គមទាំងនេះ បានថយចុះគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ តារាង២.៦ ខាងក្រោម បង្ហាញពីការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃអាយុសង្ឃឹមរស់មធ្យមនៅពេលកើត ដល់៦ឆ្នាំសម្រាប់បុរស និង៩ឆ្នាំសម្រាប់ស្ត្រី ដោយឆ្លុះបញ្ចាំងនូវភាពប្រសើរឡើងនៃសុខុមាលភាពទូទៅ ។ អត្រាកំណើតសរុបមានការថយចុះយ៉ាងច្រើន ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ មាននិន្នាការប្រសើរឡើងនៅក្នុងតុល្យភាពភេទ ឬសមាមាត្ររវាងចំនួនបុរសនិងស្ត្រី ដែលបានថយចុះយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ ដោយសារការប្រែប្រួលប្រជាសាស្ត្រ ។ ចំណុចគួរឱ្យកត់សម្គាល់មួយទៀតគឺការកើនឡើងនៃប្រជាជនក្នុងវ័យយុវជន ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ៦ភាគរយនៃចំនួនប្រជាជនស្ថិតនៅក្រោមអាយុ ២៥ឆ្នាំ

ហើយក្រុមអាយុ ១០-២០ឆ្នាំមានសមាមាត្រ ៣៦.៥ភាគរយ .។ ដូចនេះ បញ្ហាយុវជន គឺជាកង្វល់និងបញ្ហាប្រឈមមួយដ៏សំខាន់ ជាពិសេស នៅពេលណាដែលមានការកើតឡើងនៃភាពគ្មានការងារធ្វើនិងការធ្វើបម្លាស់ទីលំនៅរបស់យុវជន ហើយនៅពេលណាដែលមានការកើនឡើងនៃសញ្ញានៃឥរិយាបទប្រកបដោយហានិភ័យរបស់យុវជន ក្នុងនោះមាន ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនជាដើម ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

២.៦៨ ទិន្នន័យបរិមាណនិងគុណភាពជាច្រើន ដែលបានបង្ហាញនិងបានយកមកពិភាក្សារហូតមកដល់ត្រឹមនេះ បានបង្ហាញថា តើកម្ពុជាមានការរីកចម្រើនដល់កម្រិតណា ដោយបានចាប់ផ្តើមចេញពីកម្រិតក្រោមសូន្យក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៩ ហើយបានបោះជំហានយ៉ាងលឿន ចាប់ពីអាណត្តិទី១នៃរាជរដ្ឋាភិបាល គឺពីឆ្នាំ១៩៩៣ និងជាពិសេសក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ធ្វើការប្តេជ្ញាចិត្ត ដើម្បីពង្រឹងនិងកសាងបន្ថែមពីលើវឌ្ឍនភាពដ៏ធំធេងបែបនេះ ហើយក្នុងករណីមួយចំនួន វឌ្ឍនភាពទាំងនេះមានសភាពគួរឱ្យស្ងើចសរសើរ ។ ដោយមានការប្តេជ្ញាចិត្តដ៏មោះមុត រួមជាមួយនឹងប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងអស់ ដែលធ្វើការដើម្បីប្រទេសជាតិ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មានសុទិដ្ឋិនិយមនិងជំនឿជឿជាក់ថា គោលដៅដ៏ធំនេះសម្រាប់ពេលអនាគតដើម្បីនាំកម្ពុជាឆ្ពោះទៅមុខ នឹងអាចសម្រេចបាន ។ *ផយអជ* គឺអំពីអនាគតរបស់កម្ពុជា ដូច្នេះ ផែនការនេះនឹងត្រូវពិភាក្សាបន្ថែមទៀតនៅក្នុងជំពូកបន្តបន្ទាប់ ។

ជំពូក ៣

គោលដៅ

និងចំណុចដៅអាទិភាព

ជំពូក ៣

គោលដៅនិងចំណុចដៅអាទិភាព

៣.០១ ចក្ខុវិស័យយូរអង្វែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺដើម្បីសម្រេចបានកម្ពុជាមួយ ដែលមានសាមគ្គីភាពសង្គម មានការអប់រំជឿនលឿន និងមានវប្បធម៌ភ្លឺថ្លា ដោយគ្មានភាពក្រីក្រ គ្មានអនក្ខរកម្ម និងគ្មានសុខភាពមិនល្អ សម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់រស់នៅជាមួយគ្នាក្នុងភាពសុខុដុម ដោយរួចផុតពីភាពអត់ឃ្លាន វិសមភាព ការបោះបង់ចោល និងភាពងាយរងគ្រោះ ហើយសម្រាប់ពលរដ្ឋទាំងអស់អាចសម្រេចបាននូវសមត្ថភាពពេញលេញក្នុងវិជ្ជាជីវៈដែលពួកគាត់បានជ្រើសរើស ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការធ្វើឱ្យប្រទេសជាតិមានវឌ្ឍនភាពជាបន្តទៅទៀត និងសម្រាប់ការកើនឡើងយ៉ាងខ្ពស់នៃកម្រិតរស់នៅ ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កំណត់យ៉ាងច្បាស់ពីកម្មវិធីការងារដែលត្រូវធ្វើជាបន្ទាន់ចំពោះមុខ ដូចជា (១) ការជំរុញឱ្យមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ច (២) ការបង្កើតការងារសម្រាប់ពលករកម្ពុជាទាំងអស់ (៣) ការអនុវត្តកំណែទម្រង់ដែលចាំបាច់ ដើម្បីធានាឱ្យមានសមធម៌និងយុត្តិធម៌សង្គម និង (៤) ការលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទាំងឡាយក្នុងវិស័យទាំងអស់ សំដៅការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការធ្វើឱ្យបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព។ ក្នុងបរិបទនេះ *ផយអជ លើកឡើងអំពីជំហានការងារនិងគោលដៅបន្ទាន់និងរយៈពេលមធ្យម ដែលត្រូវធ្វើនៅពេលអនាគត* ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបានយ៉ាងឆាប់រហ័សនូវចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់កម្ពុជា ។

៣.០២ នៅពេលដែលអ្នកសង្កេតការអព្យាក្រិត្យ ហើយក៏ដូចជាប្រជាជនកម្ពុជាផងដែរ ទទួលស្គាល់ថា សមិទ្ធផលដែលសម្រេចបានក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីចុងក្រោយនេះ មានទំហំធំធេង នោះរាជរដ្ឋាភិបាលក៏មើលឃើញយ៉ាងច្បាស់ពីបញ្ហាប្រឈមធំៗទាំងឡាយចំពោះមុខ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់និងកំណត់អាទិភាពចំពោះគោលដៅនិងសកម្មភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រទាំងឡាយ ដែលនឹងអាចធ្វើឱ្យមានវឌ្ឍនភាពដ៏ធំធេងក្នុងគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ។ *ជំពូកនេះលើកឡើងពីគោលដៅទាំងឡាយដែល មានលក្ខណៈសម្រិតសម្រាំង មានសារៈសំខាន់ខ្លាំង និងមានអាទិភាពខ្ពស់ មានលក្ខណៈគាំទ្រអ្នកក្រ ព្រមទាំងកំណត់នូវចំណុចដៅសំខាន់ ឬចំណុចដៅចម្បង ដែលត្រូវធ្វើឱ្យសម្រេចបានក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ ២០០៦-២០១០* ។

៣.០៣ ការប្រជុំរបស់មេដឹកនាំពិភពលោកនៅអង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងឆ្នាំ២០០០ បានឯកភាពលើ *សេចក្តីប្រកាសសហស្សវត្សរ៍* មួយ ។ សេចក្តីប្រកាសនោះ គឺជាការប្តេជ្ញាចិត្តជាសាកលមួយ ចំពោះសិទ្ធិមនុស្ស លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សន្តិភាពនិងសន្តិសុខ និងអភិបាលកិច្ចល្អ ដើម្បីបង្កើតនិងរក្សាស្មារភាពជាដៃគូមួយដែលអាចជួយធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ កម្ពុជាបានគាំទ្រទាំងស្រុង ហើយបានចុះហត្ថលេខាលើ

សេចក្តីប្រកាសនេះ ដោយហេតុថាសេចក្តីប្រកាសនេះ មានលក្ខណៈស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងការប្តេជ្ញាចិត្តសម្រាប់រយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកម្រិតជីវភាពរស់នៅ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក៏ដូចជា ស៊ីសង្វាក់គ្នាផងដែរទៅនឹងគោលគំនិតនៃ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច៥ឆ្នាំលើកទី១ និងលើកទី២ ។ សេចក្តីប្រកាស សហស្សវត្សរ៍បានដាក់ចេញនូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍អាទិភាពចំនួន ៨ ដោយផ្តោតលើ ការយកចិត្តទុកដាក់និងការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពិភពលោក ដើម្បីសម្រេចបានចំណុចដៅសំខាន់ៗទាំងឡាយ នៅតាមប្រទេសនីមួយៗ និងជាសកល នៅឆ្នាំ២០១៥ ។

៣.០៤ ផ្អែកលើគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ពិភពលោក នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ តាមរយៈដំណើរការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយមួយក្នុងចំណោមអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ កម្ពុជាបានរៀបចំកំណត់គោលដៅប្រាំបួនផ្ទាល់របស់ខ្លួន ដែលហៅថា *គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា (គអសក)* ដោយបន្ថែមគោលដៅមួយទៀត ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនិងសារៈសំខាន់ជាបន្ទាន់ចំពោះមុខ ចំពោះប្រទេសជាតិទាំងមូល ។ គោលដៅទាំងនេះរួមមាន :

- លុបបំបាត់ភាពក្រីក្រធ្ងន់ធ្ងរ និងការអត់ឃ្លាន ។
- សម្រេចឱ្យបានជាទូទៅការអប់រំមូលដ្ឋានរយៈពេល ៩ ឆ្នាំ ។
- លើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ស្ត្រី ។
- កាត់បន្ថយអត្រាមរណភាពកុមារ ។
- លើកកម្ពស់សុខភាពមាតា ។
- ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនិងមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ គ្រុនចាញ់ និងជម្ងឺដទៃទៀត ។
- ធានាចីរភាពបរិស្ថាន ។
- បង្កើតភាពជាដៃគូជាសកលសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍ (មិនមែនជាគោលដៅមួយនៃ *គអសក* ប៉ុន្តែជាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ពិភពលោក) ។
- ការដោះមីន យុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ និងការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយសារមីន ។

៣.០៥ គោលដៅទាំង៩នៃ *គអសក* ចែកចេញជាគោលដៅរងជាច្រើន ។ សម្រាប់គោលដៅរងទាំងនោះ ចំណុចដៅច្បាស់លាស់និងអាចវាស់វែងបាន (ឬសូចនាករ) ត្រូវបានកំណត់ឡើង ផងដែរ[1] ។ ការខិតខំប្រឹងប្រែងនិងជោគជ័យក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវចំណុចដៅទាំងនេះសម្រាប់ឆ្នាំ២០១៥ អាចនឹងជួយឱ្យសម្រេចបានគោលដៅទាំង៩ នៃ *គអសក* ។

---

[1] ពាក់ព័ន្ធ [illegible] ឧបសម្ព័ន្ធ ១.១

៣.០៦ ក្នុងឆ្នាំ២០០៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានធ្វើការពិនិត្យឡើងវិញនិងការវិភាគមួយជាលម្អិត លើចំណុចគោលខ្សែបន្ទាត់គោលសម្រាប់ធ្វើការប្រៀបធៀប និងវឌ្ឍនភាពសម្រាប់ការធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវចំណុចដៅទាំងអស់នៃ *គអសក* ។ ការងារខាងលើនេះបានសន្និដ្ឋានថា ទោះបីជាគោលដៅមួយចំនួននៃ *គអសក* ពិតជាអាចសម្រេចបាន ឬ សម្រេចបានលើសពីការកំណត់ នៅឆ្នាំ២០១៥ក៏ដោយ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ខ្លាំងបន្ថែមទៀត ត្រូវតែធ្វើឡើងជាចាំបាច់ ដើម្បីសម្រេចឱ្យបាននូវគោលដៅមួយចំនួនផ្សេងទៀត[១] ។

តារាង៣.១ : សមិទ្ធផលសំខាន់ៗ និងការសម្រេចមិនបានតាមចំណុចដៅរបស់ *គអសក* ឆ្នាំ២០០៥

[illegible]	[illegible]
• ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ក្នុងការបន្ថយភាពក្រីក្រនៅទីប្រជុំជន និងជនបទដែលមានលទ្ធភាពទៅដល់ជាងមុន • ការពង្រីកការអប់រំបឋមសិក្សាដល់កុមារឱ្យបានច្រើនជាងមុន • ការកាត់បន្ថយបានច្រើននូវអត្រាមរណភាពទារក និងកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ • ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺសំខាន់ៗដល់កុមារ • ការលើកកម្ពស់អត្រាបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ • ការកាត់បន្ថយវិសមភាពយេនឌ័រ ក្នុងស្ទើរតែគ្រប់វិស័យទាំងអស់ ជាពិសេស ការអប់រំបឋមសិក្សា អក្ខរកម្មមនុស្សពេញវ័យ និងការងារដែលមានប្រាក់ឈ្នួលក្នុងផ្នែកកសិកម្ម និងឧស្សាហកម្ម • សមិទ្ធផលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ក្នុងការកាត់បន្ថយជម្ងឺឆ្លង ជាពិសេស ហ៊ីវ/អេដស៍ • តំបន់ទីក្រុងទទួលបានទឹកស្អាត ហើយតំបន់ជនបទទទួលបាននូវអនាម័យប្រសើរជាងមុន	• អត្រាភាពក្រីក្រខ្ពស់នៅជនបទ • ភាពមិនជោគជ័យ ក្នុងការបង្កើនការសិក្សាពិតនៅកម្រិតសិក្សាខ្ពស់ជាងបឋមសិក្សា និងក្នុងការរក្សាឱ្យបានអត្រាគង់វង្សខ្ពស់នៃសិស្សដែលបានចូលរៀននៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា • ភាពយឺតយ៉ាវនៅមានកម្រិត ក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចគោលដៅនៃសកលកម្មការអប់រំមូលដ្ឋាន៩ឆ្នាំ ជាពិសេស ការអប់រំក្រោយបឋមសិក្សា • វិសមភាពយេនឌ័រនៅបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា និង ឧត្តមសិក្សា • ការនៅតែបន្តកើតមាននូវអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារទៅលើស្ត្រី • ការទទួលបាននូវសេវាសុខាភិបាល ដែលមានគុណភាព ជាពិសេស ក្នុងករណីសុខភាពស្ត្រី និងមាតា • ការរិចរិលនៃបរិស្ថាន ជាពិសេស ការរិចរិលព្រៃឈើនិងធនធានទឹក • ការបន្តមានជនរងគ្រោះដោយសារមីន និងយុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ

៣.០៧ ការធ្វើឱ្យសម្រេចបាន *គអសក* ដែលជាអាទិភាពមួយយ៉ាងពិតប្រាកដនោះ ត្រូវពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើវិធីសាស្ត្ររួម ការប្រឹងប្រែងរួមគ្នា និងលទ្ធផលនៃការងារអភិវឌ្ឍនិងលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដូចជា ស្ថេរភាពនយោបាយនិងសង្គម នីតិរដ្ឋ ការថែរក្សាបាននូវសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម កំណែទម្រង់សំខាន់ៗក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ និងក្នុងវិស័យផ្សេងៗ កំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចដែលប្រកបដោយស្ថេរភាព ចីរភាព ភាពរឹងមាំ ... និងដោយមានការបែងចែកបានល្អ (តាមតំបន់និងតាមវិស័យ) ហើយដែលមាន...

[១] ការពិនិត្យឡើងវិញគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា. ក្រសួងផែនការ. ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥. ខ្លឹមសារសង្ខេបនៅ...១.២

អស់ផ្សេងទៀត ដោយវិស័យនីមួយៗមានគោលដៅនិងចំណុចដៅរៀងៗខ្លួន ។ វឌ្ឍនភាពចម្បងៗនឹងមិនអាចកើតមានឡើងបានទេ ប្រសិនបើពុំមានកត្តាមួយចំនួន ដូចឧទាហរណ៍ខាងក្រោម :

- កំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំ និងប្រកបដោយសមធម៌ ។
- ការរក្សាអតិផរណាឱ្យមានស្ថេរភាព ។
- ការបង្កើនឡើងដ៏សមស្របនូវផលិតភាពនិងផលិតកម្មកសិកម្ម ។
- ការការពារនិងលើកកម្ពស់ធនធានធម្មជាតិនិងបរិស្ថាន ។
- ការកែលម្អ ការពង្រីក និងការពង្រឹងជាប្រចាំនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។
- ការធ្វើឱ្យមានកំណើនដ៏សមស្របក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ដើម្បីបង្កើតការងារ និងចំណូល ។
- ការកំណែទម្រង់សំខាន់ៗនៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ដោយរួមបញ្ចូលទាំង កំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធច្បាប់ និងតុលាការ និងកំណែទម្រង់ផ្សេងៗទៀតតាមវិស័យ ។
- កំណើនយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅក្នុងការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជននៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗ ដើម្បីធ្វើឱ្យវឌ្ឍនភាពមានមូលដ្ឋានទូលំទូលាយ និងមានសន្ទុះខ្លាំងក្លា តាមរយៈការកាត់បន្ថយចំណាយអន្តរកម្មក្នុងធុរៈកិច្ច ដែលបច្ចុប្បន្នរាំងស្ទះដល់ការវិនិយោគនេះ និងតាមរយៈការរៀបចំនីតិវិធីឱ្យបានសមស្រប
- កំណើនពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិដែលមិនមានការរាំងស្ទះ ដើម្បីសម្រួលដល់ការទាញយកប្រយោជន៍ពីឧត្តមភាពប្រៀបធៀបរបស់កម្ពុជាក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ទំនិញនិងសេវាកម្ម ទៅកាន់ទីផ្សារក្រៅប្រទេសក្នុងល័ក្ខខ័ណ្ឌប្រកួតប្រជែង និងបង្កើតឱ្យមានទំនាក់ទំនងពីក្រៅប្រទេស ក្នុងការបង្កើននិងការធ្វើពិពិធកម្មការងារ និងប្រាក់ចំណូល ។
- កំណើនយ៉ាងឆាប់រហ័សនៃផ្នែកសេវាកម្ម (រួមបញ្ចូលទាំងវិស័យទេសចរណ៍) ដើម្បីផ្តល់ការងារ និងប្រាក់ចំណូល ។ល។

៣.០៨ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣នេះផងដែរ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានរៀបចំនិងប្រកាសផ្សាយ *យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ២០០៣-២០០៥* ដែលបានកំណត់នូវគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយ ដែលត្រូវយកទៅអនុវត្តដើម្បីកាត់បន្ថយកម្រិតភាពក្រីក្រនៅក្នុងប្រទេសឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។ គោលដៅចម្បងទាំងអស់សម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន មានភាពស្របគ្នានិងស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ *យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ* ផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌមួយនៃការកែទម្រង់និងសកម្មភាពជាអាទិភាពទាំងឡាយ ដែលត្រូវការសម្រាប់ការសម្រេចបាននូវការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។

៣.០៩ *ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រតាមរបៀបមួយឆាប់រហ័សបំផុត គឺអាទិភាពចម្បងបង្អស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា* ។ ការពិពណ៌នាលម្អិតអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន មានចែងនៅក្នុងប្រអប់ ២.១ នៃជំពូកទី២ នៃឯកសារកម្ពុជា

៩០ភាគរយនៃអ្នកក្រស់នៅតំបន់ជនបទ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាសំខាន់ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈ *ផយអជ* ដើម្បីជំរុញឱ្យបានលឿននូវការអភិវឌ្ឍជនបទ ។

៣.១០ ការធ្វើឱ្យសម្រេចបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា ពិសេសសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍមនុស្ស គឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត ដូចដែលបានគូសបញ្ជាក់ពីខាងដើម (កថាខ័ណ្ឌ ៣.៧) ប៉ុន្តែ *ផយអជ* ត្រូវពិនិត្យពិចារណាផងដែរទៅលើរាល់ទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗនៃតម្រូវការ អាទិភាព គោលដៅនិងចំណុចដៅក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់កម្ពុជា ដោយហេតុថា ផែនការនេះ គឺជាការផ្តុំគ្នានៃសកម្មភាពទាំងអស់ដែលនឹងមានផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមានទៅលើគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាដែរ ។ *ដូច្នេះ ជំពូកនេះនឹងលើកឡើងនូវបណ្តាគោលដៅនិងចំណុចដៅជាអាទិភាព* ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសមាសភាគទាំងឡាយរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដោយរួមបញ្ចូលទាំងសមាសភាគទាំងឡាយ ដែលមានចរិកអន្តរវិស័យ សំដៅជំរុញប្រទេសជាតិឱ្យបានបោះជំហានយ៉ាងលឿនទៅមុខ លើផ្លូវនៃការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ដោយផ្តល់អាទិភាពជាពិសេសលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក៏ដូចជាលើការកាត់បន្ថយឱ្យបានច្រើននូវគម្លាត រវាងពីតំបន់មួយទៅតំបន់មួយ និង រវាងអ្នកមាននិងអ្នកក្រ ។

៣.១១ *ផយអជ* គឺជាក្របខ័ណ្ឌទូលំទូលាយមួយសម្រាប់ផ្តល់នូវការចង្អុលទិសនិងគោលការណ៍ណែនាំ ដើម្បីនាំប្រទេសជាតិចេញពីស្ថានភាពមួយនាចុងឆ្នាំ២០០៥ ទៅកាន់ស្ថានភាពមួយទៀតដែលត្រូវតែមាននៅឆ្នាំ២០១០ ដោយប្រើប្រាស់ធនធានទាំងឡាយដែលមានស្រាប់តាមរបៀបមួយ ដែលធានាប្រសិទ្ធភាពចំណាយនិងដែលផ្តោតទៅលើលទ្ធផល ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ប្រការដែលចាំបាច់នោះ គឺត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានខ្លាំងបំផុតទៅលើបរិបទទាំងមូលនៃប្រទេសនៅលើទិដ្ឋភាពទាំងអស់ ហើយត្រូវធ្វើការកំណត់អាទិភាពសម្រាប់គោលដៅជាយុទ្ធ-សាស្ត្រ និងចំណុចដៅជាតិសំខាន់ៗ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាននូវគោលបំណងសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០ ។ ដូចនេះប្រការដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់នោះគឺ គោលដៅនិងចំណុចដៅសម្រាប់វិស័យនិងសកម្មភាពអាទិភាព ដោយទុកឱ្យក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលដែលទទួលបន្ទុកតាមវិស័យនីមួយៗ យកគោលដៅនិងចំណុចដៅជាយុទ្ធសាស្ត្ររួមទៅបំបែក ពង្រីកបន្ថែម ឱ្យទៅជាគោលដៅលម្អិតនិងចំណុចដៅដែលអាចវាស់វែងបានសម្រាប់ការអនុវត្ត និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យ ។

៣.១២ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្តោបយកនូវសមាសភាគទាំងអស់នៃអភិបាលកិច្ច និងកំណើននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌមួយដែលមានលក្ខណៈសមហេតុផល ប្រមូលផ្តុំគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងស៊ីសង្វាក់គ្នា ។ តារាងម៉ាទ្រីសលទ្ធផលមួយត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីគោលដៅនិងចំណុចដៅអាទិភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ២០០៦-២០១០ ដោយយកក្របខ័ណ្ឌនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណធ្វើជាមូលដ្ឋាន និងដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ និងពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស

ហើយតាមរយៈដំណើរការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ ។ ដោយផ្អែកនៅលើការងារនេះ បញ្ហាសំខាន់ៗនិងក្នុងកម្រិតម៉ាក្រូ ត្រូវបានជ្រើសរើសជាចំណុចដៅសំខាន់ៗរបស់ជាតិ ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានតាមរយៈការអនុវត្ត *ផយអជ* ដូចដែលមានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង៣.២ ។

៣.១៣ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចឱ្យបានឆាប់នូវចក្ខុវិស័យរួម រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសមិទ្ធផលកម្រិតជាតិដែលមានអាទិភាពខ្ពស់ គោលដៅជាតិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងចំណុចដៅរួម (សូចនាករ) ដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានតាមរយៈ *ផយអជ* ក្នុងអំឡុងពេលឆ្នាំ២០០៦-២០១០ ។ គោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងនេះមានបង្ហាញក្នុងតារាង៣.២ ខាងក្រោម[១] ។ លក្ខណៈពិសេសនៃតារាងនេះគឺ :

- ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រគឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុត ដូច្នេះ តារាងបញ្ជីនេះចាប់ផ្តើមពីការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងវិស័យទាំងឡាយដែលជះឥទ្ធិពលខ្លាំងជាងគេ ទៅលើភាពក្រីក្រ ទៅតាមលំដាប់លំដោយដ៏សមហេតុផលមួយ ។
- តារាងនេះ *បង្ហាញ* តែពីគោលដៅចម្បងៗនិងក្នុងកម្រិតជាតិ ដោយរួមបញ្ចូលគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាទាំងអស់ ប៉ុន្តែមិនមែនគោលដៅរងទេ ។
- តារាងនេះ ផ្តល់នូវចំណុចដៅជាបរិមាណ ដែលអាចវាស់បានច្បាស់លាស់ ហើយចំណុចដៅទាំងនោះត្រូវបានរំលេចឡើងតាមវិស័យ មិនមែនតាមក្រសួង-ស្ថាប័នទេ ។ គោលដៅមួយចំនួន ដូចជា កំណែទម្រង់គឺស្ថិតក្នុងសណ្ឋានជាគោលដៅដែលមានលក្ខណៈជាគុណភាពច្រើនជាង ។
- គោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងអស់ មានលក្ខណៈម៉ាក្រូ ហើយគឺជាគោលគំនិតប្រមូលផ្តុំធំៗ
- ចំណុចដៅ ឬសូចនាករលើកឡើងតែបញ្ហាចំបងៗតែប៉ុណ្ណោះ[២] ។
- គោលដៅរងនិងចំណុចដៅបន្ថែមជាច្រើន ត្រូវបានពិនិត្យឃើញច្បាស់ថាត្រូវ ធ្វើឱ្យសម្រេចបានផងដែរ[៣] ។
- គោលដៅនិងចំណុចដៅលម្អិតទាំងឡាយ ត្រូវកំណត់និងធ្វើឱ្យសម្រេចបានផងដែរនៅកម្រិតវិស័យនិងកម្រិតថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

---

[១] គោលដៅនិងសូចនាករដែលមានលក្ខណៈលម្អិតជាង អាចនឹងត្រូវកំណត់ឡើងនិងអនុវត្តដោយវិស័យ ក្រសួង-ស្ថាប័ននីមួយៗ

[២] ឧទាហរណ៍: ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធបង្ហាញតែពីបណ្តាញផ្លូវសំខាន់ៗជាសូចនាករមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ផ្នែកផ្សេងៗទៀតដូចជា កំពង់ផែ-អាកាសយានដ្ឋាន ទូរគមនាគមន៍ បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងក្រៅពីនេះ មានលើកឡើងជាលម្អិតនៅក្នុងជំពូក៤ ។

[៣] ឧទាហរណ៍ : សុខភាពមាតា រួមបញ្ចូលទាំង ការពិនិត្យផ្ទៃពោះ អាហារូបត្ថម្ភ ។ល។ ហើយមរណភាពមាតា គឺជាការជះឥទ្ធិពលមកពីសូចនាករទាំងអស់ផ្សេងទៀត ។ គោលដៅទេសចរណ៍តម្រូវឱ្យមានការបង្កើតនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ [illegible] ទាំងនេះមានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូក៤ ។

- ចំណុចដៅទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងក្នុងតារាងនេះ ហើយចំណុចដៅរង ដែលត្រូវលើកឡើងដោយវិស័យទាំងឡាយ ឬដោយថ្នាក់ក្រោមជាតិ ចាំបាច់ត្រូវអនុវត្តដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់ដូចគ្នា ដើម្បីភាពរុងរឿងរបស់កម្ពុជា ។
- ផែនការលម្អិតតាមវិស័យដែលមួយចំនួនត្រូវបានរៀបចំឡើងរួចមកហើយ ហើយមួយចំនួនផ្សេងទៀតកំពុងឬត្រូវរៀបចំឡើង នឹងពង្រីកគោលដៅរួមទាំងនេះ ព្រមទាំងបំបែកចំណុចដៅនានា ហើយនឹងសម្រេចបាននូវតារាងមួយដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយនិងវែងជាង ដែលត្រូវយកទៅអនុវត្តនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យដោយក្រសួង-ស្ថាប័ននានា ។
- ខេត្ត-ក្រុង ស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងឃុំ-សង្កាត់ទាំងអស់ នឹងត្រូវរៀបចំផែនការលម្អិតដោយឡែក ដើម្បីពង្រីកបន្ថែមទៅលើគោលដៅទាំងឡាយរបស់ *ផយអជ* ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់មូលដ្ឋាននីមួយៗ ហើយអនុវត្តផែនការទាំងនោះ ដោយបង្កើនធនធាននិងការទទួលខុសត្រូវ ដែលកំពុងត្រូវបានផ្ទេរទៅឱ្យខេត្ត-ក្រុង ស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងឃុំ-សង្កាត់ទាំងអស់នោះ តាមរយៈថវិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំ ។

៣.១៤ តារាង ៣.២ បញ្ជាក់ច្បាស់ថា ចំណុចដៅរបស់ *គអសក* មួយចំនួន នឹងអាចសម្រេចបានមុនឆ្នាំ២០១៥ ហើយមួយចំនួនទៀតនឹងអាចសម្រេចបាននៅក្រោយឆ្នាំ២០១៥ ។ មូលដ្ឋានសម្រាប់ឈានទៅសម្រេចការកាត់បន្ថយកម្រិតទូទៅនិងកម្រិតដោយឡែកៗនៃភាពក្រីក្រ ហើយចំណុចដៅទាំងឡាយសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០ ហាក់ដូចជាទាមទារពេលវេលាយូរនិងមានការលំបាកដើម្បីឈានទៅដល់ ប៉ុន្តែរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានជំនឿថា គោលដៅទាំងឡាយអាចនឹងសម្រេចបាន ជាពិសេសដោយសារ សមាមាត្រដ៏ធំនៃប្រជាជនដែលរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ជាក់ស្តែងកំពុងស្ថិតនៅក្បែរបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រ ហើយអាចនឹងត្រូវរុញឱ្យឡើងផុតលើបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ យ៉ាងឆាប់រហ័សតាមរយៈសកម្មភាពនានាដែលបានដៅទុក ។

៣.១៥ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីសម្រេចឱ្យបានគោលដៅនិងចំណុចដៅរួម ដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងតារាង៣.២ និងគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយដែលត្រូវយកទៅលម្អិតនិងពង្រីកបន្ថែម តាមវិស័យនិងនៅកម្រិតថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ ចំណុចដៅមួយចំនួនគឺពិតជាមានលក្ខណៈធំធេងពេក ប៉ុន្តែ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានជំនឿថា ចំណុចដៅទាំងនោះពិតជាអាចសម្រេចបាន ប្រសិនបើជាមានការវិនិយោគនិងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សសមស្រប ។ ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងបន្តអនុវត្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវយុទ្ធសាស្ត្រជាអាទិភាពទាំងអស់ និងសកម្មភាពទាំងឡាយដែលត្រូវបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ តាមរយៈក្របខ័ណ្ឌនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដូចដែលនឹងត្រូវយកមកបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក៤ ខាងមុខ ។

តារាង៣.២ : គោលដៅជាតិ និងសូចនាករសំខាន់ៗរបស់ *ផយអជ* (ចំណុចដៅ)[១]

(*) - គោលដៅនិងចំណុចដៅ *គអសក*

	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	លុបបំបាត់ភាពក្រីក្រនិងភាពអត់ឃ្លានធ្ងន់ធ្ងរ (*)			
១*	ភាគរយនៃប្រជាជនរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ២០០៤	៣៤.៧	២៥	១៩.៥
	បើគិតតាមភាពគ្របដណ្តប់នៃអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ (៥៩%នៃផ្ទៃដីទូទាំងប្រទេស)	(២៨.០)		
២*	ភាគរយនៃប្រជាជននៅតំបន់ជនបទ រស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ ២០០៤	៣៩.២		
	បើគិតតាមភាពគ្របដណ្តប់នៃអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ (៥៦%នៃផ្ទៃដីទូទាំងប្រទេស)	(៣៣.៧)		
៣*	ប្រជាជនរស់នៅក្រោមបន្ទាត់ភាពក្រីក្រស្បៀងអាហារ ២០០៤	១៩.៧	១៣	១០
	បើគិតតាមភាពគ្របដណ្តប់នៃអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣-១៩៩៤ (៥៦%នៃផ្ទៃដីទូទាំងប្រទេស)	(១៤.២)		
	លើកកម្ពស់ផលិតភាពនិងផលិតកម្មកសិកម្ម			
៤	ទិន្នផលស្រូវក្នុងមួយហិកតា (តោន)	១.៩៧	២.៤	
៥	ផ្ទៃដីស្រោចស្រព (រួមទាំងការស្រោចស្រាដោយប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ) (%នៃផ្ទៃដាំស្រូវ)	២០	២៥	
៦	កំណែទម្រង់ដីធ្លី : ចំនួនប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីធ្លីដែលផ្តល់ជូនកសិករ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	១២	២៤	
	លើកកម្ពស់ក្នុងវិស័យសុខាភិបាល (*)			
៧*	អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង១.០០០កំណើតរស់	៦៦	៦០	៥០
៨*	អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ក្នុង១.០០០កំណើតរស់	៨២	៧៥	៦៥
៩*	មរណភាពមាតា ក្នុង១០០.០០០កំណើតរស់	ពុំមានតួលេខ	២៤៣	១៤០
១០*	ការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលមានជំនាញ (%)	ពុំមានតួលេខ	៧០	៨០
១១*	អត្រាប្រេវ៉ាឡង់មេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ក្នុងចំណោមមនុស្សពេញវ័យអាយុពី១៥-៤៩ឆ្នាំ	១.៩	១.៩	១.៨
១២*	ករណីជម្ងឺគ្រុនចាញ់ អត្រាស្លាប់	០.៣៦	០.២	០.១
១៣*	ករណីអ្នកផ្ទុកជម្ងឺរបេងក្នុង ១០០.០០០នាក់	ពុំមានតួលេខ	២១៤	១៣៥
១៤*	ស្ត្រីរៀបការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រពន្យារកំណើតទំនើប (%)	២០.១	៤៤	៦០
១៥	មណ្ឌលសុខភាពដែលផ្តល់សេវាសុខភាពបន្ទាន់	៣៣	៤៥	៧០

[១] *សូមមើលការបកស្រាយនៅកង់ឧបសម្ព័ន្ធ៣.១៣*

	[illegible]	២០០៥	២០១០	[illegible]
	លើកកម្ពស់វិស័យអប់រំ (*)			
១៦*	អត្រាពិតនៃការសិក្សា : បឋមសិក្សា (សរុប-ប្រុស-ស្រី)	៩១.៩-៩៣.០-៩០.៧	១០០	១០០
១៧*	អត្រាពិតនៃការសិក្សា : មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (សរុប-ប្រុស-ស្រី)	២៦.១-២៧.១-២៤.៨	៧៥ សម្រាប់ទាំងអស់	១០០ សម្រាប់ទាំងអស់
១៨*	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់១-៦	៥៣.១	១០០	១០០
១៩*	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់១-៩	៣០.១៨	៧៦	១០០
២០*	កុមារអាយុ ៦-១៤ឆ្នាំ មិនបានចូលរៀន (%)	១៨.៧	១១	០
	ការអភិវឌ្ឍជនបទ			
២១*	ផ្លូវជនបទដែលបានស្តារ លើប្រវែងផ្លូវសរុប ២៨.០០០ គម	២២.៧០០	២៥.០០០	២៨.០០០
២២*	លទ្ធភាពមានទឹកស្អាតបរិភោគ (%នៃប្រជាជនជនបទ)	៤១.៦	៤៥	៥០
២៣*	លទ្ធភាពប្រើប្រាស់សេវាអនាម័យ (%នៃប្រជាជនជនបទ)	១៦.៤	២៥	៣០
	និរន្តរភាពបរិស្ថាន (*)			
២៤*	ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	៦០	៥៨	៦០
២៥*	ការប្រើប្រាស់អុស-ធ្យូង : គ្រួសារ (%)	៨៣.៩	៦១	៥២
២៦*	ការទទួលបានប្រភពទឹកស្អាត (%នៃប្រជាជនទីប្រជុំជន)	៧៥.៨	៨៥	៨០
២៧*	ការទទួលបានការកែលម្អអនាម័យ (%នៃប្រជាជនទីប្រជុំជន)	៥៥	៦៧	៧៤
	សមធម៌យេនឌ័រ (*)[១]			
២៨*	បញ្ច្រាបយេនឌ័រនៅគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន (*)	នឹងត្រូវបង្កើតឡើង		
២៩*	ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការងារទទួលកម្រៃ (កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម សេវាកម្ម) %	៥២.៥-៥៣.៥-២៧.០	៥០-៥០-៣៧	៥០-៥០-៥០
៣០*	កម្រិតយល់ដឹងអំពី អំពើហិង្សាប្រឆាំងនឹងស្ត្រី ជាឧក្រិដ្ឋកម្ម %	៤.៥	២៥	១០០
	កំណែទម្រង់			
៣១	បង្កើនល្បឿនកំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច	នឹងត្រូវបង្កើតឡើង		
	ធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពកំណើនទំាំហ្កសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ (*)			
៣២	កំណើន *ផសស* ប្រចាំឆ្នាំ គិតតាមថ្លៃថេរ (%)	៧.០០	៦.០០	
៣៣	*ផសស* សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ គិតតាមថ្លៃថេរ (ពាន់រៀល)	១.៤០០	២.២៤៣	
៣៤	អត្រាអតិផរណា	៦.២០	៣.០០	
	កែលម្អការប្រើប្រាស់ថវិកា			
៣៥	ចំណូលថវិការដ្ឋសរុប : (%នៃ *ផសស*)	១១.៨០	១៣.៨០	
៣៦	ចំណាយថវិការដ្ឋសរុប : (%នៃ *ផសស*)	១៤.៩០	[illegible]	[illegible]

[១] ចំណុចដៅដែលពាក់ព័ន្ធនឹងយេនឌ័រត្រូវបានបង្ហាញដាច់ដោយឡែកនៅក្នុងវិស័យអប់រំ និងសុខាភិបាល

	សូចនាករសំខាន់ៗ ៖ គោលដៅ/លទ្ធផល	២០០៥	២០១០	គោលដៅ-២០១៥
	បង្កើនល្បឿនកំណើនក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្មនិងការងារ			
៣៧	កំណើនប្រចាំឆ្នាំក្នុងផ្នែកកម្មន្តសាល គិតតាមថ្លៃថេរ (%)	១០,២	៧,២	
២៨*	ពលកម្មកុមារអាយុ ៥-១៧ឆ្នាំ (%)	២២,៣	១០,៦	៨
	ទេសចរណ៍			
៣៩	ចំនួនភ្ញៀវទេសចរណ៍ប្រចាំឆ្នាំ (ពាន់នាក់)	១.៣០០	៣.១២០	គ្មាន
	ការបោសសម្អាតមីន ការជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះ(*)			
៤០*	ចំនួនអ្នករងគ្រោះ (ស្លាប់ និងរបួស)	៧៩៧	២០០	០
៤១*	*តំបន់ដែលបានបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ (%)*	៥០,៣	៧៧	១០០
	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ			
៤២	ផ្លូវក្រាលកៅស៊ូ (ផ្លូវជាតិនិងផ្លូវខេត្ត) លើប្រវែងផ្លូវសរុប ១១.៣១០ គម	២.១០០	៤.១០០	
	ថាមពល			
៤៣	ការប្រើប្រាស់អគ្គិសនីក្នុងមនុស្សម្នាក់ (គីឡូវ៉ាត់ម៉ោង)	៥៤	៨៥	

ជំពូក ៤

យុទ្ធសាស្ត្រ

និងសកម្មភាពសំខាន់ៗ

យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពសំខាន់ៗ

៤.០១ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់និងបានប្តេជ្ញាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ចំពោះអធិបតេយ្យភាពជាតិ សន្តិភាពនិងការបង្រួបបង្រួមជាតិ ស្ថេរភាពនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ប្រជាធិបតេយ្យនិងការការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ដែលនឹងបង្កើនល្បឿនវឌ្ឍនភាព វិបុលភាព ភាពសុខុដុម ហើយនឹងលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅនិងមោទនភាពចំពោះខ្លួនឯង សម្រាប់ជនកម្ពុជាក្នុងគ្រប់វិជ្ជាជីវៈ ។

៤.០២ ដោយមានចក្ខុវិស័យច្បាស់លាស់ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះការអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានមួយចំនួនដូចខាងក្រោម ដើម្បីនាំប្រទេសជាតិទៅរកវិបុលភាព :

- ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យក្នុងអភិបាលកិច្ច ដែលពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូបអាចធ្វើការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតំណាងរបស់ខ្លួនដោយសេរី ដើម្បីដឹកនាំសង្គមជាតិនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។
- ការការពារសិទ្ធិបុគ្គល និងសិទ្ធិមនុស្ស រួមទាំងសេរីភាពពេញលេញក្នុងការបញ្ចេញមតិ ។
- ការថែរក្សាសន្តិភាព ស្ថេរភាពនយោបាយ នីតិរដ្ឋ សមភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។
- រដ្ឋាភិបាលគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ត្រូវមាន ការឆ្លើយតប ការទទួលខុសត្រូវ ប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងមានសមត្ថភាពអាចដឹងជាមុនបាន យ៉ាងពេញលេញ ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវធានាឱ្យមានស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច បង្កើតនិងថែរក្សាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្តនិងស្ថាប័នសំខាន់ៗ ក៏ដូចជា បង្កើតបរិស្ថានលើកទឹកចិត្តនិងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់មួយសម្រាប់កិច្ចដំណើរការ និងការរីកចម្រើនរបស់វិស័យឯកជន ។
- រាជរដ្ឋាភិបាល ត្រូវផ្តល់សេវាសង្គមសំខាន់ៗ សម្រាប់ការបង្កើតនិងការលើកកម្ពស់មូលធនមនុស្ស (វិស័យសុខាភិបាល អប់រំ ការអភិវឌ្ឍវប្បធម៌ជាតិ) ហើយក្នុងន័យនេះ ត្រូវបង្កើតបរិស្ថានមួយ ដែលអាចឱ្យបុគ្គលគ្រប់រូប ធ្វើការស្វែងរកនិងធ្វើឱ្យសម្រេចនូវសក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេ និង ធ្វើការរួមចំណែកលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងការរីកចម្រើនរបស់ប្រទេសជាតិ ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវធានាការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយចីរភាព លើបរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិរបស់ជាតិ (ព្រៃឈើ ជលផល ដី ទឹក និងជីវចម្រុះ) ដែលស្ថានភាពជីវភាពរស់នៅនិងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្សត្រូវផ្អែកលើមូលដ្ឋានទាំងនេះ ។

៤.០៣ *ជំពូកនេះ បង្ហាញពីយុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពចម្បងៗ ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីនិងការខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីសម្រេចគោលដៅរួមដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូក៣* និងការជំនះភាពខ្វះចន្លោះដែលបានគូសបញ្ជាក់នៅផ្នែក

ខាងដើមនៃជំពូក ២ ។ ជំពូកនេះ សង្កត់ធ្ងន់លើយុទ្ធសាស្ត្រគន្លឹះនិងចម្បងៗ ដែលត្រូវបានកំណត់ឡើងតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ និងបង្ហាញពីទស្សនៈវិស័យរួមមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពសំខាន់ៗតែប៉ុណ្ណោះ ។ គោលបំណងសំខាន់នៃ ជំពូកនេះ គឺចង់បង្ហាញតែការណែនាំដ៏ទូលំទូលាយមួយ ហើយមិនមែនជាការពិពណ៌នាលម្អិតនៃការងារ ដែលកំពុងធ្វើ ឬដែលនឹងត្រូវធ្វើដោយក្រសួងនិងស្ថាប័នទាំងឡាយ[១] នោះទេ ។ ការងារលម្អិតនិងច្បាស់លាស់ជាងនេះ អាចនឹងត្រូវកំណត់ឡើងនៅក្នុងផែនការតាមវិស័យ ដែលបានរៀបចំរួចហើយ ឬនឹងត្រូវរៀបចំក្នុងពេលឆាប់ៗ ។ ចំណុចដែលគួរកត់សម្គាល់នោះគឺថា គោលដៅជាច្រើនដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបានជាទូទៅ គឺជាគោលដៅផ្នែកបរិមាណ ។ ទិដ្ឋភាពផ្នែកគុណភាពនៃគោលដៅទាំងឡាយ ទោះបីជាមានសារៈសំខាន់ មិនអាចនឹងធ្វើការវាស់វែងបានដោយងាយស្រួលទេ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលវែង ទិដ្ឋភាពទាំងនោះអាចនឹងត្រូវទទួលបានការកត់សម្គាល់ និងសម្តែងឱ្យឃើញ តាមរយៈការកែលម្អ តាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ ។

៤.០៤ *ភាពក្រីក្រ*[២] : ដោយហេតុថា ៩០ភាគរយនៃអ្នកក្ររស់នៅតំបន់ជនបទ ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេស និងធនធាននិងការវិនិយោគទាំងឡាយដែលបានកំណត់ទុក គឺមានសារៈសំខាន់នៅតំបន់ជនបទ ជាពិសេស តំបន់ដែលមិនបានគ្របដណ្តប់ក្នុងអង្កេតឆ្នាំ១៩៩៣ (និងកន្លែងនានាដែលក្រជាងនៅតាមតំបន់ផ្សេងៗទៀត) ដើម្បីកាត់បន្ថយកម្រិតភាពក្រីក្រឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបានចំណុចដៅទាំងឡាយនៃគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា សម្រាប់ឆ្នាំ២០១០និង២០១៥ ។ ដោយហេតុថា មួយចំណែកធំជាងមុននៃអ្នកក្រ បច្ចុប្បន្ននេះ កំពុងរស់នៅក្បែរបន្ទាត់ភាពក្រីក្រ[៣] ចំណុចដៅទាំងនេះអាចនឹងសម្រេចបាន ។ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសបែបនេះ រួមបញ្ចូលនូវសេវាថែរក្សាសុខភាពនិងសេវាអប់រំ ដែលមានបរិមាណច្រើនជាងមុន និងគុណភាពប្រសើរជាងមុន ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រាក់ចំណូល តាមរយៈសកម្មភាពនានានៅតំបន់ ជនបទ (ការងារស្រែចំការនិងការងារក្រៅពីស្រែចំការ) ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ។ល។ មូលនិធិជាច្រើនបន្ថែមទៀត ត្រូវផ្តល់ទៅដល់វិស័យទាំងនេះ តាមរយៈមូលនិធិឃុំ-សង្កាត់ និងតាមរយៈវិធានការផ្សេងៗទៀត ។ ការសម្រេចបាននូវវឌ្ឍនភាពដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយនោះ គឺពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើគោលនយោបាយគាំទ្រអ្នកក្រ និងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗទៀត ។ ជាមួយនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងធានាថា:

- យុទ្ធសាស្ត្រតាមវិស័យទាំងអស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើផលប៉ះពាល់ជាវិជ្ជមានទៅលើភាពក្រីក្រ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅ ក្នុងការកាត់បន្ថយសន្ទស្សន៍ភាពក្រីក្រឱ្យស្ថិតនៅត្រឹម ២៥ភាគរយ នៅក្នុងឆ្នាំ២០១០ ។

---

[១] ដូចបានពន្យល់ក្នុងជំពូកខាងដើម គោលដៅ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពលម្អិត នឹងត្រូវរៀបចំ ដោយវិស័យ ក្រសួង-ស្ថាប័ន នីមួយៗដែលត្រូវអនុវត្ត

[២] សូមមើលជំពូក២: ប្រអប់២.១ និងឧបសម្ព័ន្ធ ៣

[៣] ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ កថាខ័ណ្ឌ ៥

- ការវិនិយោគដែលបានកំណត់ទុក និងការយកចិត្តទុកដាក់ ត្រូវបានតម្រង់ទិស ជាពិសេស ឆ្ពោះទៅរក ប្រជាជននិងតំបន់ដែលពុំបានទទួលសេវាកម្មគ្រប់គ្រាន់ ជាពិសេស ប្រជាជននិងតំបន់ដែលមានភាពក្រីក្រខ្ពស់ ។
- បន្ថែមពីលើវិធីសាស្ត្រសតាមវិស័យនិងក្នុងកម្រិតជាតិ ហើយរួមទាំងការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស កម្មវិធីពិសេសនិងថ្មីៗសម្រាប់គាំទ្រដល់កម្រិតមូលដ្ឋាន ដែលមានផលប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ចំពោះអ្នកក្រ ត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើងនិងយកទៅអនុវត្ត[១] ។

៤.០៥ ដោយបានធ្វើឱ្យមានសន្តិភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំ កម្ពុជាស្ថិតក្នុងចំណុច *ចាប់ផ្តើមដ៏សំខាន់* សម្រាប់កំណើនលឿននិងប្រកបដោយសមធម៌ជាងមុន ។ *រយៈពេល១០ឆ្នាំខាងមុខ* គឺជា*ឱសរវត្សរ៍មួយនៃកាលានុវត្តភាព* សម្រាប់ការដឹកនាំប្រទេសឆ្ពោះទៅសម្រេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជាដែលមានទំហំធំធេង និងការលើកស្ទួយអ្នកក្រនិងជនងាយរងគ្រោះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ប្តេជ្ញាចាប់យកកាលានុវត្តភាពនេះ ដើម្បីពង្រឹងនិងកសាងបន្ថែមពីលើ សមិទ្ធផលពីអតីតកាល សំដៅធ្វើឱ្យមានផលប៉ះពាល់មួយជាវិជ្ជមាននៅក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំនៃ*ផយអជ* (២០០៦-២០១០) ។ ពេលវេលានៃការបង្វែរការយកចិត្តទុកដាក់លើការសិក្សានិងអង្កេតធំៗ ទៅរកសកម្មភាពច្បាស់លាស់និងជាក់ស្តែង ដើម្បីបង្កើនល្បឿនវឌ្ឍនភាពក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា បានមកដល់ហើយ ។ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាមួយដ៏សមស្រប ដែលផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗទាំងឡាយ ត្រូវបង្កើតឱ្យមានឡើងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដែលនៅទីនោះទង្វើបែបនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងបំផុតចំពោះពលរដ្ឋសាមញ្ញ និងសម្រាប់ការកាត់បន្ថយបាននូវភាពក្រីក្រយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ហេតុដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញាអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលនឹង :

- បញ្ចូលការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងបញ្ហាសមធម៌យេនឌ័រ ទៅក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ។
- ជំរុញឱ្យកំណែទម្រង់ទាំងឡាយនៅក្នុងវិស័យទាំងអស់ឱ្យបានលឿន ដោយកំណែទម្រង់ទាំងនេះនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍សម្រាប់រយៈពេលវែង ប៉ុន្តែសម្រាប់រយៈពេលខ្លី កំណែទម្រង់ទាំងនេះអាចនឹងធ្វើឱ្យមានការលំបាកក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្ត ។
- ជំរុញនិងសម្រួលឱ្យមានកំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយសមធម៌ ដែលបែងចែកបានសមស្របតាមតំបន់និងតាមវិស័យ ដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ដែលរឹងមាំ និងប្រកបដោយចីរភាព ដែលអាចផ្តល់កាលានុវត្តភាពនិងផលប្រយោជន៍បានទាន់ពេលវេលា ចំពោះប្រជាជនគ្រប់រូប ។

[១] កម្មវិធីមួយរបៀបនេះ អាចផ្តល់ពូជនិងជីរទៅដល់កសិករក្រីក្រទាំងឡាយ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានមួយដែលមានការជ្រើសរើស [illegible] ចាប់ផ្តើមការកើនឡើងនៃផលិតកម្ម ។ ក្នុងតម្លៃ០.៣០ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយគីឡូក្រាម ៣៣គីឡូក្រាមនៃពូជស្រូវដែលមានទិន្នផលខ្ពស់សម្រាប់ [illegible] ០.៥០ហិកតា ដែលមានតម្លៃប្រមាណ១០ដុល្លារអាមេរិក និងជីមានសារជាតិអាសូត-ហ្វូស្វាត-ប៉ូតាស្យូម ដែលមានតម្លៃ [illegible] ដែលសរុបទាំងអស់ប្រមាណ២០ដុល្លារអាមេរិកអាចផ្តល់ដល់គ្រួសារក្រីក្រក្នុងផ្នែកនៃជំនួយ ។ កម្មវិធីនេះអាចជាការ [illegible] បន្ថយភាពក្រីក្រ និងអាចមានឥទ្ធិពលច្រើនទៀត ។

- បង្កើនឱ្យបានខ្លាំងនូវ "ការវិនិយោគពិតប្រាកដ " សម្រាប់កំណើន ដូចជា ក្នុងវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (ទីប្រជុំជន ជនបទ និងជាតិ) ក្នុងវិស័យផលិតនានា ដូចជា កសិកម្មនិងឧស្សាហកម្ម និងក្នុងការអភិវឌ្ឍមនុស្ស (វិស័យសុខាភិបាល និងអប់រំ) ។
- តម្រង់ទិសដៅទៅរកប្រជាជនដែលខ្វះខាតបំផុត និងដែលទទួលបានសេវាកម្មតិចតួចបំផុត រួមមានប្រជាជនដែលខ្វះសមត្ថភាពពលកម្មនិងប្រជាជនជាជនជាតិដើមភាគតិច និងវិស័យទាំងឡាយណាដែលជួយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្របានឆាប់រហ័ស ។
- រក្សាតុល្យភាពដោយមានការគិតគូរហ្មត់ចត់រវាងវិធីសាស្ត្រពីលើ-ចុះក្រោម (ការកែទម្រង់នៅថ្នាក់ជាតិ) និងវិធីសាស្ត្រពីក្រោម-ឡើងលើ (ថ្នាក់មូលដ្ឋាន) ។
- ផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលមានការសាកល្បងត្រឹមត្រូវ ត្រូវការចំណាយទាប និងអាចផ្ដល់ផលខ្ពស់ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដែលនៅទីនោះការផ្លាស់ប្ដូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស នឹងបង្ហាញពីសក្ដានុពល មានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងនិងជាវិជ្ជមាន និង/ឬ ផ្ដល់ផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ដល់អ្នកក្រ ។
- ធ្វើឱ្យល្អប្រសើរកត្តាសម្រាប់បង្កើនផលិតភាព (មូលធន ពលកម្ម ដី និងធនធានធម្មជាតិនិងកត្តាផ្សេងៗទៀត) ក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ។
- ជំរុញវិស័យវិទ្យាសាស្ត្រ និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ។
- ប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មមនុស្សឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន សម្រាប់គ្រប់ការងារសាងសង់ ដើម្បីបង្កើនចំណូលរបស់គ្រួសារ ជាពិសេស នៅតំបន់ជនបទ ។
- យកចិត្តទុកដាក់លើការកសាងសមត្ថភាពមនុស្សនិងស្ថាប័ននៅគ្រប់វិស័យនិងគ្រប់កម្រិត ដើម្បីបង្កើតនិងធ្វើឱ្យមានចីរភាពនូវ ក្រុមមនុស្សសំខាន់ៗដែលមានជំនាញច្បាស់លាស់ និងមូលធនមនុស្ស ។
- រៀបចំជាបណ្ដើរៗនូវយន្តការ ដើម្បីធានាថាមូលនិធិច្រើនបំផុតដែលអាចមាន ត្រូវបានតម្រង់ទិសតាមរយៈថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ការអនុវត្តសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយ ។

៤.០៦ *កត្តាទាំងនេះនឹងជះឥទ្ធិពលនិងតម្រង់ទិសដល់ ព្រមទាំង មានសារៈសំខាន់ចំពោះ យុទ្ធសាស្ត្រទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងជំពូកនេះ* ។ កត្តាទាំងអស់នេះនឹងជះឥទ្ធិពលនិងមានផលប៉ះពាល់លើការសម្រេចបានគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងជំពូក ៣ (តារាង ៣.២) ។ កត្តាទាំងនេះនឹងត្រូវយកទៅពិចារណាក្នុងការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រឬផែនការតាមវិស័យ ឬក្នុងពិនិត្យមើលឡើងវិញលើផែនការ ឬយុទ្ធ-សាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងឡាយតាមវិស័យដែលកំពុងដំណើរការ ។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះ រដ្ឋាភិបាល-ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស អាចដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងកិច្ចដំណើរការនេះ ។

៤.០៧ *យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ "ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព"* ផ្ដល់នូវក្របខ័ណ្ឌមួយ ដែលច្បាស់លាស់និងផ្ដោតចំបញ្ហា ដើម្បីជំរុញប្រទេសជាតិឱ្យឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចឆាប់រហ័ស ។

ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

គោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងឡាយត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងតារាង៣.២ នៃជំពូក ៣ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃអាទិភាពនានាសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសម្រាប់ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពនានាដែលបានកំណត់ក្នុង *ផយអជ* នឹងត្រូវរៀបចំក្នុងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពទាំងនោះនឹងត្រូវលើកឡើងបន្ទាប់ពីនេះ តាមលំដាប់លំដោយនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដោយចាប់ផ្តើមពីអភិបាលកិច្ច ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពគន្លឹះដែលបានស្នើឡើងនិងបានរំពឹងទុកសម្រាប់រយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ (២០០៦-២០១០) ត្រូវបានបង្ហាញនិងយកមកពិចារណា សម្រាប់មុំនីមួយៗរបស់ចតុកោណនីមួយៗ ក៏ដូចជា សម្រាប់បញ្ហាអន្តរវិស័យនិងទូទៅដែលមិនត្រូវបានបញ្ចូលច្បាស់លាស់ក្នុងចតុកោណទាំងអស់ ។

៤.០៨ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណមានអភិបាលកិច្ចល្អជាស្នូល ដែលនឹងត្រូវជំរុញនិងអនុវត្តក្នុងបរិស្ថានជំរុញសម្រាប់ការអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យ សម្រាប់គោលបំណងក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចបានវឌ្ឍនភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចឆាប់រហ័ស ក្នុងវិស័យអាទិភាពនានា ដែលកំណត់នៅក្នុងចតុកោណសម្រាប់ "កំណើន" ទាំងបួនផ្សេងទៀត[1] ។ ដូច្នេះ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូលមានទិដ្ឋភាពប្រាំមួយ (៦) ។ ផ្នែកដែលនៅសល់ក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវរៀបចំតាមលំដាប់លំដោយនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។

អភិបាលកិច្ច

៤.០៩ អភិបាលកិច្ចល្អ គឺជាបុរេលក្ខខណ្ឌដ៏សំខាន់បំផុត សម្រាប់ធ្វើឱ្យសម្រេចបានការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ដោយមានសមធម៌ កាលានុវត្តភាពស្មើៗគ្នា និងយុត្តិធម៌សង្គម ។ អភិបាលកិច្ចល្អទាមទារឱ្យមានការចូលរួមទូលំទូលាយ ការចែករំលែកព័ត៌មាន ការបើកទូលាយនិងតម្លាភាព គណនេយ្យភាព សមភាព ការមិនទុកចោលឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់នៅក្រៅសង្គម និងការគោរពច្បាប់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ។ ហេតុដូចនេះ អភិបាលកិច្ចត្រូវគ្របដណ្តប់ការកែទម្រង់លើវិស័យបួន ពោលគឺ (ក) ការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ (ខ) កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ (គ) កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមទាំងវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ និង (ឃ) កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ជាពិសេស ការកាត់រំសាយទ័ព ។

៤.១០ *ផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ចទី១ (ផសអ១)* របស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលបានអនុម័តនៅឆ្នាំ២០០១ ដើម្បីជំរុញ កំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ចជាលក្ខណៈពហុនិងអន្តរវិស័យ គឺជាក្របខ័ណ្ឌដ៏សំខាន់សម្រាប់សកម្មភាពចំពោះមុខ ។ ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាន *ផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ចទី២ (ផសអ២)* (២០០៥-២០០៨) កំពុងត្រូវបានរៀបចំបញ្ចប់ ។

[1] សូមមើលគំនូសបំព្រួញនៅផ្នែកខាងមុខនៃឯកសារ

៤.១១ <u>ការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ</u> : អំពើពុករលួយ ធ្វើឱ្យមានការធ្លាក់ចុះខ្សោយ និងធ្វើឱ្យមានផលអាក្រក់ចំពោះកំណើនដែលមានលក្ខណៈរលូនជាប្រព័ន្ធ ។ អំពើពុករលួយ ធ្វើឱ្យកត្តានិងភ្នាក់ងារសេដ្ឋកិច្ចទាំងឡាយស្ថិតក្នុងស្ថានភាពមួយដែលមិនអាចព្យាករណ៍បាននិងមិនចុះសម្រុងជាមួយគ្នា ហើយមិនលើកទឹកចិត្តដល់ការវិនិយោគទាំងក្នុងស្រុកនិងបរទេស ។ អំពើពុករលួយ បង្កឱ្យមានការកើនឡើងនៃចំណាយ ធ្វើឱ្យភាពប្រកួតប្រជែងរបស់កម្ពុជាធ្លាក់ចុះជាងមុន ហើយបណ្តាលឱ្យកម្ពុជាបាត់បង់កាលានុវត្តភាពសំខាន់ៗសម្រាប់កំណើន ។ សកម្មភាពនានានៅក្នុងវិស័យជាច្រើនដែលរួមមាន កំណែទម្រង់និងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទ គឺជាកិច្ចការចាំបាច់សម្រាប់ការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ និងជំរុញឱ្យមាន *"វប្បធម៌នៃសេវាកម្ម"* ដែលតាមរយៈនេះ រដ្ឋបាលសាធារណៈដើរតួនាទីយ៉ាងពិតប្រាកដជាឧបករណ៍មួយនៃសេវាកម្មប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពភាពជាក់ស្តែង ប្រតិបត្តិការឆាប់រហ័សភាពមិនលំអៀងសម្រាប់ប្រជាជនកម្ពុជាគ្រប់រូប ។ គោលដៅអាទិភាព រួមមាន :

- *កាត់បន្ថយអំពើពុករលួយឱ្យបានច្រើន នាឆ្នាំ២០១០ ។*
- *ពង្រឹងការអប់រំ ការបោះពុម្ពនិងការផ្សព្វផ្សាយនូវឯកសារច្បាប់ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ។*

៤.១២ យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការកាត់បន្ថយឱ្យបានច្រើន និងការឈានទៅលុបបំបាត់នូវអំពើពុករលួយ នឹងត្រូវយកទៅអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្រមួយដែលមានមុខព្រួញបី (ការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ ការបង្ការ និងការគាំទ្រជាសាធារណៈ ឬការអប់រំសាធារណៈ) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានប្តេជ្ញាចាត់វិធានការជាក់ស្តែងថា នឹងប្រឆាំងនឹងឫសគល់នៃអំពើពុករលួយ ដោយធានាឱ្យមានសមត្ថភាពអាចដឹងមុនបាន លើកកម្ពស់តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពច្បាស់លាស់នៅក្នុងគ្រប់សកម្មភាព ។ *សកម្មភាពអាទិភាព* នានាដែលបានស្នើឡើង រួមមាន :

- ដាក់ចេញឱ្យប្រើប្រាស់យ៉ាងឆាប់រហ័សនូវច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ និងការធ្វើឱ្យច្បាប់នេះស្របគ្នានឹងការអនុវត្តល្អប្រសើរ ដែលធ្លាប់បានធ្វើរួចមកហើយនៅកម្រិតអន្តរជាតិ ។
- កសាងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការពង្រឹងការងារអធិការកិច្ច ។
- បង្កើតឡើងនូវស្ថាប័នមួយឯករាជ្យនិងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។
- ធានាឱ្យមានការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់យ៉ាងតឹងរ៉ឹងបំផុត ដោយមិនទុកឱ្យនរណាម្នាក់រួចខ្លួនផុតពីបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវដាក់ឱ្យអ្នកនោះនៅក្រោមការវិនិច្ឆ័យយ៉ាងតឹងរ៉ឹងរបស់បទបញ្ញត្តិទាំងនោះ ។
- ប្រកាន់ខ្ជាប់ទៅនឹង ដំណើរការដេញថ្លៃជាសាធារណៈដោយមានការប្រកួតប្រជែង និងតម្លាភាពក្នុងកិច្ចសន្យា ការជួល ឬការលក់ នូវទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

- ធ្វើឱ្យដំណើរការសវនកម្ម និងលទ្ធកម្មសាធារណៈ មានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ដើម្បីពង្រឹងតម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព ។
- បន្តកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងប្រែងដែលបានចាប់ផ្តើមរួចហើយ ក្នុងការបង្កើនប្រាក់បៀវត្សរ៍ដែលមានកម្រិតទាបរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ដើម្បីឱ្យការប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយត្រូវបានកាត់បន្ថយ ។
- ធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ក្នុងការផ្តល់សេវាសាធារណៈទាំងឡាយ ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យមានកាលានុវត្តភាពសម្រាប់អំពើពុករលួយ ជាពិសេស នៅក្នុងវិស័យនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធុរៈកិច្ច និងការវិនិយោគ ។
- បង្កើតការិយាល័យប្រជាជនសម្រាប់ធ្វើជាយន្តការត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យមានអំពើពុករលួយ ។
- បង្កើតនិងជម្រុញការអនុវត្តក្រមសីលធម៌សម្រាប់ផ្នែកសាធារណៈ ។
- បន្តចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងឆាកអន្តរជាតិ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ដូចដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងការចូលរួមក្នុងផែនការសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយសម្រាប់តំបន់អាស៊ីនិងប៉ាស៊ីហ្វិក ។
- បង្ការនិងបញ្ចៀស "ការខ្ជះខ្ជាយ" នូវទ្រព្យសម្បត្តិឬធនធានសាធារណៈ រួមមាន ការចំណាយសម្រាប់ផលិតកម្មទំនិញនិងសម្រាប់ការផ្តល់សេវាកម្មទាំងឡាយដែលនឹងកើតឡើងខ្ពស់ជាងការចាំបាច់ ហើយធានានៅក្នុងបរិបទនេះថា ឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងជាសកល ត្រូវបានទាញយកឱ្យបានច្រើននូវផលប្រយោជន៍សម្រាប់ការវិនិយោគ ដោយចៀសវាងវិនិយោគទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែងតិចជាង ។

៤.១៣ <u>*កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ*</u>៖ ជាមួយនឹងភាពជឿនលឿនគួឱ្យកត់សំគាល់ដែលបានអនុវត្តកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្ហាញឱ្យឃើញនូវការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងពន្លឿនកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ ដែលត្រូវបានកត់សំគាល់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ថាជាធាតុផ្សំយ៉ាងសំខាន់មួយ ។ សេចក្តីសម្រេចមួយចំនួនត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច តាមរយៈប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌មួយ ដែលមានទំនុកចិត្តពីសហគមន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ រួមទាំងវិនិយោគិនផងដែរ ។ នៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានទំនុកចិត្តនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានអនុមតិចក្ខុវិស័យ និង*យុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ* (មិថុនា ២០០៣) ដែលមានទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៧ ។ បន្ទាប់មករាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុមតិកម្មវិធីសកម្មភាពសម្រាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់ (២៩ មេសា ឆ្នាំ២០០៥) ។ សកម្មភាពសំខាន់ៗសម្រាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ មានដូចខាងក្រោម ៖

- រៀបចំ និងធ្វើការអនុមតិនូវច្បាប់ និងក្រមជាមូលដ្ឋានដែលទាក់ទងនឹងវិស័យតុលាការ ដូចជា ៖ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំតុលាការ ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈចៅក្រម និងព្រះរាជអាជ្ញា ច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ក្រមរដ្ឋប្បវេណី ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ

រដ្ឋប្បវេណី ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ និងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្រមរដ្ឋបាល និងបទបញ្ញត្តិ ដើម្បីធានាឯករាជ្យភាពនៃសេវាកម្មអយ្យការ ។

- រៀបចំនីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ប្រកបដោយតម្លាភាព អនុវត្តកម្មវិធីបង្កើនការយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិនិងសេរីភាពនៅសហគមន៍ បង្កើតការិយាល័យការពារសិទ្ធិប្រជាពលរដ្ឋ ។
- ធានាចីរភាពនៃការបោះពុម្ពនិងផ្សព្វផ្សាយរាជកិច្ច និងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ រៀបចំនូវសន្ទានុក្រមច្បាប់ ពីភាសា ពង្រឹងជំនួយផ្នែកច្បាប់ ។
- បង្កើតតុលាការ សភាឯកទេសផ្សេងទៀត ទាក់ទងនឹងរឿងក្តីពាណិជ្ជកម្ម ការងារ អនីតិជន និងរដ្ឋបាល ។
- ពង្រីកតុលាការគំរូ ដែលបានបង្កើតរួចហើយនៅខេត្តកណ្តាល ផ្តល់សម្ភារៈបរិក្ខារគ្រប់គ្រាន់ និងទាន់សម័យដល់តុលាការ និងរៀបចំឱ្យមានការិយាល័យផ្តល់ព័ត៌មាននៅតាមសាលាជម្រះក្តី ។
- រៀបចំក្រមសីលធម៌សម្រាប់ចៅក្រម ព្រះរាជអាជ្ញា និងមន្ត្រីយុត្តិធម៌ ។
- បង្កើត និងពង្រឹងយន្តការដំណោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។

៤.១៤ <u>កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ</u> : កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលគឺជាយុទ្ធសាស្ត្រស្នូលសម្រាប់ការងារអភិបាលកិច្ច ។ គោលដៅនៃកំណែទម្រង់នេះ គឺដើម្បីធ្វើឱ្យរដ្ឋបាលក្លាយជាឧបករណ៍មួយរឹងមាំនៃគោលនយោបាយសាធារណៈ ហើយធ្វើឱ្យឧបករណ៍នេះមាន ប្រសិទ្ធភាព ភាពស័ក្តិសិទ្ធិ អព្យាក្រិត្យភាព តម្លាភាព និងការទទួលខុសត្រូវជាងមុន ដើម្បីបម្រើប្រជាជនឱ្យបានល្អប្រសើរជាងមុន ។ ជាមួយមូលដ្ឋានគ្រឹះទាំងឡាយដែលមានរួចហើយ ភារកិច្ចចំពោះមុខគឺ ត្រូវពង្រឹងនិងពង្រីកដំណើរការកំណែទម្រង់ ដើម្បីតម្រង់ទិសដៅទៅរកការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅពេលដែលមូលដ្ឋានគ្រឹះទាំងនោះមានចីរភាព ។ ដោយផ្អែកលើសមិទ្ធផលដែលមានរហូតមកដល់ពេលនេះ *កម្មវិធីជាតិសម្រាប់កំណែទម្រង់រដ្ឋបាល* កំពុងធ្វើការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពរបស់រដ្ឋបាល ដើម្បីបម្រើប្រជាជនឱ្យមានភាពប្រសើរជាងមុន នៅទីណានិងនៅពេលណាដែលចាំបាច់ ។ ចំណុចមួយចំនួនខាងក្រោមនេះ បង្ហាញពីវិសាលភាពនៃកំណែទម្រង់ ដែលកំពុងដំណើរការ :

- ទំហំសរុបនៃសេវាកម្មស៊ីវិល នឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៅត្រឹមកម្រិតបច្ចុប្បន្ន ប៉ុន្តែសមាសភាពរបស់វានឹងមានការប្រែប្រួលច្រើន ដើម្បីគាំទ្រដល់វិស័យអាទិភាព និងប្រជាជននៅមូលដ្ឋានដែលរស់នៅក្រៅទីប្រជុំជនធំៗ ។
- ការគ្រប់គ្រងកម្លាំងពលកម្មនិងយន្តការត្រួតពិនិត្យនឹងត្រូវពង្រឹង ដើម្បីផ្គុំធនធានមនុស្សឱ្យចំតម្រូវការអាទិភាព ។
- ប្រាក់បៀវត្សរ៍និងប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗរបស់មន្ត្រីរាជការ នឹងត្រូវបង្កើនជាបណ្តើរៗពី ១០ភាគរយ ទៅ ១៥ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ ស្របទៅតាមលទ្ធភាពដែលរាជរដ្ឋាភិបាលមាន ។

- សេវាកម្មសាធារណៈនានា នឹងមានលក្ខណៈការិយាធិបតេយ្យតិចជាងមុន មានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន មានលទ្ធភាពទទួលបាននិងតម្លាភាពជាងមុន តាមរយៈការអនុវត្តឧបករណ៍ចម្រុះ ដូចជាច្រកចេញ-ចូលតែមួយ ។
- សមត្ថភាពរបស់ប្រជាជននិងស្ថាប័ននៅក្នុងរដ្ឋបាល នឹងត្រូវអភិវឌ្ឍឡើងជាបន្ទាន់ ដើម្បីគាំទ្រគោលការណ៍ទាំងឡាយរបស់អភិបាលកិច្ចល្អ និងដើម្បីកែលម្អការបំពេញការងារ ។
- ការរៀបចំឱ្យមានស្វ័យប្រវត្តិកម្មជាបណ្តើរៗ នៅក្នុងដំណើរការនៃការគ្រប់គ្រងនិងការផ្តល់សេវាកម្មតាមរយៈបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន នឹងត្រូវធ្វើជាបន្តទៀត ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពនៃតម្លាភាពរបស់សេវាសាធារណៈ ។

៤.១៥ សកម្មភាពជាអាទិភាពដែលបានគ្រោងទុក រួមមានៈ

- បន្តរៀបចំបង្កើនបៀវត្សរ៍មន្ត្រីរាជការទៅតាមលទ្ធភាពថវិកាជាតិ ។
- រៀបចំនិងអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។
- បន្តដាក់ឱ្យអនុវត្តប្រព័ន្ធលាភការថ្មី ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ការអនុវត្តការងារ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកដែលមានគុណសម្បត្តិ ។
- ពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យនិងការគ្រប់គ្រងសាធារណៈ តាមរយៈការពង្រឹងអភិក្រមនិងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស និងការបន្តធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សតាមព័ត៌មានវិទ្យា ។
- ដាក់ឱ្យអនុវត្តយុទ្ធសាស្រ្ត និងកម្មវិធីនានា សម្រាប់ការពង្រាយមន្ត្រីរាជការ ទៅតាមតម្រូវការជាអាទិភាព ។
- អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សនិងស្ថាប័ន តាមរយៈការប្រកាសឱ្យប្រើក្របខ័ណ្ឌមួយ ដើម្បីគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយរួមបញ្ចូលទាំងការអនុវត្តផែនការមេសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស និងការពង្រឹងតម្លៃនៃការងារបណ្តុះបណ្តាល ។
- អនុវត្តកម្មវិធីកន្សោមអាទិភាព ដែលជាមធ្យោបាយមួយ ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់ការបំពេញការងារដល់មន្ត្រីដែលមានគុណសម្បត្តិ និងការលុបចោលជាបណ្តើរៗនូវរបបប្រាក់ឧបត្ថម្ភបន្ថែម ។

៤.១៦ <u>វិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ</u> : កិច្ចអភិវឌ្ឍមូលដ្ឋានដោយមានការចូលរួម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងការកែលម្អ និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈនានានៅថ្នាក់ឃុំ តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅមូលដ្ឋាន ។ អាទិភាពចម្បងមួយ គឺការកសាងសមត្ថភាពថ្នាក់ក្រោមនៅមូលដ្ឋាន និងការផ្តល់ធនធានហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកម្រិតមួយសមស្រប ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានរៀបចំក្នុងពេលថ្មីៗនេះ នូវ

ប្រព័ន្ធសាកល្បងសម្រាប់ការផ្តល់សេវាកម្ម "ច្រកចេញ-ចូលតែមួយ" នៅក្នុងស្រុកពីរ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានសេវារដ្ឋបាលពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនដល់ប្រជាជននិងផ្នែកឯកជន ។

៤.១៧ ការអភិវឌ្ឍនៅកម្រិតមូលដ្ឋាន អាចប្រព្រឹត្តទៅបានប្រសើរបំផុត តាមរយៈការកំណត់និងការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់អាទិភាពពីតម្រូវការនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ក្នុងន័យនេះ ដោយផ្អែកលើគោលដៅរួមរបស់ *ផយអជ* (ជំពូក ៣) ឃុំ-សង្កាត់ ស្រុក-ខ័ណ្ឌ ខេត្ត-ក្រុងនីមួយៗ ត្រូវកំណត់អាទិភាពពីតម្រូវការផ្ទាល់ ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបានគោលដៅតាមមូលដ្ឋានរៀងៗខ្លួន ដោយប្រើប្រាស់កញ្ចប់ថវិកាដែលបានបង្កើតឡើងឱ្យសមស្របទៅនឹងតម្រូវការនោះ តាមរយៈកញ្ចប់ថវិកាអំណោយរួម និងតាមប្រភេទផ្សេងៗ ការបែងចែកពន្ធ និងចំណូលផ្ទាល់ពីពន្ធនៅមូលដ្ឋានដែលបានប្រគល់ជូន ។

៤.១៨ ដោយយោងតាមជំហានចម្បងដែលត្រូវបានអនុវត្ត តាមរយៈការរៀបចំកសាងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្ររួមមួយសម្រាប់វិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ នាដើមឆ្នាំ២០០៥ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពចម្បងៗ ដែលបានលើកឡើងមានជាអាទិ៍ :

- ការរៀបចំសេចក្តីព្រាង និងអនុម័ត ច្បាប់អង្គការ ដើម្បីបញ្ជាក់ច្បាស់អំពីទស្សនៈជាមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាប់ស៊ីឌីយ៉ារីទី ដើម្បីផ្តល់ការណែនាំ និងគោលការណ៍ឱ្យបានជាក់លាក់ថែមទៀត ដល់ដំណើរការបែងចែកអំណាច និងមុខងារក្នុងចំណោមរដ្ឋបាលនៅតាមថ្នាក់នានា ។
- ផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវបន្ថែមទៀត និងធ្វើឱ្យមានមូលនិធិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍនិងប្រតិបត្តិការពី ក្រសួង-ស្ថាប័ន ទៅដល់ខេត្ត-ក្រុង និងថ្នាក់ក្រោមជាតិនានា ដោយអនុលោមតាមច្បាប់រៀបចំអង្គការ និងលិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ និងបទបញ្ញត្តិកែប្រែនានា។
- បន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់លើវឌ្ឍនភាពដែលបានធ្វើរួចមកហើយ តាមរយៈកម្មវិធីដោយឡែកៗពីគ្នារបស់បណ្តាក្រសួង-ស្ថាប័ន ក្នុងនោះមាន ក្រសួងស្ថាប័នដែលកំពុងអនុវត្ត កម្មវិធីសកម្មភាពជាអាទិភាព (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងសុខាភិបាល កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ) ក៏ដូចជា ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដើម្បីកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ជាងមុនអំពីក្របខ័ណ្ឌការងារ ដែលតាមរយៈនេះ ការធ្វើវិសហមជ្ឈការ និងវិមជ្ឈការសេវាកម្មអាចប្រព្រឹត្តទៅដោយមានភាពរលូនជាងមុន ។
- រៀបចំឱ្យមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងរៀបចំក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នឱ្យប្រសើរជាងមុននូវការបែងចែកថវិកា ដើម្បីធានាឱ្យមានការផ្ទេរថវិកាយ៉ាងពេញលេញនិងទាន់ពេលវេលា និងបង្កើតឱ្យមានថវិកាផ្ទេរក្នុងប្រព័ន្ធ "ជំនួយជាកញ្ចប់" គឺ (មូលនិធិឃុំ-សង្កាត់) ដែលបានបង្កើតឡើងរួចហើយពីថវិកាជាតិ ទៅដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ព្រមទាំងអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធជំនួយជាកញ្ចប់ និងការវិភាជន៍តាមវិស័យសម្រាប់ថ្នាក់ខេត្ត

និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដ៏ទៃទៀត ដើម្បីធានាឱ្យមានគណនេយ្យភាពនិងតម្លាភាពក្នុងការប្រមូលចំណូល និងការចំណាយ ចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

- បង្កើននិងកំណត់មុខសញ្ញានៃការផ្តល់មូលនិធិទាំងនេះ ដោយយកអាទិភាពណាមួយជាមូលដ្ឋាន ជាពិសេស តំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ផ្សេងៗទៀត ដែលភាពក្រីក្រមានកម្រិតខ្ពស់ ដើម្បីជួយបំពេញតម្រូវការរបស់មូលដ្ឋានក្នុងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត និងការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗទៀត តាមរបៀបមួយដ៏មានសារៈប្រយោជន៍ ។
- ពិនិត្យមើលលទ្ធភាពសមស្របសម្រាប់ថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ក្រោមជាតិដ៏ទៃទៀត រួមទាំង ឃុំ-សង្កាត់ ធ្វើការអភិវឌ្ឍដោយផ្អែកលើធនធានផ្ទាល់ខ្លួន ក្នុងនោះរួមមាន ចំណូលផ្ទាល់នៅមូលដ្ឋាន ដែលបានមកពីពន្ធថ្នាក់មូលដ្ឋាន កម្រៃសេវាផ្សេងៗ ការចែករំលែកពន្ធនានាសម្រាប់ថវិកាមូលដ្ឋានជាដើម ។
- ដំណើរការអនុវត្តនូវប្រព័ន្ធគណនេយ្យមូលនិធិឃុំ-សង្កាត់ តាមប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យានៅក្នុងរតនាគារខេត្ត ក្រុង ជាជំហានៗ ។
- កសាងនិងបង្កើនសមត្ថភាពស្ថាប័ន នៅថ្នាក់ក្រោមជាតិគ្រប់កម្រិត ។

៤.១៩ <u>កំណែទម្រង់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធនិងការកាត់រំសាយទ័ព</u> : *សៀវភៅសការពារជាតិ* បានចែងច្បាស់នូវគោលនយោបាយនិងកម្មវិធីនានាដែលត្រូវអនុវត្ត ក្នុងនោះមាន ការបែងចែកដីសម្បទានសង្គមកិច្ចដល់យោធិនរំសាយដែលគ្មានដីដោយត្រូវការដី សម្រាប់លំនៅដ្ឋាន និង/ឬសម្រាប់កសិកម្មបង្កើនផល ដើម្បីឱ្យបានសមស្របទៅ តាមអនុក្រឹត្យស្តីពី *សម្បទានដីសង្គមកិច្ច* ។ ដូចគ្នានេះដែរ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងឡាយនឹងត្រូវអនុវត្តជាបន្តទៀតដើម្បី កែទម្រង់ កសាង-បណ្តុះបណ្តាល និងពង្រឹងនគរបាលជាតិ ឱ្យក្លាយជាកងកម្លាំងមានវិជ្ជាជីវៈពិតប្រាកដ ប្រកបដោយបច្ចេកវិទ្យាទំនើប និងមានសមត្ថភាពបំពេញភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនក្នុងការរក្សា សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់ និងការឯកភាពគ្នាក្នុងសង្គម ហើយនិងរក្សាការពារអាយុជីវិតនិងទ្រព្យសម្បត្តិជូនប្រជាពលរដ្ឋ ។ នៅក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ ជានិច្ចកាលត្រូវធ្វើសកម្មភាពដោយប្រកាន់ជំហរមិនលម្អៀងនិងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយគោរពភាពថ្លៃថ្នូរនិងសិទ្ធិរបស់មនុស្ស ។

បរិស្ថានគ្របដណ្តប់សម្រាប់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

៤.២០ បរិស្ថានគ្របដណ្តប់សម្រាប់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណទាំងមូលមានមុំចំនួន៤ គឺ *(១) សន្តិភាព ស្ថេរភាពនយោបាយនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម (២) សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់និងក្នុងពិភពលោក (៣) ភាពជាដៃគូក្នុងការអភិវឌ្ឍ និង (៤) បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ* ។ ជាមួយនោះដែរ បញ្ហាពហុវិស័យមួយចំនួនទៀត ក៏ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបរិស្ថានរួមសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍផងដែរ ។

៤.២១ <u>សន្តិភាព ស្ថេរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម</u> គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព ។ ជាក់ស្តែង ការផ្សះផ្សារជាតិក្រោយជម្លោះផ្ទៃក្នុង លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការកាត់បន្ថយឧក្រិដ្ឋកម្មដែលសម្រេចបាននៅក្នុងពេលកន្លងមក តាមរយៈការពិភាក្សានិងការសម្របសម្រួលទៅវិញទៅមក គឺមានតម្លៃខ្ពស់ ហើយត្រូវការការថែរក្សានិងលើកកម្ពស់ជាចាំបាច់ ។ ទាំងអស់នេះ មិនត្រឹមតែមានសារៈសំខាន់សម្រាប់វឌ្ឍនភាពកម្ពុជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មានសារៈសំខាន់ក្នុងការបង្ហាញមុខមាត់ល្អរបស់ប្រទេសនៅលើពិភពលោកផងដែរ ។ ក្នុងន័យនេះ ត្រូវមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដោយយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់បំផុត ដើម្បីធានាថា កត្តាទាំងនេះនឹងត្រូវបានបន្តថែរក្សាតាមរូបភាពមួយប្រកបដោយចាមភាពនិងដែលនាំឱ្យមានកំណើន ។

៤.២២ ទិដ្ឋភាពដ៏សំខាន់មួយនៃការរក្សាស្ថេរភាពនយោបាយនិងការឯកភាពគ្នា គឺការរៀបចំការបោះឆ្នោតជាទូទៅរាល់៥ឆ្នាំម្តង ដើម្បីជ្រើសរើសស្ថាប័នជាតិនានា ដូចជា ព្រឹទ្ធសភា (ដែលនឹងត្រូវរៀបចំនៅឆ្នាំ២០០៦) រដ្ឋសភា (ដែលនឹងត្រូវរៀបចំនៅឆ្នាំ២០០៨) និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដែលនឹងរៀបចំនៅឆ្នាំ២០០៧) ។ ដោយហេតុថា ថវិកាជាតិតែឯងមិនអាចបំពេញតម្រូវការចំណាយដ៏ច្រើនសម្រាប់ការរៀបចំការបោះឆ្នោតទាំងនេះបាន ជំនួយបន្ថែមពីប្រភពខាងក្រៅនឹងនៅតែជាភាពចាំបាច់ ដូចពេលមុនៗដែរ ។

៤.២៣ <u>សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់និងក្នុងពិភពលោក</u> ៖ ដោយបានដើរតួនាទីយ៉ាងសកម្មក្នុងនាមជាដៃគូមួយនៅក្នុងរាល់កិច្ចការរបស់អាស៊ាន ដោយបានចូលរួមនិងរួមវិភាគទាននៅក្នុងសន្និសីទនិងកម្មវិធីការងារកម្រិតតំបន់ និងដោយបានចូលរួមជាសមាជិកអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (ឆ្នាំ២០០៤) កម្ពុជាកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដ៏ល្អប្រសើរ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចគោលដៅនេះនៅពេលខាងមុខ ។ ទោះជាដូចនេះក្តី កម្ពុជាត្រូវធ្វើការងារច្រើនជាងនេះទៀត ដើម្បីពង្រីកនិងពង្រឹង និងដើម្បីទាញយកអត្ថប្រយោជន៍ ពីដំណើរការនៃសមាហរណកម្មនេះ ។ គោលដៅនៃការងារនេះ គឺដើម្បីធានាថា កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់និងពិភពលោក ត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការផ្តល់ប្រយោជន៍ជូនអ្នកក្រ ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹង ៖

- អនុវត្តតាមយ៉ាងពេញលេញ នូវភាពជាដៃគូក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីនានានៃ ការផ្តួចផ្តើមសម្រាប់សមាហរណកម្មទៅក្នុងអាស៊ាន និងការចូលរួមយ៉ាងពេញលេញ នៅក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ ។ ជាពិសេស កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងឡាយ គឺដើម្បីអនុវត្តរួមគ្នានូវសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់ជាតិនិងតំបន់ ដែលស្របគ្នាទៅនឹង ចក្ខុវិស័យអាស៊ានឆ្នាំ២០២០ កិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងបាលីលើកទី២ កម្មវិធីសកម្មភាពទីក្រុងវៀងច័ន្ទសម្រាប់ឆ្នាំ២០០៤-២០១០ រួមជាមួយចំពោះផែនការ និងសកម្មភាពទាំងអស់ ។

- អនុវត្តយ៉ាងសកម្មនិងបង្កើននូវចំនួនកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរីនិងដោយមានការអនុគ្រោះ ជាមួយបណ្តាប្រទេសដទៃទៀត ដើម្បីលទ្ធភាពហូរចូលទៅក្នុងទីផ្សារក្រៅប្រទេសនៃផលិតផលនិងសេវាកម្មរបស់កម្ពុជា ។
- ទាក់ទាញការវិនិយោគ បង្កើនសមត្ថភាពជំនាញ បង្កើតការងារ និងជំរុញឱ្យមានការរីកចម្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ដែលនឹងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់អ្នកក្រីក្រ ។
- អនុវត្តឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវកាតព្វកិច្ច និងការសន្យារបស់កម្ពុជាក្រោមសមាជិកភាពរបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ជាពិសេស កម្មវិធីការងារដែលបានអនុម័តដោយកិច្ចប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រីកាលពីថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ ព្រមទាំងវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់នៃការចូលជាសមាជិកអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ទៅលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលផ្តោតជាពិសេសលើវិស័យកសិកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងផលប៉ះពាល់លើក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ជាពិសេស ស្ត្រីដែលមានចំនួនច្រើនលើសលប់នៅក្នុងវិស័យមិនផ្លូវការ ។

៤.២៤ *ភាពជាដៃគូក្នុងការអភិវឌ្ឍ* : ទិដ្ឋភាពជាមូលដ្ឋានបីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភាពជាដៃគូរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ គឺ (១) ភាពជាដៃគូជាមួយសង្គមស៊ីវិល (២) ភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជននិងសហគមន៍អ្នកវិនិយោគ និង (៣) ភាពជាដៃគូជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ។ ទិសដៅនៃការងារនេះ គឺដើម្បីពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីកែលម្អការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងដោយមានការសម្របសម្រួល ដើម្បីឈានទៅសម្រេចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចប្រកបដោយសមធម៌ ។

៤.២៥ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលកំពុងដំណើរការ នឹងត្រូវបន្តនិងពង្រឹង ដើម្បីផ្តល់ឱកាសឱ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានរបស់សង្គមស៊ីវិល នៅក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពសមស្របនៃដំណើរការការរៀបចំផែនការ និងដំណើរការនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងដើម្បីឱ្យសង្គមស៊ីវិលក្លាយជាដៃគូដ៏មានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងការងារអភិវឌ្ឍ ។ កន្លងមក អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើន (ជាតិនិងអន្តរជាតិ) បានចូលរួមរួចមក ហើយនៅក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ក៏ដូចជា ក្នុងការលើកកម្ពស់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងសិទ្ធិមនុស្ស ។ ច្បាប់ស្តីពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល នឹងត្រូវរៀបចំនៅក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយ ជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័ន និងអង្គការពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។

៤.២៦ តួនាទីដ៏សំខាន់របស់*វិស័យឯកជន* ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្បាលម៉ាស៊ីននិងជាកម្លាំងជំរុញសម្រាប់ការវិនិយោគនិងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច គឺជាកត្តាដែលមិនអាចខ្វះបាន ។ ដោយបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ដល់ការលើកកម្ពស់កិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់វិស័យឯកជន យន្តការមួយចំនួនត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនឹងត្រូវធ្វើ

ជាបន្តទៀត ដើម្បីពង្រឹងនិងពង្រីកទំនាក់ទំនងល្អប្រសើរ ជាមួយវិស័យឯកជន ដោយផ្អែកលើការប្រកាន់ខ្ជាប់ទៅនឹងបញ្ញត្តិច្បាប់នានា និងដោយផ្តោតលើអាទិភាពទាំងឡាយនៃការអភិវឌ្ឍ ។

៤.២៧ <u>ទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស</u> : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលស្គាល់ដោយអំណរគុណថា កម្រិតជំនួយហិរញ្ញវត្ថុនិងបច្ចេកទេសដ៏សប្បុរសធម៌ ដែលទទួលបានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេសចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៣មក បានជួយយ៉ាងច្រើនដល់ការរីកចម្រើនដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់របស់កម្ពុជា ។ ជាការពិតណាស់ ក្នុងឋានៈជាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍តិចតួច កម្ពុជានឹងបន្តត្រូវការនូវការគាំទ្របែបនេះសម្រាប់រយៈពេលវែងមួយនៅក្នុងពេលខាងមុខ នៅក្នុងពេលដែលកម្ពុជាត្រូវបោះជំហានទៅមុខដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅរយៈពេលវែងរបស់ខ្លួន ។ រូបភាពជាច្រើននៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស មានការរីកចម្រើនក្នុងរយៈកាលកន្លងមក ក្នុងនោះមាន ការប្រជុំប្រចាំឆ្នាំដើម្បីកៀរគរជំនួយ (*កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់*) ការពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតវិស័យ ការពិគ្រោះយោបល់នៅក្នុងប្រទេសតាមពេលវេលាកំណត់ ហើយក្នុងពេលថ្មីៗនេះ ការបង្កើតក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស សម្រាប់បញ្ហាពិសេសៗ និងបញ្ហាតាមវិស័យ និងការបង្កើតគណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយ ដែលជួបប្រជុំគ្នាជារៀងរាល់ត្រីមាស ដើម្បីវាយតម្លៃពីវឌ្ឍនភាពនិងផ្តល់ការតម្រង់ទិសសម្រាប់អនាគត ។ យន្តការទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបន្តធ្វើការពង្រឹង ដើម្បីឈានទៅធ្វើឱ្យមានការពិគ្រោះយោបល់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទៀងទាត់ និងភាពជាដៃគូ តាមរយៈការបង្កើនភាពជាម្ចាស់និងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។ កិច្ចប្រជុំប្រចាំត្រីមាសជាទៀងទាត់ ឬច្រើនដងតាមភាពចាំបាច់ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនឹងមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការជួយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការរៀបចំកសាងផែនការថ្មីៗតាមវិស័យ ក្នុងការពិនិត្យកែសម្រួលឡើងវិញនូវផែនការតាមវិស័យដែលកំពុងអនុវត្ត ក្នុងការធ្វើឱ្យរលូននិងការសម្របសម្រួលជំនួយក្រៅប្រទេសសម្រាប់កម្មវិធីនិងគម្រោងទាំងឡាយ ក៏ដូចជា ក្នុងការត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តនិងវឌ្ឍនភាពរបស់ផែនការទាំងនោះ ។

៤.២៨ គួរកត់សម្គាល់ថា ក្នុងពេលកន្លងមក ធនធានដ៏ច្រើនដែលត្រូវបានចំណាយដោយផ្ទាល់ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ត្រូវបានផ្តោតទៅលើជំនួយបច្ចេកទេសនិងការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងការធ្វើអង្កេតនានា ។ ជាការពិត ទោះបីជាការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងការធ្វើអង្កេតទាំងនេះ មានសារៈសំខាន់ក៏ដោយ ក៏ពេលនេះ យើងត្រូវធានាថា ធនធានទាំងឡាយ ត្រូវបានតម្រង់ទិសសារជាថ្មី ដើម្បីធ្វើឱ្យមាន"មូលនិធិបន្ថែម" សម្រាប់សកម្មភាពជារូបវ័ន្ត សម្រាប់ធ្វើឱ្យមានភាពប្រសើរឡើងនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

៤.២៩ នៅកម្រិតពិភពលោក តាមរយៈគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ *អង្គការសម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច/គណៈកម្មាធិការជំនួយអភិវឌ្ឍន៍* កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ បានប្រកាសឡើង តាមរយៈសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៃវេទិកាកម្រិតខ្ពស់នៅទីក្រុងរ៉ូម (ឆ្នាំ២០០៣) និងទីក្រុងប៉ារីស (ឆ្នាំ២០០៥) ដែលបានសង្កត់ធ្ងន់ថា ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពជំនួយ ប្រការសំខាន់គឺត្រូវលើកទឹកចិត្ត និងគោរពតាមភាពជាម្ចាស់ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំពេញលេញ

នៃបណ្តាប្រទេសទទួលជំនួយ ក្នុងការរៀបចំនិងការអនុវត្តនូវកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេស ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ កិច្ចប្រជុំនេះ បានឯកភាពថា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ត្រូវបន្សុីគោលនយោបាយ អាទិភាព និងកម្មវិធី នៃជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ របស់ខ្លួន ក៏ដូចជា ធ្វើសុខដុមនីយកម្ម នីតិវិធីការងាររបស់ខ្លួន ជាមួយនឹងគោលនយោបាយ អាទិភាព និងកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍ ក៏ដូចជា នីតិវិធីការងាររបស់ប្រទេសទទួលជំនួយ ។ ប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវបានជ្រើសរើសជាប្រទេស សាកល្បងមួយ សម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះ ។ សេចក្តីប្រកាសនាទីក្រុងម៉ុងទែរ៉េ ឆ្នាំ២០០២ បានបង្ហាញ ពីការឯកភាពគ្នាផងដែរថា បណ្តាប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍ ត្រូវបង្កើនជំនួយអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួនបន្ថែមទៀត ។

៤.៣០ *ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់គ្រប់គ្រងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍* គឺនឹងត្រូវបញ្ចប់ ដើម្បីធ្វើការ បញ្ជាក់ឡើងវិញឱ្យច្បាស់ពី នីតិវិធីនិងគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដែលនឹងគ្រប់គ្រង និងតម្រង់ទិស ទាំងទំនាក់ទំនងជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស និងទាំងការកំណត់តួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវក្នុងរាជរដ្ឋា ភិបាល ។ ប្រការទាំងនេះ នឹងរៀបចំដំណើរការទាំងឡាយឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន ដើម្បីកែលម្អ កិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការទៅវិញទៅមក រវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ។ តាមរយៈយន្តការនៃកិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការ ដែលបានចែងក្នុងឯកសារខាងលើនេះ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យប្តូរចេញ ការផ្តល់ជំនួយពីគម្រោងទោល ក៏ដូចជា គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស ហើយចាប់ផ្តើមផ្តល់ការគាំទ្រតាមរយៈ *អភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ* ដោយផ្តោតទៅលើការផ្តល់ធនធានមួយភាគធំ តាមរូបភាពការគាំទ្រថវិកាដែល ជាទម្រង់មួយល្អប្រសើរ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌមួយដែលមានការព្រមព្រៀងគ្នាថា ត្រូវធ្វើឱ្យមានវឌ្ឍនភាពតាមវិស័យ និង/ឬនៅក្នុងកំណែទម្រង់នានា ។

៤.៣១ <u>បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ</u> : គោលដៅនៃការពង្រឹងបរិស្ថាននេះ គឺត្រូវធានាឱ្យមាន *ការរីកចម្រើនផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថានហិរញ្ញវត្ថុ* ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចបាននូវកំណើន សេដ្ឋកិច្ច ដែលផ្អែកលើមូលដ្ឋានចម្រុះនិងមានលក្ខណៈគាំទ្រអ្នកក្រ ច្រើនជាងមុន ។ កំណើនម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ដែល ត្រូវបានធ្វើឱ្យមានការបែងចែកល្អតាមតំបន់និងវិស័យ មានលក្ខណៈរឹងមាំ និងមានចីរភាពរួចមកហើយ ព្រមទាំង ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុដោយប្រុងប្រយ័ត្ន បង្កើតជាចំណុចស្នូលនៃគ្រប់កម្មវិធីសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចទាំងអស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានទទួលជោគជ័យក្នុងការគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច នាពេលកន្លងមក និងមានសមត្ថភាពទប់ទល់ នឹងវិបត្តិក្រៅប្រទេស ដូចជា វិបត្តិហិរញ្ញវត្ថុនៅអាស៊ីនាឆ្នាំ១៩៩៧ ក៏ដូចជាភាពមិនទៀងទាត់នៃនយោបាយ ផ្ទៃក្នុង ដែលមានម្តងម្កាល នៅឆ្នាំ១៩៩៧ និងឆ្នាំ២០០៣-២០០៤ ។ តាមរយៈបទពិសោធន៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាល មានទំនុកចិត្តថា ជាមួយនឹងការប្រុងប្រយ័ត្ននិងវិធានការទាន់ពេលវេលា រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងមានសមត្ថភាពដើម្បី ដឹកនាំស្ថានការណ៍ទាំងមូលក្នុងពេលអនាគតប្រកបដោយជោគជ័យ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពអាទិភាពនៅ ក្នុងដំណាក់កាល *ផយអជ* មានដូចខាងក្រោម :

- ធានាឱ្យមានកំណើនថេរនៃ *ផសស* ក្នុងអត្រា ៦ភាគរយ ក្នុងមួយឆ្នាំ ។

- រក្សាស្ថេរភាពវិស័យក្រៅប្រទេស និងស្ថេរភាពអត្រាប្តូរប្រាក់ ។
- កំណត់អត្រាអតិផរណានៅក្រោម ៥ភាគរយ ។
- ប្រមូលចំណូលក្នុងស្រុកឱ្យបានច្រើនបន្ថែមទៀត ។
- ផ្តល់ការវិនិយោគដោយផ្ទាល់ទៅវិស័យទាំងឡាយដែលគាំទ្រដល់តំបន់ជនបទ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការវិនិយោគឯកជន ក្នុងវិស័យទាំងនោះ ដែលនឹងជួយពង្រីកមូលដ្ឋាននៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនានា ។
- អនុវត្តតាមគោលនយោបាយថវិកាដែលនាំឱ្យមានវឌ្ឍនភាព និងមានលក្ខណៈវិតត្បិត ស្តីពីចំណូលនិងចំណាយ ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងក្នុងការប្រមូលចំណូល (ពន្ធដារនិងមិនមែនពន្ធដារ) ដោយពង្រីកមូលដ្ឋានយកពន្ធ និងលុបបំបាត់ "វប្បធម៌រួចពន្ធ និងលើកលែងពន្ធ" តាមរយៈការអនុវត្តយ៉ាងហ្មត់ចត់នូវច្បាប់ពន្ធដារ និងវិធានការផ្សេងៗទៀត ។
- ប្រយុទ្ធប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងក្លាទៅនឹងការរត់គេចពន្ធឆ្លងកាត់ព្រំដែន និងធានាឱ្យមានការប្រមូលបំណុល ។
- តម្រង់ការចំណាយទៅរកវិស័យអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍ និងវិស័យដែលមិនទាន់បានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ពេញលេញរហូតមកដល់ពេលនេះ ។
- ពង្រឹងនិងអនុវត្តឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវបទបញ្ញត្តិច្បាប់ទាំងឡាយស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។
- ធ្វើសវនកម្មជាប្រចាំ (ផ្ទៃក្នុងនិងពីខាងក្រៅ) ទៅលើចំណូលនិងចំណាយថវិកា ដោយរួមបញ្ចូលទាំងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង-ស្ថាប័នទាំងអស់ ។
- គ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ក្នុងនោះរួមមាន ទ្រព្យសម្បត្តិរូបវន្តនិងអរូបវន្ត ក៏ដូចជាសហគ្រាសរដ្ឋ និងចម្រុះរដ្ឋ តាមរបៀបមួយមានតម្លាភាពនិងប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋ និងលើកកម្ពស់ឱ្យមានលំហូរថេរនៃចំណូលថវិកា ។
- អនុវត្តតាមនីតិវិធីដេញថ្លៃសាធារណៈដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់និងតម្លាភាព ក្នុងការលក់ចេញ ឬជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ឬសិទ្ធិ ជាក់ស្តែងក្នុងការផ្តល់កិច្ចសន្យារបស់រដ្ឋទាំងអស់ ។
- រក្សាការឃ្លាំមើលដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ លើការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យា ជាមួយបណ្តាក្រុមហ៊ុនឯកជន ។

៤.៣២ កម្មវិធីកំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ត្រូវបានរៀបចំចប់សព្វគ្រប់និងកំពុងអនុវត្ត ។ *ក្របខ័ណ្ឌចំណាយនិងសារពើពន្ធរយៈពេលមធ្យម៥ឆ្នាំរំកិល* ធ្វើការព្យាករណ៍ចំណូលនិងចំណាយ ហើយត្រូវបានយកទៅអនុវត្តតាម ។ ដើម្បីធានាការបង្កើនថវិកាវិភាជន៍និងការផ្តល់ថវិកាទាន់ពេលវេលាទៅវិស័យអាទិភាពដែលគាំទ្រផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ យន្តការជាច្រើននឹងត្រូវបង្កើតឡើង ហើយតាមរយៈយន្តការទាំងនោះ ចំនួនថវិកាប្រចាំឆ្នាំដែលត្រូវធានាឱ្យមាននិងធ្វើឱ្យមានការកើនឡើង នឹងត្រូវផ្តល់ទៅឱ្យវិស័យកសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ សុខាភិបាល និងអប់រំ ។

៤.៣៣ ដោយមានការដឹកនាំដោយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានិងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ វិស័យហិរញ្ញវត្ថុដើរតួនាទីដ៏សំខាន់ក្នុងស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងក្នុងការកំណត់ល្បឿននិងទិសដៅរបស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ មួយដែលដំណើរការល្អ អាចកាត់បន្ថយនូវភាពមានកម្រិតនៃស្វ័យហិរញ្ញប្បទាន ហើយកៀរគរប្រមូលប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលមិនប្រើប្រាស់ សម្រាប់ការវិនិយោគដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់វិស័យផលិត ។ ដើម្បីផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងការសន្សំ ការវិនិយោគ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច វិស័យហិរញ្ញវត្ថុចាំបាច់ត្រូវដើរទៅជាមួយគ្នានឹងការអភិវឌ្ឍវិស័យឯកជន និងកំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ច ដោយបង្កើតជាសរសរទ្រូងបី ដើម្បីទ្រទ្រង់ចតុវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា សម្រាប់ការបង្កើតនិងការទ្រទ្រង់កំណើន ដែលជាមធ្យោបាយមួយដ៏សំខាន់សម្រាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ២០០១-២០១០ ដែលត្រូវបានអនុម័តក្នុងឆ្នាំ២០០១ គឺជាឧបករណ៍ណែនាំសម្រាប់គោលនយោបាយនិងកម្មវិធីទាំងឡាយក្នុងវិស័យនេះ ហើយប្រមើលមើលពីការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុមួយដ៏ល្អដែលផ្អែកលើទីផ្សារ នៅឆ្នាំ២០១០ ដើម្បីបង្កើនការកៀរគរប្រមូលប្រភពទុនសម្រាប់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ២០០១-២០១០ ដែលកំពុងត្រូវបានអនុវត្តនាបច្ចុប្បន្ននេះ ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងទូលំទូលាយទៅលើផ្នែកនិងទិដ្ឋភាពទាំងឡាយនៃវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ ជាអាទិ៍មាន :

- ប្រព័ន្ធធនាគារមួយដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែង មានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ និងមានប្រសិទ្ធភាព ដែលត្រូវគ្រប់គ្រងដោយបទបញ្ញត្តិច្បាប់និងត្រូវត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីបង្កើតទុនសម្រាប់ការវិនិយោគរបស់វិស័យឯកជន និងសម្រាប់កំណើន ។
- ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុជនបទមួយដែលអាចដំណើរការបាន ដែលគាំទ្រអ្នកក្រ និងមានប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ការផ្តល់សេវាហិរញ្ញវត្ថុ ដែលអាចប្រើប្រាស់បានសម្រាប់អ្នកក្រីក្រ ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលតាមជនបទ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។
- វិស័យធានារ៉ាប់រងមួយ ដែលគាំពារអាជីវកម្មនិងឯកត្តជនទាំងឡាយឱ្យផុតពីហេតុការណ៍មិនអនុគ្រោះដែលមិនអាចដឹងមុនបាន និងប្រព័ន្ធប្រាក់សោធនមួយ ដែលផ្តល់ដល់ការចូលនិវត្តន៍ប្រកបដោយការធានា ហើយកត្តាទាំងពីរនេះ នឹងផ្តល់ផងដែរនូវដើមទុនសម្រាប់ការវិនិយោគ ។
- ទីផ្សារទុនមួយដែលមានប្រសិទ្ធភាពនិងតម្លាភាព ដោយមានការប្រមូលផ្តុំយ៉ាងធំមួយនូវអ្នកចេញលក់ភាគហ៊ុន ដែលកៀរគរប្រមូលទុនសម្រាប់ការវិនិយោគរយៈពេលវែង ។
- ទីផ្សាររូបិយវត្ថុមួយដែលអាចធ្វើឱ្យមានអន្តរកម្មរវាងធនាគារ ហើយផ្តល់ឱ្យធនាគារ ក្រុមហ៊ុន និងឯកត្តជន ទាំងឡាយនូវមធ្យោបាយសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងសាច់ប្រាក់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- ការបង្កើតស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ ដូចជា ក្រុមហ៊ុនភតិសន្យា ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ក្រុមហ៊ុនវិនិយោគ ក្រុមហ៊ុនដើមទុនចម្រុះ និងស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ហិរញ្ញវត្ថុ ។

- បង្កើតឱ្យមានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគណនេយ្យនិងច្បាប់ ដើម្បីធានាឱ្យមានអភិបាលកិច្ចល្អជាលក្ខណៈសាជីវកម្ម និងមានតម្លាភាព ។

តារាង៤.១ : ការព្យាករណ៍ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចសំខាន់ៗ[១]

(គិតជាភាគរយនៃ *ផសស* លើកលែងតែមានការបញ្ជាក់)

[illegible]	២០០៤	២០០៥	២០០៦	២០០៧	[illegible]	[illegible]
កំណើនពិតនៃ *ផសស* (*ផសស*-%)	**៧.០**	**៦.០**	**៦.០**	**៥.៨**	**៥.៩**	**៦.០**
អតិផរណាសន្ទស្សន៍ថ្លៃទំនិញប្រើប្រាស់ (ចុងឆ្នាំ-គិតជា %)	៦.២	៣.៥	៣.០	៣.០	៣.០	៣.០
ចំណូល	**១១.៨**	**១២.២**	**១២.៨**	**១៣.២**	**១៣.៥**	**១៣.៨**
ចំណូលពន្ធ	៨.៧	៩.៤	៩.៤	៩.៤	៩.៣	៩.២
ចំណាយ	**១៤.៩**	**១៧.០**	**១៧.២**	**១៧.១**	**១៦.៩**	**១៦.៥**
ចំណាយចរន្ត	៩.៦	១០.៥	១០.៧	១០.៧	១០.៧	១០.៨
ការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស (លានដុល្លារ)	**២១៦**	**២២៧**	**២៤៩**	**២៧៤**	**៣០២**	**៣៣២**

ប្រភព: យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ-របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំ២០០៥ : តារាង ២.២

៤.៣៤ ដូចតួលេខដែលបានបង្ហាញក្នុងតារាង៤.១ ស្ថានភាពទូទៅនៃម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់រយៈពេលពីរ-បីឆ្នាំខាងមុខ ហាក់ដូចជាមានស្ថេរភាពនិងគួរជាទីទុកចិត្ត ។ ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសម្លៀកបំពាក់ដែលផ្ដោតជាសំខាន់ទៅលើការនាំចេញ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះជាកម្លាំងនាំមុខយ៉ាងសំខាន់ក្នុងសេដ្ឋកិច្ច អាចនឹងនៅបន្តរឹងមាំក្នុងរយៈពេលច្រើនឆ្នាំខាងមុខទៀត ប៉ុន្តែអត្រាកំណើនក្នុងផ្នែកនេះអាចនឹងមានការថយចុះ ទោះបីជាប្រព័ន្ធកូតាដែលបានបញ្ចប់នៅដើមឆ្នាំ២០០៥ ពុំមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងទៅលើអត្រាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចក៏ដោយ ។ វិស័យទេសចរណ៍ក៏បានរួមចំណែកយ៉ាងច្រើន ផងដែរក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ហើយត្រូវបានរំពឹងទុកថា នឹងនៅតែរួមចំណែកជាបន្តទៀត ហើយនិន្នាការនៃកំណើនខ្ពស់ក្នុង វិស័យសំណង់ ក៏នឹងបន្តនៅតែមានដែរ ។ ប៉ុន្តែ ប្រការដែលចាំបាច់នោះគឺត្រូវតែពង្រឹងនិងពង្រីកមូលដ្ឋានគ្រឹះ ជាពិសេស ដោយជំរុញឱ្យមានកំណើនក្នុងវិស័យនេះ ដែលនឹងជួយដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្របានយ៉ាងឆាប់រហ័សផងដែរ ។ ការជំរុញការកែទម្រង់ចាំបាច់ខ្លាំងក្នុងផ្នែកអភិបាលកិច្ច អាចជួយដល់ការទាក់ទាញការវិនិយោគច្រើន ថែមទៀត ទាំងអ្នកវិនិយោគក្នុងស្រុកនិងបរទេស ។

៤.៣៥ កត្តាសំខាន់ៗមួយចំនួន ដែលអាចប៉ះពាល់លើសេដ្ឋកិច្ច មានជាអាទិ៍គឺ : (១) ការបន្តកើនឡើងខ្ពស់នៃថ្លៃប្រេងឥន្ធនៈ (២) ការគំរាមកំហែងពីភេរវកម្មនៅគ្រប់ទីកន្លែងលើពិភពលោកដែលអាចរំខានដល់បរិយាកាសនយោបាយអន្តរជាតិ និងដែលអាចធ្វើឱ្យមានអស្ថេរភាពដល់បរិយាកាសសេដ្ឋកិច្ចដែលអាចជឿជាក់បាន (៣) ក្ដី

[១] តារាងលម្អិតមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ២.១ ២.២ និង២.៣

ថយចុះនៃលំហូរចូលនៃ*ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេស* ដោយសារតែកត្តាពីខាងក្រៅ (៤) ការកកើតឡើងដោយមិនមានការរំពឹងទុកជាមុននៃជម្ងឺឆ្លងមួយចំនួន ដូចជា ជម្ងឺដែលកើតឡើងដោយការរីករាលដាលនៃមេរោគ "ផ្តាសសាយបក្សី" (៥) ការប្រែប្រួលយ៉ាងខ្លាំងនៃអាកាសធាតុ ដែលជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់ផលិតផលកសិកម្ម ។

៤.៣៦ ជាមួយនឹងកំណែទម្រង់ដែលកំពុងដំណើរការរៀបចំ ក៏ដូចជា ដែលកំពុងត្រូវបានអនុវត្ត និងជំហានជាបន្តទៀតនៅក្នុងដំណើរការ*ផយអជ* រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជឿជាក់ថា ការព្យាករណ៍ដែលបានបង្ហាញខាងលើ គួរតែត្រូវបានធ្វើឱ្យក្លាយជាការពិតជាក់ស្តែង ។ មួយផ្នែកនៃចំណូលថវិកាជាតិក្នុងពេលកន្លងមក ភាគច្រើនបានមកពីការគាំទ្រថវិកាឬការគាំទ្រតាមកម្មវិធី ពីស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុពហុភាគី ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដល់កំណែទម្រង់និងសកម្មភាពពិសេសៗ ។ (ការផ្គត់ផ្គង់នេះត្រូវបានប៉ាន់ស្មានថាមានប្រមាណ ១២០ពាន់លានរៀល ឬ ២៩លានដុល្លារនៅឆ្នាំ២០០៥ ដែលរួមចំណែកប្រមាណ ០.៥ភាគរយ នៃ*ផសស* និង ៥ភាគរយនៃចំណូលថវិកាក្នុងស្រុកសរុប ។ រាជរដ្ឋាភិបាលរំពឹងថា ការផ្គត់ផ្គង់នេះនឹងអាចបន្តមាន នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការរៀបចំនិងការអនុវត្ត *ផយអជ* ។

៤.៣៧ <u>*បញ្ហាវប្បធម៌និងសាសនា*</u> : បាវចនាខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺ "ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ" ។ ជំនឿសាសនា អបិយជំនឿ តម្លៃគ្រួសារ និងវប្បធម៌ដ៏ល្បីល្បាញនិងសំបូរបែប ដែលទ្រទ្រង់ដល់គ្រួសារក្នុងអំឡុងពេលសហស្សវត្សរ៍កន្លងទៅ បានរក្សារបៀបរៀបចំដោយគ្មានការខូចខាត និងបង្កើនការពង្រឹងសង្គមសម្របសម្រួលទៅតាមការផ្លាស់ប្តូរពេលវេលា និងឥទ្ធិពលនានា ។ ទាំងនេះ គឺជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការកសាងការពង្រឹង និងការថែរក្សាសង្គមជាសារវន្ត "*មូលធនសង្គម*" ដែលគ្មានការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចណាមួយអាចបង្កើតឬធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពដោយខ្លួនឯងបានទេ ។ ដូច្នេះ មានបញ្ហាសំខាន់ៗអន្តរវិស័យជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងគ្រប់ទស្សនៈវិស័យនៃជីវភាពប្រជាជនកម្ពុជា ។ ទោះបីជាបានទទួលរងគ្រោះច្រើនដោយសាររបបប្រល័យពូជសាសន៍ក្នុងអំឡុងពេលពីឆ្នាំ១៩៧៥-៧៩ ក៏ដោយ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសង្គមទាំងនេះ បានរស់រាននិងរឹងមាំឡើងវិញ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ក្នុងការថែរក្សានិងលើកតម្កើងកេរ្តិ៍ដំណែលវប្បធម៌ដ៏ថ្លៃថ្លាតែមួយរបស់ប្រជាជាតិ ដើម្បីពង្រឹងនិងធ្វើឱ្យមានរបៀបរៀបរយក្នុងសង្គម និងដើម្បីទាក់ទាញ "ទេសចរណ៍វប្បធម៌" ឱ្យចូលមកទស្សនានិងស្ញើចសរសើរចំពោះវប្បធម៌ពីអតីតកាលនិងបច្ចុប្បន្នកាលរបស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងផ្តល់ថវិកាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គោលបំណងខាងលើ [១] ។

---

[១] ទេសចរណ៍ផ្អែកលើវប្បធម៌ ត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយផ្នែកទេសចរណ៍ ដែលជាផ្នែករបស់សេវាកម្ម ។

ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម

៤.៣៨ ផ្នែកទាំងបួននៃមុំនេះរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគឺ *ការលើកកម្ពស់ផលិតភាពនិងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម (រួមទាំងអាហារូបត្ថម្ភនិងការអភិវឌ្ឍជនបទ) កំណែទម្រង់ដីធ្លីនិងការបោសសំអាតមីន កំណែទម្រង់វិស័យនេសាទនិងជលផល និងកំណែទម្រង់ព្រៃឈើ* ។

៤.៣៩ <u>ការលើកកម្ពស់ផលិតភាពនិងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម</u> : វិស័យនេះ ផ្តោតភាគច្រើនលើដំណាំគ្រប់មុខ និងការចិញ្ចឹមសត្វ ។ ជាមួយនឹងសក្តានុពលដ៏ធំធេងប៉ុន្តែពុំទាន់បានយកមកប្រើប្រាស់ នៅឡើយសម្រាប់ទាំងការបង្កើន *ផលសរុប* ទាំងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពអ្នកក្រ ជាពិសេស នៅតំបន់ជនបទ វិស័យនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាអាចផ្តល់នូវចំណូលខ្ពស់និងឆាប់រហ័សបំផុត ដោយមានការចំណាយទាបល្មម ជាពិសេស ក្នុងផលិតកម្មដំណាំផ្សេងៗ ជាពិសេសស្រូវ និងតាមរយៈពិពិធកម្មដំណាំរូបិយវត្ថុផ្សេងៗទៀត ។ ដោយស្ត្រីជាតំណាងភាគច្រើននៃកម្លាំងពលកម្ម ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៅក្នុងវិស័យនេះអាចផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ដល់ស្ត្រី ។ គោលដៅអាទិភាពទាំងឡាយនៅក្នុងវិស័យនេះ គឺការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវ សន្តិសុខស្បៀង ផលិតភាពនិងពិពិធកម្ម និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ទីផ្សារសម្រាប់ផលិតផលកសិកម្ម ។

តារាង៤.២ : គោលដៅក្នុងវិស័យកសិកម្មសម្រាប់ឆ្នាំ២០១០

ផលិតផលស្រូវ (លានតោន)	៤.១៧	៥.៥
ទិន្នផលស្រូវក្នុងមួយហិកតា (តោន)	១.៩៧	២.៤
ការនេសាទ (ទឹកសាប សមុទ្រ និង វារីវប្បកម្ម) តោន	៣៧៤.០០០	៤៥០.០០០
ផ្ទៃដីស្រោចស្រព (%នៃផ្ទៃដីដាំស្រូវ) រួមទាំង ការស្រោចស្រពបន្ថែម	២០	២៥
កំណែទម្រង់ដី-ចំនួនប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ដល់កសិករ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	១២	២៤
ផ្ទៃដីគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើ (%នៃផ្ទៃដីសរុប)	៦០	៦០
ការពឹងផ្អែកលើឈើដុត (អុស ធ្យូង): គ្រួសារ (%)	៨៥.៥	៦១

សូមមើលតារាង ៣.២

៤.៤០ យុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយមួយសម្រាប់វិស័យកសិកម្មទាំងមូល នៅកំពុងដំណើរការរៀបចំនៅឡើយ ។ តាមរយៈការសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធក្នុងចំណោម បណ្តាក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ "*យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់កសិកម្មនិងធនធានទឹក*" នឹងរៀបចំឡើងនៅឆ្នាំ២០០៦ ដែលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើផែនការរបស់អនុ-វិស័យទាំងអស់នៅក្នុងវិស័យនេះ ហើយនៅក្នុងចំណោមការងារផ្សេងៗទៀត និងរួមបញ្ចូលនូវការវិភាគនិងដំណោះស្រាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ :

- បញ្ហាការគ្រប់គ្រងដីកសិកម្ម : ចំណុចខ្លាំងនិងចំណុចខ្សោយរបស់សេដ្ឋកិច្ចមាត្រដ្ឋាន និងទំហំនិងកត្តាផ្នែកសង្គមដែលទាក់ទងនឹងដីកសិដ្ឋានតូចៗ សហករណ៍កសិករ ការងារកសិដ្ឋានដោយមានកិច្ចសន្យា ការធ្វើសម្បទានដីទ្រង់ទ្រាយធំ (ទាំងអស់នេះគឺនៅក្នុងបរិបទនៃការបង្កើនផលិតកម្មនិងផលិតភាព ពិពិធកម្ម និងការធានាសមភាពនិងយុត្តិធម៌សង្គម) ។
- ផលិតកម្មពូជដែលមានទិន្នផលខ្ពស់ (ឧទាហរណ៍ ស្រូវ) ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកន្លែងផ្សេង ជាពិសេស នៅក្នុងប្រទេសជិតខាងដែលមានលក្ខណៈអាកាសធាតុកសិកម្មប្រហាក់ប្រហែលគ្នាធៀបនឹង ការវិនិយោគទ្រង់ទ្រាយធំក្នុងការស្រាវជ្រាវផ្នែកកសិកម្ម ដើម្បីបង្កើតពូជថ្មីនៅកម្ពុជា ។
- ការបង្កើនផលិតកម្មស្រូវសម្រាប់ការនាំចេញ ទៅតាមចំណង់ចំណូលចិត្ត ឬបន្ថែមពីលើផលិតកម្មដំណាំ ទាំងឡាយដែលមានតម្លៃនិងគុណទីពិសេស ។
- ការបង្កើនផលិតកម្មដំណាំ ដូចជា ផ្លែឈើ និងបន្លែ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះ កម្ពុជាពឹងផ្អែកយ៉ាងខ្លាំងលើការ នាំចូល ។
- គោលដៅច្បាស់លាស់ ចំណុចដៅនិងសំណូមពរជាក់លាក់ ដើម្បីសម្រេចបានការបង្កើនផលិតកម្មដំណាំ តាមរយៈ ប្រព័ន្ធដាំដុះដែលអាចប្រើប្រាស់បានប្រសើរបំផុតនូវប្រភពធនធានទឹកដែលមានកម្រិត និង កាត់បន្ថយហានិភ័យចំពោះកសិករពីការប្រែប្រួលមិនទៀងទាត់ដោយសារបាតុភូតធម្មជាតិ ដែលកើត មានឡើងពីមួយឆ្នាំ-ទៅមួយឆ្នាំ និងតាមរយៈ ដំណាំល្អបំផុតដែលត្រូវដាំដុះគ្រប់រដូវ ដោយផ្តោតការ យកចិត្តទុកដាក់លើលក្ខខណ្ឌដីនិងកត្តាផ្សេងៗទៀត លើសក្តានុពលនៃការនាំចេញ និងលើការកែលម្អ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ល។

៤.៤១ សម្រាប់ពេលនេះ រហូតដល់មានយុទ្ធសាស្ត្រកសិកម្មរួមមួយ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តសកម្មភាព សម្រាប់លើកកម្ពស់ការងារចំពោះមុខ ដូចតទៅ :

- សន្តិសុខស្បៀង ផលិតភាព និងពិពិធកម្ម ។
- កែលម្អការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក សម្រាប់វារីវប្បកម្មលក្ខណៈកសិកម្មនិងលក្ខណៈកសិដ្ឋាន ។
- កែលម្អនិងពង្រីកសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ។
- លទ្ធភាពប្រើប្រាស់ទីផ្សារប្រសើរជាងមុនសម្រាប់ផលិតផលកសិកម្ម ជាពិសេសចំពោះផលិតផលពីតំបន់ ដាច់ស្រយាល ។
- ជំរុញឱ្យមានបរិយាកាសល្អសម្រាប់សហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម ក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។
- ពង្រឹងក្របខណ្ឌស្ថាប័ន និងក្របខណ្ឌច្បាប់ ។

៤.៤២ ដោយផ្អែកលើផលិតភាពទាបនៃដំណាំទាំងអស់ ដែលមួយផ្នែកបណ្តាលមកពីដីគ្មានជីជាតិ បញ្ហាប្រឈមចម្បងបំផុតដែលទាក់ទងទៅនឹងផលិតផលដំណាំ គឺ :

- កំណត់ប្រភេទដំណាំល្អៗបំផុត តាមរយៈការធ្វើអង្កេតគុណភាពដីនិងមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ដែលអាចដាំដុះនៅក្នុងតំបន់ណាមួយដើម្បីអាចទាញយកចំណូលនិងផលប្រយោជន៍ឱ្យបានច្រើនបំផុត ។
- អនុវត្តយ៉ាងសកម្មនូវការដាំដុះតាមរបៀបប្រពលវប្បកម្មកសិកម្ម ដោយរួមបញ្ចូលទាំងដំណាំតាមរដូវកាល នៅលើផ្ទៃដីដដែល ។
- បង្កើនឱ្យបានច្រើននូវទិន្នផលនៃដំណាំគ្រប់ប្រភេទ ដោយប្រើប្រាស់ធាតុចូលល្អជាងមុន (គ្រាប់ពូជ ជី និងការអនុវត្តត្រឹមត្រូវ) កែលម្អនិងការពង្រីកការគ្រប់គ្រងទឹក និងការការពារផលដំណាំ ហើយជាមួយគ្នានេះដែរ ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រើវិធីបង្កើនផលិតកម្មកសិកម្មដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយផលិតកម្មតិច និងចំណាយទាប ក្នុងនោះរួមមានប្រព័ន្ធនៃការធ្វើប្រពលវប្បកម្មដំណាំស្រូវ ទៅតាមស្ថានភាពសមស្រប ដើម្បីបង្កើនផលប្រយោជន៍ដល់កសិករ និងដើម្បីចៀសវាងការប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតហួសកម្រិត ។
- ធ្វើពិពិធកម្មដំណាំជាច្រើនប្រភេទដែលអាចដាំដុះបាន ។

៤.៤៣ យុទ្ធសាស្ត្រអាទិភាពសម្រាប់ ៥ឆ្នាំខាងមុខ (២០០៦-២០១០) រួមមាន :

- រៀបចំនិងអនុវត្តយ៉ាងឆាប់រហ័សនូវយុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយសម្រាប់ កសិកម្មនិងធនធានទឹក ។
- ផ្តោតលើ "ការដាំដុះជាលក្ខណៈប្រពលវប្បកម្ម" តាមរយៈការបង្កើនចំនួនការដាំដុះក្នុងមួយឆ្នាំៗនៅលើផ្ទៃដីដដែល និងការបង្កើនទិន្នផលក្នុងប្រភេទដំណាំនីមួយៗ ។
- បង្កើនទិន្នផលស្រូវយ៉ាងហោចឱ្យដល់កម្រិតជាមធ្យម ២,៤តោនក្នុងមួយហិកតា ដែលនេះជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតមួយ ។
- លើកទឹកចិត្តការដាំដុះដំណាំឧស្សាហកម្ម ក្នុងនោះរួមមាន ដំណាំហូបផ្លែនិងបន្លែ ដែលជាមធ្យោបាយមួយ ទាំងដើម្បីធ្វើពិពិធកម្ម ទាំងដើម្បីធានាសន្តិសុខនៃចំណូល ស្របពេលជាមួយគ្នានឹងការបន្តផលិត-កម្ម ដំណាំស្បៀងដើម្បីធានាសន្តិសុខស្បៀង ។
- ផ្តួចផ្តើមទស្សនៈ "ភូមិមួយ-ផលិតផលមួយ" ដើម្បីជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានផលិតផលកសិកម្មដែលមានតម្លៃខ្ពស់ ដែលអាចទាក់ទាញឱ្យមានការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន តាមរយៈការងារកសិដ្ឋានដោយមានកិច្ចសន្យា និងមធ្យោបាយផ្សេងៗទៀត ។

- ពង្រីកសេវាកម្មគាំទ្រ ដូចជា ការស្រាវជ្រាវក្នុងវិស័យកសិកម្ម សេវាផ្សព្វផ្សាយ ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារ ការផ្តល់មីក្រូឥណទាននៅក្នុងតំបន់ជនបទ (រួមបញ្ចូលទាំងសម្រាប់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលដំណើរការ និងកាន់កាប់ដោយកសិករ) ។ល។
- កែលម្អផលិតផលកសិកម្ម ដើម្បីឱ្យស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។
- ជំរុញនិងធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពកំណើនដែលមានមូលដ្ឋានធំទូលាយ ចំពោះផលិតផលកសិកម្ម តាមរយៈការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាពនូវផលិតផលដែលមានតម្លៃខ្ពស់ ។
- ធ្វើទំនើបភាវូបនីយកម្មនិងបង្កើនការកែច្នៃកសិផល ដើម្បីបន្ថែមតម្លៃទៅលើផលិតផលជនបទ និងបង្កើនទិន្នផលអង្ករតាមរយៈការបំប្លែងពីស្រូវមកអង្ករ ដើម្បីបង្កើនចំណូលគ្រួសារនៅតំបន់ជនបទ ។
- ពង្រឹង និងពង្រីកផលិតកម្មបសុសត្វ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងសេវាកម្មបសុពេទ្យ ។
- ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការដាំដុះដំណាំកៅស៊ូទ្រង់ទ្រាយតូច និងជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្មលើចំការកៅស៊ូរដ្ឋ ។
- អនុម័តនិងអនុវត្តវិធានការថ្មីៗ ដើម្បីផ្តល់ជំនួយដោយផ្ទាល់ដល់កសិករក្រីក្រ សម្រាប់ការបង្កើនផលិតកម្ម ដំណាំដែលពួកគាត់បានជ្រើសរើសមួយ ។
- បន្តជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានទីផ្សារនាំចេញសម្រាប់ផលិតផលពិសេសៗ ដោយរាប់បញ្ចូលជាពិសេស ការនាំចេញផលិតផលដែលគ្មានជាតិគីមី ។

៤.៤៤ <u>ការចិញ្ចឹមសត្វ</u> : ភាគច្រើននៃការធ្វើស្រែចំការតាមរដូវរបស់ប្រជាជនកម្ពុជា ពឹងផ្អែកលើសត្វពាហនៈជាកម្លាំងអូសទាញសម្រាប់ការភ្ជួររាស់និងសកម្មភាពផ្សេងទៀត ។ សត្វពាហនៈនិងបសុបក្សី ក៏ជាប្រភពផ្តល់ចំណូលនិងផ្តល់ប្រូតេអ៊ីនយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ សម្រាប់សហគមន៍ជនបទ ។ បញ្ហាប្រឈមក្នុងផ្នែកនេះគឺ ត្រូវកែលម្អគុណភាពនិងសុខុមាលភាពនៃសត្វពាហនៈ ដោយចាប់ផ្តើមបញ្ចូលនូវពូជល្អជាងនិងធាប់ធំ និងតាមរយៈការពង្រីកការចិញ្ចឹមសត្វនិងសេវាកម្មបសុពេទ្យ ដើម្បីឱ្យអ្នកក្រមានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ ។ នៅក្នុងករណីនេះ *ផយអជ* នឹងអនុវត្តនូវយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗ ហើយក៏នឹងត្រូវលើកឡើងជាលម្អិតផងដែរ នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យកសិកម្មដែលបានស្នើឡើង ។

៤.៤៥ <u>ជលផល</u> : ដោយផ្អែកលើតួនាទីសំខាន់របស់ត្រីនៅក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជារាប់លាននាក់ក្នុងរូបភាពជាស្បៀងអាហារ អាហារូបត្ថម្ភ ចំណូលនិងការរស់នៅ គោលដៅនៃផ្នែកនេះ គឺដើម្បីធានាឱ្យមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនូវធនធានជលផលសម្រាប់អ្នកក្រ ។ អាទិភាពទាំងនោះមានដូចខាងក្រោម :

- លើកកម្ពស់ឱ្យមាននិងពង្រឹងការអភិវឌ្ឍដោយផ្អែកលើសហគមន៍ចំពោះវិស័យជលផល តាមរយៈការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចទៅឱ្យសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីឱ្យប្រជាកសិករអាចចូលរួមដោយផ្ទាល់ ដោយសកម្ម និង ដោយសមធម៌ នៅក្នុងការរៀបចំផែនការ ការរៀបចំកម្មវិធី និងការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល ហើយនិង ដើម្បីចៀសវាងការនេសាទហួសកម្រិត ។
- កែលម្អជីវភាពរស់នៅរបស់អ្នកក្រ តាមរយៈការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពពួកគាត់ដើម្បីប្រើប្រាស់ត្រីដែលនេសាទបានឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាងមុន តាមរយៈការកែច្នៃ ការរក្សាទុក ការដឹកជញ្ជូននិងការលក់ដូរ ។
- បង្វែរឡូត៍នេសាទមួយចំនួនដែលផុតកិច្ចសន្យាសម្បទាន ទៅជាកន្លែងអភិរក្សពូជមច្ឆាជាតិ ដែលតាមរយៈនេះនឹងបង្កើនផលស្តុកធម្មជាតិផង និងអភិរក្សពូជមច្ឆាជាតិដែលប្រឈមមុខនឹងការផុតពូជ ។
- ការពារជលផលទឹកសាប តាមរយៈការថែរក្សាដែនទឹកទាំងគុណភាពនិងបរិមាណ ដែលជាជម្រកមច្ឆាជាតិ ។
- លើកទឹកចិត្តនិងជំរុញការអភិវឌ្ឍវារីវប្បកម្មរបស់វិស័យឯកជន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការត្រីដែលកើនឡើង ហើយទន្ទឹមនេះដើម្បីកាត់បន្ថយសម្ពាធទៅលើធនធានជលផលធម្មជាតិផង ។

៤.៤៦ <u>សន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ</u> : សន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភគឺជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយយ៉ាងសំខាន់ ហើយការកែលម្អសន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកាត់បន្ថយកង្វះអាហារូបត្ថម្ភ និងកង្វះមីក្រូសារជាតិ នៅក្នុងចំណោមស្ត្រីនិងកុមារ ។ គោលដៅចម្បងគឺថា "ត្រឹមឆ្នាំ២០១០ ប្រជាជនកម្ពុជាក្រីក្រនិងប្រជាជនដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអសន្តិសុខស្បៀង នឹងមានលទ្ធភាពផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចល្អប្រសើរច្រើនក្នុងការទទួលបានស្បៀងអាហារគ្រប់គ្រាន់ មានសុវត្ថិភាព និងមានជីវជាតិ ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបបអាហារ និងចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេនៅគ្រប់ពេលវេលា សម្រាប់ការរស់នៅដ៏សកម្មនិងមានសុខភាពមាំមួន" ។ ការសម្រេចគោលដៅនេះ ទាមទារឱ្យមានកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នានៅក្នុងវិស័យនានា ដូចបានបង្ហាញនៅក្នុង *ផយអជ* ដោយមានការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសកម្មភាពមួយចំនួន ជាពិសេស លើភាពក្រីក្រនិងអសន្តិសុខស្បៀង ។ សកម្មភាពទាំងនោះរួមមាន :

- ការបង្កើននិងការធានាឱ្យមានស្បៀងគ្រប់គ្រាន់តាមគ្រួសារ ។
- ការកែលម្អលទ្ធភាពទទួលបានស្បៀង (ទាក់ទងនឹងចំណូល និងលទ្ធភាពអាចរកស្បៀងបាន) ។
- ការធានាការប្រើប្រាស់ស្បៀងនិងទម្លាប់ការហូបចុកឱ្យបានល្អប្រសើរ តាមរយៈការអប់រំពីសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ (ដោយរួមបញ្ចូលការកែលម្អរបៀបបំបៅកូន និងអាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់មាតា) កម្មវិធីផ្តល់បន្ថែមនិងបញ្ចូលមីក្រូសារជាតិក្នុងអាហារ (ជាតិដែក វីតាមីនអា) ការបន្ថែមអ៊ីយ៉ូតក្នុងអំបិល និងការអនុវត្តស្តង់ដារសុវត្ថិភាពស្បៀង ។ល។

៤.៤៧ **កំណែទម្រង់ព្រៃឈើ** : រាល់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងនឹងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីថែរក្សាផ្ទៃដីដែលគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃឈើឱ្យបាន ៦០ភាគរយនៃផ្ទៃដីសរុប និងបន្តធ្វើការដាំដុះព្រៃឈើឡើងវិញ ទន្ទឹមគ្នានឹងការផ្អាកការផ្តល់ព្រៃសម្បទាន និងការប្រកាន់យកវិធានការឃ្លាំមើលយ៉ាងហ្មត់ចត់ទៅលើអ្នក ដែលកំពុងទទួលបានព្រៃសម្បទាន ដើម្បីធានាថា ពួកអ្នកទាំងនោះ បានដាក់ជូនពិនិត្យនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ រួមជាមួយនឹងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថាន ហើយបន្ទាប់ពីការអនុម័ត ពួកអ្នកទាំងនោះនឹងបន្តអនុវត្តតាមស្មារតីនៃឯកសារទាំងពីរនេះ ។ បញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ គឺត្រូវលើកឡើងនូវយុទ្ធសាស្ត្រមួយច្បាស់លាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទាន ព្រៃគុបប្រចាំឆ្នាំ ព្រៃឈើសហគមន៍ និងតំបន់ការពារ តាមរបៀបមួយដែលមានលក្ខណៈចីរភាព ដោយឈរលើមូលដ្ឋានបីជាសំខាន់ :

- គោលនយោបាយគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ដើម្បីធានាឱ្យមានការតាមដានត្រួតពិនិត្យយ៉ាងហ្មត់ចត់និងត្រឹមត្រូវ លើអាជីវកម្មព្រៃឈើ ដោយស្របទៅតាមបទពិសោធន៍ល្អបំផុតដែលបាន អនុវត្តជាលក្ខណៈអន្តរជាតិក្នុងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ដើម្បីផ្តល់នូវព្រៃឈើបម្រុងទុកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុក សម្រាប់ការការពារប្រឆាំងនឹងភាពរាំងស្ងួតនិងទឹកជំនន់ ព្រមទាំងសម្រាប់ការអភិរក្សព្រៃលិចទឹកដែលជាជម្រកមច្ឆាជាតិ ។
- ប្រព័ន្ធតំបន់ការពារដើម្បីការពារជីវៈចម្រុះ និងប្រភេទរុក្ខជាតិនិងសត្វដែលប្រឈមមុខនឹងការផុតពូជ ។
- ព្រៃឈើសហគមន៍ដែលជាកម្មវិធីមួយដ៏ល្អ មានតម្លាភាព និងដែលគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ពីប្រជាជននៅមូលដ្ឋាន ។

៤.៤៨ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅរួមនៅក្នុងវិស័យព្រៃឈើ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្តេជ្ញានឹងអនុវត្តនូវកម្មវិធីជាតិសម្រាប់ព្រៃឈើ ដោយមានអាទិភាពដូចខាងក្រោម :

- ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សព្រៃឈើ ។
- ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការដាំដុះព្រៃឈើឡើងវិញ ដើម្បីជំនួសតម្រូវការចំពោះព្រៃឈើធម្មជាតិ ដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការវិនិយោគពីផ្នែកឯកជន និងការចូលរួមពីផ្នែកសាធារណៈ ។
- ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការរួមចំណែករបស់វិស័យព្រៃឈើក្នុងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។
- ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការរួមចំណែករបស់វិស័យព្រៃឈើក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការពង្រឹងកម្មវិធីនានាសម្រាប់ព្រៃឈើសហគមន៍ និងតាមការធ្វើឱ្យមានការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងផែនការធ្វើអាជីវកម្មព្រៃឈើ ។
- ការបង្កើតឱ្យមានការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ពីការដាំដុះឡើងវិញនិងការប្រើប្រាស់ផលិតផលព្រៃឈើសម្រាប់តម្រូវការឈើធ្វើ អុស ធ្យូង និងពីការមិនត្រូវបំផ្លាញព្រៃឈើ ។

៤.៤៩ <u>បរិស្ថាននិងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ</u> : គោលដៅក្នុងការការពារ ការអភិរក្ស និងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព នូវធនធានធម្មជាតិទាំងអស់របស់ជាតិ រួមទាំងជីវៈចម្រុះ គឺមិនគ្រាន់តែត្រូវថែរក្សាកេរដំណែលធម្មជាតិប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវលើកកម្ពស់ចីរភាពបរិស្ថាន និងត្រូវរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងលើកកម្ពស់ការរស់នៅរបស់សហគមន៍ជនបទផងដែរ ។ ក្រៅពីនេះ តំបន់ធម្មជាតិ គួរត្រូវបានជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យក្លាយទៅជាគោលដៅដែលអាចទាក់ទាញទេសចរណ៍ធម្មជាតិ ដែលនាំមកនូវផលប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម ការអប់រំនិងការយល់ដឹងអំពីបរិស្ថានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធ្វើឱ្យសម្រេចបានទិសដៅទាំងនេះ ។ ធនធានដែលដុះ និងរស់នៅក្នុងទឹករបស់កម្ពុជា ជាពិសេស បឹងទន្លេសាបនិងទន្លេមេគង្គ ដៃទាំងអស់របស់វា និងតំបន់ឆ្នេរ កំពុងតែទទួលរងនូវសម្ពាធពីការអភិវឌ្ឍដីធ្លី ។ កម្ពុជាកំពុងជួបបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរផងដែរ ដោយសារយើងស្ថិតនៅតាមបណ្តោយខ្សែទឹកខាងក្រោមនិងខាងចុងនៃអាងទន្លេមេគង្គ ដោយមានប្រទេសជាច្រើនស្ថិតនៅខ្សែទឹកខាងលើ ។ ច្បាប់និងគោលនយោបាយជាតិថ្មីៗ នឹងជួយសម្រួលដល់ការលើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនិងការធ្វើអនាម័យធនធានទឹកទាំងនោះ ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងកៀរគរធនធាន នឹងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានានូវជោគជ័យក្នុងការអនុវត្ត *កម្មវិធីសកម្មភាពជាតិបន្សាំនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ* សំដៅទ្រទ្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងស្ថានភាពនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ។

៤.៥០ <u>កំណែទម្រង់ដីធ្លី</u> : ដីធ្លីនិងទឹក គឺជាធនធានធម្មជាតិសំខាន់ពីរ ដែលជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចនិងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ ។ គោលដៅក្នុងការងារនេះ គឺការធានាសុវត្ថិភាពការកាន់កាប់ដីធ្លី ការអភិវឌ្ឍទីផ្សារដី ការរៀបចំដែនដី និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលមានលក្ខណៈគាំទ្រអ្នកក្រ ។ ច្បាប់ភូមិបាល ឆ្នាំ២០០១ នឹងត្រូវបន្តអនុវត្តសំដៅធានាឱ្យមានប្រព័ន្ធមួយប្រកបដោយសមធម៌ ត្រឹមត្រូវជាងមុន និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងដីធ្លី សម្រាប់ការបែងចែកដីធ្លីសម្រាប់សុវត្ថិភាពក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី សម្រាប់ការលុបបំបាត់ភាពអនាធិបតេយ្យក្នុងការតាំងលំនៅនិងក្នុងការកាន់កាប់ដីដោយខុសច្បាប់ និងសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យការប្រមូលផ្តុំការបង្កកដីទុកដើម្បីធ្វើអាជីកម្មយកចំណេញ ។ ការងារអាទិភាពចំពោះមុខ គឺត្រូវចេញប័ណ្ណ កម្មសិទ្ធិដីធ្លីដែលមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ ដែលស្របច្បាប់ និងមិនក្លែងបន្លំ ដើម្បីផ្តល់សុវត្ថិភាពក្នុងការកាន់កាប់ដី ដែលគេកំពុងប្រើប្រាស់ជាក់ស្តែង ។ បញ្ហាប្រឈមទាំងឡាយនៅក្នុងការងារនេះ គឺត្រូវត្រួតពិនិត្យនិងទប់ស្កាត់ការប្រមូលយកដីមកកាន់កាប់ដោយបុគ្គលមួយចំនួនតូច រួមទាំងការពិនិត្យឡើងវិញលើដីធំៗ ដែលបានធ្វើសម្បទានរួចហើយ ដែលមានទំហំលើសពីកម្រិតដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ដែលដីទាំងនោះ នៅតែបន្តទុកចោលមិនធ្វើផលិតកម្ម។ សកម្មភាពអាទិភាពមួយចំនួនរួមមានជាអាទិ៍គឺ :

- រៀបចំនិងអនុវត្តគោលនយោបាយទូលំទូលាយស្តីពីដីធ្លី ។

- បន្តពិភាក្សានិងរៀបចំបង្កើតក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តចាំបាច់ សម្រាប់ការអនុវត្តនូវច្បាប់ភូមិបាលប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព រួមទាំងការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ។
- កែលម្អនិងអនុវត្តនីតិវិធីនៃការងារចុះបញ្ជីដីធ្លី សម្រាប់ការរៀបចំធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិតាមលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងតាមលក្ខណៈដាច់ដោយដុំ និងផ្តល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិសម្រាប់ក្បាលដីយ៉ាងតិចបំផុត ៣២ភាគរយនៃក្បាលដីសរុប (ទីប្រជុំជន និងជនបទ) នៅឆ្នាំ២០១០ ។
- អនុវត្តអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ ជាពិសេស ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មដីរដ្ឋ ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ដីរដ្ឋ ការរៀបចំផែនទីនិងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌដីធ្លី ។
- ពិនិត្យឡើងវិញការធ្វើសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ចដែលមានរួចមកហើយ និងធ្វើឱ្យការធ្វើសម្បទានទាំងនោះបានសមស្របទៅនឹងគោលការណ៍ណែនាំដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ ស្តីពីការធ្វើសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ។
- រៀបចំនិងអនុវត្តកម្មវិធីសម្រាប់ការធ្វើសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ដើម្បីផ្តល់ដីតូចៗដោយមានប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិសម្រាប់ការតាំងលំនៅដ្ឋាននិងសម្រាប់ផលិតកម្មកសិកម្ម ហើយផ្តល់ដីយ៉ាងតិចបំផុតសម្រាប់ ១០.០០០ គ្រួសារក្រីក្រដែលគ្មានដី ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការសាកល្បងនៃគម្រោងសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ។
- បន្តបង្កើតបណ្តាញប្រជពីរភាគ ទាំងរយៈកំពស់ និងរយៈបណ្តោយ និងការផលិតផែនទីរូបថតតាមផ្កាយរណបសម្រាប់ទូទាំងប្រទេស ។
- បង្កើតស្តង់ដារនៃការអង្កេតនិងការធ្វើផែនទី ។
- លើកកម្ពស់ការធ្វើវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការនៅក្នុងមុខងារនៃការគ្រប់គ្រង ក្នុងបញ្ហាដីធ្លីនិងសំណង់ ។
- ធ្វើការរៀបចំផែនការរូបសាស្ត្រខ្នាតជាតិ ខ្នាតតំបន់ ខ្នាតស្រុក-ខ័ណ្ឌ និងខ្នាតតូចៗដោយការកសាងប្លង់កំណត់តំបន់អភិវឌ្ឍន៍ ឬប្លង់យុទ្ធសាស្ត្រតម្រង់ទិសអភិវឌ្ឍន៍ ការធ្វើសមាហរណកម្មផែនការរៀបចំក្រុង ភូមិភាគ និងថ្នាក់ជាតិ ដែលរួមទាំងការផ្តល់សេវារៀបចំនិងសម្របសម្រួលផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ ១០០ស្រុក ជាពិសេស ស្រុកតាមបណ្តោយព្រំដែន ។
- កែលម្អតម្លាភាពនិងគណនេយ្យភាព ក្នុងការផ្តល់សេវាកម្មនៅក្នុងវិស័យសំណង់និងនគរូបនីយកម្ម រួមទាំងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃដី ។
- ពង្រឹងគណៈកម្មការសុរិយោដីនិងយន្តការផ្សេងទៀត សម្រាប់ដោះស្រាយជម្លោះដីធ្លី ដើម្បីធានាឱ្យមានដំណោះស្រាយជម្លោះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ និងទាន់ពេលវេលា ។

៤.៥១ <u>ការបោសសម្អាតមីន</u> : ប្រតិបត្តិការបោសសំអាតមីនមិនគ្រាន់តែជាបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងមនុស្សធម៌និងសន្តិសុខប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាមានការទាក់ទងខ្លាំងផងដែរទៅនឹងបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច ជាពិសេស បញ្ហាបែងចែកដីធ្លី និងសន្តិសុខសម្រាប់គ្រួសារកសិករក្រីក្រនៅតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល ។ ប្រតិបត្តិការបោសសម្អាតមីនបានត្រួសត្រាយផ្លូវសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជនបទ ។ គោលដៅនៃការងារនេះ គឺត្រូវបន្តការបោសសម្អាតមីននិងយុទ្ធ-

ភ័ណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ និងបន្តយុទ្ធនាការបង្កើនការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនអ្នករងគ្រោះដោយសារមីនឱ្យបានតិចជាង ២០០នាក់ នៅឆ្នាំ២០១០ ពីចំនួន ៧៩៧នាក់ នៅឆ្នាំ២០០៥ ហើយដើម្បីបង្កើនផ្ទៃដីដែលបានដោះមីនពីចំនួន ៣២.៩៧៤ នៅឆ្នាំ២០០៥ ឱ្យដល់ ៤៥.០០០ហិកតា នៅឆ្នាំ២០១០ ។

៤.៥២ <u>ការអភិវឌ្ឍជនបទ</u> : ការអភិវឌ្ឍជនបទ គឺជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយយ៉ាងសំខាន់ ដែលរាប់បញ្ចូលតាំងពីបញ្ហាប្រជាធិបតេយ្យនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ការធ្វើវិមជ្ឈការ និងរហូតដល់ការបង្កើននិងការកែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ សេវាអប់រំនិងសេវាសុខាភិបាល ដល់ប្រជាជននៅជនបទ ។ ដូចនេះ ការអភិវឌ្ឍជនបទគឺជាសមាសភាគមួយយ៉ាងសំខាន់ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅជនបទផ្ទាល់ ហើយក៏ជាធាតុផ្សំមួយយ៉ាងសំខាន់ផងដែរ សម្រាប់លើកកម្ពស់វិស័យកសិកម្មនិងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ការអភិវឌ្ឍជនបទនេះ ក៏ជាសកម្មភាពមួយជាអាទិភាពផងដែរ សម្រាប់ធានាឱ្យមានការធ្វើវិភាជន៍និងការចំណាយថវិកា ។

៤.៥៣ ការផ្តល់និងការលើកកម្ពស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ជាពិសេស គមនាគមន៍ជនបទ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកនិងអនាម័យ ការកែលម្អលទ្ធភាពទទួលបានឥណទាននិងហិរញ្ញវត្ថុនៅជនបទ ការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាព និងការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ជនបទ តាមរយៈការធ្វើវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ គឺជាការងារមួយចំនួនក្នុងចំណោមការងារសំខាន់ៗទាំងឡាយដែលធ្វើឡើងដើម្បីអភិវឌ្ឍជនបទ ។ ការគាំទ្រដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់នឹងត្រូវបន្តធ្វើ ដើម្បីអនុវត្តគម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ដូចជា ការស្តារនិងសាងសង់ផ្លូវថ្នល់រួមបញ្ចូលទាំងស្ពាននិងលូតូចៗ អណ្តូងទឹក ប្រព័ន្ធអនាម័យ សាលារៀន ទ្វារទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រតូចៗ ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងនេះរួមជាមួយនឹងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងផ្សេងៗដែលបានគ្រោងសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្ម អាចផ្តល់កាលានុវត្តភាពរកការងារ និងរកចំណូលនៅតំបន់ជនបទ ហើយតាមរយៈនេះ ក៏អាចបញ្ឈប់ការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅក្នុងស្រុក ពីតំបន់ជនបទទៅតំបន់ទីប្រជុំជនផងដែរ ។

តារាង៤.៣ : ចំណុចដៅឆ្នាំ២០១០ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជនបទ

[illegible]	[illegible]	[illegible]
ការស្តារផ្លូវជនបទ (ក្នុងចំណោមចម្ងាយផ្លូវសរុបប្រវែង ២៨.០០០ គម) (គម)	២២.៧០០	២៥.០០០
លទ្ធភាពទទួលបានទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគ (%នៃប្រជាជននៅជនបទ)	៤១.៦	៤៥
លទ្ធភាពទទួលបានអនាម័យ (%នៃប្រជាជននៅជនបទ)	១៦.៤	២៥

៤.៥៤ យន្តការ *ផែនការមូលដ្ឋានចម្រុះ* ថ្មី នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ ជាអាទិភាពលើតំបន់ជនបទដែលមិនបានទទួលសេវាកម្មគ្រប់គ្រាន់ ។ សកម្មភាពជាអាទិភាពទាំងឡាយសម្រាប់ផែនការនេះគឺរួមមាន (បន្ថែមលើសកម្មភាពទាំងឡាយដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយ ការធ្វើវិមជ្ឈការនិងវិសហមជ្ឈការ[១])

[១] សូមមើលកថាខ័ណ្ឌ ៤.១៦ ដល់ ៤.១៨

- បន្តនិងការជំរុញផ្តល់និងលើកកម្ពស់គុណភាពហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលទ្ធភាពទទួលបានសេវាកម្មរបស់ប្រជាជននៅជនបទ និងធ្វើឱ្យមានការងាយស្រួលដឹកជញ្ជូនផលិតផលនៅជនបទទៅកាន់ទីផ្សារ ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនិងការបង្កើនលទ្ធភាពប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងការទទួលបាននិងប្រើប្រាស់ទឹកស្អាតសម្រាប់បរិភោគនិងអនាម័យ ជាពិសេស នៅសហគមន៍ជនបទដែលរស់នៅតំបន់ខ្វះខាតទឹក ។
- ជំរុញការគ្រប់គ្រងទឹក (ការស្តុកទឹកទុក ប្រឡាយ និងធារាសាស្ត្រ) ដើម្បីសម្រេចបានប្រសើរជាងនូវទិន្នផលនៃដំណាំនិងត្រីដែលខ្ពស់និងមានស្ថេរភាព ។
- រៀបចំបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសហគមន៍ជនបទ ដោយផ្គត់ផ្គង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសមស្រប ដើម្បីជំរុញសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចមូលដ្ឋាន និងផ្តល់លក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការរស់នៅរបស់ប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។
- យោងតាមមាត្រា ២៧ មាត្រា ៣០ និងមាត្រា៣១ នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ត្រូវពិនិត្យ និងពង្រឹងឡើងវិញនូវគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ដើម្បីជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការអភិវឌ្ឍ ដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍នៅមូលដ្ឋាន ។
- ពង្រីកមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ និងការកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់ ដោយអនុវត្តវិធានការសមស្រប រួមទាំងការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតសហករណ៍កសិករ ។
- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាជីវៈ និងការការពារជនជាតិភាគតិច ។
- ការពារតំបន់ជនបទឱ្យរួចផុតពីគ្រោះធម្មជាតិ ដូចជាទឹកជំនន់ គ្រោះរាំងស្ងួតជាដើម ។ល។ តាមរយៈការអប់រំនិងការបង្កលក្ខណៈឱ្យសហគមន៍អាចមានការត្រៀមខ្លួនទប់ទល់នឹងគ្រោះមហន្តរាយ និងការកាត់បន្ថយហានិភ័យ ។
- ផ្តល់បណ្តាញសុវត្ថិភាពដល់កសិករក្រីក្រ ដែលរងគ្រោះដោយធម្មជាតិ រួមទាំង ការស្វែងរកនូវវិធានការថ្មីៗ ដូចជា ការធានារ៉ាប់រងសុខភាព ឬការធានារ៉ាប់រងដំណាំ ។ល។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមច្រើនឡើងរបស់ផ្នែកឯកជននៅក្នុងសហគ្រាស ដែលមានមូលដ្ឋាននៅតាមភូមិនិងនៅតាមកសិដ្ឋាន និងក្នុងអនុវិស័យសំខាន់ៗ រួមមាន វារីវប្បកម្ម ផលិតកម្មដំណាំនិងបសុសត្វ និងសហគ្រាសកសិកម្មដែលមានទ្រង់ទ្រាយតូច និងដែលតម្រង់ទិសទៅរកទីផ្សារ និងពាណិជ្ជកម្ម ដូចជា ការកែច្នៃ ការងារក្រោយពេលប្រមូលផល និងយន្តូបនីយកម្ម ។

ការបន្តស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត

៤.៥៥ ការងារនេះ គឺជាចតុកោណមួយសម្រាប់កំណើននៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណនេះ ដែលត្រូវរៀបរាប់ (ក) ការសាងសង់បន្ថែមទៀតនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន (ខ) ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនិងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (គ) ការអភិវឌ្ឍវិស័យថាមពល និងបណ្តាញអគ្គិសនី (ឃ) ការអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ ។

៤.៥៦ <u>ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន</u> : បណ្តាញនិងប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនដែលតភ្ជាប់គ្រប់ទីកន្លែងនៃប្រទេស គឺជាសរសៃឈាម ដែលជួយឱ្យកម្ពុជាមានសេដ្ឋកិច្ចចម្រុះមួយ ហើយមានសារៈសំខាន់បំផុតសម្រាប់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ដែលបែងចែកទៅគ្រប់វិស័យ ។ ដោយជួយសម្រួលដល់ពាណិជ្ជកម្ម ការផ្លាស់ប្តូរទំនិញនិងសេវាកម្ម ដោយជួយជំរុញសមាហរណកម្មទីផ្សារក្នុងស្រុក ក៏ដូចជា ដោយជួយឱ្យមានសមាហរណកម្មទៅក្នុងតំបន់និងពិភពលោក ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន រួមមាន ផ្លូវថ្នល់ កំពង់ផែ ផ្លូវទឹកក្នុងប្រទេស ផ្លូវដែក និងអាកាសយានដ្ឋាន ។ គោលដៅនៃការងារនេះ គឺត្រូវបង្កើតបណ្តាញគមនាគមន៍មួយដែលមានភាពងាយស្រួល មានភាពទូលំទូលាយ មានសុវត្ថិភាព មានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច ដែលជួយសម្រួលដល់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ជំរុញលើកទឹកចិត្តវិស័យទេសចរណ៍ ការអភិវឌ្ឍជនបទ និងបម្រើដល់កិច្ចការការពារជាតិ ។

៤.៥៧ ខិតខំស្តារ កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត និងផ្នែកទាក់ទងដល់ការអភិវឌ្ឍផ្សេងៗ ដែលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់បង្កើនសមាហរណកម្មអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងតំបន់ដូចខាងក្រោម :

- ទាក់ទាញទេសចរណ៍ (ដោយរាប់បញ្ចូលតំបន់ត្រីកោណ សៀមរាប ព្រះវិហារនិងកំពង់ធំ និងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចទេសចរណ៍) ។
- តំបន់ឧស្សាហកម្ម ដោយរាប់បញ្ចូលអាគារពាណិជ្ជកម្ម និងតំបន់តាមបណ្តោយឆ្នេរ ។
- តំបន់កសិឧស្សាហកម្ម ។

៤.៥៨ ការងារយ៉ាងច្រើនត្រូវបានអនុវត្តក្នុងការស្តារផ្លូវគ្រប់ប្រភេទ និងក្នុងការផ្តល់សារៈសំខាន់ទៅឱ្យបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ ដែលជាផ្នែកនៃបណ្តាញផ្លូវថ្នល់អាស៊ាន ។ អាទិភាពសម្រាប់ដំណាក់កាលនៃ *ផយអជ* គឺ :

- បញ្ចប់ការរៀបចំនិងអនុម័តច្បាប់ប្រើប្រាស់ផ្លូវថ្នល់ ដើម្បីជំនះកង្វះខាតក្នុងដំណើរការរៀបចំ ផែនការ និងថវិកា ដែលមានលក្ខណៈឯកភាពនិងជាប្រព័ន្ធ និងដើម្បីកំណត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ នូវតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការងារជួសជុលនិងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ។
- កំណត់អាទិភាព ស្តារ និងជួសជុលឡើងវិញ នូវផ្លូវសំខាន់ៗទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ។
- ផ្តល់អាទិភាពដល់ឃុំឬភូមិដែលពុំទាន់មានផ្លូវទៅដល់ ពង្រីកបណ្តាញផ្លូវជនបទដើម្បីធានាថាឃុំទាំងអស់មានលទ្ធភាពងាយស្រួលក្នុងការធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីរួមស្រុក និងទៅកាន់បណ្តាញផ្លូវជាតិនិងផ្លូវខេត្ត ។
- ដោះស្រាយបញ្ហាជូនប្រជាជនដែលត្រូវរុះរើទីលំនៅដោយមូលហេតុនៃការសាងសង់ផ្លូវថ្នល់ ដោយសន្តិវិធី និងតាមផ្លូវច្បាប់ ។

- ធានាឱ្យមានការថែទាំគ្រប់ប្រភេទផ្លូវទាំងអស់ទៅតាមអាទិភាពឱ្យបានសមស្របជាងមុន ដោយត្រូវគិតថា នៅពេលណាដែលផ្លូវត្រូវបានកែលម្អរួចហើយ ការកើនឡើងនៃចរាចរ នឹងធ្វើឱ្យមានការខូចខាតផ្លូវ ហើយតម្រូវឱ្យមានការថែទាំផ្លូវប្រសើរនិងញឹកញាប់ជាងមុន ។
- ប្រើប្រាស់ឱ្យអស់លទ្ធភាពនូវវិធានការដែលប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មច្រើន ជាពិសេស សម្រាប់ការសាងសង់និងថែទាំផ្លូវជនបទ ដើម្បីបង្កើនចំណូលជនបទ ។
- ធ្វើឱ្យមានការចូលរួមពីផ្នែកឯកជន ក្នុងការសាងសង់និងថែទាំផ្លូវ ស្ពាន ដោយប្រើប្រាស់រូបភាព សាងសង់-ដំណើរការ-ផ្ទេរ និងរូបភាពផ្សេងៗទៀត ដែលការចំណាយអាចប្រមូលបានវិញតាមរយៈការទារពន្ធពីអ្នកដែលធ្វើចរាចរឆ្លងកាត់ ។

៤.៥៩ ក្រៅពីផ្លូវជនបទដែលបានលើកឡើងរួចមកហើយ និងបន្ថែមពីលើការងារជួសជុលនិងស្តារឡើងវិញផ្លូវឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ចំណុចដៅជាបរិមាណដែលត្រូវសម្រេចឱ្យបាននៅក្នុងដំណាក់កាល *ផយអជ* (២០០៦-២០១០) គឺត្រូវលើកកម្ពស់ផ្លូវជាតិនិងផ្លូវខេត្តប្រវែង ២.០០០គីឡូម៉ែត្រថែមទៀត ដែលនឹងធ្វើឱ្យប្រវែងសរុបនៃផ្លូវដែលនឹងត្រូវលើកកម្ពស់មានដល់ ៤.១០០គីឡូម៉ែត្រ ។

៤.៦០ <u>កំពង់ផែ</u> : ការនាំចូលនិងការនាំចេញទំនិញដែលមានបរិមាណច្រើន ស្ទើរតែទាំងអស់ គឺត្រូវលើកដាក់នៅកំពង់ផែពីរ កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុនិងកំពង់ផែក្រុងភ្នំពេញ ហើយកំពង់ផែក្រុងភ្នំពេញ អាចទទួលបានតែកប៉ាល់តូចៗល្មមប៉ុណ្ណោះ ។ ដើម្បីលើកដាក់បរិមាណទំនិញដែលមានការកើនឡើង កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុកំពុងត្រូវបានលើកកម្ពស់សមត្ថភាពលើកដាក់ ហើយឃ្លាំងស្តុកកុងទែណើដំណាក់កាលទី២ នឹងត្រូវសាងសង់ឡើង ។

៤.៦១ <u>ផ្លូវដែក</u> : បណ្តាញផ្លូវដែកពីរខ្សែដែលមួយខ្សែតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅក្រុងព្រះសីហនុ និងមួយខ្សែទៀតតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅព្រំប្រទល់ប្រទេសថៃ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការជួសជុល និងកែលម្អឡើងវិញជាបន្ទាន់ ហើយកំណល់ផ្លូវដែកទាំងអស់ក៏ត្រូវធ្វើការជួសជុលផងដែរ ។ អាទិភាពមួយទៀត គឺត្រូវស្តារឡើងវិញបណ្តាញផ្លូវដែកភាគខាងត្បូង ដើម្បីដឹកជញ្ជូនទំនិញដែលមានបរិមាណច្រើនជាងពីកំពង់ផែ ក្នុងអត្រាតម្លៃដឹកជញ្ជូនដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែង ។

៤.៦២ <u>ផ្លូវទឹកក្នុងប្រទេស</u> : អាទិភាពបន្ទាន់ចំពោះមុខ គឺត្រូវស្តារឡើងវិញម៉ាស៊ីនបូមដី ដើម្បីបូមដីស្តារបាតទន្លេនៅតាមបណ្តោយផ្លូវទឹកសំខាន់ៗទាំងអស់ ជាពិសេសទន្លេមេគង្គនិងទន្លេសាប ដើម្បីសម្រួលដល់ការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទឹកតាមទន្លេ ។

៤.៦៣ <u>សេវាកម្មអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល</u> ដើរតួយ៉ាងសំខាន់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ ដែលជាវិស័យស្នូលដែលមានឥទ្ធិពលយ៉ាងធំធេងដល់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិភ្នំពេញ និងអាកាសយានដ្ឋាន

អន្តរជាតិកងកេង (ក្រុងព្រះសីហនុ) នឹងត្រូវធ្វើការកែលម្អថែមទៀតទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀង *សាងសង់-ដំណើរការ-ផ្ទេរ* ដែលមានស្រាប់ ។ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិសៀមរាប ក៏ត្រូវធ្វើការពង្រីកនិងកែលម្អផងដែរទៅតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ អាកាសយានដ្ឋានក្នុងស្រុកមួយ ចំនួនចាំបាច់ត្រូវធ្វើការកែលម្អឱ្យមានកម្រិតខ្ពស់ជាងមុន ដើម្បីបង្កលក្ខណៈឱ្យមានចរាចរញឹកញាប់ជាងមុនទៅកាន់តំបន់ដាច់ស្រយាល ដែលមានសក្តានុពលទេសចរណ៍ខ្ពស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងខិតខំស្វែងរករូបភាព ផ្សេងៗទៀតក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ជាពិសេសតាមរយៈរូបភាព *សាងសង់-ដំណើរការ-ផ្ទេរ* ដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយផ្នែកឯកជន ។

៤.៦៤ <u>ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងការស្រោចស្រព</u> : ធនធានទឹកបានចូលរួមគាំទ្រដល់តម្រូវការក្នុងវិស័យជាច្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ន សម្ពាធដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមកលើធនធានទឹក ដែលធ្វើឱ្យហានិភ័យនៃការបំពុលមានកម្រិតខ្ពស់ បង្កឡើងដោយសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច តែងតែកើតមានឡើងនារដូវប្រាំង ឬការអូសបន្លាយរយៈពេលនៃគ្រោះរាំងស្ងួត ។ ម្យ៉ាងទៀត បរិមាណទឹកដ៏លើសលប់នៅរដូវវស្សា បង្កឱ្យមានទឹកជំនន់ដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់អាយុជីវិតមនុស្ស-សត្វ និងបង្កការលំបាកដល់ការរស់នៅរបស់ប្រជាជន ព្រមទាំងធ្វើឱ្យ *ផសស* របស់ជាតិមានការធ្លាក់ចុះ ។ គោលបំណងនៃការកាត់បន្ថយនូវគ្រោះថ្នាក់ដែលបង្កឡើងដោយបាតុភូតធម្មជាតិខាងលើ គឺត្រូវអនុម័តវិធីសាស្ត្ររួមក្នុងការអភិវឌ្ឍនិងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ។ ការអភិវឌ្ឍនិងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ (ក) ការធានាឱ្យបានទាំងបរិមាណទឹកគ្រប់គ្រាន់ និងគុណភាពទឹកសមស្របសម្រាប់បំពេញតម្រូវការឱ្យបានពេញមួយឆ្នាំដល់គ្រប់វិស័យ ព្រមទាំងថែរក្សាឱ្យបាននូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៃទឹក (ខ) ការគ្រប់គ្រងឱ្យបាននូវលំហូរទឹកជំនន់ និងបង្កើនសមត្ថភាពសហគមន៍ដើម្បីទប់ទល់នឹងទឹកជំនន់ (គ) ការគ្រប់គ្រងទឹកសម្រាប់កសិកម្ម តាមរយៈការបង្កើនសមត្ថភាពអាងស្តុកទឹក ការសាងសង់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រនិងប្រឡាយដោះទឹកសមស្រប (ឃ) ការរក្សាធនធានទឹកកុំឱ្យមានភាពក្រខ្វក់ដើម្បីទ្រទ្រង់ដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ជាពិសេស សំរាប់មច្ឆា ។ សកម្មភាពជាអាទិភាពលើការអភិវឌ្ឍនិងគ្រប់គ្រងធនធានទឹកសម្រាប់រយៈពេល ៥ឆ្នាំ ខាងមុខរួមមាន :

- ស្តារនិងជួសជុលឡើងវិញនូវ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធដោះទឹកដែលមានស្រាប់នៅក្នុងតំបន់ដែលភាពក្រីក្រមានកំរិតខ្ពស់ និងនៅតាមតំបន់ព្រំដែន ។
- ពង្រឹងនិងពង្រីកសមត្ថភាពអាងស្តុកទឹក ព្រមទាំងជំរុញការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យារក្សាទឹកទុក ។
- បង្កើនការប្រើប្រាស់ធនធានទឹកក្រោមដីនៅតំបន់ដែលខ្សត់ទឹកលើដី ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាព ។
- រៀបចំនិងអនុវត្តនីនូវវិធានការគ្រប់គ្រងនិងកាត់បន្ថយទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត ។
- ពង្រឹងនិងបង្កើនសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យស្ត្រីចូលរួមជាសមាជិក ។
- ជំរុញការវិនិយោគវិស័យឯកជនលើការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ប្រព័ន្ធដោះទឹក និងវិស័យផ្សេងៗទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងទឹកសម្រាប់កសិកម្ម ។

- កែលម្អនិងតម្លើងប្រព័ន្ធតាមដានអង្កេតនិងត្រួតពិនិត្យឧតុនិយម-ជលសាស្ត្រនៅទូទាំងប្រទេស ដើម្បីបង្កើនគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពការព្យាករណ៍ឧតុនិយម-ជលសាស្ត្រ ក្នុងគោលបំណងបម្រើដល់ការកសាងសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមជាតិ ព្រមទាំងផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីអាកាសធាតុ-ជលសាស្ត្រ ឱ្យបានទាន់ពេលវេលាជូនដល់សាធារណៈជន ។
- ជំរុញការគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ និងការបែងចែកទឹកឱ្យបានសមស្របនិងមានប្រសិទ្ធភាព។

៤.៦៥ <u>វិស័យថាមពល និងអគ្គិសនី</u> : ការបន្តអភិវឌ្ឍវិស័យថាមពលជាផ្នែកសំខាន់មួយក្នុងចំណោមគោលនយោបាយសំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងការកើនឡើងនៃតម្រូវការអគ្គិសនី ។ ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា គឺត្រូវធានាឱ្យមានសន្តិសុខថាមពលនៅទូទាំងប្រទេស ។ ប្រព័ន្ធផលិតកម្ម ប្រព័ន្ធបញ្ជូន និងប្រព័ន្ធចែកចាយ ថាមពលក្នុងស្រុក នឹងត្រូវដាក់ឱ្យដំណើរការដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់សហគមន៍នៅតាមទីប្រជុំជននិងជនបទ និងតម្រូវការនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចមួយដែលកំពុងរីកចម្រើន ។ យុទ្ធសាស្ត្រវិស័យថាមពលរបស់កម្ពុជារយៈពេល ១៥ឆ្នាំ ២០០៦-២០២០ កំពុងដំណើរការរៀបចំ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះ ស្នើឡើងដើម្បីឱ្យមានភាពជាម្ចាស់ការក្នុងវិស័យថាមពល តាមរយៈ ពាណិជ្ជកម្មថាមពលអគ្គិសនី និងការផ្លាស់ប្តូរថាមពលអគ្គិសនីជាមួយប្រទេសជិតខាង និងសមាហរណកម្មទៅក្នុងតំបន់ ។ ការផលិតថាមពលអគ្គិសនីនិងការធ្វើឱ្យអគ្គិសនីមានថ្លៃទាប នឹងអាចកាត់បន្ថយបានភ្លាមៗនូវការចំណាយផលិតកម្មនៅក្នុងវិស័យកម្មន្តសាល និងការចំណាយប្រតិបត្តិការនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗទៀត ហើយតាមរយៈនេះនឹងមានការទាក់ទាញការវិនិយោគនិងជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាឱ្យតម្លៃខ្ពស់ដល់ការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន ក្នុងការនាំមុខនៅក្នុងដំណើរការវិនិយោគនៅក្នុងវិស័យនេះ ។

៤.៦៦ យុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលមធ្យម រួមមាន :

- បន្តធ្វើការជួសជុលនិងសាងសង់រោងចក្រថាមពលក្នុងស្រុក ។
- ខិតខំបញ្ចៀសការប្រើប្រាស់ប្រភពថាមពល ដែលមានថ្លៃខ្ពស់ហើយយកចិត្តទុកដាក់ជំរុញអភិវឌ្ឍប្រភពថាមពលដែលមានថ្លៃទាប ។
- ទិញថាមពលអគ្គិសនីនៅក្នុងថ្លៃសមស្របពីប្រទេសជិតខាង តាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ដែលនឹងត្រូវពិនិត្យនិងកែសម្រួលទៅតាមពេលវេលាកំណត់ជាក់លាក់ ។
- បន្តតម្លើង និងពង្រីកប្រព័ន្ធបញ្ជូន និងបែងចែកថាមពលអគ្គិសនីកម្រិតជាតិ ។
- បន្តពង្រីកការធ្វើអគ្គិសនីភាវូបនីយកម្មនៅតំបន់ជនបទ ។

៤.៦៧ <u>ប្រេងនិងឧស្ម័ន</u> : លទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការរុករកធនធានប្រេងនិងឧស្ម័នក្នុងសមុទ្រនៅក្នុងប្រទេស នឹងផ្តល់នូវការលើកស្ទួយដល់សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ បញ្ហាប្រឈមចំពោះមុខ គឺត្រូវរៀបចំផែនការពីពេលបច្ចុប្បន្ននេះទៅ

ដើម្បីប្រើប្រាស់ប្រភពថាមពលនេះ និងប្រើប្រាស់ចំណូលដែលទទួលបានពីប្រភពធនធាននេះ តាមរូបភាពមួយល្អបំផុត សំដៅទាញយកផលប្រយោជន៍សម្រាប់ប្រទេសជាតិនិងប្រជាពលរដ្ឋ ក្នុងរយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដើម្បីជ្រើសរើសយកបទពិសោធន៍ល្អៗ និងចៀសវាងគ្រោះថ្នាក់ ទាំងឡាយដែលធ្លាប់បានកើតឡើងនៅតាមបណ្តាប្រទេសផលិតប្រេង ។ ឧស្ម័នដែលបានពីអណ្តូងប្រេងក្នុងសមុទ្រ (បើមិនដូច្នោះទេឧស្ម័នទាំងនោះនឹងឆេះចោលនៅកន្លែងខួងយកប្រេង) ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងរូបភាពផ្សេងៗដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់ផលិតកម្ម នៅលើដីគោក ដូចជាយកមកប្រើប្រាស់សម្រាប់ផលិតកម្មជី សម្រាប់ការផលិតថាមពល សម្រាប់ធ្វើជាប្រភពថាមពលតាមរោងចក្រឧស្សាហកម្មជាច្រើនប្រភេទ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងខិតខំប្រឹងប្រែងដាក់ឱ្យដំណើរការហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធចាំបាច់ ដើម្បីឱ្យធនធានប្រេងនិងឧស្ម័នដ៏មានតម្លៃ (រាប់បញ្ចូលទាំងឧស្ម័នដែលបានពីអណ្តូងប្រេង) ត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ ដោយមានសារប្រយោជន៍ទៅតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើបាន ។

៤.៦៨ <u>បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទូរគមនាគមន៍</u> : ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងនៃការអភិវឌ្ឍ គឺត្រូវអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍និងប្រៃសណីយ៍មួយដែលមានប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងមានគុណភាពកម្រិតពិភពលោក ដែលត្រូវគ្របដណ្តប់ទូទាំងប្រទេស ។ ការសម្រេចបានចក្ខុវិស័យនេះ ទាមទារឱ្យមានការវិនិយោគខ្ពស់ ដើម្បីកសាងមូលដ្ឋាននៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៃប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ទាំងឡាយ ជាពិសេស ខ្សែកាបអុបទិចដែលអាចប្រើប្រាស់ល្បឿនខ្ពស់ ដើម្បីរៀបចំប្រព័ន្ធទូរគមនាគមន៍ទាំងឡាយនៅជនបទ ។ បញ្ហាប្រឈមបន្ទាន់ចំពោះមុខ គឺការបញ្ចុះតម្លៃសេវាទូរគមនាគមន៍ ដែលជាជំនួយដល់អាជីវកម្មនិងប្រជាជនជាទូទៅ ។ វិស័យទូរគមនាគមន៍និងព័ត៌មានវិទ្យា ត្រូវដាក់ឱ្យដំណើរការសម្រាប់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនៃស្ថានភាពរស់នៅរបស់អ្នកក្រ ។ អាទិភាពទាំងឡាយសម្រាប់ដំណាក់កាល *ផយអជ* (២០០៦-២០១០) គឺ :

- បន្ទាបតម្លៃខ្ពស់របស់សេវាកម្មទូរគមនាគមន៍ ឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។
- ពង្រីកបណ្តាញទូរគមនាគមន៍ទាំងឡាយនៅក្នុងតំបន់ទីប្រជុំជន និងពង្រីកបណ្តាញទាំងនោះទៅដល់ទីប្រជុំតូចៗ និងតំបន់ជនបទ ។
- ពង្រីកសេវាប្រៃសណីយ៍ពីតំបន់ទីក្រុង-ទីប្រជុំជន ដល់តំបន់ជនបទប្រកបដោយគុណភាព មានតម្លៃថោកសមរម្យ និងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នគ្រប់គ្រង ។
- ពង្រីកនិងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវវិសាលភាព ប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាពនៃបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយរបស់រដ្ឋ : វិទ្យុ ទូរទស្សន៍ និងទីភ្នាក់ងារសារព័ត៌មាន ។
- បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយបើកទូលាយក្នុងការជំរុញការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន

៤.៦៩ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់នឹងនៅតែបន្ត ទៅលើការជំរុញការប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន នៅក្នុងគ្រប់រាល់រូបភាពនៃការគ្រប់គ្រងក្នុងរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការរក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវឯកសារនានា ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន និងគេហទំព័រ ដែលនឹងផ្តល់ភាពងាយស្រួលប្រើប្រាស់ដល់សាធារណជនទាំងឡាយ លើគ្រប់រូបភាពនៃសេចក្តីត្រូវការ ។ ក្រសួង-ស្ថាប័ននីមួយៗ នឹងបង្កើតគេហទំព័រផ្ទាល់ខ្លួន ហើយកែលម្អវាឱ្យទាន់ពេលវេលាក្នុងរាល់ ៦ខែម្តង ឬញឹកញាប់ជាងនេះទៅតាមតម្រូវការចាំបាច់ ។ គេហទំព័រទាំងនេះ នឹងមានផ្ទុកនូវទិន្នន័យនិងព័ត៌មានទាំងអស់ ដែលមានការទាក់ទងទៅនឹងក្រសួង-ស្ថាប័ន ។

ការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជននិងការបង្កើតការងារ

៤.៧០ មុំទាំងបួននៃចតុកោណនេះគឺ : *(ក) ការពង្រឹងផ្នែកឯកជន និងការទាក់ទាញការវិនិយោគ (ខ) ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម (គ) ការបង្កើតការងារ និងធានាលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជូនកម្មករនិងនិយោជិត* និង *(ឃ) ការរៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គម* ។

៤.៧១ ការពង្រឹងផ្នែកឯកជន : ផ្នែកឯកជន ត្រូវបានចាត់ទុកជាកម្លាំងជំរុញចម្បងនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ទន្ទឹមគ្នានឹងពេលដែលរដ្ឋាភិបាលដើរតួយ៉ាងសំខាន់ជាអ្នករៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ មគ្គុទ្ទេសក៍ និងអ្នកគ្រប់គ្រងដំណើរការអភិវឌ្ឍ ហើយជាអ្នកសម្រួលក្នុងការបង្កើតឱ្យមាននូវបរិយាកាសល្អប្រសើរសម្រាប់ការវិនិយោគឯកជននិងសហគ្រាស ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាសំខាន់ទាំងឡាយដែលបង្អាក់ដល់ការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជននៅកម្ពុជា "*ផែនការ ១២ ចំណុច*" ដែលលើកឡើងពីការប្តេជ្ញាចិត្តទាំងឡាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងបរិយាកាសវិនិយោគ និងសម្រួលដល់ពាណិជ្ជកម្ម[១] ត្រូវបានអនុម័ត ។

៤.៧២ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញ រក្សា និងលើកកម្ពស់បរិយាកាសអំណោយផលនេះ តាមរយៈ :

- ការបង្កើនសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជានៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងពិភពលោក ។
- ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលចាំបាច់ និងការធ្វើឱ្យមានកម្លាំងពលករជំនាញ (តាមរយៈការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈនិងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗទៀត) ។
- បង្កើត និងអនុវត្តតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស ដើម្បីទាក់ទាញវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស និងបង្កើតការងារជូនប្រជាជន ។
- ការពង្រឹងជាបន្តទៀតនូវក្របខណ្ឌច្បាប់សម្រាប់សហគ្រាស រួមមានច្បាប់ លិខិតបទដ្ឋាន និងសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលសម្រួលដល់ការធ្វើអាជីវកម្ម ជំនួញ និងការវិនិយោគឯកជន ក្នុងបរិយាកាសមួយដែលមានការប្រកួតប្រជែងដោយស្មើភាពគ្នា តម្លាភាព គណនេយ្យភាព និងភាពអាចព្យាករណ៍បាន ។

---

[១] *កម្ពុជា : ការធ្វើសមាហរណកម្មក្នុងពិភពលោក : ការវាយតម្លៃបរិយាកាសវិនិយោគនិងយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់* ធនាគារពិភពលោក មិថុនា ២០០៤

- ការផ្លាស់ប្តូរប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងយ៉ាងឆាប់រហ័ស នូវកត្តាចម្បងៗទាំងឡាយ ដែលបង្អាក់ដល់កំណើនផ្នែកឯកជន ដែលបានកំណត់ក្នុងការអង្កេតបរិយាកាសវិនិយោគ[១] ដូចជា អភិបាលកិច្ចខ្សោយ បន្ទុកផ្នែកទិដ្ឋភាពច្បាប់ ភាពខ្សោយនៅក្នុងបរិយាកាសតុលាការនិងច្បាប់ ។
- ការលុបបំបាត់នូវភាពមិនប្រាកដប្រជានិងភាពមិនអាចព្យាករណ៍បានដែលមាននាពេលបច្ចុប្បន្ន ដែលបង្កឡើងដោយកត្តាដូចបានពោលខាងលើ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកវិនិយោគពិតប្រាកដនិងសម្រាប់រយៈពេលវែង ចៀសចេញពីកម្ពុជា ដោយធ្វើឱ្យគេអាចយល់បានថា អ្នកវិនិយោគទាំងឡាយណាដែលនៅកម្ពុជា គឺជាអ្នកចង់ទាញយកផលចំណេញភ្លាមៗ និងឆ្លៀតឱកាសរកចំណេញ ឬក៏ធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងផ្នែកមិនផ្លូវការ ដើម្បីគេចពន្ធ ហើយជាមួយនេះ ដើម្បីរកផលចំណេញឱ្យបានច្រើនបំផុត ។
- ការដាក់ឱ្យដំណើរការ "ច្រកចេញចូលតែមួយ" ជាយន្តការសម្របសម្រួលមួយដ៏ឆាប់រហ័សរបស់រដ្ឋាភិបាល សម្រាប់ពាណិជ្ជកម្ម និងអ្នកវិនិយោគទាំងអស់។
- ការបន្តការពិភាក្សាដោយចំហជាមួយផ្នែកឯកជន តាមរយៈវេទិកាផ្នែកឯកជន និងគណៈកម្មាធិការសម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ដើម្បីដោះស្រាយការព្រួយបារម្ភទាំងឡាយរបស់ផ្នែកឯកជន។

៤.៧៣ ដើម្បីលើកកម្ពស់កំណើនដែលនាំមុខដោយការនាំចេញ និងកំណើនដើម្បីគាំទ្រអ្នកក្រ តាមរយៈការធ្វើពិពិធកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តលើកទឹកចិត្ត សម្រួល និងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការវិនិយោគ ផ្នែកឯកជន ក្នុងវិស័យមួយចំនួន និងក្នុងវិស័យអាទិភាព ដូចខាងក្រោម :

- កសិកម្ម និងកសិ-ឧស្សាហកម្ម រួមទាំង ធារាសាស្ត្រ ដោយសារវិស័យទាំងនេះមានសក្តានុពលខ្ពស់ សម្រាប់កំណើនខ្លាំង និងមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងលើសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការបង្កើនចំណូលក្នុងតំបន់ជនបទ និងបង្កើនតម្រូវការ ។
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូន និងទូរគមនាគមន៍ ។
- ការផលិតនិងការចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី ។
- ឧស្សាហកម្មដែលត្រូវការកម្លាំងពលកម្មច្រើន និងកម្មន្តសាលកែច្នៃសម្រាប់ការនាំចេញ ។
- ទេសចរណ៍ និងវិស័យពាក់ព័ន្ធ ។
- ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ។

៤.៧៤ <u>ពាណិជ្ជកម្ម</u> : ដោយផ្សារភ្ជាប់ផលិតកម្មទៅនឹងការប្រើប្រាស់ ឬអ្នកផលិតទៅនឹងអ្នកប្រើប្រាស់ ពាណិជ្ជកម្ម គឺជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។ ការជំរុញលើកទឹកចិត្ត ពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ផលិតផលកម្ពុជា គឺជាអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងចំណោមអាទិភាពទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងរបៀបវារៈ

---

[១] យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជនសម្រាប់កម្ពុជា: *ការវាយតម្លៃបរិយាកាសវិនិយោគ*: ធនាគារពិភពលោក ឆ្នាំ២០០៣

ប្រសិនបើមានការលក់ដូរនៅទីផ្សារ ការវិនិយោគអាចនឹងហូរចូល ដើម្បីលើកទឹកចិត្តនិងលើកកម្ពស់ផលិតកម្មនៃទំនិញ និងសេវាកម្ម ដោយប្រើប្រាស់ភាពខ្លាំងពិតប្រាកដរបស់កម្ពុជា ដូចដែលធ្លាប់បានកើតមានឡើងក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ ហើយអាចនឹងសម្រេចបានក្នុងវិស័យកសិកម្ម ការកែច្នៃកសិកម្ម សិប្បកម្ម និងផ្នែកផ្សេងទៀត ។

៤.៧៥ តាំងពីឆ្នាំ២០០១ ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មមួយសម្រាប់ជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យពាណិជ្ជកម្មក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ត្រូវបានដាក់ឱ្យដំណើរការ ដែលជាមធ្យោបាយមួយដើម្បីជំរុញកំណើននិងចូលរួមក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនានានិងវិធានការកែទម្រង់ ទាំងឡាយដែលត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ដើម្បីអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយពាណិជ្ជកម្មឱ្យបានពេញលេញ ក្នុងការនាំចេញយ៉ាងសកម្មនិងការធ្វើសមាហរណកម្មប្រទេសទៅក្នុងតំបន់ និងការចូលរួមទៅក្នុងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានចរចាលើកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេរីនិង/ឬពាណិជ្ជកម្ម អនុគ្រោះជាមួយប្រទេសជាច្រើនប្រកបដោយជោគជ័យ ។ ទោះជាដូចនេះក្តី នៅមានការរាំងស្ទះជាច្រើនទៀត ដែលមានលក្ខណៈប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងការរាំងស្ទះនៅក្នុងការវិនិយោគឯកជនក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ដែលជាឧបសគ្គនៃកំណើនក្នុងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ។ *អភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ* មួយសម្រាប់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្មកំពុងត្រូវបានរៀបចំ ។ បញ្ហាប្រឈមបន្ទាន់ចំពោះមុខទាំងឡាយ គឺត្រូវធានាថាកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មអនុគ្រោះ ទាំងឡាយដែលបានចុះហត្ថលេខារួចហើយ ត្រូវបានទទួលឧត្តមភាពតាមរយៈពាណិជ្ជកម្មឯកជន ក្នុងការនាំផលិតផលកម្ពុជាទៅកាន់ទីផ្សារបរទេស ដើម្បីការនាំចេញទាំងឡាយអាចមានលក្ខណៈចម្រុះនិងទូលំទូលាយ ដោយជួយឱ្យការនាំចេញលែងមានការពឹងផ្អែកទៅលើឧស្សាហកម្មកាត់ដេរតែមួយមុខ ។

៤.៧៦ កំណែទម្រង់នានាដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងបន្តក្នុងអភិបាលកិច្ច វិស័យតុលាការនិងច្បាប់ និងរដ្ឋបាលសាធារណៈ ក៏ដូចជា ក្នុងការស្តារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមូលដ្ឋាន នឹងពិតជារួមចំណែកក្នុងការធ្វើឱ្យមានបរិយាកាសល្អប្រសើរជាងមុខ សម្រាប់ពាណិជ្ជកម្មនិងការវិនិយោគដោយផ្នែកឯកជន ។ បន្ថែមពីលើការដោះស្រាយឧបសគ្គទាំងឡាយក្នុងផ្នែកឧស្សាហកម្ម កម្មន្តសាលនិងឧស្សាហកម្មកែច្នៃ ក៏ដូចជា ក្នុងផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹង :

- ជំរុញលើកទឹកចិត្តយ៉ាងសកម្មឱ្យមានលទ្ធភាពចូលទៅក្នុងទីផ្សារក្រៅប្រទេសនានា របស់ផលិតផលពិសេសនិងមានគុណភាពខ្ពស់របស់កម្ពុជា ដែលរាប់បញ្ចូលទាំងផលិតផលកសិកម្ម (ជាពិសេស ផលិត-ផលដែលបានកែច្នៃរួចហើយ) ផលិតផលកែច្នៃពីត្រី និងសេវាកម្មកម្លាំងពលកម្ម ។
- ជំរុញផលិតផលកម្ពុជានៅទីផ្សារបរទេស ។

- ជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតសមាគមសម្រាប់សមាជិកភាពនៃធុរៈកិច្ច និងពង្រឹងសមត្ថភាពផ្សព្វផ្សាយរបស់សមាគមទាំងនោះ ។
- កាត់បន្ថយឧបសគ្គដែលបណ្តាលមកពីគោលនយោបាយ ចំពោះអន្តរកម្មធុរៈកិច្ចប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- រៀបចំឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនូវអធិការកិច្ចគយ ដើម្បីធ្វើឱ្យការងារនេះ មានភាពងាយស្រួលជាងមុនសម្រាប់អតិថិជន និងមិនមានការពន្យារនិងការចំណាយដែលផ្សារភ្ជាប់នឹងស្ថានភាពនេះ រួមទាំងការរៀបចំ និងការអនុវត្តច្បាប់គយនិងរដ្ឋករ ដែលបានកែសម្រួលរួចហើយ ។
- កាត់បន្ថយឧបសគ្គនៃការនាំចូល ដូចជាតម្លៃខ្ពស់នៃការចុះបញ្ជីនិងតម្លៃនៃការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ។
- ជួយសម្រួលដល់ការបង្កើត តំបន់កែច្នៃសម្រាប់ការនាំចេញ ដើម្បីជំរុញឧស្សាហកម្មកែច្នៃនិងកម្មន្តសាលសម្រាប់បម្រើឱ្យការនាំចេញ ។

៤.៧៧ ទេសចរណ៍ : ការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស បានជំរុញឱ្យទេសចរណ៍ដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ក្លាយជាវិស័យទីពីរបន្ទាប់ពីឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ និងមានតួនាទីក្នុងការជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចនិងការផ្តល់ឱកាសការងារជូនប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាមួយចំនួនធំ ទាក់ទងនឹងផ្នែកមួយចំនួនដូចជា សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន ការដឹកជញ្ជូន និងសេវាកម្មផ្សេងៗទៀត ។ គោលនយោបាយសម្រាប់អភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ត្រូវបានផ្អែកលើគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានបី (ក) ការអភិវឌ្ឍត្រូវមានលក្ខណៈចីរភាព ពឹងផ្អែកលើកេរដំណែលវប្បធម៌ដ៏ស្តុកស្តម្ភ ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងធម្មជាតិដ៏ល្អត្រកាលនៃទឹកដីកម្ពុជា ។ សំខាន់ជាងនេះទៀត គឺការអភិវឌ្ឍដែលរួមចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (ខ) ការផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងសកម្មនិងមានលក្ខណៈច្នៃប្រឌិតអំពីវិស័យទេសចរណ៍ ដើម្បីធ្វើឱ្យកម្ពុជាក្លាយទៅជាគោលដៅទេសចរណ៍ "វប្បធម៌និងធម្មជាតិ" មួយក៏គួរជាទីទាក់ទាញដែលមានលក្ខណៈប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ (គ) ក្រៅពីការកើនឡើងនៃចំនួនភ្ញៀវទេសចរដែលបានមកដល់ ត្រូវបង្កើនចំនួនថ្ងៃដែលអ្នកទេសចរស្នាក់នៅក្នុងប្រទេស និងការចំណាយរបស់ភ្ញៀវទេសចរ ព្រមទាំងធ្វើឱ្យមានគោលដៅទេសចរណ៍ច្រើនប្រភេទ និងច្រើនកន្លែង ។ លើសពីនេះទៀត ការខិតខំប្រឹងប្រែងនឹងត្រូវធ្វើឡើង ដើម្បីធានាថាផលប្រយោជន៍សមស្របនៃវិស័យទេសចរណ៍ នឹងជួយដល់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅ ជុំវិញតំបន់ទេសចរណ៍ ដើម្បីរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ការផ្តួចផ្តើមគំនិតសំខាន់ៗដែលនឹងត្រូវបន្តធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពថែមទៀត ជាអាទិ៍ :

- គោលនយោបាយបើកចំហជើងមេឃ ។
- ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលទិដ្ឋាការ និងការទស្សនា ។
- កិច្ចព្រមព្រៀងទេសចរណ៍អាស៊ាន និងកិច្ចព្រមព្រៀងផ្សេងៗទៀត ដូចជាការពង្រឹងទេសចរណ៍ក្នុងតំបន់ជាដើម ។

- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងយន្តការប្រឆាំងបទល្មើស ពាក់ព័ន្ធនឹងទេសចរណ៍ផ្លូវភេទរាល់រូបភាពនៃអាជីវកម្មលើកុមារ ។

៤.៧៨ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបន្តការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវ័ន្ត (ផ្លូវគោក អាកាសយានដ្ឋាន កំពង់ផែ ប្រព័ន្ធទឹកស្អាត អគ្គិសនី) ក៏ដូចជាការផ្តល់នូវបរិយាកាសសន្តិភាព សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលឱ្យមានការកើនឡើងនៃភ្ញៀវទេសចរ ការស្នាក់នៅ និងការទស្សនា ។ ដោយមានការកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ក្នុងល្បឿនលឿន ចំនួនភ្ញៀវទេសចរមកដល់ប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវបានរំពឹងថា នឹងកើនដល់ប្រមាណ ៣លាននាក់ នៅឆ្នាំ២០១០ ចំណូលទេសចរណ៍នឹងកើនឡើងដល់ប្រមាណ ១.៥០០លានដុល្លារ និងផ្តល់ការងារដល់ប្រជាពលរដ្ឋប្រមាណ ៤០០.០០០នាក់ ។ សម្រាប់គោលបំណងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវអនុវត្ត វិធានការគាំទ្រជាច្រើនដូចខាងក្រោម :

- ការបង្កើតឡើងនូវក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយវិស័យទេសចរណ៍ ដើម្បីបង្កលក្ខណៈអោយផ្នែកសាធារណៈ និងឯកជនចូលរួមសហការគ្នាក្នុងការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ ។
- ការបង្កើតការិយាល័យ ឬបញ្ជរពត៌មានទេសចរណ៍នៅតាមច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការផ្តល់សេវាព័ត៌មាន ដូចជា សណ្ឋាគារឬផ្ទះសំណាក់ មគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរ អាកាសចរណ៍និងសេវាដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ភោជនីយដ្ឋាន គមនាគមន៍ ។ល។
- កែលម្អនិងអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀតនូវផលិតផលទេសចរណ៍ ដោយផ្តោតទៅលើតំបន់អាទិភាពទាំងបួន (តំបន់សៀមរាប-អង្គរ ភ្នំពេញ និងតំបន់ជុំវិញតំបន់ឆ្នេរ និងតំបន់ភូមិភាគឥសាន្ត) និងពង្រីកទៅកាន់តំបន់ផ្សេងៗ ទៀតនៅទូទាំងប្រទេស ។

៤.៧៩ <u>សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម</u> : សហគ្រាសតូចនិងមធ្យមជាធម្មតាស្ថិតនៅជាប់ប្រជាជនសាមញ្ញ និងផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍ជនបទក្នុងការកែច្នៃ និងតម្លៃបន្ថែមទៅលើផលិតផល ក៏ដូចជាការបង្កើតការងារ ។ សហគ្រាសតូចនិងមធ្យមផ្តល់ផងដែរនូវការតភ្ជាប់យ៉ាងសំខាន់ទៅនឹងវិស័យពាណិជ្ជកម្ម ក៏ដូចជា ទៅនឹងសហគ្រាសធំៗ ។ ដើម្បីជំរុញល្បឿននិងសម្រួលដល់សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តវិធានការដូចខាងក្រោម :

- ដាក់ឱ្យមាននូវវិធានការទាំងឡាយ ដើម្បីឱ្យសហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម និងមីក្រូសហគ្រាសដំណើរការក្នុងបរិស្ថានធុរៈកិច្ចមួយមានផលចំណេញ និងបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានហិរញ្ញប្បទានរយៈពេលមធ្យម និងវែង ។
- បង្កើតប្រព័ន្ធពិសេសៗដើម្បីគាំទ្រស្ត្រីក្នុងធុរៈកិច្ច និងបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ស្ត្រី ឱ្យអាចប្រើប្រាស់សេវាកម្មនិងកម្មវិធីនានានៃការអភិវឌ្ឍសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ។

- កាត់បន្ថយនីតិវិធីការចុះបញ្ជីក្រុមហ៊ុន និងជួយក្នុងដំណើរការនៃការចាប់ផ្តើមរបស់សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ។
- បង្កើតស្ថាប័នស្តង់ដារជាតិនិងស្ថាប័នផលិតភាព ដើម្បីជួយធានាគុណភាពនៃផលិតផលក្នុងស្រុកនិងបង្កើនផលិតភាព ។
- ជំរុញគាំទ្រសេវាប្រឹក្សាដល់សហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ដើម្បីជួយអភិវឌ្ឍបច្ចេកវិទ្យាទំនើបនៅក្នុងផលិតកម្ម ការកែលម្អគុណភាពផលិតផល ការគ្រប់គ្រងនិងការស្វែងរកទីផ្សារ ។
- ជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទាំងក្នុងស្រុកនិងក្រៅស្រុក ។
- ពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ដោយបង្កើតច្បាប់នានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរោងចក្រ តំបន់ឧស្សាហកម្ម ប៉ាតង់និងការបង្កើតមុខទំនិញថ្មីៗ ខ្នាតនិងរង្វាស់រង្វាល់ និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ។
- លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តការ ជាមួយបណ្តាក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនឹងការជំរុញសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ។

៤.៨០ ឥណទានជនបទ គឺជាកត្តាមួយសំខាន់សម្រាប់ការពង្រីកសេដ្ឋកិច្ចដែលមានមូលដ្ឋានទូលំទូលាយសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍជនបទ និងសម្រាប់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការគាំទ្រផលិតកម្មកសិកម្ម និងការបង្កើតនិងការពង្រីកធុរៈកិច្ច (ជាពិសេសសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម) តាមរយៈការបង្កើនផលិតភាព ការបង្កើតចំណូលព្រមទាំងសម្រាប់ការលើកកម្ពស់កម្រិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ។ មូលនិធិជាច្រើន ថែមទៀត គឺជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់ជួយបំពេញមួយផ្នែកលើតម្រូវការដ៏ធំក្នុងឥណទានជនបទ ។ បញ្ហាប្រឈមដ៏ចម្បងបំផុតគឺត្រូវស្វែងរកដំណោះស្រាយនិងមធ្យោបាយនានា ដែលតាមរយៈនេះ ឥណទានជនបទ អាចមានសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងអត្រាការប្រាក់មួយទាបច្រើនជាងអត្រាដែលមានបច្ចុប្បន្ន (៤៨ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ) ។ ដើម្បីធានាឱ្យមានលទ្ធភាពច្រើនជាងមុននិងមានលក្ខណៈងាយស្រួលដល់អ្នកក្រ ក្នុងការទទួលបានឥណទាន ជាពិសេសសម្រាប់គោលបំណងធ្វើផលិតកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងចាត់វិធានការដើម្បីពង្រីកនិងបន្ថយចំណាយខ្ពស់សម្រាប់ឥណទានជនបទ តាមរយៈ :

- ការពិនិត្យពិចារណានិងការជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការបង្កើតស្ថាបន័ ដូចជា សហករណ៍អ្នកប្រើប្រាស់ដែលមាននៅក្នុងតំបន់មួយចំនួននៃទ្វីបអាស៊ី ។
- ការបង្វែរអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលកំពុងដំណើរការការងារនេះ ឱ្យក្លាយជាប្រតិបត្តិករហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានការចុះបញ្ជីឈ្មោះត្រឹមត្រូវ (ដំណើរការនេះ បានចាប់ផ្តើមរួចមកហើយ ហើយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើនត្រូវបានផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណរួចហើយ) ។
- ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងការត្រួតពិនិត្យស្ថាប័នទាំងនេះ ដើម្បីធានាថា ស្ថាប័នទាំងនេះពិតជាដំណើរការសមស្របទៅតាមគោលការណ៍ ។

- ការកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ដែលមានជាទូទៅ តាមរយៈបទពិសោធន៍ដ៏ល្អប្រសើរដែលធ្លាប់មានមកហើយ ។

៤.៨១ <u>ការបង្កើតការងារនិងលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជាងមុន</u> : ទិសដៅសំខាន់ៗក្នុងការងារនេះ គឺការបង្កើតកាលានុវត្តភាពការងារដែលមានសារៈប្រយោជន៍ ទាំងក្នុងផ្នែករៀបរយនិងទាំងក្នុងផ្នែកមិនរៀបរយ ការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការផ្គត់ផ្គង់ពលករមានគុណភាព និងការលុបបំបាត់រូបភាពអាក្រក់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។ ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរដែលកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស បានធ្វើឱ្យមានការប្រែប្រួលនៃស្ថានភាពការងារនៅទីប្រជុំជន តាមរយៈការបង្កើតនិងការធ្វើឱ្យមានស្ថេរភាពការងារដែលប្រើកម្លាំងពលកម្មច្រើន ជាពិសេស សម្រាប់ស្ត្រីក្មេងៗ ។ ក៏ដូចនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗទៀតដែរ គោលនយោបាយមួយដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធកំពុងត្រូវបានយកមកអនុវត្ត ដើម្បីបង្កើតការងារឱ្យបានច្រើនជាងមុន ជាពិសេស សម្រាប់ប្រជាជនក្មេងៗដែលកំពុងចូលខ្លួនក្នុងទីផ្សារពលកម្ម និងសម្រាប់ពលរដ្ឋកម្ពុជាទាំងអស់តាមរយៈវិធានការទាំងឡាយ ដូចខាងក្រោម :

- បង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម ដើម្បីបង្កើតកាលានុវត្តភាពការងារនៅជនបទឱ្យបានច្រើនជាងមុន ដែលនឹងមានឥទ្ធិពលខ្លាំងទៅលើវិស័យជាច្រើន រួមបញ្ចូលទាំង តាមរយៈការបង្កើនតម្រូវការទំនិញ និងសេវាកម្មផ្សេងៗ ។
- លើកទឹកចិត្តការវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេសនិងការវិនិយោគក្នុងស្រុកនៅក្នុងវិស័យអាទិភាព ជាពិសេស វិស័យកសិកម្ម កសិ-ឧស្សាហកម្ម ឧស្សាហកម្មនិងគម្រោងដែលប្រើប្រាស់ពលកម្មច្រើន ព្រមទាំងវិស័យទេសចរណ៍ ។
- បង្កើតបណ្តាញអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ និងជំនាញផ្សេងៗ ដើម្បីបម្រើដោយស្មើភាពគ្នាទាំងបុរសនិងទាំងស្ត្រី ជាពិសេស ជនក្រីក្រ ជនពិការ និងក្រុមជនដែលងាយរងគ្រោះ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការទីផ្សារការងារ សម្រាប់រយៈពេលខ្លីនិងវែង ។
- រៀបចំបង្កើតមូលដ្ឋានទិន្នន័យកម្លាំងពលកម្មមួយ និងប្រព័ន្ធស្ថិតិមួយ ដោយមានទិន្នន័យដែលបំបែកលម្អិតជាច្រើនប្រភេទ ដូចជា តាមយេនឌ័រ ពិការភាព និងកត្តាផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងនឹងសង្គមកិច្ច ។
- ជួយពលករកម្ពុជាក្នុងការស្វែងរកការងារនៅបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗទៀត ។

៤.៨២ ការធានាឱ្យមាន<u>លក្ខខណ្ឌនៃកន្លែងធ្វើការ</u>ដែលមានសុវត្ថិភាព ត្រឹមត្រូវ និងមានអនាម័យល្អ និងលក្ខខណ្ឌកិច្ចសន្យាដែលត្រឹមត្រូវនិងយុត្តិធម៌សម្រាប់កម្លាំងពលកម្ម គឺមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងការងារ ហើយក៏ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការងារផងដែរ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំពុងដោះស្រាយជាប្រចាំ នូវបញ្ហាទាំងអស់នេះ រួមមាន ការកម្រិតអប្បបរមានៃប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំខែនិងថ្ងៃឈប់សម្រាក ការកាត់បន្ថយវិសមភាពក្នុងប្រាក់ឈ្នួលរវាងបុរសនិងស្ត្រី ដំណោះស្រាយជម្លោះនិងការមិនឯកភាពគ្នាតាមសន្តិវិធី ដោយមិនបង្កឡើងនូវ

ការអាក់ខានដល់សង្វាក់ផលិតកម្ម និងការបាត់បង់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់និយោជិក ។ អាទិភាពទាំងឡាយក្នុងការងារនេះគឺ :

- ពង្រឹងយ៉ាងខ្លាំងក្លានូវការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការងារនិងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ដែលទាក់ទងទៅនឹងតួនាទីសហជីពកម្មករ ដើម្បីការពារសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់កម្មករ និយោជិត និងនិយោជក ។
- ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌការងាររបស់កម្មករនិងនិយោជិត រួមបញ្ចូលទាំង កម្មករបម្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស និងកម្មករមានផ្ទៃពោះ ។
- បន្តនិងពង្រឹងការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីកាត់បន្ថយសមាមាត្រនៃកុមារធ្វើការងារ (ពលកម្មកុមារ) ។
- ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីសន្តិសុខសង្គម ។
- បង្កើត "*បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គមមួយ*" ។
- ពិនិត្យជម្រើសដែលអាចធ្វើបាន សម្រាប់ការបង្កើតបេឡាសោធន ជាពិសេស សម្រាប់ជនពិការ និងអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក និងការធានារ៉ាប់រងសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ការងារ ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ការងារ ។

៤.៨៣ <u>បណ្តាញសុវត្ថិភាពសង្គម</u> : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា នឹងបន្តផ្តល់នូវ<u>អន្តរាគមន៍សម្រាប់វិស័យសង្គមកិច្ច</u> ដែលក្នុងនោះរួមមាន (ក) ការកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់អ្នកក្រ (ខ) វិធានការដើម្បីសម្រាលផលប៉ះពាល់នៃគ្រោះធម្មជាតិ (គ) ការជួយជនរងគ្រោះដោយសារបាតុភូតទាំងនោះ (ឃ) ការពង្រីកកម្មវិធីនីតិសម្បទានិងកម្មវិធីសមាហរណកម្មឡើងវិញសម្រាប់ជនពិការ សម្រាប់ជនដែលរងគ្រោះដោយគ្រឿងញៀន សម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរនិងកុមារដែលប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់ ក៏ដូចជា ការពង្រីកកម្មវិធីសុខុមាលភាពសម្រាប់ជនចាស់ជរា កុមារកំព្រា មេម៉ាយនិងពោះម៉ាយក្រីក្រ គ្រួសារក្រីក្រដែលមានស្ត្រីជាមេគ្រួសារ ស្ត្រីរងគ្រោះជនគ្មានទីលំនៅដ្ឋាន និងអតីតយុទ្ធជននិងគ្រួសាររបស់ពួកគេ (ង) ការទប់ស្កាត់បទល្មើសនិងការការពារសុវត្ថិភាពសហគមន៍នៅថ្នាក់ឃុំ-សង្កាត់ ស្រុក-ខ័ណ្ឌ ខេត្ត-ក្រុង និងថ្នាក់ជាតិ ដោយសហការក្នុងភាពជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពជាអាទិភាព ទាំងឡាយដែលត្រូវអនុវត្តរួមមាន ការអនុម័តយកនិងការពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់សំខាន់ៗ និងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលនីតិសម្បទាសម្រាប់កុមារកំព្រា ជនអនាថាតាមផ្លូវ ជនពិការ ជនចាស់ជរា ព្រមទាំងស្ត្រីនិងកុមាររងគ្រោះដោយការជួញដូរ ។ ដោយសារបច្ចុប្បន្ននេះ បញ្ហាគ្រឿងញៀនបានក្លាយជាកង្វល់ដ៏ធំមួយ សម្រាប់សន្តិសុខ និងសុខុមាលភាពនៃសង្គមជាតិទាំងមូល វិធានការដើម្បីទប់ស្កាត់ ការផលិត ការហូរចូល ការលក់ដូរ និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀននឹងត្រូវអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដោយអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ។

ការកសាងសមត្ថភាពនិងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស

៤.៨៤ ផ្នែកនេះបង្ហាញពីចតុកោណទី៤ នៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលភាគច្រើនគ្របដណ្តប់លើផ្នែកសង្គមកិច្ច ក្នុងនោះរួមមាន *អប់រំ សុខាភិបាល សមភាពយេនឌ័រ* និង*បញ្ហាប្រជាជន* ។

៤.៨៥ ការអប់រំ : ការអប់រំត្រូវបានទទួលយកជាសកល ថាជាមូលដ្ឋានសិទ្ធិមនុស្សមួយដ៏សំខាន់ ។ ការអប់រំក៏ជាកត្តាចម្បងមួយផងដែរ ដែលផ្តល់វិភាគទានដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ទិសដៅរយៈពេលវែង គឺដើម្បីធានាថា កុមារនិងយុវជនកម្ពុជាទាំងអស់មានឱកាសស្មើៗគ្នា ក្នុងការទទួលបានការអប់រំប្រកបដោយគុណភាព ដោយពុំគិតពីឋានៈក្នុងសង្គម តំបន់ភូមិសាស្ត្រ ជនជាតិ សាសនា ភាសា ភេទ ឬភាពពិការឡើយ ។ ការអប់រំនឹងបង្កើតឱ្យមានមោទនភាពចំពោះជាតិនិងចំពោះខ្លួនឯងក្នុងឋានៈជាពលរដ្ឋម្នាក់ មានកម្រិតសីលធម៌និងសុទិដ្ឋិនិយមខ្ពស់ ក៏ដូចជា មានការទទួលខុសត្រូវចំពោះប្រទេសជាតិនិងប្រជាជន ។ តួនាទីនៃការអប់រំ គឺដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពសិស្ស-និស្សិត ដើម្បីក្លាយខ្លួនជាអ្នកមានផលប្រយោជន៍ និងការរស់នៅប្រកបដោយភាពសុខដុមរមនានៅក្នុងសង្គមមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិបទនៃសកលភាវូបនីយកម្ម ។

៤.៨៦ វិស័យអប់រំគឺជាវិស័យមួយដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាសម្រេចបានជោគជ័យនៅក្នុងទិដ្ឋភាពសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់កម្ពុជា ទាំងនៅក្នុងការងារកំណែទម្រង់ ទាំងនៅក្នុងការសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលទាំងឡាយ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏បញ្ហាប្រឈមជាច្រើននៅតែកើតមានឡើងនៅឡើយ ហើយនៅក្នុងចំណោមបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះ មានជាអាទិ៍ ភាពចាំបាច់និងបន្ទាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់គុណភាពនៃការអប់រំ ។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមភាគីដែលមានចំណែកពាក់ព័ន្ធនានា មានការរីកចម្រើនច្រើនក្នុងរយៈពេលថ្មីៗកន្លងទៅនេះ ។ តាមរយៈបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានក្នុងការអនុវត្ត *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០១-២០០៥* *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០៦-២០១០* មួយទៀត ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយអ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ហើយផែនការនេះបានបញ្ចូលនូវគោលដៅទាំងឡាយនៃ *ផែនការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាឆ្នាំ២០០៣-២០១៥* ។ ផែនការនេះ គឺជាក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយនិងការអនុវត្តដ៏សំខាន់មួយ សម្រាប់ការកែលម្អស្ថានភាពរស់នៅរបស់អ្នកក្រ ដោយប្រើប្រាស់ការអប់រំជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍសង្គមនិងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ ត្រូវធ្វើឡើងនៅក្នុងការកែលម្អគុណភាពអប់រំនៅគ្រប់កម្រិតទាំងនៅកម្រិតមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា បឋមភូមិ មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ និងឧត្តមសិក្សា ។ ផ្នែកនេះ គូសបញ្ជាក់ពីចំណុចសំខាន់ៗនៃ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០៦-២០១០* ដែលផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតជាងនេះ ។

៤.៨៧ បង្អែកវឹងមាំរបស់ប្រទេសជាតិមួយ គឺជា "*សំណុំដ៏សំខាន់*" នៃធនធានមនុស្សដែលមានការអប់រំ មានជំនាញ មានទេពកោសល្យ និងមានសមត្ថភាព នៅក្នុងវិស័យនានានៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ការផ្តល់សេវាអប់រំនៅកម្រិតឧត្តមសិក្សា ជាពិសេស ការផ្តល់ដោយផ្នែកឯកជនហាក់ដូចជាមិនទាន់មានតុល្យភាពក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរយៈពេលខ្លីនៃទីផ្សារ ដូចជា តម្រូវការបន្ទាន់នូវបុគ្គលិកគ្រប់គ្រងថ្នាក់ទាបនិងថ្នាក់មធ្យម ។ ការបន្សីគ្នាមិនត្រឹមត្រូវរវាងទិដ្ឋភាពការងាររយៈពេលវែងនិងការសិក្សា កំពុងតែនៅកើតមានឡើង ។ ដើម្បីឱ្យមានការរីកចម្រើននិងរក្សាបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ប្រទេសជាតិត្រូវការមុខជំនាញជាច្រើន ដូចជា អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ វិស្វករ អ្នកស្រាវជ្រាវ និងអ្នកឯកទេស នៅតាមផ្នែកនានានៃសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ។ បញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងវិស័យអប់រំ គឺត្រូវផ្តល់សេវាកម្មជាវាសម្រាប់ការអប់រំចាំបាច់ប្រកបដោយគុណភាពខ្ពស់នៅក្នុងគ្រប់វិស័យ តាមរយៈ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនិងបច្ចេកទេស និងការអប់រំកម្រិតឧត្តមសិក្សា ហើយត្រូវមានសមត្ថភាពទាក់ទាញនិស្សិតឱ្យមកចូលរួមក្នុងវគ្គសិក្សាទាំងនេះ ។ ចំពោះបញ្ហានេះ តួនាទីរបស់ *គណៈកម្មាធិការទទួលស្គាល់គុណភាពអប់រំកម្ពុជា* គឺមានសារៈសំខាន់ក្នុងការវាយតម្លៃនិងទទួលស្គាល់គុណភាពតែចំពោះមហាវិទ្យាល័យទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យផ្នែកគុណភាពជាអប្បបរមា និងមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ការរៀបចំបង្កើតឡើងនូវ *យុទ្ធសាស្ត្រអប់រំឧត្តមសិក្សា* ដ៏ទូលំទូលាយមួយ ។

៤.៨៨ នៅក្នុងចំណោមអាទិភាពទាំងឡាយនៃ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០៦-២០១០* និងគោលនយោបាយសំខាន់ៗ ការងារដែលត្រូវធ្វើ ជាអាទិ៍មាន :

- ការធានាឱ្យមានលទ្ធភាពចូលរៀនប្រកបដោយភាពងាយស្រួលនិងសមធម៌ ជាពិសេស សម្រាប់អ្នកក្រ ក្មេងស្រី ជនជាតិភាគតិច និងកុមារក្រីក្រ ក៏ដូចជា ប្រជាជនរស់នៅក្នុងតំបន់ដែលរងគ្រោះភាពក្រីក្រខ្ពស់ ។
- សកលកម្មនៃការអប់រំមូលដ្ឋាន ៩ឆ្នាំ និងលើកកម្ពស់កាលានុវត្តភាពជីវិតរស់នៅ ។
- ការបង្កើនគុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាអប់រំ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំង តាមរយៈការធ្វើទំនើបកម្ម និងកំណែទម្រង់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- ការផ្សារភ្ជាប់ការអប់រំនិងការបណ្តុះបណ្តាល ទៅនឹងទីផ្សារពលកម្មរយៈពេលវែងនិងមធ្យម និងទៅនឹងសង្គម រួមបញ្ចូលទាំង ការអប់រំឱ្យមានជំនាញសម្រាប់ការរស់នៅនិងសុខភាពល្អ និងការអប់រំអំពីការការពារមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។
- ការអភិវឌ្ឍបន្ថែមទៀតក្នុងវិស័យយុវជននិងកីឡា ដោយបង្កើនការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះយុវជនក្នុងគ្រប់មុខជំនាញ ។
- ការអភិវឌ្ឍនិងការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័ន សម្រាប់ការងារវិមជ្ឈការ ។

៤.៨៩ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ វឌ្ឍនភាពសំខាន់ៗមួយចំនួនត្រូវបានធ្វើឱ្យសម្រេចឡើង ក្នុងការបង្កើនកម្រិតចុះឈ្មោះចូលរៀននៅសាលាបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (បញ្ចប់ការសិក្សាជាមូលដ្ឋាន ៩ឆ្នាំ) ប៉ុន្តែទោះជាដូចនេះក្តី គម្លាតធំចំពោះអ្នកក្រខ្លាំងនិងនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល នៅតែមាននៅឡើយ ។ នៅពេលដែលកម្រិតនៃការចុះឈ្មោះចូលរៀននិងផលធៀបយេនឌ័រនៅកម្រិតបឋមសិក្សា អាចសម្រេចបាន ១០០ភាគរយ នៃគោលដៅនៅមុនឆ្នាំ២០១៥ កម្រិតនៃការចុះឈ្មោះចូលរៀន និងផលធៀបយេនឌ័រនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សា នឹងមិនអាចសម្រេចបាន ១០០ភាគរយតាមចំណុចដៅ បើមិនមានការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នានោះទេ ។ គោលដៅសំខាន់ៗចំពោះមុខរបស់វិស័យអប់រំរួមមាន :

- កាត់បន្ថយចំងាយផ្លូវ ដែលកុមារធ្វើដំណើរពីផ្ទះមកកាន់សាលាបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ តាមរយៈ ការសាងសង់និងបើកសាលារៀននៅជិតភូមិដែលកុមាររស់នៅ ជាពិសេស នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ជួបការលំបាក ។
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួល ដើម្បីឱ្យកុមារីបានចូលរៀននៅសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិនិងកម្រិតសិក្សាខ្ពស់ជាង ។
- កាត់បន្ថយការចំណាយរបស់ឪពុកម្តាយសិស្សក្នុងការចុះឈ្មោះចូលរៀន និងធានាឱ្យមានការចូលរៀន និងការសិក្សារបស់កុមារក្រីក្រ ហើយតាមរយៈនេះ នឹងធានាឱ្យមានការកាត់បន្ថយកម្លាំងពលកម្មកុមារផងដែរ ។
- បង្កើនគុណភាពអប់រំឱ្យដល់និងក្រោយកម្រិតអប់រំមូលដ្ឋាន រាប់បញ្ចូលទាំងការកែសម្រួលកម្មវិធីសិក្សា និងការដាក់បញ្ចូលស្តង់ដារអប្បបរមានៃលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្ស និងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស សម្រាប់ថ្នាក់ទី៣ ថ្នាក់ទី៦ និងថ្នាក់ទី៩ ។ ការអភិវឌ្ឍគ្រូបង្រៀន និងការកំណត់ប៉ុស្តិ៍បំពេញការងារគ្រូ ការធានាគុណភាព និងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃនិងទទួលស្គាល់គុណភាព ។

៤.៩០ ទន្ទឹមនឹងពេលដែលយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងមួយត្រូវបានរៀបចំឡើង ហើយការវិនិយោគត្រូវបន្តធ្វើសម្រាប់វឌ្ឍនភាពនៅកម្រិតមធ្យមសិក្សា ឧត្តមសិក្សា និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ក្នុងដំណាក់កាល *ផយអជ* គោលដៅនិងចំណុចដៅសំខាន់ៗ ជាអាទិ៍មាន :

តារាង៤.៤ : វិស័យអប់រំ : គោលដៅនិងចំណុចដៅសំខាន់ៗ

	[illegible]	២០០៥	២០១០	២០១៥
១	អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅបឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី១ដល់ថ្នាក់ទី៦) សរុប-សិស្សប្រុស-សិស្សស្រី (%)	៩១.៩-៩៣.០-៩០.៧	១០០ (ទាំងអស់)	
២	អត្រាពិតនៃការសិក្សានៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ថ្នាក់ទី៧ដល់ថ្នាក់ទី៩) សរុប សិស្សប្រុស សិស្សស្រី (%)	២៦.១-២៧.១-២៤.៨	៧៥ (ទាំងអស់)	១០០ (ទាំងអស់)
៣	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់ទី១ដល់ថ្នាក់ទី៦	៥៣.១	១០០	
៤	អត្រាគង់វង្ស : ថ្នាក់ទី១ដល់ថ្នាក់ទី៩	៣០.១៨	៥០	១០០
៥	អក្ខរកម្មអ្នកដែលមានអាយុពី ១៥-២៤ឆ្នាំ (%)	៨៣.៤	៩៥	១០០

៤.៩១ យុទ្ធសាស្ត្រចំបងៗនិងសកម្មភាពសំខាន់ៗរបស់វិស័យអប់រំ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅទាំងនេះ និងគោលដៅផ្សេងៗទៀត រួមមាន :

- បង្កើនចំនួនកុមារថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា ដែលចូលរៀនក្នុងកម្មវិធីអប់រំសម្រាប់កុមារតូចៗ ដែលបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងសាលា សហគមន៍ និងតាមផ្ទះ ។
- បង្កើនចំនួនសាលាបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ជាពិសេស នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ដែលទទួលសេវាកម្មមិនគ្រប់គ្រាន់ ។
- បង្កើនចំនួនគ្រូបង្រៀន ទាំងគ្រូប្រុសនិងគ្រូស្រីនៅគ្រប់កម្រិតសិក្សាទាំងនោះ ដើម្បីលើកកម្ពស់ផលធៀបសិស្ស-គ្រូ និងសមាមាត្របុគ្គលិកសិក្សាស្រី ជាពិសេស ការផ្តល់ប្រាក់លើកទឹកចិត្ត សម្រាប់ការបំពេញការងារនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល និងតំបន់ជួបការលំបាក ។
- លើកកម្ពស់គុណភាពគ្រូបង្រៀន តាមរយៈការអភិវឌ្ឍមុខរបរវិជ្ជាជីវៈ ដែលផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការផ្តល់ប្រាក់លើកទឹកចិត្ត សម្រាប់ការបំពេញការងារ ។
- យកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសក្នុងការបង្កើនប្រាក់បៀវត្សរ៍របស់គ្រូបង្រៀន (បាននឹងកំពុងដំណើរការ) និងបើកប្រាក់បៀវត្សរ៍ឱ្យទាន់ពេលវេលា ។
- ធានាគុណភាពអប់រំ តាមរយៈការកែលម្អការផ្តល់នូវសៀវភៅសិក្សា សម្ភារៈសិក្សា បរិក្ខារអប់រំ បណ្ណាល័យ និងបន្ទប់ពិសោធន៍ ។
- រៀបចំឱ្យមានស្តង់ដារគុណភាពសម្រាប់គ្រប់កម្រិត និងប្រព័ន្ធវាយតម្លៃថ្នាក់ជាតិមួយសម្រាប់ការអប់រំមូលដ្ឋាន ។

- បង្កើនចំនួនអន្តេវាសិកដ្ឋានដែលមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់សិស្សស្រីដែលមកពីតំបន់ឆ្ងាយៗ ដើម្បីមករៀននៅសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិដែលជិតបំផុត នៅលើមូលដ្ឋាននៃគម្រោងសាកល្បងជាគំរូដែលបាន និងកំពុងដំណើរការរួចហើយ ។
- កាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយរបស់សិស្សក្រីក្រ ជាពិសេសសិស្សស្រី តាមរយៈការផ្តល់អាហារូបករណ៍ (នៅបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា និងឧត្តមសិក្សា) និងការលុបបំបាត់ការបង់ប្រាក់ក្រៅផ្លូវការគ្រប់ប្រភេទទៅឱ្យគ្រូ ។
- ពង្រីកនិងកំណត់មុខសញ្ញាឱ្យបានល្អជាងមុនសម្រាប់កម្មវិធីផ្តល់អាហារសម្រន់នៅបឋមសិក្សា និងកម្មវិធីលើកទឹកចិត្តសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី៧ ដល់ទី៩ ។
- បន្តធានាឱ្យមានការវិភាជន៍ឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់និងការផ្តល់ឱ្យបានទាន់ពេលវេលានូវថវិកាចរន្ត សម្រាប់វិស័យអប់រំ ជាពិសេស សម្រាប់ការអប់រំមូលដ្ឋាន ។
- បង្កើននិងកែលម្អកម្មវិធីអក្ខរកម្មសម្រាប់ប្រជាជនពេញវ័យ ជាពិសេស សម្រាប់ស្ត្រី ។

៤.៩២ <u>សុខាភិបាល</u> **:** ការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រជាជនគឺជាអាទិភាពមួយខ្ពស់បំផុត ។ ការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពអាហារូបត្ថម្ភ ក៏ដូចជា សុខភាពបន្តពូជ សុខភាពមាតានិងកុមារ ការលុបបំបាត់មូលហេតុបណ្តាលនៃជម្ងឺ ការចាត់វិធានការបង្ការ និងការផ្តល់ការព្យាបាលដែលចាំបាច់ គឺមានសារៈសំខាន់ ក្នុងការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសុខភាពនៃប្រជាជនជាទូទៅ ជាពិសេស ជនងាយរងគ្រោះដែលគ្មានមធ្យោបាយ ដើម្បីទទួលបានសេវាទាំងនោះ ។ កត្តាអន្តរវិស័យនិងកត្តាផ្សេងទៀតជាច្រើនដែលប៉ះពាល់ដល់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រជាជន មានជាអាទិ៍ (ក) ភាពក្រីក្រជាមូលហេតុនិងបច្ច័យអាក្រក់នៃសុខភាពមិនល្អ (ខ) ការលំបាកផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុរបស់អ្នកក្រ ដែលរារាំងមិនឱ្យពួកគាត់មានលទ្ធភាពទទួលសេវាសុខាភិបាលសាធារណៈ (គ) ការកែលម្អគុណភាពទឹកនិងសេវាអនាម័យ (ឃ) ការអប់រំប្រសើរជាងមុននិងកម្រិតអក្ខរកម្មខ្ពស់ជាងមុន ក៏ដូចជាលទ្ធភាពទទួលបានព័ត៌មាន និងការយល់ដឹងច្រើនជាងមុន (ង) សមធម៌យេនឌ័រ (ច) បណ្តាញសុវត្ថិភាពសង្គមសម្រាប់អ្នកក្រនិងអ្នកងាយរងគ្រោះ (ឆ) ការផ្តល់អាហារូបត្ថម្ភល្អជាងមុន តាមរយៈ ការធ្វើអន្តរាគមន៍សមស្រប ។ល។

៤.៩៣ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាលឆ្នាំ២០០៣-២០០៧* ដែលនឹងត្រូវបន្តរហូតដល់ឆ្នាំ២០១០ បន្ទាប់ពីការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនៅឆ្នាំ២០០៦ (នៅពេលដែលមានទិន្នន័យការកែសម្រួលរួចតាមរយៈអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពនៅកម្ពុជា) ផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាពដែលនឹងត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចបាននូវអាទិភាពនានា ដែលក្នុងនោះរួមមាន (ក) ការផ្តល់សេវាសុខាភិបាល (ខ) ការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបទ (គ) ការកែលម្អគុណភាព (ឃ) ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស (ង) ហិរញ្ញប្បទានសុខាភិបាល (ច) ការអភិវឌ្ឍស្ថាប័ន ។ *ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាល* គឺជាក្របខ័ណ្ឌនៃការណែនាំតម្រង់ទិស សម្រាប់គ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ក្នុងវិស័យ

សុខាភិបាល ការរៀបរាប់ខាងក្រោមនេះ (រួមបញ្ចូលទាំងសូចនាករនៅក្នុងតារាង ៤.៥) គឺគ្រាន់តែលើកមកបង្ហាញបញ្ហាសំខាន់ៗមួយចំនួនតែប៉ុណ្ណោះ ពុំបានធ្វើការបញ្ជាក់លម្អិតនោះទេ ។

៤.៥៤ សុខាភិបាល គឺជាវិស័យអាទិភាពមួយ ក្នុងចំណោមវិស័យអាទិភាពទាំងបួនរបស់ *កម្មវិធីសកម្មភាពអាទិភាព* ដែលធានាបាននូវការធ្វើវិភាជន៍និងការផ្តល់ថវិកាទាន់ពេលវេលា ទាំងចំណាយចរន្តនិងមូលធន ។ តែទោះជាដូចនេះក្តី នៅក្នុងការប្រើប្រាស់ថវិកាជាក់ស្តែង ថ្នាក់ជាតិហាក់ដូចជាប្រើប្រាស់ចំណែកមួយធំជាងនៅថ្នាក់ខេត្តនិងថ្នាក់ក្រោមបន្តបន្ទាប់ ។ ដោយសារអ្នកផ្តល់សេវាច្រើន ទាំងផ្នែករដ្ឋនិងទាំងផ្នែកឯកជន ហើយការចំណាយដែលកើតមានដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលពួកគេភាគច្រើនជាអ្នកក្រីក្របំផុត ធ្វើឱ្យមានការពិបាកណាស់ដើម្បីកែតម្រូវការប៉ាន់ប្រមាណចំណាយឱ្យបានត្រឹមត្រូវលើការថែទាំសុខភាពនៅកម្ពុជា ប៉ុន្តែផ្អែកលើមូលដ្ឋានមួយចំនួន ការចំណាយនៅតែមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ប្រហែល ៣៣ដុល្លារអាមេរិកក្នុងប្រជាជនម្នាក់ ។ "*មូលនិធិសមធម៌*" ត្រូវបានចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ដើម្បីបំពេញបន្ថែមពីលើប្រព័ន្ធមិនទូទាត់ថ្លៃព្យាបាលជម្ងឺដែលមានស្រាប់ និងដើម្បីកែលម្អលទ្ធភាពប្រើប្រាស់នូវប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាព ។ គម្រោងសាកល្បងចំនួន ១៧ កំពុងដំណើរការក្នុងចំណោមខេត្ត-ក្រុងចំនួន ១៣ ហើយ *មូលនិធិសមធម៌* នឹងត្រូវបង្កើនកម្រិត នៅក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ ។ ទោះបីជាដូចនេះក្តី វិធីសាស្ត្រជាច្រើនទៀតប្រកបដោយចីរភាពជាង សម្រាប់ជួយអ្នកក្រនៅក្នុងរយៈពេលវែង ត្រូវតែបានយកមកគិតគូរពិចារណា ។ ដើម្បីឈានទៅសម្រេចបាននូវការកែលម្អគុណភាព ការការពារនិងការថែរក្សាសុខភាព គម្រោង *សំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា* និង *គម្រោងសំណុំសកម្មភាពបង្គ្រប់* ត្រូវបាននិងកំពុងដាក់ឱ្យដំណើរការ ។ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួន បាននឹងកំពុងអនុវត្តកិច្ចសន្យាគម្រោងសាកល្បងនៅក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិចំនួន ១១ ដើម្បីធានាផ្តល់ឱ្យបានសមរម្យនូវការថែទាំសុខភាព ជាពិសេស នៅតំបន់អ្នកក្រីក្រនិងអ្នករស់នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ដើម្បីឱ្យបានដល់ដៃជនងាយរងគ្រោះនៅតំបន់នោះ ។ គម្រោងទាំងអស់នេះ នឹងត្រូវពង្រីកទៅកាន់តំបន់ផ្សេងៗទៀត ។

តារាង៤.៥ : វិស័យសុខាភិបាល : គោលដៅ និងចំណុចដៅអាទិភាព

	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
១	អត្រាមរណភាពទារក ក្នុង ១.០០០កំណើតរស់	៦៦	៦០	៥០
២	អត្រាមរណភាពកុមារអាយុក្រោម ៥ឆ្នាំ ក្នុង ១.០០០កំណើតរស់	៨២	៧៥	៦៥
៣	អត្រាមរណភាពមាតា ក្នុង ១០០.០០០កំណើតរស់	ពុំមានតួលេខ	២៤៣	១៤០
៤	ប្រេវ៉ាឡង់ហ៊ីវ/អេដស៍ %នៃមនុស្សពេញវ័យ អាយុ ១៥-៤៩ឆ្នាំ	១.៩	១.៩	១.៨
៥	កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់ជម្ងឺគ្រុនចាញ់ %	០.៣៦	០.២៥	០.១
៦	កាត់បន្ថយអត្រាប្រេវ៉ាឡង់នៃជម្ងឺរបេងសួតវិជ្ជមាន BK ក្នុង ១០០.០០០នាក់	ពុំមានតួលេខ	២១៤	១៣៥

ទិន្នន័យនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរទៅតាមលទ្ធផលអង្កេតប្រជាសាស្ត្រនិងសុខភាពនៅកម្ពុជាឆ្នាំ២០០៥

៤.៩៥ សកម្មភាពនិងយុទ្ធសាស្ត្រជាអាទិភាព ដើម្បីអនុវត្តនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល រួមមាន :

- បង្កើនល្បឿនកំណែទម្រង់នៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ ។
- ព្យាយាមនិងសម្រេចការសម្របសម្រួលប្រសិទ្ធភាពចំណាយ ឱ្យបានប្រសើរនៅក្នុងកម្មវិធីត្រួតពិនិត្យជម្ងឺ តាមរយៈខ្សែបណ្តោយនិងយន្តការបែងចែកសេវាសុខាភិបាល ។
- លើសពីនេះទៀត ពង្រីកនិងពង្រឹងមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល ដើម្បីជួយអ្នកក្រីក្រឱ្យអាចប្រើប្រាស់សេវាសុខភាពសាធារណៈបាន ស្រាវជ្រាវដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយនានាប្រកបដោយចីរភាពក្នុងការជួយអ្នកក្រីក្រ ដើម្បីមានភាពងាយស្រួលក្នុងការទទួលបាននូវប្រព័ន្ធថែទាំសុខភាព ដោយមិនបាច់បង់ថ្លៃព្យាបាល ឬតាមរយៈនៃជំនួយរូបិយវត្ថុដែលមានគោលដៅច្បាស់លាស់ ។
- ជាទូទៅ ធ្វើសនិទានកម្មប្រព័ន្ធស្តារចំណាយឡើងវិញ ដើម្បីធានាឱ្យមានការអនុវត្តល្អប្រសើរបំផុត ។
- ស្វែងរកវិធីនិងមធ្យោបាយនានា ដើម្បីកែលម្អឱ្យបានប្រសើរឡើងនូវហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់មន្ទីរពេទ្យ ។
- បង្កើនការជ្រើសរើសនិងការបណ្តុះបណ្តាលឆ្មប និងធានាការបែងចែកពួកគេឱ្យទៅបម្រើការងារនៅតំបន់ដែលមានតម្រូវការ ។
- បង្កើនសមាមាត្រនៃការសម្រាលកូនដោយបុគ្គលិកសុខាភិបាលដែលមានជំនាញ និងលើកកម្ពស់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ផ្នែកសម្រាលកូនដោយការវះកាត់ ។
- កែលម្អសុខភាពកុមារ តាមរយៈការគ្របដណ្តប់ជាទូទៅ នៃអន្តរាគមន៍របស់កម្មវិធី *ប័ណ្ណពិន្ទុសម្រាប់ការគង់វង្សនៃកុមារ* រួមបញ្ចូលទាំង អន្តរាគមន៍ផ្នែកអាហារូបត្ថម្ភ និងកម្មវិធី *ការគ្រប់គ្រងចម្រុះនៃជម្ងឺវ័យកុមារ* ។
- កែលម្អសេវានិងព័ត៌មានពីសុខភាពបន្តពូជ រួមទាំង ការពន្យារកំណើត និងដោះស្រាយបញ្ហានិងសេវាសុខភាពផ្លូវភេទនិងសុខភាពបន្តពូជ របស់យុវជន ។
- ពិនិត្យស្វែងរកលទ្ធភាពក្នុងការពង្រីកកម្មវិធីអ្នកស្ម័គ្រចិត្តតាមភូមិដែលមានបច្ចុប្បន្ន សម្រាប់ការថែទាំសុខភាពទាក់ទងនឹងជម្ងឺគ្រុនចាញ់ ដើម្បីផ្តល់ការការពារនិងថែរក្សាសុខភាព តាមរយៈ បុគ្គលិកសុខាភិបាលតាមភូមិដែលមានតម្លៃពលកម្មទាប ដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយសហគមន៍ និងចែករំលែកចំណេះដឹងអប្បបរមាស្តីពីការថែទាំសុខភាព ។
- សាងសង់ឬស្តារឡើងវិញ និងកែសម្រួលមណ្ឌលសុខភាពបន្ថែមទៀត (ថ្នាក់ស្រុកនិងឃុំ) និងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកថ្នាក់ស្រុក ជាពិសេស នៅតំបន់ក្រីក្របំផុត ។
- លើកកម្ពស់ការអប់រំ និងសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ ។
- ពង្រឹងការអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនិងច្បាប់សុខាភិបាល ដែលទាក់ទងនឹងវេជ្ជសាស្ត្រនិងឱសថ ព្រមទាំងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារផងដែរ ។

- ធានាផ្តល់ថវិកាឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងទាន់ពេលវេលាសម្រាប់វិស័យសុខាភិបាល ។
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលនិងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមពីវិស័យឯកជន ក្នុងការផ្តល់សេវាសុខភាព ទាំងនៅទីប្រជុំជន និងទាំងនៅទីជនបទ ។

៤.៩៦ <u>មេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍</u> **:** ការការពារ ការព្យាបាល ការថែទាំ និងការខិតខំកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ពីមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ គឺជាកត្តាសំខាន់រួមចំណែកដល់គោលដៅរួមនៃ *ផយអជ* ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ កិច្ចប្រឹងប្រែងរួមគ្នា បានធ្វើឱ្យមានការថយចុះប្រេវ៉ាឡង់បន្ទាប់ពីមានការសង្កេតមើលចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៧ ការពង្រីកសេវាកម្មយ៉ាងឆាប់រហ័សសម្រាប់ប្រជាជនដែលមានផ្ទុកមេរោគហ៊ីវ តាមរយៈបន្តការថែទាំ បង្កើនកម្រិតយល់ដឹងអំពីមេរោគហ៊ីវដល់ប្រជាជនទាំងអស់ និងការផ្លាស់ប្តូរបរិយាកាសគោលនយោបាយ ដូចជា ការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីការការពារនិងការគ្រួតពិនិត្យមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។ ប៉ុន្តែ ធម្មតាការប្រែប្រួលនៃជម្ងឺរាតត្បាត ប្រមូលផ្តុំលើក្រុមដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ ដែលរាលដាលក្នុងចំណោមប្រជាជន ទូទៅ ចាំបាច់ត្រូវពង្រឹងបន្ថែមទៀតនូវការទទួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់ជាតិចំពោះមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ប្តេជ្ញាដើម្បីធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាពហុវិស័យ ដែលបានណែនាំតាមរយៈ *ផយអជ សម្រាប់ការឆ្លើយតបយ៉ាងទូលំទូលាយលើមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ឆ្នាំ២០០៦-២០១០* ជាមួយនឹងការឆ្លើយតបយ៉ាងខ្លាំងក្លាតាមលក្ខណៈវិមជ្ឈការ ។ អាទិភាពសំខាន់ៗ រួមមាន :

- ជំរុញកម្មវិធីលើកទឹកចិត្តឱ្យបានទូលំទូលាយ ចំពោះបុរស ស្ត្រីក្នុងការប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យ និងជំរុញសកម្មភាពប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យសម្រាប់ប្រជាជនទូទៅ ដែលធ្វើសកម្មភាពផ្លូវភេទ រួមមាន ស្ត្រី មនុស្សពេញវ័យ និងយុវវ័យ ។
- ទប់ស្កាត់ការឆ្លងនៃមេរោគហ៊ីវ/ជំងឺអេដស៍ ទៅលើគ្រួសារ តាមរយៈកម្មវិធីព័ត៌មាន ការអប់រំ ការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងការពិគ្រោះយោបល់ជាលក្ខណៈបុគ្គល ។
- បង្កើននិងកែលម្អសេវាគាំទ្រ និងសេវាថែទាំសុខភាព ដែលមានផលប៉ះពាល់ដោយមេរោគហ៊ីវ/ជម្ងឺអេដស៍ ។

៤.៩៧ <u>សមភាពយេនឌ័រ</u> : រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចាត់ទុកស្ត្រីមានតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកម្ពុជា ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ស្ត្រី *"នារីរតនៈ"* ឬ *"ស្ត្រីគឺជាត្បូងមានតម្លៃ"* នឹងបន្តនូវភាពខ្លាំងក្លាក្នុងគោលបំណងផ្តល់ជូនស្ត្រីកម្ពុជានូវតម្លៃនិងក្តីសង្ឃឹមក្នុងជីវិត តាមរយៈ ការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រនៅគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់លើការលើកទឹកចិត្ត និងការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសង្គមរបស់ស្ត្រី ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រយេនឌ័រ ការកសាងសមត្ថភាពស្ត្រីលើគ្រប់វិស័យ ការផ្លាស់

ប្តូរឥរិយាបថសង្គមដែលមានការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី និងការធានានូវសិទ្ធិរបស់ស្ត្រីឱ្យមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងដោយស្មើភាពក្នុងការកសាងប្រទេសជាតិ ។

៤.៩៨ បញ្ហាសំខាន់បំផុតដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ គឺការលុបបំបាត់យ៉ាងឆាប់នូវរាល់ឧបសគ្គចំពោះមុខ និងដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងវិសមភាពយេនឌ័រ ដូចជា វិសមភាពក្នុងការទទួលបានការអប់រំ ថ្លៃឈ្នួលការងារ ភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី ការថែរក្សាសុខភាពបន្តពូជរបស់ពួកគេ ភាពងាយទទួលរងគ្រោះដោយសារមេរោគហ៊ីវ ជម្ងឺអេដស៍ និងការជួញដូរស្ត្រី និងការធ្វើការងារដែលមិនទទួលបានផលប្រយោជន៍ជាទូទៅ ទាំងក្នុងគ្រួសារនិងសង្គម នៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ការទទួលបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក្នុងការចិញ្ចឹមបីបាច់គ្រួសារ ។ ខណៈពេលដែលស្ត្រីជាច្រើនជាកម្លាំងពលកម្មនៅក្នុងវិស័យឧស្សាហកម្ម ដោយសារបច្ចុប្បន្នវិស័យកាត់ដេរីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស ទោះបីជាស្ត្រីដ៏ច្រើនលើសលប់ជាកម្លាំងពលកម្មដែលមានកម្រិតទាប ក៏តំណាងរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងកម្រិតអ្នកគាក់តែងគោលនយោបាយនិងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត រួមមានរដ្ឋសភាជាតិ និងស្ថាប័នប្រជាធិបតេយ្យផ្សេងៗ មន្ត្រីរាជការ និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៅមានកម្រិតទាបនៅឡើយ ហើយត្រូវទាមទារធ្វើការកែលម្អដោយយកចិត្តទុកដាក់ ។

៤.៩៩ ដោយសារយេនឌ័រជាបញ្ហាអន្តរវិស័យ និងជាការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រប់ស្ថាប័នទាំងអស់ បញ្ហានិងយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីដោះស្រាយវិសមភាពយេនឌ័រត្រូវបានបង្ហាញ រួចមកហើយនៅក្នុងវិស័យផ្សេងៗដូចជា កសិកម្ម ការងារ អប់រំ សុខាភិបាល និងផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៅផ្នែកខាងដើមនៃជំពូកនេះ ។ ចំនួនដ៏ច្រើននិងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រនៅក្នុងប្រទេស ត្រូវមានការចូលរួមយ៉ាងខ្លាំងក្លា ។ នៅថ្នាក់ជាតិ ក៏ដូចជាថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងការចូលរួមនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន គឺផ្តោតទៅលើ :

- ការប្តេជ្ញាចិត្តកសាងសមត្ថភាពនៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់ រួមមាន ទាំងអ្នកធ្វើគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីនានា ដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រ និងការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ ។
- ជំរុញការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចដល់ស្ត្រី ។
- លើកកម្ពស់ការការពារខាងផ្លូវច្បាប់ចំពោះស្ត្រី ។

៤.១០០ *ផយអជ* នឹងផ្តោតលើផ្នែកសំខាន់ៗមួយចំនួន តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹង និងសកម្មភាពសំខាន់នានា រួមមាន :

- បញ្ជ្រាបយេនឌ័រទៅក្នុងផ្នត់គំនិតរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងមូល រួមមាន នៅក្នុងថ្នាក់រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ និងនៅក្នុងដំណើរការផ្តល់ថវិកា ។

- ណែនាំ ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការជួញដូរស្ត្រី (តាមរយៈការលុបបំបាត់អំពើពុករលួយ និងការពង្រឹងច្បាប់ឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់) និងទំនៀមទំលាប់វប្បធម៌ ដែលទ្រទ្រង់ វិសមភាពយេនឌ័រនៅក្នុងគ្រួសារ និងសង្គម ។
- បង្កើនលទ្ធភាពរបស់ស្ត្រីក្នុងការទទួលបានផលិតភាពទ្រព្យសកម្ម ដូចជា មូលធនហិរញ្ញវត្ថុ ការកាត់បន្ថយការរើសអើងដែលទាក់ទងនឹងយេនឌ័រនៅលើទីផ្សារពលកម្ម និងផ្តល់បរិយាកាសដ៏ល្អប្រសើរដើម្បីឱ្យស្ត្រីអាចចូលរួមបានច្រើនជាងមុននៅក្នុងការងារដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ។
- ដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ ដូចជាការបង្កើន ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃសេចក្តីសម្រេចនានា ទាំងក្នុងនិងក្រៅផ្លូវការ ជំរុញឱ្យស្ត្រីទទួលបាននូវកម្រិតឋានៈនិងតួនាទីខ្ពស់នៅក្នុងរដ្ឋបាលសាធារណៈតាមរយៈគោលនយោបាយនិងច្បាប់ ។ បង្កើនល្បឿននិងជំរុញឱ្យមានការអនុវត្តច្បាប់រដ្ឋប្បវេណីឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការដោះស្រាយអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ជំរុញឱ្យមានការអនុម័តច្បាប់ជួញដូរមនុស្ស និងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ ដើម្បីការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សា ។

៤.១០១ <u>គោលនយោបាយប្រជាជន</u> : គោលនយោបាយនេះក៏ជាបញ្ហាអន្តរវិស័យមួយយ៉ាងទូលំទូលាយ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យផ្សេងៗទៀតជាច្រើន ដូចជា សុខាភិបាល អប់រំ បរិស្ថាន ម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច សមភាពយេនឌ័រ បញ្ហាគ្រឿងញៀន និងវិស័យផ្សេងៗទៀត ។ បច្ចុប្បន្នអត្រាកំណើនប្រជាជនប្រចាំឆ្នាំគឺ ១,៨ភាគរយ ជាបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយទៅលើ សេវាសាធារណៈនិងធនធាន និងជាកត្តាមួយរួមចំណែកឱ្យកើតមានភាពក្រីក្រ ។ ដំណោះស្រាយជាអាទិភាពរួមមាន :

- គាំទ្រដល់គូស្វាមីភរិយានិងបុគ្គលម្នាក់ៗឱ្យធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយសេរី និងដោយទទួលខុសត្រូវលើចំនួនកូន និងការពន្យារកំណើត ហើយឱ្យទទួលបាននូវ ព័ត៌មាន ការអប់រំ សេវាកម្មនានា និងមធ្យោបាយដើម្បីអនុវត្តការសម្រេចចិត្តខាងលើ ។
- កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាននៃការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅ ទៅលើទីប្រជុំជននិងជនបទ ។
- បញ្ចូលអថេរប្រជាជន រួមទាំង បញ្ហាមនុស្សចាស់និងការផ្លាស់ទីលំនៅ ទៅក្នុងគោលនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច នៅគ្រប់កម្រិតទាំងអស់នៃផែនការ និងកម្មវិធីនានា ។

៤.១០២ <u>ចំណោយ ធនធាន និងការរៀបចំកម្មវិធី</u> : ការសម្រេចបាននូវគោលដៅនិងចំណុចដៅទាំងអស់ នៅក្នុងកំឡុងពេលអនុវត្ត *ផយអជ* ២០០៦-២០១០ នឹងពាក់ព័ន្ធទៅនឹងចំនួនដ៏ច្រើននៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុនិងធនធានបច្ចេកទេស ទាំងផ្នែកសាធារណៈនិងទាំងផ្នែកឯកជន ។ ការលើកឡើងនៅក្នុងជំពូកបន្ទាប់ (ជំពូក ៥) រួមជាមួយចំនួនធនធានដែលរោចរកបាន និងការរៀបចំកម្មវិធីគៀរគរជំនួយ តាមរយៈកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនិងថវិកាប្រចាំឆ្នាំ ។

(តទៅរាជកិច្ចលេខ ៥២)

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/០៧០៦/០១៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលត្រាស់បង្គាប់ឱ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៥១ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី ៨ ដល់ជំពូកទី ១៤ នៃ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៤៣ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការតែងតាំងថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ នៃព្រឹទ្ធសភា នីតិកាលទី ១
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៤៤ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩
- ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣៩៩/៦៨ ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៣៩៩/៦៩ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកព្រឹទ្ធ សភា សំរាប់នីតិកាលទី ១
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១០៩៥/០១ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពី ការបង្កើត និងប្រើប្រាស់គ្រឿងឥស្សរិយយសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា

ត្រាស់បង្គាប់

<u>មាត្រា ១</u> : បំពាក់គ្រឿងឥស្សរិយយស តាមលំដាប់ថ្នាក់ជូនសមាជិក សមាជិកា ព្រឹទ្ធសភាចំនួន ៦០ រូប ដូចមានរាយនាមខាងក្រោម :

គ/ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេរីវឌ្ឍន៍

១- សម្តេច **ស៊ីសុវត្ថិ ជីវ័ន្តមុនីរក្ស** អនុប្រធានទី១ ព្រឹទ្ធសភា

២- ឯកឧត្តម **ឆោ ម៉ិនស្រ៊ុ** អនុប្រធានទី២ ព្រឹទ្ធសភា

៣- សម្តេចរាជបុត្រីព្រះរៀម **នរោត្តម បុប្ផាទេវី** ប្រធានគណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារ

ខ/ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ មហាសេនា

១- ឯកឧត្តម **អ៊ុង ឆី** អនុប្រធានគណៈកម្មការការពារសិទ្ធមនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង

២- លោកជំទាវ **ពុំ ស៊ីចាន់** អនុប្រធានគណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និងធនាគារ

៣- ឯកឧត្តម **ឃួត ម៉ុងលី** អនុប្រធានគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគកសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ និងបរិស្ថាន

៤- ឯកឧត្តម **នា ចំរើត** អនុប្រធានគណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេត និងបោសសំអាត

៥- ឯកឧត្តម **រស់ ឆេង** អនុប្រធានគណៈកម្មការនិតិកម្ម

៦- ឯកឧត្តម **តូច សាក់** អនុប្រធានគណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

៧- ឯកឧត្តម **ឈា ខាំង** អនុប្រធានគណៈកម្មការសុខាភិបាលសង្គមកិច្ចការងារ និងកិច្ចការនារី

៨- ឯកឧត្តម **ឈឹត គឹមយ៉ាត** អនុប្រធានគណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូន ទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម

៩- ឯកឧត្តម **ឡាយ ឈុនសារ៉េត** លេខាធិការគណៈកម្មការការពារសិទ្ធិ មនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង

១០- ឯកឧត្តម **ឆាយ មីនឡាយ** លេខាធិការគណៈកម្មការហិរញ្ញវត្ថុ និង ធនាគារ

១១- ឯកឧត្តម **សេក សំអឿន** លេខាធិការគណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេតនិងបោសសំអាត

១២- ឯកឧត្តម **និត រាម** លេខាធិការគណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន

១៣- ឯកឧត្តម **ឌុង ចន់** លេខាធិការគណៈកម្មការនីតិកម្ម

១៤- លោកជំទាវ **សម កនិដ្ឋា** លេខាធិការគណៈកម្មការអប់រំធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

១៥- ឯកឧត្តម **ចាស់ សារ៉េន** លេខាធិការគណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូន ទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម

គ/ មុនីសារាភ័ណ្ឌ ថ្នាក់ មហាសេនា

១- លោកជំទាវ **ម៉ែន ម៉ាលី** ប្រធានគណៈកម្មការការពារសិទ្ធមនុស្ស និងទទួលពាក្យបណ្តឹង

២- ឯកឧត្តម **ចាន់ គិន** ប្រធានគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគ កសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងបរិស្ថាន

៣- ឯកឧត្តម **ជា ជេត** ប្រធានគណៈកម្មការមហាផ្ទៃ ការពារជាតិ អង្កេត និង បោសសំអាត

៤- លោកជំទាវ **ទី បូរ៉ាស៊ី** ប្រធានគណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន

៥- ឯកឧត្តម **អ៊ុក ប៊ុនឈឿន** ប្រធានគណៈកម្មការនីតិកម្ម

៦- ឯកឧត្តម **គង់ គាំ** ប្រធានគណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

៧- ឯកឧត្តម **សឹង អឿម** ប្រធានគណៈកម្មការសុខាភិបាល សង្គមកិច្ចការងារ និង កិច្ចការនារី

៨- ឯកឧត្តម **សាប៊ូ បាចា** ប្រធានគណៈកម្មការសាធារណការ ដឹកជញ្ជូនទូរគមនាគមន៍ ប្រៃសណីយ៍ ឧស្សាហកម្ម ថាមពល និងពាណិជ្ជកម្ម

៩- ព្រះអង្គម្ចាស់ **ស៊ីសុវត្ថិ សិរីរត្ន** អនុប្រធានគណៈកម្មការកិច្ចការបរទេស សហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិ ឃោសនាការ និងព័ត៌មាន

១០- អ្នកម្នាង **នរោត្តម ឌីយ៉ាត** លេខាធិការគណៈកម្មការអប់រំ ធម្មការ វប្បធម៌ និងទេសចរណ៍

ឃ/ សុវត្ថារា ថ្នាក់ មហាសេនា

១- ឯកឧត្តម **យ៉ង់ សែម** លេខាធិការគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច ផែនការ វិនិយោគ កសិកម្ម អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងបរិស្ថាន

ង/ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្នាក់ ធិបឌិន្ទ

១- ឯកឧត្តម **ជា សុន** សមាជិក

២- ឯកឧត្តម **ភួង ចន្ទ** សមាជិក

៣- ឯកឧត្តម **អ៊ុក ម៉ឿន** សមាជិក

៤- ឯកឧត្តម **ទ៉ាន់ ម៉ាត់** សមាជិក

៥- ឯកឧត្តម **អ៊ុង ប៊ុនអាង** សមាជិក

៦- ឯកឧត្តម **ប្រាក់ ទ៉ាន់នី** សមាជិក

៧- ឯកឧត្តម **ហ៊ុត ទ្រី** សមាជិក

៨- ឯកឧត្តម **អ៊ុង ស៊ុំ** សមាជិក

៩- ឯកឧត្តម **ចៅ ផល្លី** សមាជិក

១០- លោកជំទាវ **ឈួក ឈឹម** សមាជិកា

១១- ឯកឧត្តម **ជា គីម** សមាជិក

១២- លោកជំទាវ **ម៉ិច សុម៉ាលី** សមាជិកា

១៣- ឯកឧត្តម **ថាច់ សេដ្ឋា** សមាជិក

១៤- ឯកឧត្តម ឆ្នាំ ម៉ុនស្រុន សមាជិក
១៥- លោកជំទាវ មាន សំអាន សមាជិកា
១៦- ឯកឧត្តម ម៉េង រីតា សមាជិក
១៧- ឯកឧត្តម ប៉ៀយ កើត សមាជិក
១៨- ឯកឧត្តម ខៀវ សួន សមាជិក
១៩- ឯកឧត្តម អៀវ ចន្ទ្រាភារ សមាជិក
២០- ឯកឧត្តម ស៊ើយ កែច សមាជិក
២១- ឯកឧត្តម នេព ខន សមាជិក
២២- ឯកឧត្តម ស៊ុម គា សមាជិក
២៣- ឯកឧត្តម ម៉ែន សារុន សមាជិក
២៤- ឯកឧត្តម ម៉េង ឆាំត់ សមាជិក
២៥- ឯកឧត្តម សេ៎ ស្រេង សមាជិក
២៦- ឯកឧត្តម អ៊ុំ សារិទ្ធ សមាជិក
២៧- លោកជំទាវ ឡាក់ អួន សមាជិកា
២៨- ឯកឧត្តម សោម សុផា សមាជិក
២៩- ឯកឧត្តម ជ័យ សាផុន សមាជិក
៣០- ឯកឧត្តម គង់ សារាជ សមាជិក
៣១- ឯកឧត្តម អ៊ុំ ម៉ានូរីន សមាជិក

មាត្រា ២ : ប្រធានព្រឹទ្ធសភា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តឱ្យបានសំរេចនូវព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣៤៤.០៦០១.០១៦

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៦

លេខ ៤៧៨៤ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

យ៉ុន ជីនកេន

នស/រកត/០៦០៦/២៧៥

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ស្ដីពី

ការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទប់ស្កាត់អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្ដេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/ នស/ ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/ ០៣០៥/ ០០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាស្ដីពីអាវុធគីមី
- បានទ្រង់យល់សេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដែលបានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ត្រូវបានបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិទប់ស្កាត់អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ហៅកាត់ថា " **អាជ្ញាធរជាតិ អាវុធគីមី** " ឬ " **អ.ជ.អ.គ** " ដើម្បីធ្វើជាចំណុចប្រសព្វរបស់ជាតិ ក្នុងការទាក់ទងឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយអង្គការនិងជាមួយរដ្ឋជាភាគីដទៃទៀត និង ដើម្បីគ្រប់គ្រងទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ។

ជំពូកទី ២

សមាសភាព

មាត្រា ២.-

អ.ជ.អ.គ មានសមាសភាពដូចតទៅ ÷

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ ប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប អនុប្រធាន
- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ឬរដ្ឋលេខាធិការ ០១រូប សមាជិក
- ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ សមាជិក
- អគ្គមេបញ្ជាការ ឬអគ្គមេបញ្ជាការរងនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ០១រូប សមាជិក
- អគ្គស្នងការ ឬអគ្គស្នងការរងនគរបាលជាតិ ០១រូប សមាជិក

- អគ្គនាយក អគ្គនាយកដ្ឋានសម្ភារៈបច្ចេកទេសក្រសួងការពារជាតិ សមាជិក
- មេបញ្ជាការ ឬមេបញ្ជាការរងនៃកងរាជអាវុធហត្ថលើផ្ទៃប្រទេស ០១រូប សមាជិក។

មាត្រា ៣.-

អ.ជ.អ.គ មានសិទ្ធិទាក់ទងបន្ថែមជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ននានា ដែលពុំមានចែងក្នុងមាត្រា ២ ខាងលើនេះ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ ប្រទេសនានាទៀត តាមការចាំបាច់ ដើម្បីចូលរួមប្រជុំផ្តល់យោបល់ ឬធ្វើជាអ្នកសង្កេតការណ៍តាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន។

ជំពូកទី ៣
ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ អ.ជ.អ.គ

មាត្រា ៤.-

អ.ជ.អ.គ មានតួនាទីដូចតទៅ÷

- គ្រប់គ្រងរាល់សកម្មភាពទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម និងសារធាតុគីមីដែលទាក់ទងនឹងការផលិតអាវុធទាំងនេះ
- ជាស្ថាប័នជាតិតែមួយគត់តំណាងឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាល នូវរាល់កិច្ចប្រជុំអន្តរជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់ការរីកសាយ អាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម
- តំណាងឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការចរចា និងចុះហត្ថលេខា តាមការប្រទានសិទ្ធិរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល ជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋជាភាគីលើអនុសញ្ញា ពិធីសារ ឬកិច្ចព្រមព្រៀងនានាពាក់ព័ន្ធនឹងអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម
- តំណាងឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើអនុស្សរណៈ កិច្ចសន្យា គម្រោងទាំងឡាយតាមការប្រទានសិទ្ធិរបស់ប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល នៃជំនួយទ្វេភាគី និងពហុភាគី ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម ។

មាត្រា ៥.-

អ.ជ.អ.គ មានមុខងារ និងភារកិច្ចដូចតទៅ÷

- រៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការសកម្មភាព ក្នុងការគ្រប់គ្រង ទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម
- ផ្សព្វផ្សាយ ធានាការអនុវត្ត និងតាមដានត្រួតពិនិត្យរាល់គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានសម្រេច

-សហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ ឬរដ្ឋជាភាគីក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- ចាត់វិធានការនានា ដើម្បីគ្រប់គ្រង ទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរ អង្គភាពដនានា គ្រឹះស្ថាន និងក្រុមហ៊ុនឯកជននានា ដើម្បីចេញកំណត់ការនាំចេញ នាំចូល ការឆ្លងកាត់សារធាតុគីមី និងជីវសាស្ត្រ និងសារធាតុទាក់ទងនឹងនុយក្លេអ៊ែរ និងវិទ្យុសកម្ម

-តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការងារនៃការទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និង វិទ្យុសកម្ម

- សម្របសម្រួលរាល់សកម្មភាពទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- កៀរគរប្រភពធនធាន ជំនួយបច្ចេកទេស អាហារូបករណ៍ និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុង និងក្រៅប្រទេស

-គ្រប់គ្រងការអនុវត្តច្បាប់ និងអនុសញ្ញានានាទាក់ទងនឹងការទប់ស្កាត់ការរីកសាយអាវុធគីមី នុយក្លេអ៊ែរ ជីវសាស្ត្រ និងវិទ្យុសកម្ម

- ផ្តល់យោបល់ និងលើកសំណើជូនប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល

- ទទួលអនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ជូន ។

មាត្រា ៦.-

អ.ជ.អ.គ ត្រូវប្រជុំយ៉ាងហោចណាស់ ២លើក ក្នុងមួយឆ្នាំ តាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន ។ ក្នុងករណី ចាំបាច់ប្រធាន **អ.ជ.អ.គ** អាចអញ្ជើញក្រសួង ស្ថាប័ន ឬបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធឱ្យចូលរួមប្រជុំបាន។ ក្នុងករណី ប្រធានអវត្តមាន អនុប្រធានអាចដឹកនាំការប្រជុំជំនួសបានតាមការប្រគល់សិទ្ធិពីប្រធាន ។

មាត្រា ៧.-

អ.ជ.អ.គ មានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយជាសេនាធិការ ដែលមានទីតាំងនៅក្រសួងការពារជាតិ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ ទីតាំងនេះអាចផ្លាស់ប្តូរបាន ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប អមដោយអគ្គលេខាធិការរងមួយចំនួន ជាជំនួយការ ដែលត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៨.-

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃ **អ.ជ.អ.គ** ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៩.-

អ.ជ.អ.គ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រាផ្ទាល់របស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ៤

ធនធាន និងថវិកា

មាត្រា ១០.-

ដើម្បីដំណើការការងាររបស់ខ្លួន អ.ជ.អ.គ ត្រូវមានខ្ទង់ថវិកាភ្ជាប់ទៅនឹងកញ្ចប់ថវិការបស់ក្រសួងការពារជាតិ ។

អ.ជ.អ.គ អាចទទួលថវិកា និងទ្រព្យសម្បត្តិពី÷

- ថវិកាជាតិ
- ជំនួយពីសហគមន៍អន្តរជាតិ និងអង្គការអន្តរជាតិនានា
- សប្បុរសជន
- ការរឹបអូសរបស់តុលាការ ។

ជំពូកទី ៥

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១២.-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង. រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

នស/រកត/០៦០៦/២៩៥ **ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ**

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

លេខ: ៤៦៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល

ឃុន ជិនកេន

ព្រះរាជក្រឹត្យ

នស/រកត/០៦០៦/២៧៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្ដេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់លទ្ធផលនៃសម័យប្រជុំលើកទី១ នីតិកាលទី២ នៃព្រឹទ្ធសភា នាថ្ងៃទី ២០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្ដីពីការជ្រើសតាំងថ្នាក់ដឹកនាំព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់សេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្ដេចប្រធានព្រឹទ្ធសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា១ : តែងតាំង ឯកឧត្តម ចាន់ ចំរើន ជាទីប្រឹក្សាសម្ដេច ស៊ីសុវត្ថិ ជីវ័ន្តមុនីវង្ស អនុប្រធានទី១នៃព្រឹទ្ធសភា ទទួលបន្ទុកទំនាក់ទំនងទូទៅ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម មានឋានៈស្មើរដ្ឋលេខាធិការ ។

មាត្រា២ : ប្រធានព្រឹទ្ធសភា និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ អោយបានសំរេច ។

មាត្រា៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខាតទៅ ។

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

ពរល-០៦០៦-២៩៧

លេខ ៤៧៨៧ ច.ល

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦

ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៦
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ស៊ុន ចិនកេន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៧២ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការកំណត់ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០១/០៥ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣០១/០៤ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦០៦/០២០ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់បោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជ្យក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣០៦/១២២ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ

-តាមសំណើរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

សំរេច

មាត្រា ១ .- ត្រូវបានកំណត់ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា តាមឃុំ សង្កាត់នីមួយៗ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់អាណត្តិទី២ អនុលោមតាមមាត្រា១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់ ដែលរួមមានដូចខាងក្រោម :

០១.ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ

ស្រុក មង្គលបូរី

១- ឃុំ បន្ទាយនាង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
២- ឃុំ បត់ត្រង់	- ដ -	៧នាក់
៣- ឃុំ ចំណោម	- ដ -	១១នាក់
៤- ឃុំ គោកបល្ល័ង្គ	- ដ -	៧នាក់
៥- ឃុំ គយម៉ែង	- ដ -	៧នាក់
៦- ឃុំ អូរប្រាសាទ	- ដ -	១១នាក់
៧- ឃុំ ភ្នំតូច	- ដ -	៩នាក់
៨- ឃុំ រហាត់ទឹក	- ដ -	៩នាក់
៩- ឃុំ ឫស្សីក្រោក	- ដ -	១១នាក់
១០- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៧នាក់
១១- ឃុំ សឿ	- ដ -	១១នាក់
១២- ឃុំ ស្រះរាំង	- ដ -	៧នាក់
១៣- ឃុំ តាឡំ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ភ្នំស្រុក

១៤- ឃុំ ណាំតៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥- ឃុំ ប៉ោយចារ	- ដ -	៩នាក់
១៦- ឃុំ ពន្លៃ	- ដ -	៩នាក់
១៧- ឃុំ ស្ពានស្រែង	- ដ -	៥នាក់
១៨- ឃុំ ស្រះជីក	- ដ -	៧នាក់
១៩- ឃុំ ភ្នំដី	- ដ -	[illegible]នាក់

ស្រុក ព្រះនេត្រព្រះ

២០- ឃុំ ឈ្នួរមានជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	[illegible]នាក់
២១- ឃុំ ជប់វារី	- ដ -	[illegible]នាក់

២២- ឃុំ ភ្នំល្វៀប	- ដ -	១១នាក់
២៣- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
២៤- ឃុំ ព្រះនេត្រព្រះ	- ដ -	៩នាក់
២៥- ឃុំ រហាល	- ដ -	៧នាក់
២៦- ឃុំ ទានកាំ	- ដ -	៥នាក់
២៧- ឃុំ ទឹកជោរ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក អូរជ្រៅ

២៨- ឃុំ ចង្ហា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២៩- ឃុំ កូប	- ដ -	៧នាក់
៣០- ឃុំ គុត្តសត	- ដ -	៧នាក់
៣១- ឃុំ និមិត្ត	- ដ -	១១នាក់
៣២- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
៣៣- ឃុំ សូភី	- ដ -	៥នាក់
៣៤- ឃុំ សឹង្ហ	- ដ -	៧នាក់
៣៥- ឃុំ ប៉ោយប៉ែត	- ដ -	១១នាក់
៣៦- ឃុំ អូរបីជាន់	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក សិរីសោភ័ណ

៣៧- ឃុំ បុស្សបូវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៣៨- ឃុំ កំពង់ស្វាយ	- ដ -	១១នាក់
៣៩- ឃុំ កោះពងសត្វ	- ដ -	៥នាក់
៤០- ឃុំ ម្កាក់	- ដ -	៧នាក់
៤១- ឃុំ អូរអំបិល	- ដ -	១១នាក់
៤២- ឃុំ ភ្នៀត	- ដ -	៥នាក់
៤៣- ឃុំ ព្រះពន្លា	- ដ -	១១នាក់
៤៤- ឃុំ ទឹកថ្លា	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ថ្មពួក

៤៥- ឃុំ បន្ទាយឆ្មារ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៤៦- ឃុំ គោករមៀត	- ដ -	១១នាក់
៤៧- ឃុំ ភូមិថ្មី	- ដ -	៧នាក់

៤៨- ឃុំ ថ្មពួក	- ដ -	៧នាក់
៤៩- ឃុំ គោកកឋិន	- ដ -	៧នាក់
៥០- ឃុំ គំរូ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ស្វាយចេក

៥១- ឃុំ ផ្គាំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥២- ឃុំ សារង្គ	- ដ -	៥នាក់
៥៣- ឃុំ ស្លក្រាម	- ដ -	៧នាក់
៥៤- ឃុំ ស្វាយចេក	- ដ -	៧នាក់
៥៥- ឃុំ តាបែន	- ដ -	៥នាក់
៥៦- ឃុំ តាផូ	- ដ -	៧នាក់
៥៧- ឃុំ ទ្រាស	- ដ -	៥នាក់
៥៨- ឃុំ រលួស	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ម៉ាឡៃ

៥៩- ឃុំ ទួលពង្រ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៦០- ឃុំ អូរសំព័រ	- ដ -	៥នាក់
៦១- ឃុំ អូរស្រឡៅ	- ដ -	៥នាក់
៦២- ឃុំ ម៉ាឡៃ	- ដ -	៧នាក់
៦៣- ឃុំ បឹងបេង	- ដ -	៥នាក់
៦៤- ឃុំ តាគង់	- ដ -	៧នាក់

០២.ខេត្ត បាត់ដំបង

ស្រុក បាណន់

៦៥- ឃុំ កន្ទឺ១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៦- ឃុំ កន្ទឺ២	- ដ -	៥នាក់
៦៧- ឃុំ បាយដំរាំ	- ដ -	៧នាក់
៦៨- ឃុំ ឈើទាល	- ដ -	១១នាក់
៦៩- ឃុំ ចែងមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
៧០- ឃុំ ភ្នំសំពៅ	- ដ -	៩នាក់
៧១- ឃុំ ស្នឹង	- ដ -	១១នាក់
៧២- ឃុំ តាក្រាម	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ថ្មគោល

៧៣- ឃុំ តាពូន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧៤- ឃុំ តាម៉ឺន	- ដ -	១១នាក់
៧៥- ឃុំ អូរតាគី	- ដ -	១១នាក់
៧៦- ឃុំ ជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់
៧៧- ឃុំ អន្លង់រុន	- ដ -	៥នាក់
៧៨- ឃុំ ជ្រោយស្ដៅ	- ដ -	៩នាក់
៧៩- ឃុំ បឹងព្រីង	- ដ -	៩នាក់
៨០- ឃុំ គោកឃ្មុំ	- ដ -	៩នាក់
៨១- ឃុំ បន្សាយត្រែង	- ដ -	៩នាក់
៨២- ឃុំ រូងជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក បាត់ដំបង

៨៣- ឃុំ ទួលតាឯក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៨៤- ឃុំ ព្រែកព្រះស្ដេច	- ដ -	១១នាក់
៨៥- ឃុំ រតនះ	- ដ -	១១នាក់
៨៦- ឃុំ ចំការសំរោង	- ដ -	១១នាក់
៨៧- ឃុំ ស្លាកែត	- ដ -	៧នាក់
៨៨- ឃុំ ក្ដុលដូនទាវ	- ដ -	៧នាក់
៨៩- ឃុំ អូរម៉ាល់	- ដ -	៩នាក់
៩០- ឃុំ វត្តគរ	- ដ -	១១នាក់
៩១- ឃុំ អូរចារ	- ដ -	១១នាក់
៩២- ឃុំ ស្វាយប៉ោ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក បវេល

៩៣- ឃុំ បវេល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩៤- ឃុំ ខ្នាចរមាស	- ដ -	៩នាក់
៩៥- ឃុំ ល្វា	- ដ -	១១នាក់
៩៦- ឃុំ ព្រៃខ្ពស់	- ដ -	៩នាក់
៩៧- ឃុំ អំពិលប្រាំដើម	- ដ -	៧នាក់
៩៨- ឃុំ ក្ដុលតាហែន	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ឯកភ្នំ

៩៩- ឃុំ ព្រែកនរិន្ទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១០០- ឃុំ សំរោងក្នុង	- ដ -	៩នាក់
១០១- ឃុំ ព្រែកខ្ពប	- ដ -	៧នាក់
១០២- ឃុំ ព្រែកហ្លួង	- ដ -	៧នាក់
១០៣- ឃុំ ពាមឯក	- ដ -	១១នាក់
១០៤- ឃុំ ព្រៃចាស់	- ដ -	៥នាក់
១០៥- ឃុំ កោះជីវាំង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក មោងឫស្សី

១០៦- ឃុំ មោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១០៧- ឃុំ គារ	- ដ -	១១នាក់
១០៨- ឃុំ ព្រៃស្វាយ	- ដ -	១១នាក់
១០៩- ឃុំ ឫស្សីក្រាំង	- ដ -	១១នាក់
១១០- ឃុំ ជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់
១១១- ឃុំ តាលាស់	- ដ -	៧នាក់
១១២- ឃុំ កកោះ	- ដ -	៩នាក់
១១៣- ឃុំ ព្រៃតូច	- ដ -	៩នាក់
១១៤- ឃុំ របស់មង្គល	- ដ -	១១នាក់
១១៥- ឃុំ ព្រែកជីក	- ដ -	៩នាក់
១១៦- ឃុំ ព្រៃត្រឡាច	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក រតនមណ្ឌល

១១៧- ឃុំ ស្តៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១១៨- ឃុំ អណ្តើកហែប	- ដ -	៥នាក់
១១៩- ឃុំ ផ្លូវមាស	- ដ -	៥នាក់
១២០- ឃុំ ត្រែង	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សង្កែ

១២១- ឃុំ អន្លង់វិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១២២- ឃុំ នរា	- ដ -	៧នាក់
១២៣- ឃុំ តាប៉ុន	- ដ -	៩នាក់

១២៤- ឃុំ រកា	- ដ -	៧នាក់
១២៥- ឃុំ កំពង់ព្រះ	- ដ -	៧នាក់
១២៦- ឃុំ កំពង់ព្រៀង	- ដ -	៧នាក់
១២៧- ឃុំ វាំងកេសី	- ដ -	៧នាក់
១២៨- ឃុំ អូរដំបង១	- ដ -	១១នាក់
១២៩- ឃុំ អូរដំបង២	- ដ -	៩នាក់
១៣០- ឃុំ វត្តតាមិម	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក សំពៅលូន

១៣១- ឃុំ សំពៅលូន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣២- ឃុំ អង្គរបាន	- ដ -	៥នាក់
១៣៣- ឃុំ តាស្តា	- ដ -	៥នាក់
១៣៤- ឃុំ សន្តិភាព	- ដ -	៥នាក់
១៣៥- ឃុំ សិរីមានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
១៣៦- ឃុំ ជ្រៃសីមា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ភ្នំព្រឹក

១៣៧- ឃុំ ភ្នំព្រឹក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៨- ឃុំ ពេជ្រចិន្តា	- ដ -	៩នាក់
១៣៩- ឃុំ ចក្រី	- ដ -	១១នាក់
១៤០- ឃុំ បារាំងធ្លាក់	- ដ -	៥នាក់
១៤១- ឃុំ អូររំដួល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំរៀង

១៤២- ឃុំ កំរៀង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤៣- ឃុំ បឹងរាំង	- ដ -	៧នាក់
១៤៤- ឃុំ អូរដា	- ដ -	៥នាក់
១៤៥- ឃុំ ត្រាង	- ដ -	៥នាក់
១៤៦- ឃុំ តាសែន	- ដ -	៥នាក់
១៤៧- ឃុំ តាក្រី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សំឡូត

១៤៨- ឃុំ អូរសំរិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

១៤៩- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
១៥០- ឃុំ សំឡូត	- ដ -	៥នាក់
១៥១- ឃុំ កំពង់ល្ពៅ	- ដ -	៥នាក់
១៥២- ឃុំ ស៊ុង	- ដ -	៥នាក់
១៥៣- ឃុំ តាតោក	- ដ -	៥នាក់
១៥៤- ឃុំ តាសាញ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក គាស់ក្រឡ

១៥៥- ឃុំ ឆ្នាល់មាន់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៦- ឃុំ ដូនបា	- ដ -	៥នាក់
១៥៧- ឃុំ ហប់	- ដ -	៥នាក់
១៥៨- ឃុំ គាស់ក្រឡ	- ដ -	៥នាក់
១៥៩- ឃុំ ព្រះផុស	- ដ -	៥នាក់
១៦០- ឃុំ ធិបតី	- ដ -	៧នាក់

០៣.ខេត្ត កំពង់ចាម

ស្រុក បាធាយ

១៦១- ឃុំ បាធាយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៦២- ឃុំ ច្បារអំពៅ	- ដ -	៥នាក់
១៦៣- ឃុំ ជាលា	- ដ -	៥នាក់
១៦៤- ឃុំ ជើងព្រៃ	- ដ -	៧នាក់
១៦៥- ឃុំ មេព្រីង	- ដ -	៥នាក់
១៦៦- ឃុំ ផ្អាវ	- ដ -	៧នាក់
១៦៧- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៩នាក់
១៦៨- ឃុំ សណ្តែក	- ដ -	៩នាក់
១៦៩- ឃុំ តាំងក្រាំង	- ដ -	៩នាក់
១៧០- ឃុំ តាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
១៧១- ឃុំត្រប់	- ដ -	៧នាក់
១៧២- ឃុំ ទំនប់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ចំការលើ

១៧៣- ឃុំ បុសខ្នុរ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៧៤- ឃុំ ចំការអណ្តូង	- ដ -	១១នាក់
១៧៥- ឃុំ ជយោ	- ដ -	៩នាក់
១៧៦- ឃុំ ល្វាលើ	- ដ -	៧នាក់
១៧៧- ឃុំ ស្ពឺ	- ដ -	១១នាក់
១៧៨- ឃុំ ស្វាយទាប	- ដ -	១១នាក់
១៧៩- ឃុំ តាអុង	- ដ -	១១នាក់
១៨០- ឃុំ តាប្រុក	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ដើមព្រៃ

១៨១- ឃុំ ខ្នុរដំបង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៨២- ឃុំ គោករវៀង	- ដ -	៥នាក់
១៨៣- ឃុំ ផ្តៅជុំ	- ដ -	៩នាក់
១៨៤- ឃុំ ព្រៃចារ	- ដ -	៧នាក់
១៨៥- ឃុំ ព្រីងជ្រុំ	- ដ -	៥នាក់
១៨៦- ឃុំ សំពងជ័យ	- ដ -	១១នាក់
១៨៧- ឃុំ ស្ដើងជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១៨៨- ឃុំ សូទិប	- ដ -	៩នាក់
១៨៩- ឃុំ ស្រមរ	- ដ -	៧នាក់
១៩០- ឃុំ ត្រពាំងគរ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក តំបែរ

១៩១- ឃុំ ចុងជាច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៩២- ឃុំ តំបែរ	- ដ -	៥នាក់
១៩៣- ឃុំ គោកស្រុក	- ដ -	៧នាក់
១៩៤- ឃុំ នាងទើត	- ដ -	៥នាក់
១៩៥- ឃុំ សេដា	- ដ -	៩នាក់
១៩៦- ឃុំ ទឹកជ្រៅ	- ដ -	៩នាក់
១៩៧- ឃុំ ត្រពាំងព្រីង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កំពង់ចាម

១៩៨- ឃុំ បឹងកុក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៩៩- ឃុំ កំពង់ចាម	- ដ -	៧នាក់
២០០- ឃុំ សំបួរមាស	- ដ -	១១នាក់
២០១- ឃុំ វាលវង់	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក កំពង់សៀម

២០២- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
២០៣- ឃុំ ហាន់ជ័យ	- ដ-	៥នាក់
២០៤- ឃុំ កៀនជ្រៃ	- ដ -	៥នាក់
២០៥- ឃុំ គគរ	- ដ-	៥នាក់
២០៦- ឃុំ កោះមិត្ត	- ដ -	៧នាក់
២០៧- ឃុំ កោះរកា	- ដ -	៧នាក់
២០៨- ឃុំ កោះសំរោង	- ដ -	៧នាក់
២០៩- ឃុំ កោះទន្ទឹម	- ដ -	៥នាក់
២១០- ឃុំ ក្រឡា	- ដ -	៧នាក់
២១១- ឃុំ អូរស្វាយ	- ដ -	៧នាក់
២១២- ឃុំ រអាង	- ដ -	៧នាក់
២១៣- ឃុំ រំចេក	- ដ -	៥នាក់
២១៤- ឃុំ ស្រក	- ដ -	៧នាក់
២១៥- ឃុំ ទ្រាន	- ដ -	៧នាក់
២១៦- ឃុំ វិហារធំ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កងមាស

២១៧- ឃុំ អង្គរបាន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
២១៨- ឃុំ កងតាណឹង	- ដ -	៧នាក់
២១៩- ឃុំ ខ្ចៅ	- ដ -	៩នាក់
២២០- ឃុំ ពាមជីកង	- ដ -	៧នាក់
២២១- ឃុំ ព្រែកកុយ	- ដ -	៧នាក់
២២២- ឃុំ ព្រែកក្របៅ	- ដ -	៧នាក់

២២៣- ឃុំ រាយប៉ាយ	- ដ -	៩នាក់
២២៤- ឃុំ រកាអារ	- ដ -	៧នាក់
២២៥- ឃុំ រកាគយ	- ដ -	៩នាក់
២២៦- ឃុំ ស្ដៅ	- ដ -	៥នាក់
២២៧- ឃុំ សូគង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កោះសូទិន

២២៨- ឃុំ កំពង់រាប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២២៩- ឃុំ កោះសូទិន	- ដ -	៩នាក់
២៣០- ឃុំ ល្វេ	- ដ -	៩នាក់
២៣១- ឃុំ មហាលាភ	- ដ -	៧នាក់
២៣២- ឃុំ មហាខ្ញូង	- ដ -	៧នាក់
២៣៣- ឃុំ ពាមប្រធ្នោះ	- ដ -	៩នាក
២៣៤- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៥នាក់
២៣៥- ឃុំ ព្រែកតានង់	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ក្រូចឆ្មារ

២៣៦- ឃុំ ឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២៣៧- ឃុំ ជំនីក	- ដ -	៩នាក់
២៣៨- ឃុំ កំពង់ទ្រាស	- ដ -	៧នាក់
២៣៩- ឃុំ កោះពីរ	- ដ -	៥នាក់
២៤០- ឃុំ ក្រូចឆ្មារ	- ដ -	៩នាក់
២៤១- ឃុំ ប៉ឺស I	- ដ -	៧នាក់
២៤២- ឃុំ ប៉ឺស II	- ដ -	៥នាក់
២៤៣- ឃុំ ព្រែកអាជី	- ដ -	៧នាក់
២៤៤- ឃុំ រការខ្នុរ	- ដ -	៩នាក់
២៤៥- ឃុំ ស្វាយឃ្លាំង	- ដ -	៧នាក់
២៤៦- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	៧នាក់
២៤៧- ឃុំ ទួលស្នួល	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក មេមត់

២៤៨- ឃុំ ចាន់មូល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

២៤៩- ឃុំ ជាំ	- ដ -	៥នាក់
២៥០- ឃុំ ជាំក្រវៀន	- ដ -	៧នាក់
២៥១- ឃុំ ជាំតាម៉ៅ	- ដ -	៧នាក់
២៥២- ឃុំ ដារ	- ដ -	១១នាក់
២៥៣- ឃុំ កំពាន់	- ដ -	៩នាក់
២៥៤- ឃុំ មេមង	- ដ -	៥នាក់
២៥៥- ឃុំ មេមត់	- ដ -	១១នាក់
២៥៦- ឃុំ រូង	- ដ -	៧នាក់
២៥៧- ឃុំ រំចេក	- ដ -	៧នាក់
២៥៨-ឃុំ ត្រមូង	- ដ -	៩នាក់
២៥៩- ឃុំ ទន្លូង	- ដ -	៧នាក់
២៦០- ឃុំ ទ្រៀក	- ដ -	៥នាក់
២៦១- ឃុំ គគីរ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក អូររាំងឪ

២៦២- ឃុំ អំពិលតាពក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
២៦៣- ឃុំ ចក	- ដ -	៩នាក់
២៦៤- ឃុំ ដំរិល	- ដ -	៧នាក់
២៦៥- ឃុំ គងជ័យ	- ដ -	១១នាក់
២៦៦- ឃុំ មៀន	- ដ -	៩នាក់
២៦៧- ឃុំ ព្រះធាតុ	- ដ -	១១នាក់
២៦៨- ឃុំ ទូលសូភី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ពញាក្រែក

២៦៩- ឃុំ ដូនតី	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
២៧០- ឃុំ កក់	- ដ -	១១នាក់
២៧១- ឃុំ កណ្តោលជ្រុំ	- ដ -	១១នាក់
២៧២- ឃុំ កោងកាង	- ដ -	១១នាក់
២៧៣- ឃុំ ក្រែក	- ដ -	១១នាក់
២៧៤- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៩នាក់
២៧៥- ឃុំ ត្រពាំងផ្លុង	- ដ -	១១នាក់

២៧៦- ឃុំ ភ្ជាលម្ទ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ព្រៃឈរ

២៧៧- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
២៧៨- ឃុំ បឹងណាយ	- ដ -	១១នាក់
២៧៩- ឃុំ ជ្រៃវៀន	- ដ -	១១នាក់
២៨០- ឃុំ ខ្វិតធំ	- ដ -	៥នាក់
២៨១- ឃុំ គរ	- ដ -	៩នាក់
២៨២- ឃុំ ក្រូច	- ដ -	៧នាក់
២៨៣- ឃុំ ល្វា	- ដ -	៧នាក់
២៨៤- ឃុំ មៀន	- ដ -	៩នាក់
២៨៥- ឃុំ ព្រៃឈរ	- ដ -	៥នាក់
២៨៦- ឃុំ សូរ្យសែន	- ដ -	៥នាក់
២៨៧- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
២៨៨- ឃុំ ស្រង៉ែ	- ដ -	៥នាក់
២៨៩- ឃុំ ថ្មពូន	- ដ -	៩នាក់
២៩០- ឃុំ តុងរ៉ុង	- ដ -	៥នាក់
២៩១- ឃុំ ត្រពាំងព្រះ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ស្រីសន្ធរ

២៩២- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
២៩៣- ឃុំ ជីបាល	- ដ -	៥នាក់
២៩៤- ឃុំ ខ្នារស	- ដ -	៥នាក់
២៩៥- ឃុំ កោះអណ្តែត	- ដ -	៥នាក់
២៩៦- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
២៩៧- ឃុំ ផ្ទះកណ្តាល	- ដ -	៧នាក់
២៩៨- ឃុំ ប្រាំយ៉ាម	- ដ -	៥នាក់
២៩៩- ឃុំ ព្រែកដំបូក	- ដ -	៩នាក់
៣០០- ឃុំ ព្រែកពោធិ	- ដ -	១១នាក់
៣០១- ឃុំ ព្រែករំដេង	- ដ -	៩នាក់
៣០២- ឃុំ ឫស្សីស្រុក	- ដ -	៧នាក់

៣០៣- ឃុំ ស្វាយពោធិ	- ដ -	៧នាក់
៣០៤- ឃុំ ស្វាយខ្សាច់ភ្នំ	- ដ -	៥នាក់
៣០៥- ឃុំ ទងត្រឡាច	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្ទឹងត្រង់

៣០៦- ឃុំ អារក្សត្នោត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៣០៧- ឃុំ ដងក្តារ	- ដ -	៩នាក់
៣០៨- ឃុំ ខ្ពបតាងួន	- ដ -	៧នាក់
៣០៩- ឃុំ មេសរជ្រៃ	- ដ -	៩នាក់
៣១០- ឃុំ អូរម្លូ	- ដ -	៧នាក់
៣១១- ឃុំ ពាមកោះស្នា	- ដ -	៩នាក់
៣១២- ឃុំ ព្រះអណ្តូង	- ដ -	៥នាក់
៣១៣- ឃុំ ព្រែកបាក់	-ដ -	៩នាក់
៣១៤- ឃុំ ព្រែកកក់	- ដ -	១១នាក់
៣១៥- ឃុំ សូភាស	- ដ -	៩នាក់
៣១៦- ឃុំ ទួលព្រះឃ្លាំង	- ដ -	៥នាក់
៣១៧- ឃុំ ទួលសំបួរ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ត្បូងឃ្មុំ

៣១៨- ឃុំ អញ្ចើម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៣១៩- ឃុំ បឹងព្រួល	- ដ -	៧នាក់
៣២០- ឃុំ ជីគរ	- ដ -	៩នាក់
៣២១- ឃុំ ជីរោទ៍ទី១	- ដ -	៧នាក់
៣២២- ឃុំ ជីរោទ៍ទី២	- ដ -	៩នាក់
៣២៣- ឃុំ ជប់	- ដ -	១១នាក់
៣២៤- ឃុំ គរ	- ដ -	១១នាក់
៣២៥- ឃុំ ល្វៀង	- ដ -	៧នាក់
៣២៦- ឃុំ មង់រៀវ	- ដ -	៧នាក់
៣២៧- ឃុំ ពាមជីលាំង	- ដ -	៧នាក់
៣២៨- ឃុំ រកា ពប្រាំ	- ដ -	១១នាក់
៣២៩- ឃុំ ស្រឡប់	- ដ -	១១នាក់

៣៣០- ឃុំ សូង	- ដ -	១១នាក់
៣៣១- ឃុំ ថ្មពេជ្រ	- ដ -	៩នាក់
៣៣២- ឃុំ ទន្លេបិទ	- ដ -	១១នាក់
៣៣៣- ឃុំ វិហារលួង	- ដ -	៩នាក់

០៤.ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង

ស្រុក ទឹកផុស

៣៣៤- ឃុំ អញ្ចាញរូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៣៥- ឃុំ ឆ្នុកទ្រូ	- ដ -	៧នាក់
៣៣៦- ឃុំ ចក	- ដ -	៥នាក់
៣៣៧- ឃុំ ខុនរ៉ង	- ដ -	៧នាក់
៣៣៨- ឃុំ កំពង់ព្រះគគីរ	- ដ -	៥នាក់
៣៣៩- ឃុំ មេលំ	- ដ -	៥នាក់
៣៤០- ឃុំ ផ្សារ	- ដ -	៥នាក់
៣៤១- ឃុំ ពេជចង្វារ	- ដ -	៥នាក់
៣៤២- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៥នាក់
៣៤៣- ឃុំ ពន្លៃ	- ដ -	៧នាក់
៣៤៤- ឃុំ ត្រពាំងចាន់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ជលគីរី

៣៤៥- ឃុំ ជលសា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៤៦- ឃុំ កោះថ្កូវ	- ដ -	៧នាក់
៣៤៧- ឃុំ កំពង់អុស	- ដ -	៥នាក់
៣៤៨- ឃុំ ពាមឆ្កោក	- ដ -	៥នាក់
៣៤៩- ឃុំ ព្រៃគ្រី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កំពង់ឆ្នាំង

៣៥០- ឃុំ ផ្សារឆ្នាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៣៥១- ឃុំ កំពង់ឆ្នាំង	- ដ -	៧នាក់
៣៥២- ឃុំ ប្អេរ	- ដ -	៥នាក់
៣៥៣- ឃុំ ខ្សាម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់លែង

៣៥៤- ឃុំ ច្រណូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៥៥- ឃុំ ដារ	- ដ -	៥នាក់
៣៥៦- ឃុំ កំពង់ហៅ	- ដ -	៧នាក់
៣៥៧- ឃុំ ផ្លូវទូក	- ដ -	៥នាក់
៣៥៨- ឃុំ ពោធិ	- ដ -	៥នាក់
៣៥៩- ឃុំ ប្រឡាយមាស	- ដ -	៥នាក់
៣៦០- ឃុំ សំរោងសែន	- ដ -	៥នាក់
៣៦១- ឃុំ ស្វាយរំពារ	- ដ -	៥នាក់
៣៦២- ឃុំ ត្រងិល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់ត្រឡាច

៣៦៣- ឃុំ អំពិលទឹក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៣៦៤- ឃុំ ឈូកស	- ដ -	៧នាក់
៣៦៥- ឃុំ ច្រេស	- ដ -	៧នាក់
៣៦៦- ឃុំ កំពង់ត្រឡាច	- ដ -	៥នាក់
៣៦៧-ឃុំ លង្វែក	-ដ-	៧នាក់
៣៦៨- ឃុំ អូរឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
៣៦៩- ឃុំ ពានី	- ដ -	៧នាក់
៣៧០- ឃុំ សែប	- ដ -	៧នាក់
៣៧១- ឃុំ តាជេស	- ដ -	៩នាក់
៣៧២- ឃុំ ថ្មឥដ្ឋ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក រលាប្អៀរ

៣៧៣- ឃុំ អណ្តូងស្នាយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៧៤- ឃុំ បន្ទាយព្រាល	- ដ -	៥នាក់
៣៧៥- ឃុំ ជើងគ្រាវ	- ដ -	៧នាក់
៣៧៦- ឃុំ ជ្រៃបាក់	- ដ -	៧នាក់
៣៧៧- ឃុំ គោកបន្ទាយ	- ដ -	៥នាក់
៣៧៨- ឃុំ ក្រាំងលាវ	- ដ -	៥នាក់
៣៧៩- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៧នាក់

៣៨០- ឃុំ ប្រស្នឹប	- ដ -	៥នាក់
៣៨១- ឃុំ ព្រៃមូល	- ដ -	៥នាក់
៣៨២- ឃុំ រលាប្អៀរ	- ដ -	៧នាក់
៣៨៣- ឃុំ ស្រែថ្មី	- ដ -	៧នាក់
៣៨៤- ឃុំ ស្វាយជ្រុំ	- ដ -	៩នាក់
៣៨៥- ឃុំ ទឹលហួត	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក សាមគ្គីមានជ័យ</u>

៣៨៦- ឃុំ ឈានឡើង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៣៨៧- ឃុំ ខ្នាឆ្មារ	- ដ -	៥នាក់
៣៨៨- ឃុំ ក្រាំងល្វា	- ដ -	៧នាក់
៣៨៩- ឃុំ ពាម	- ដ -	៧នាក់
៣៩០- ឃុំ សេដ្ឋី	- ដ -	៥នាក់
៣៩១- ឃុំ ស្វាយ	- ដ -	៧នាក់
៣៩២- ឃុំ ស្វាយជុក	- ដ -	៧នាក់
៣៩៣- ឃុំ ត្បែងខ្ពស់	- ដ -	៧នាក់
៣៩៤- ឃុំ ធ្លុកវៀន	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ទឹកផុស</u>

៣៩៥- ឃុំ អភិវឌ្ឍន៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៣៩៦- ឃុំ ជៀប	- ដ -	៥នាក់
៣៩៧- ឃុំ ចោងម៉ោង	- ដ -	៥នាក់
៣៩៨- ឃុំ ក្បាលទឹក	- ដ -	៥នាក់
៣៩៩- ឃុំ ខ្លុងពពក	- ដ -	៥នាក់
៤០០- ឃុំ ក្រាំងស្គារ	- ដ -	៩នាក់
៤០១- ឃុំ តាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
៤០២- ឃុំ ទួលខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់

០៥.<u>ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ</u>

<u>ស្រុក បរសេដ្ឋ</u>

៤០៣- ឃុំ បរសេដ្ឋ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤០៤- ឃុំ កាត់ភ្លុក	- ដ -	៧នាក់

៤០៥- ឃុំ និទាន	- ដ -	៧នាក់
៤០៦- ឃុំ ភក្តី	- ដ -	៥នាក់
៤០៧- ឃុំ ភារីមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
៤០៨- ឃុំ ផុង	- ដ -	៧នាក់
៤០៩- ឃុំ ពោធិអង្ក្រង	- ដ -	១១នាក់
៤១០- ឃុំ ពោធិចំរើន	- ដ -	៧នាក់
៤១១- ឃុំ ពោធិម្រាល	- ដ -	៧នាក់
៤១២- ឃុំ ស្វាយចចិប	- ដ -	៧នាក់
៤១៣- ឃុំ ទួលអំពិល	- ដ -	៧នាក់
៤១៤- ឃុំ ទួលសាលា	- ដ -	៧នាក់
៤១៥- ឃុំ កក់	- ដ -	៧នាក់
៤១៦- ឃុំ ស្វាយរំពារ	- ដ -	៧នាក់
៤១៧- ឃុំ ព្រះខែ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ច្បារមន

៤១៨- ឃុំ ច្បារមន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៤១៩- ឃុំ កណ្តោលដុំ	- ដ -	៧នាក់
៤២០- ឃុំ រការធំ	- ដ -	៩នាក់
៤២១- ឃុំ សុព័រទេព	- ដ -	៧នាក់
៤២២- ឃុំ ស្វាយក្រវ៉ាន់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក គងពិសី

៤២៣- ឃុំ អង្គពពេល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤២៤- ឃុំ ជង្រុក	- ដ -	៩នាក់
៤២៥- ឃុំ មហាឬស្សី	- ដ -	៧នាក់
៤២៦- ឃុំ ពេជ្រមុនី	- ដ -	៥នាក់
៤២៧- ឃុំ ព្រះនិព្វាន្ទ	- ដ -	៩នាក់
៤២៨- ឃុំ ព្រៃញាតិ	- ដ -	៧នាក់
៤២៩- ឃុំ ព្រៃវិហារ	- ដ -	៧នាក់
៤៣០- ឃុំ រកាកោះ	- ដ -	៧នាក់
៤៣១- ឃុំ ស្តុក	- ដ -	៧នាក់

៤៣២- ឃុំ ស្ពឺក្រពើ	- ដ -	៩នាក់
៤៣៣- ឃុំ ស្រង់	- ដ -	៧នាក់
៤៣៤- ឃុំ ទឹកល្អក់	- ដ -	៧នាក់
៤៣៥- ឃុំ វាល	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ឱរ៉ាល់

៤៣៦- ឃុំ ហោងសំណំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤៣៧- ឃុំ រស្មីសាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
៤៣៨- ឃុំ ត្រពាំងជោ	- ដ -	៧នាក់
៤៣៩- ឃុំ សង្កែសាទប	- ដ -	៥នាក់
៤៤០- ឃុំ តាសាល	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ឧដុង្គ

៤៤១- ឃុំ ចាន់សែន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៤៤២- ឃុំ ជើងរាស់	- ដ -	៧នាក់
៤៤៣- ឃុំ ជំពូព្រឹក្ស	- ដ -	៥នាក់
៤៤៤- ឃុំ ក្សេមក្សាន្ត	- ដ -	៧នាក់
៤៤៥- ឃុំ ក្រាំងចេក	- ដ -	៩នាក់
៤៤៦- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៤៤៧- ឃុំ ព្រះស្រែ	- ដ -	៧នាក់
៤៤៨- ឃុំ ព្រៃក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
៤៤៩- ឃុំ ត្រាចទង	- ដ -	៧នាក់
៤៥០- ឃុំ វាលពង់	- ដ -	៩នាក់
៤៥១- ឃុំ វាំងចាស់	- ដ -	៧នាក់
៤៥២- ឃុំ យុទ្ធសាមគ្គី	- ដ -	៧នាក់
៤៥៣- ឃុំ ដំណាក់ព្រាំង	- ដ -	៥នាក់
៤៥៤- ឃុំ ពាំងល្វា	- ដ -	៧នាក់
៤៥៥- ឃុំ ភ្នំតូច	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ភ្នំស្រួច

៤៥៦- ឃុំ ចំបក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

៤៥៧- ឃុំ ជាំសង្កែ	- ដ -	៥នាក់
៤៥៨- ឃុំ ដំបូកខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់
៤៥៩- ឃុំ គីរីវន្ត	- ដ -	៥នាក់
៤៦០- ឃុំ ក្រាំងដីវ៉ាយ	- ដ -	៧នាក់
៤៦១- ឃុំ មហាសាំង	- ដ -	៥នាក់
៤៦២- ឃុំ អូរ	- ដ -	៥នាក់
៤៦៣- ឃុំ ព្រៃរំដួល	- ដ -	៥នាក់
៤៦៤- ឃុំ ព្រៃក្មេង	- ដ -	៥នាក់
៤៦៥- ឃុំ តាំងសំរោង	- ដ -	៥នាក់
៤៦៦- ឃុំ តាំងស្យា	- ដ -	៧នាក់
៤៦៧- ឃុំ ត្រែងត្រយឹង	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក សំរោងទង

៤៦៨- ឃុំ រលាំងចក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៤៦៩- ឃុំ កាហែង	- ដ -	៧នាក់
៤៧០- ឃុំ ខ្ទុំក្រាំង	- ដ -	៧នាក់
៤៧១- ឃុំ ក្រាំងអំពិល	- ដ -	៧នាក់
៤៧២- ឃុំ ព្នាយ	- ដ -	៩នាក់
៤៧៣- ឃុំ រលាំងគ្រើល	- ដ -	៩នាក់
៤៧៤- ឃុំ សំរោងទង	- ដ -	៧នាក់
៤៧៥- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៧នាក់
៤៧៦- ឃុំ សែនដី	- ដ -	៩នាក់
៤៧៧- ឃុំ ស្គុះ	- ដ -	៩នាក់
៤៧៨- ឃុំ តាំងក្រូច	- ដ -	៧នាក់
៤៧៩- ឃុំ ធម្មតាអរ	- ដ -	៧នាក់
៤៨០- ឃុំ ត្រពាំងគង	- ដ -	៩នាក់
៤៨១- ឃុំ ទំព័រមាស	- ដ -	៩នាក់
៤៨២- ឃុំ វល្លិសរ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ថ្ពង

៤៨៣- ឃុំ អមលាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

៤៨៤- ឃុំ មនោរម្យ	- ដ -	៥នាក់
៤៨៥- ឃុំ ប្រាំបីមុម	- ដ -	៧នាក់
៤៨៦- ឃុំ រុងរឿង	- ដ -	៧នាក់
៤៨៧- ឃុំ ទ័ពមាន	- ដ -	៥នាក់
៤៨៨- ឃុំ វាលពន់	- ដ -	៧នាក់
៤៨៩- ឃុំ យាអង្គ	- ដ -	៧នាក់

០៦.ខេត្ត កំពង់ធំ

ស្រុក បារាយណ៍

៤៩០- ឃុំ បាក់ស្នា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៤៩១- ឃុំ បល្ល័ង្គ	- ដ -	១១នាក់
៤៩២- ឃុំ បារាយណ៍	- ដ -	១១នាក់
៤៩៣- ឃុំ បឹង	- ដ -	៧នាក់
៤៩៤- ឃុំ ចើងដើង	- ដ -	៩នាក់
៤៩៥- ឃុំ ច្រនាង	- ដ -	១១នាក់
៤៩៦- ឃុំ ឈូកខ្សាច់	- ដ -	១១នាក់
៤៩៧- ឃុំ ចុងដូង	- ដ -	១១នាក់
៤៩៨- ឃុំ ជ្រលង	- ដ -	៥នាក់
៤៩៩- ឃុំ គគីធំ	- ដ -	៧នាក់
៥០០- ឃុំ ក្រវ៉ា	- ដ -	៧នាក់
៥០១- ឃុំ អណ្តូងពោធិ៍	- ដ -	៥នាក់
៥០២- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៧នាក់
៥០៣- ឃុំ សូយោង	- ដ -	៧នាក់
៥០៤- ឃុំ ស្រឡៅ	- ដ -	៩នាក់
៥០៥- ឃុំ ស្វាយភ្លើង	- ដ -	៥នាក់
៥០៦- ឃុំ ត្នោតជុំ	- ដ -	៧នាក់
៥០៧- ឃុំ ទ្រៀល	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក កំពង់ស្វាយ

៥០៨- ឃុំ ជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥០៩- ឃុំ ដំរីស្លាប់	- ដ -	៥នាក់

៥១០- ឃុំ កំពង់គោ	- ដ -	៥នាក់
៥១១- ឃុំ កំពង់ស្វាយ	- ដ -	១១នាក់
៥១២- ឃុំ នីពេជ	- ដ -	៥នាក់
៥១៣- ឃុំ ផាត់សណ្តាយ	- ដ -	៥នាក់
៥១៤- ឃុំ សាន់គ	- ដ -	១១នាក់
៥១៥- ឃុំ ត្បែង	- ដ -	១១នាក់
៥១៦- ឃុំ ត្រពាំងឫស្សី	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ស្ទោងសែន

៥១៧- ឃុំ ដំរីជាន់ខ្លា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥១៨- ឃុំ កំពង់ធំ	- ដ -	៥នាក់
៥១៩- ឃុំ កំពង់រទេះ	- ដ -	៥នាក់
៥២០- ឃុំ អូរកន្ធរ	- ដ -	៥នាក់
៥២១- ឃុំ ក្តីដូង	- ដ -	៥នាក់
៥២២- ឃុំ កំពង់ក្របៅ	- ដ -	៥នាក់
៥២៣- ឃុំ ព្រៃគុយ	- ដ -	៥នាក់
៥២៤- ឃុំ ព្រៃតាហ៊ូ	- ដ -	៥នាក់
៥២៥- ឃុំ អាចារ្យលាក់	- ដ -	៥នាក់
៥២៦- ឃុំ ស្រយ៉ូវ	- ដ -	១១នាក់
៥២៧- ឃុំ ត្បូងក្រពើ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ប្រាសាទបល្ល័ង្គ

៥២៨- ឃុំ ដូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥២៩- ឃុំ ក្រយា	- ដ -	៧នាក់
៥៣០- ឃុំ ផាន់ញើម	- ដ -	៥នាក់
៥៣១- ឃុំ សាគ្រាម	- ដ -	៧នាក់
៥៣២- ឃុំ សាលាវិស័យ	- ដ -	១១នាក់
៥៣៣- ឃុំ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
៥៣៤- ឃុំ ទួលគ្រើល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ប្រាសាទសំបូរ

៥៣៥- ឃុំ ឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

៥៣៦- ឃុំ គោល	- ដ -	៥នាក់
៥៣៧- ឃុំ សំបូរណ៍	- ដ -	១១នាក់
៥៣៨- ឃុំ ស្រើង	- ដ -	៥នាក់
៥៣៩- ឃុំ តាំងក្រសៅ	- ដ -	៩នាក់

<u>ស្រុក សណ្ដាន់</u>

៥៤០- ឃុំ ឈើទាល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៤១- ឃុំ ដងកាំបិត	- ដ -	៥នាក់
៥៤២- ឃុំ ក្លែង	- ដ -	៥នាក់
៥៤៣- ឃុំ មានរិទ្ធ	- ដ -	៥នាក់
៥៤៤- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៥៤៥- ឃុំ ងន	- ដ -	៧នាក់
៥៤៦- ឃុំ សណ្ដាន់	- ដ -	៧នាក់
៥៤៧- ឃុំ សុចិត្រ	- ដ -	៥នាក់
៥៤៨- ឃុំ ទីរ៉ង	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក សន្ទុក</u>

៥៤៩- ឃុំ បឹងល្វា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥៥០- ឃុំ ជ្រាប់	- ដ -	៥នាក់
៥៥១- ឃុំ កំពង់ថ្ម	- ដ -	៧នាក់
៥៥២- ឃុំ កកោះ	- ដ -	៩នាក់
៥៥៣- ឃុំ ក្រយា	- ដ -	៧នាក់
៥៥៤- ឃុំ ព្នៅ	- ដ -	៥នាក់
៥៥៥- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
៥៥៦- ឃុំ តាំងក្រសាំង	- ដ -	១១នាក់
៥៥៧- ឃុំ ទីពោ	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក ស្ទោង</u>

៥៥៨- ឃុំ បន្ទាយស្ទោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៥៩- ឃុំ ចំណាក្រោម	- ដ -	៩នាក់
៥៦០- ឃុំ ចំណាលើ	- ដ -	៩នាក់
៥៦១- ឃុំ កំពង់ចិនជើង	- ដ -	៧នាក់

៥៦២- ឃុំ កំពង់ចិនត្បូង	- ដ -	៩នាក់
៥៦៣- ឃុំ ម្សាក្រង	- ដ -	៧នាក់
៥៦៤- ឃុំ ពាមបាង	- ដ -	៥នាក់
៥៦៥- ឃុំ ពពក	- ដ -	៧នាក់
៥៦៦- ឃុំ ប្រឡាយ	- ដ -	១១នាក់
៥៦៧- ឃុំ ព្រះដំរី	- ដ -	៥នាក់
៥៦៨- ឃុំ រុងរឿង	- ដ -	៥នាក់
៥៦៩- ឃុំ សំព្រោច	- ដ -	៩នាក់
៥៧០- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	១១នាក់

០៧.ខេត្ត កំពត

ស្រុក អង្គរជ័យ

៥៧១- ឃុំ អង្គភ្នំតូច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៥៧២- ឃុំ អង្គរជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៥៧៣- ឃុំ ចំប៉ី	- ដ -	៧នាក់
៥៧៤- ឃុំ ដំបូកខ្ពស់	- ដ -	១១នាក់
៥៧៥- ឃុំ ដានគោម	- ដ -	៥នាក់
៥៧៦- ឃុំ ដើមដូង	- ដ -	៥នាក់
៥៧៧- ឃុំ ម្រោម	- ដ -	៥នាក់
៥៧៨- ឃុំ ភ្នំកុង	- ដ -	៩នាក់
៥៧៩- ឃុំ ប្រភ្នំ	- ដ -	៥នាក់
៥៨០- ឃុំ សំឡាញ	- ដ -	៧នាក់
៥៨១- ឃុំ តានី	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក បន្ទាយមាស

៥៨២- ឃុំ បន្ទាយមាសខាងកើត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៨៣- ឃុំ បន្ទាយមាសខាងលិច	- ដ -	៧នាក់
៥៨៤- ឃុំ ព្រៃទន្លេ	- ដ -	៥នាក់
៥៨៥- ឃុំ សំរោងក្រោម	- ដ -	៥នាក់
៥៨៦- ឃុំ សំរោងលើ	- ដ -	៥នាក់
៥៨៧- ឃុំ ស្តេចគង់ខាងជើង	- ដ -	៥នាក់

៥៨៨- ឃុំ ស្តេចគង់ខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៥៨៩- ឃុំ ស្តេចគង់ខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
៥៩០- ឃុំ ត្នោតចុងស្រង់	- ដ -	៧នាក់
៥៩១- ឃុំ ត្រពាំងសាលាខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៥៩២- ឃុំ ត្រពាំងសាលាខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៥៩៣- ឃុំ ទូកមាសខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៥៩៤- ឃុំ ទូកមាសខាងលិច	- ដ -	៧នាក់
៥៩៥- ឃុំ វត្តអង្គខាងជើង	- ដ -	៧នាក់
៥៩៦- ឃុំ វត្តអង្គខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ឈូក

៥៩៧- ឃុំ បានៀវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៥៩៨- ឃុំ បឹងនិមល	- ដ -	៥នាក់
៥៩៩- ឃុំ ឈូក	- ដ -	៧នាក់
៦០០- ឃុំ ដូនយ៉យ	- ដ -	៥នាក់
៦០១- ឃុំ ក្រាំងស្បូវ	- ដ -	៥នាក់
៦០២- ឃុំ ក្រាំងស្នាយ	- ដ -	៩នាក់
៦០៣- ឃុំ ល្បើក	- ដ -	៧នាក់
៦០៤- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៦០៥- ឃុំ នរាយណ៍	- ដ -	៥នាក់
៦០៦- ឃុំ សត្វពង	- ដ -	៧នាក់
៦០៧- ឃុំ ត្រពាំងបី	- ដ -	៥នាក់
៦០៨- ឃុំ ត្រមែង	- ដ -	៧នាក់
៦០៩- ឃុំ តាកែន	- ដ -	៧នាក់
៦១០- ឃុំ ត្រពាំងភ្លាំង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ជុំគិរី

៦១១- ឃុំ ច្រេស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦១២- ឃុំ ជំពូវន្ត	- ដ -	៧នាក់
៦១៣- ឃុំ ស្នាយអញ្ជិត	- ដ -	៥នាក់
៦១៤- ឃុំ ស្រែចែង	- ដ -	៧នាក់

៦១៥- ឃុំ ស្រែក្ដុង	- ដ -	៥នាក់
៦១៦- ឃុំ ស្រែសំរោង	- ដ -	៥នាក់
៦១៧- ឃុំ ត្រពាំងរាំង	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ជងទង់

៦១៨- ឃុំ ដំណាក់សុក្រំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦១៩- ឃុំ ដងទង់	- ដ -	៩នាក់
៦២០- ឃុំ ខ្នាយខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦២១- ឃុំ ខ្នាយខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
៦២២- ឃុំ មានរិទ្ធិ	- ដ -	៥នាក់
៦២៣- ឃុំ ស្រែជាខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦២៤- ឃុំ ស្រែជាខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
៦២៥- ឃុំ ទទុង	- ដ -	៥នាក់
៦២៦- ឃុំ អង្គរមាស	- ដ -	៥នាក់
៦២៧- ឃុំ ល្អាង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់ត្រាច

៦២៨- ឃុំ បឹងសាលាខាងជើង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៦២៩- ឃុំ បឹងសាលាខាងត្បូង	- ដ -	៧នាក់
៦៣០- ឃុំ ដំណាក់កន្ទួតខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦៣១- ឃុំ ដំណាក់កន្ទួតខាងត្បូង	- ដ -	៧នាក់
៦៣២- ឃុំ កំពង់ត្រាចខាងកើត	- ដ -	៩នាក់
៦៣៣- ឃុំ កំពង់ត្រាចខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៦៣៤- ឃុំ កន្លោរខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦៣៥- ឃុំ កន្លោរខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៦៣៦- ឃុំ កន្លោរខាងលិច	- ដ -	៥នាក់
៦៣៧- ឃុំ ព្រែកក្រឹស	- ដ -	៧នាក់
៦៣៨- ឃុំ ឫស្សីស្រុកខាងកើត	- ដ -	៥នាក់
៦៣៩- ឃុំ ឫស្សីស្រុកខាងលិច	- ដ -	៧នាក់
៦៤០- ឃុំ ស្វាយទងខាងជើង	- ដ -	៥នាក់
៦៤១- ឃុំ ស្វាយទងខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពត

៦៤២- ឃុំ បឹងទូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៤៣- ឃុំ ជុំគ្រៀល	- ដ -	៥នាក់
៦៤៤- ឃុំ កំពង់ក្រែង	- ដ -	៧នាក់
៦៤៥- ឃុំ កំពង់សំរោង	- ដ -	៥នាក់
៦៤៦- ឃុំ កណ្តោល	- ដ -	៩នាក់
៦៤៧- ឃុំ កោះតូច	- ដ -	៥នាក់
៦៤៨- ឃុំ កូនសត្វ	- ដ -	៧នាក់
៦៤៩- ឃុំ មាត់ព្រៃ	- ដ -	៥នាក់
៦៥០- ឃុំ ព្រែកត្នោត	- ដ -	៧នាក់
៦៥១- ឃុំ ព្រៃឃ្មុំ	- ដ -	៥នាក់
៦៥២- ឃុំ ព្រៃថ្នង	- ដ -	៧នាក់
៦៥៣- ឃុំ ស្ទឹងកែវ	- ដ -	៥នាក់
៦៥៤- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
៦៥៥- ឃុំ ត្រពាំងព្រីង	- ដ -	៥នាក់
៦៥៦- ឃុំ ត្រពាំងសង្កែ	- ដ -	៥នាក់
៦៥៧- ឃុំ ត្រពាំងធំ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់បាយ

៦៥៨- ឃុំ កំពង់កណ្តាល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៦៥៩- ឃុំ ក្រាំងអំពិល	- ដ -	៥នាក់
៦៦០- ឃុំ កំពង់បាយ	- ដ -	៧នាក់
៦៦១- ឃុំ អណ្តូងខ្មែរ	- ដ -	៩នាក់
៦៦២- ឃុំ ត្រើយកោះ	- ដ -	៥នាក់

០៨.ខេត្ត កណ្តាល

ស្រុក កណ្តាលស្ទឹង

៦៦៣- ឃុំ អំពៅព្រៃ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៦៤- ឃុំ អន្លង់រមៀត	- ដ -	៥នាក់
៦៦៥- ឃុំ បារគូ	- ដ -	៥នាក់
៦៦៦- ឃុំ បឹងខ្យាង	- ដ -	៥នាក់

៦៦៧- ឃុំ ដើងកើប	- ដ -	៥នាក់
៦៦៨- ឃុំ ដើមបូស	- ដ -	៧នាក់
៦៦៩- ឃុំ កណ្ដោក	- ដ -	៥នាក់
៦៧០- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
៦៧១- ឃុំ គោកត្រប់	- ដ -	៥នាក់
៦៧២- ឃុំ គងនយ	- ដ -	៥នាក់
៦៧៣- ឃុំ ព្រះពុទ្ធ	- ដ -	៥នាក់
៦៧៤- ឃុំ ព្រែកកំពឹស	- ដ -	៥នាក់
៦៧៥- ឃុំ ព្រែករកា	- ដ -	៥នាក់
៦៧៦- ឃុំ ព្រែកស្លែង	- ដ -	៥នាក់
៦៧៧- ឃុំ រកា	- ដ -	៥នាក់
៦៧៨- ឃុំ រលាំងកែន	- ដ -	៥នាក់
៦៧៩- ឃុំ រលួស	- ដ -	៥នាក់
៦៨០- ឃុំ សៀមរាប	- ដ -	៥នាក់
៦៨១- ឃុំ ស្ពានថ្ម	- ដ -	៥នាក់
៦៨២- ឃុំ ត្បែង	- ដ -	៥នាក់
៦៨៣- ឃុំ ទៀន	- ដ -	៥នាក់
៦៨៤- ឃុំ ត្រពាំងវែង	- ដ -	៥នាក់
៦៨៥- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កៀនស្វាយ

៦៨៦- ឃុំ បន្ទាយដែក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៦៨៧- ឃុំ ឈើទាល	- ដ -	៧នាក់
៦៨៨- ឃុំ ដីឥដ្ឋ	- ដ -	១១នាក់
៦៨៩- ឃុំ កំពង់ស្វាយ	- ដ -	៩នាក់
៦៩០- ឃុំ ក្បាលកោះ	- ដ -	១១នាក់
៦៩១- ឃុំ គគីរ	- ដ -	១១នាក់
៦៩២- ឃុំ គគីរធំ	- ដ -	១១នាក់
៦៩៣- ឃុំ ភូមិធំ	- ដ -	៩នាក់
៦៩៤- ឃុំ ព្រែកឯង	- ដ -	១១នាក់

៦៩៥- ឃុំ ព្រែកថ្មី	- ដ -	១១នាក់
៦៩៦- ឃុំ សំរោងធំ	- ដ -	១១នាក់
៦៩៧- ឃុំ វាលស្បូវ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ខ្សាច់កណ្តាល

៦៩៨- ឃុំ បាក់ដាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៦៩៩- ឃុំ ជ័យធំ	- ដ -	៥នាក់
៧០០- ឃុំ កំពង់ចំលង	- ដ -	៥នាក់
៧០១- ឃុំ កោះចូរ៉ាម	- ដ -	៥នាក់
៧០២- ឃុំ កោះឧកញ៉ាតី	- ដ -	៥នាក់
៧០៣- ឃុំ ព្រះប្រសប់	- ដ -	៩នាក់
៧០៤- ឃុំ ព្រែកអំពិល	- ដ -	៩នាក់
៧០៥- ឃុំ ព្រែកលួង	- ដ -	៥នាក់
៧០៦- ឃុំ ព្រែកតាកូវ	- ដ -	៥នាក់
៧០៧- ឃុំ ព្រែកតាមាក់	- ដ -	៩នាក់
៧០៨- ឃុំ ពុកឫស្សី	- ដ -	៩នាក់
៧០៩- ឃុំ រកាជន្លឹង	- ដ -	៥នាក់
៧១០- ឃុំ សន្លុង	- ដ -	៧នាក់
៧១១- ឃុំ ស៊ីធរ	- ដ -	៧នាក់
៧១២- ឃុំ ស្វាយជ្រុំ	- ដ -	៥នាក់
៧១៣- ឃុំ ស្វាយរមៀត	- ដ -	៥នាក់
៧១៤- ឃុំ តាឯក	- ដ -	៥នាក់
៧១៥- ឃុំ វិហារសួគ៌	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក កោះធំ

៧១៦- ឃុំ ឈើខ្មៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧១៧- ឃុំ ជ្រោយតាកែវ	- ដ -	៩នាក់
៧១៨- ឃុំ កំពង់កុង	- ដ -	៩នាក់
៧១៩- ឃុំ កោះធំ " ក "	- ដ -	៧នាក់
៧២០- ឃុំ កោះធំ " ខ "	- ដ -	៧នាក់
៧២១- ឃុំ លើកដែក	- ដ -	១១នាក់

៧២២- ឃុំ ពោធិបាន	- ដ -	៩នាក់
៧២៣- ឃុំ ព្រែកជ្រៃ	- ដ -	១១នាក់
៧២៤- ឃុំ ព្រែកស្តី	- ដ -	១១នាក់
៧២៥- ឃុំ ព្រែកថ្មី	- ដ -	១១នាក់
៧២៦- ឃុំ សំពៅពូន	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក លើកដែក

៧២៧- ឃុំ កំពង់ភ្នំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧២៨- ឃុំ ក្អមសំណរ	- ដ -	៥នាក់
៧២៩- ឃុំ ខ្ពបអាទាវ	- ដ -	៥នាក់
៧៣០- ឃុំ ពាមរាំង	- ដ -	៧នាក់
៧៣១- ឃុំ ព្រែកដាច់	- ដ -	៧នាក់
៧៣២- ឃុំ ព្រែកទន្លាប់	- ដ -	៩នាក់
៧៣៣- ឃុំ សណ្តារ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ល្វាឯម

៧៣៤- ឃុំ អរិយក្សត្រ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៧៣៥- ឃុំ បារុង	- ដ -	៥នាក់
៧៣៦- ឃុំ ប៊ឹងគ្រំ	- ដ -	៥នាក់
៧៣៧- ឃុំ កោះកែវ	- ដ -	៥នាក់
៧៣៨- ឃុំ កោះរះ	- ដ -	៥នាក់
៧៣៩- ឃុំ ល្វាសរ	- ដ -	៥នាក់
៧៤០- ឃុំ ពាមឧកញ៉ាអុង	- ដ -	៧នាក់
៧៤១- ឃុំ ភូមិធំ	- ដ -	៥នាក់
៧៤២- ឃុំ ព្រែកក្មេង	- ដ -	៥នាក់
៧៤៣- ឃុំ ព្រែករៃ	- ដ -	៥នាក់
៧៤៤- ឃុំ ព្រែកឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
៧៤៥- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៧នាក់
៧៤៦- ឃុំ សារិកាកែវ	- ដ -	៧នាក់
៧៤៧- ឃុំ ថ្មគរ	- ដ -	៥នាក់
៧៤៨- ឃុំ ទឹកឃ្លាំង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក មុខកំពូល

៧៤៩- ឃុំ បាក់ខែង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៧៥០- ឃុំ កោះដាច់	- ដ -	១១នាក់
៧៥១- ឃុំ ព្រែកអញ្ចាញ	- ដ -	៩នាក់
៧៥២- ឃុំ ព្រែកដំបង	- ដ -	១១នាក់
៧៥៣- ឃុំ រកាកោងទី១	- ដ -	៧នាក់
៧៥៤- ឃុំ រកាកោងទី២	- ដ -	៥នាក់
៧៥៥- ឃុំ ឫស្សីជ្រោយ	- ដ -	៧នាក់
៧៥៦- ឃុំ សំបួរមាស	- ដ -	៧នាក់
៧៥៧- ឃុំ ស្វាយអំពារ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក អង្គស្នួល

៧៥៨- ឃុំ បែកចាន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧៥៩- ឃុំ បឹងធំ	- ដ -	៧នាក់
៧៦០- ឃុំ ឆក់ឈើនាង	- ដ -	៥នាក់
៧៦១- ឃុំ ដំណាក់អំពិល	- ដ -	៥នាក់
៧៦២- ឃុំ កំបូល	- ដ -	៧នាក់
៧៦៣- ឃុំ កន្ទោក	- ដ -	៩នាក់
៧៦៤- ឃុំ ក្រាំងម្កាក់	- ដ -	៥នាក់
៧៦៥- ឃុំ លំហាច	- ដ -	៧នាក់
៧៦៦- ឃុំ ម្កាក់	- ដ -	៩នាក់
៧៦៧- ឃុំ ឪឡោក	- ដ -	៥នាក់
៧៦៨- ឃុំ ពើក	- ដ -	៧នាក់
៧៦៩- ឃុំ ពន្សាំង	- ដ -	៧នាក់
៧៧០- ឃុំ ព្រៃពួច	- ដ -	៧នាក់
៧៧១- ឃុំ សំរោងលើ	- ដ -	៧នាក់
៧៧២- ឃុំ ស្នោរ	- ដ -	៥នាក់
៧៧៣- ឃុំ ទួលព្រេជ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ពញាឮ

៧៧៤- ឃុំ ឈ្មាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

៧៧៥- ឃុំ ជ្រៃលាស់	- ដ -	៧នាក់
៧៧៦- ឃុំ កំពង់ល្ហុង	- ដ -	១១នាក់
៧៧៧- ឃុំ កំពង់អុស	- ដ -	៧នាក់
៧៧៨- ឃុំ កោះចិន	- ដ -	៩នាក់
៧៧៩- ឃុំ ភ្នំបាត	- ដ -	៩នាក់
៧៨០- ឃុំ ពញាឮ	- ដ -	៥នាក់
៧៨១- ឃុំ ពញាពន់	- ដ -	៧នាក់
៧៨២- ឃុំ ព្រែកព្នៅ	- ដ -	១១នាក់
៧៨៣- ឃុំ ព្រែកតាទែន	- ដ -	៩នាក់
៧៨៤- ឃុំ ផ្សារដែក	- ដ -	៧នាក់
៧៨៥- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
៧៨៦- ឃុំ ទំនប់ធំ	- ដ -	៧នាក់
៧៨៧- ឃុំ វិហារលួង	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក ស្អាង</u>

៧៨៨- ឃុំ ខ្ពប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៧៨៩- ឃុំ កោះអន្លង់ចិន	- ដ -	៧នាក់
៧៩០- ឃុំ កោះខែល	- ដ -	៩នាក់
៧៩១- ឃុំ កោះខ្សាច់ទន្លា	- ដ -	៧នាក់
៧៩២- ឃុំ ក្រាំងយ៉ូវ	- ដ -	១១នាក់
៧៩៣- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
៧៩៤- ឃុំ ព្រែកអំបិល	- ដ -	១១នាក់
៧៩៥- ឃុំ ព្រែកគយ	- ដ -	៩នាក់
៧៩៦- ឃុំ រកាខ្ពស់	- ដ -	៩នាក់
៧៩៧- ឃុំ ស្អាងភ្នំ	- ដ -	៩នាក់
៧៩៨- ឃុំ សិត្បូ	- ដ -	៧នាក់
៧៩៩- ឃុំ ស្វាយប្រទាល	- ដ -	៩នាក់
៨០០- ឃុំ ស្វាយរលំ	- ដ -	៧នាក់
៨០១- ឃុំ តាលន់	- ដ -	៩នាក់
៨០២- ឃុំ ត្រើយស្លា	- ដ -	១១នាក់

៨០៣- ឃុំ ទឹកវិល	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក តាខ្មៅ

៨០៤- ឃុំ តាក្ដុល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨០៥- ឃុំ ព្រែកឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
៨០៦- ឃុំ ដើមមៀន	- ដ -	៩នាក់
៨០៧- ឃុំ តាខ្មៅ	- ដ -	១១នាក់
៨០៨- ឃុំ ព្រែកហូរ	- ដ -	៧នាក់
៨០៩- ឃុំ កំពង់សំណាញ់	- ដ -	៧នាក់

០៩.ខេត្ត កោះកុង

ស្រុក បទុមសាគរ

៨១០- ឃុំ អណ្ដូងទឹក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨១១- ឃុំ កណ្ដោល	- ដ -	៥នាក់
៨១២- ឃុំ តានូន	- ដ -	៥នាក់
៨១៣- ឃុំ ថ្មស	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក គិរីសាគរ

៨១៤- ឃុំ កោះស្ដេច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨១៥- ឃុំ ភ្ញីមាស	- ដ -	៥នាក់
៨១៦- ឃុំ ព្រែកខ្សាច់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កោះកុង

៨១៧- ឃុំ ជ្រោយប្រស់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨១៨- ឃុំ កោះកាពិ	- ដ -	៥នាក់
៨១៩- ឃុំ តាតៃក្រោម	- ដ -	៥នាក់
៨២០- ឃុំ ត្រពាំងរូង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្មាច់មានជ័យ

៨២១- ឃុំ ស្មាច់មានជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៨២២- ឃុំ ដងទង់	- ដ -	១១នាក់
៨២៣- ឃុំ ស្ទឹងវែង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក មណ្ឌលសីមា

៨២៤- ឃុំ ប៉ាក់ខ្លង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់

៨២៥- ឃុំ ពាមក្រសោប	- ដ -	៥នាក់
៨២៦- ឃុំ ទួលគគីរ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្រែអំបិល

៨២៧- ឃុំ បឹងព្រាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨២៨- ឃុំ ជីខក្រោម	- ដ -	៥នាក់
៨២៩- ឃុំ ជីខលើ	- ដ -	៥នាក់
៨៣០- ឃុំ ជ្រោយស្វាយ	- ដ -	៥នាក់
៨៣១- ឃុំ ដងពែង	- ដ -	៥នាក់
៨៣២- ឃុំ ស្រែអំបិល	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ថ្មបាំង

៨៣៣- ឃុំ តាទៃលើ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៣៤- ឃុំ ប្រឡាយ	- ដ -	៥នាក់
៨៣៥- ឃុំ ជំនាប់	- ដ -	៥នាក់
៨៣៦- ឃុំ ឫស្សីជ្រុំ	- ដ -	៥នាក់
៨៣៧- ឃុំ ជីផាត	- ដ -	៥នាក់
៨៣៨- ឃុំ ថ្មដូនពៅ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់សីលា

៨៣៩- ឃុំ ចំការហ្លួង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៤០- ឃុំ កំពង់សីលា	- ដ -	៥នាក់
៨៤១- ឃុំ អូរបាក់រទេះ	- ដ -	៥នាក់
៨៤២- ឃុំ ស្ទឹងឆាយ	- ដ -	៥នាក់

១០.**ខេត្តក្រចេះ**

ស្រុក ឆ្លូង

៨៤៣- ឃុំ ឆ្លូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៨៤៤- ឃុំ ដំរីផុង	- ដ -	៥នាក់
៨៤៥- ឃុំ ហាន់ជ័យ	- ដ -	៧នាក់
៨៤៦- ឃុំ កំពង់ដំរី	- ដ -	៥នាក់
៨៤៧- ឃុំ កញ្ជរ	- ដ -	៥នាក់
៨៤៨- ឃុំ ខ្សាច់អណ្តែត	- ដ -	៥នាក់

៨៤៩- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៩នាក់
៨៥០- ឃុំ ព្រែកសាម៉ាន់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ក្រចេះ

៨៥១- ឃុំ បុសលាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៨៥២- ឃុំ ចង្ក្រង់	- ដ -	៥នាក់
៨៥៣- ឃុំ ដារ	- ដ -	៧នាក់
៨៥៤- ឃុំ កន្ទួត	- ដ -	៥នាក់
៨៥៥- ឃុំ គោលាប់	- ដ -	៥នាក់
៨៥៦- ឃុំ កោះច្រែង	- ដ -	៥នាក់
៨៥៧- ឃុំ កោះទ្រង់	- ដ -	៥នាក់
៨៥៨- ឃុំ ក្រគរ	- ដ -	៥នាក់
៨៥៩- ឃុំ ក្រចេះ	- ដ -	៧នាក់
៨៦០- ឃុំ អូរឫស្សី	- ដ -	៩នាក់
៨៦១- ឃុំ រកាកណ្តាល	- ដ -	៥នាក់
៨៦២- ឃុំ សំបុក	- ដ -	៧នាក់
៨៦៣- ឃុំ ថ្មអណ្តើក	- ដ -	៥នាក់
៨៦៤- ឃុំ ថ្មគ្រែ	- ដ -	៥នាក់
៨៦៥- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ព្រែកប្រសព្វ

៨៦៦- ឃុំ ចំបក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៨៦៧- ឃុំ ជ្រោយបន្ទាយ	- ដ -	៧នាក់
៨៦៨- ឃុំ កំពង់គរ	- ដ -	៥នាក់
៨៦៩- ឃុំ កោះតាស៊ុយ	- ដ -	៥នាក់
៨៧០- ឃុំ ព្រែកប្រសព្វ	- ដ -	៩នាក់
៨៧១- ឃុំ ឫស្សីកែវ	- ដ -	៧នាក់
៨៧២- ឃុំ សោប	- ដ -	៧នាក់
៨៧៣- ឃុំ តាម៉ៅ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សំបូរ

៨៧៤- ឃុំ បឹងចារ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់

៨៧៥- ឃុំ កំពង់ចាម	- ដ -	៧នាក់
៨៧៦- ឃុំ ក្បាលដំរី	- ដ -	៥នាក់
៨៧៧- ឃុំ កោះខ្មែរ	- ដ -	៥នាក់
៨៧៨- ឃុំ អូរគ្រៀង	- ដ -	៥នាក់
៨៧៩- ឃុំ រលួសមានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៨៨០- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៧នាក់
៨៨១- ឃុំ សណ្ដាន់	- ដ -	៥នាក់
៨៨២- ឃុំ ស្រែជិះ	- ដ -	៥នាក់
៨៨៣- ឃុំ វឌ្ឍនៈ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្នួល

៨៨៤- ឃុំ ឃ្សឹម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៨៥- ឃុំ ពីធ្នូ	- ដ -	៥នាក់
៨៨៦- ឃុំ ស្នួល	- ដ -	៥នាក់
៨៨៧- ឃុំ ស្រែចារ	- ដ -	៥នាក់
៨៨៨- ឃុំ ស្វាយជ្រះ	- ដ -	៧នាក់

១១.ខេត្ត មណ្ឌលគិរី

ស្រុក កែវសីមា

៨៨៩- ឃុំ ចុងផ្លាស់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៩០- ឃុំ មេមង់	- ដ -	៥នាក់
៨៩១- ឃុំ ស្រែឈូក	- ដ -	៥នាក់
៨៩២- ឃុំ ស្រែខ្ទុម	- ដ -	៧នាក់
៨៩៣- ឃុំ ស្រែព្រះ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កោះញែក

៨៩៤- ឃុំ ណាងឃីលិក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៨៩៥- ឃុំ អបួនលើ	- ដ -	៥នាក់
៨៩៦- ឃុំ រយ៉	- ដ -	៥នាក់
៨៩៧- ឃុំ សុខសាន្ត	- ដ -	៥នាក់
៨៩៨- ឃុំ ស្រែហ៊ុយ	- ដ -	៥នាក់
៨៩៩- ឃុំ ស្រែសង្គម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អូររាំង

៩០០- ឃុំ ដាក់ដាំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៩០១- ឃុំ សែនមនោរម្យ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ពេជ្រាដា

៩០២- ឃុំ ក្រង់តេះ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៩០៣- ឃុំ ពូជ្រៃ	- ដ -	៥នាក់
៩០៤- ឃុំ ស្រែអំពូម	- ដ -	៥នាក់
៩០៥- ឃុំ ប៊ូស្រា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សែនមនោរម្យ

៩០៦- ឃុំ មនោរម្យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
៩០៧- ឃុំ សុខដុម	- ដ -	៥នាក់
៩០៨- ឃុំ ស្ពានមានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
៩០៩- ឃុំ រមនា	- ដ -	៥នាក់

១២.រាជធានីភ្នំពេញ

ខណ្ឌ ចំការមន

៩១០- សង្កាត់ ទន្លេបាសាក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩១១- សង្កាត់ បឹងកេងកងទី១	- ដ -	៩នាក់
៩១២- សង្កាត់ បឹងកេងកងទី២	- ដ -	៩នាក់
៩១៣- សង្កាត់ បឹងកេងកងទី៣	- ដ -	១១នាក់
៩១៤- សង្កាត់ អូឡាំពិក	- ដ -	៧នាក់
៩១៥- សង្កាត់ ទួលស្វាយព្រៃទី១	- ដ -	៩នាក់
៩១៦- សង្កាត់ ទួលស្វាយព្រៃទី២	- ដ -	៩នាក់
៩១៧- សង្កាត់ ទំនប់ទឹក	- ដ -	៩នាក់
៩១៨- សង្កាត់ ទួលទំពូងទី១	- ដ -	៩នាក់
៩១៩- សង្កាត់ ទួលទំពូងទី២	- ដ -	៧នាក់
៩២០- សង្កាត់ បឹងត្របែក	- ដ -	៧នាក់
៩២១- សង្កាត់ ផ្សារដើមថ្កូវ	- ដ -	១១នាក់

ខណ្ឌ ដូនពេញ

៩២២- សង្កាត់ ផ្សារថ្មីទី១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

៩២៣- សង្កាត់ ផ្សារថ្មីទី២	- ដ -	៧នាក់
៩២៤- សង្កាត់ ផ្សារថ្មីទី៣	- ដ -	៩នាក់
៩២៥- សង្កាត់ បឹងរាំង	- ដ -	៧នាក់
៩២៦- សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាលទី១	- ដ -	៩នាក់
៩២៧- សង្កាត់ ផ្សារកណ្តាលទី២	- ដ -	៧នាក់
៩២៨- សង្កាត់ ចតុមុខ	- ដ -	៩នាក់
៩២៩- សង្កាត់ ជ័យជំនះ	- ដ -	៩នាក់
៩៣០- សង្កាត់ ផ្សារចាស់	- ដ -	៧នាក់
៩៣១- សង្កាត់ ស្រះចក	- ដ -	១១នាក់
៩៣២- សង្កាត់ វត្តភ្នំ	- ដ -	៧នាក់

ខណ្ឌ ៧ មករា

៩៣៣- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៩៣៤- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី២	- ដ -	៩នាក់
៩៣៥- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី៣	- ដ -	៧នាក់
៩៣៦- សង្កាត់ អូរឫស្សីទី៤	- ដ -	៧នាក់
៩៣៧- សង្កាត់ មនោរម្យ	- ដ -	៩នាក់
៩៣៨- សង្កាត់ មិត្តភាព	- ដ -	៩នាក់
៩៣៩- សង្កាត់ វាលវង់	- ដ -	១១នាក់
៩៤០- សង្កាត់ បឹងព្រលឹត	- ដ -	៩នាក់

ខណ្ឌ ទួលគោក

៩៤១- សង្កាត់ ផ្សារដេប៉ូទី១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៩៤២- សង្កាត់ ផ្សារដេប៉ូទី២	- ដ -	៧នាក់
៩៤៣- សង្កាត់ ផ្សារដេប៉ូទី៣	- ដ -	៩នាក់
៩៤៤- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ទី១	- ដ -	១១នាក់
៩៤៥- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ទី២	- ដ -	៩នាក់
៩៤៦- សង្កាត់ ទឹកល្អក់ទី៣	- ដ -	១១នាក់
៩៤៧- សង្កាត់ បឹងកក់ទី១	- ដ -	១១នាក់
៩៤៨- សង្កាត់ បឹងកក់ទី២	- ដ -	១១នាក់
៩៤៩- សង្កាត់ ផ្សារដើមគរ	- ដ -	១១នាក់

៩៥០- សង្កាត់ បឹងសាឡាង	- ដ -	១១នាក់
ខណ្ឌ ដង្កោ		
៩៥១- សង្កាត់ ដង្កោ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
៩៥២- សង្កាត់ ត្រពាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
៩៥៣- សង្កាត់ គោករកា	- ដ -	៩នាក់
៩៥៤- សង្កាត់ ភ្លើងឆេះរទេះ	- ដ -	៩នាក់
៩៥៥- សង្កាត់ ចោមចៅ	- ដ -	១១នាក់
៩៥៦- សង្កាត់ កាកាប	- ដ -	១១នាក់
៩៥៧- សង្កាត់ ពងទឹក	- ដ -	៧នាក់
៩៥៨- សង្កាត់ ព្រៃវែង	- ដ -	៩នាក់
៩៥៩- សង្កាត់ សំរោងក្រោម	- ដ -	៩នាក់
៩៦០- សង្កាត់ ព្រៃស	- ដ -	៧នាក់
៩៦១- សង្កាត់ ក្រាំងធ្នង់	- ដ -	៩នាក់
៩៦២- សង្កាត់ ក្រាំងពង្រ	- ដ -	៩នាក់
៩៦៣- សង្កាត់ ប្រទះឡាង	- ដ -	៩នាក់
៩៦៤- សង្កាត់ សាក់សំពៅ	- ដ -	៩នាក់
៩៦៥- សង្កាត់ ជើងឯក	- ដ -	៩នាក់
ខណ្ឌ មានជ័យ		
៩៦៦- សង្កាត់ ស្ទឹងមានជ័យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩៦៧- សង្កាត់ បឹងទំពន់	- ដ -	១១នាក់
៩៦៨- សង្កាត់ ព្រែកប្រា	- ដ -	៩នាក់
៩៦៩- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី១	- ដ -	៩នាក់
៩៧០- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី២	- ដ -	១១នាក់
៩៧១- សង្កាត់ ចាក់អង្រែលើ	- ដ -	១១នាក់
៩៧២- សង្កាត់ ចាក់អង្រែក្រោម	- ដ -	១១នាក់
៩៧៣- សង្កាត់ និរោធ	- ដ -	១១នាក់
ខណ្ឌ ឫស្សីកែវ		
៩៧៤- សង្កាត់ ឃ្មួញ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
៩៧៥- សង្កាត់ ទួលសង្កែ	- ដ -	១១នាក់

៩៧៦- សង្កាត់ ស្វាយប៉ាក	- ដ -	៩នាក់
៩៧៧- សង្កាត់ គីឡូម៉ែត្រលេខ ៦	- ដ -	១១នាក់
៩៧៨- សង្កាត់ ភ្នំពេញថ្មី	- ដ -	១១នាក់
៩៧៩- សង្កាត់ ឫស្សីកែវ	- ដ -	១១នាក់
៩៨០- សង្កាត់ ទឹកថ្លា	- ដ -	១១នាក់
៩៨១- សង្កាត់ ព្រែកលៀប	- ដ -	៩នាក់
៩៨២- សង្កាត់ ព្រែកតាសេក	- ដ -	៥នាក់
៩៨៣- សង្កាត់ ជ្រោយចង្វារ	- ដ -	១១នាក់
៩៨៤- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី១	- ដ -	៧នាក់
៩៨៥- សង្កាត់ ច្បារអំពៅទី២	- ដ-	៩នាក់

១៣.ខេត្ត ព្រះវិហារ

ស្រុក ជ័យសែន

៩៨៦- ឃុំ ស្អាង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៩៨៧- ឃុំ តស៊ូ	- ដ -	៥នាក់
៩៨៨- ឃុំ ខ្យង	- ដ -	៧នាក់
៩៨៩- ឃុំ ច្រាច់	- ដ -	៧នាក់
៩៩០- ឃុំ ធ្នា	- ដ -	៧នាក់
៩៩១- ឃុំ ពុទ្រា	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ឆែប

៩៩២- ឃុំ ឆែបមួយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
៩៩៣- ឃុំ ឆែបពីរ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៤- ឃុំ សង្កែមួយ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៥- ឃុំ សង្កែពីរ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៦- ឃុំ ម្លូព្រៃមួយ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៧- ឃុំ ម្លូព្រៃពីរ	- ដ -	៥នាក់
៩៩៨- ឃុំ កំពង់ស្រឡៅមួយ	- ដ -	៧នាក់
៩៩៩- ឃុំ កំពង់ស្រឡៅពីរ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ជាំក្សាន្ត

១០០០- ឃុំ ជាំក្សាន្ត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់

១០០១- ឃុំ ទឹកក្រហម	- ដ -	៧នាក់
១០០២- ឃុំ ព្រីងធំ	- ដ -	៥នាក់
១០០៣- ឃុំ រំដោះស្រែ	- ដ -	៧នាក់
១០០៤- ឃុំ យាង	- ដ -	៧នាក់
១០០៥- ឃុំ កន្ទួត	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក គូលែន

១០០៦- ឃុំ គូលែនត្បូង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០០៧- ឃុំ គូលែនជើង	- ដ -	៧នាក់
១០០៨- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
១០០៩- ឃុំ ភ្នំពេញ	- ដ -	៧នាក់
១០១០- ឃុំ ភ្នំត្បែងពីរ	- ដ -	៧នាក់
១០១១- ឃុំ ស្រយង់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក រវៀង

១០១២- ឃុំ របៀប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០១៣- ឃុំ រស្មី	- ដ -	៥នាក់
១០១៤- ឃុំ រហ័ស	- ដ -	៧នាក់
១០១៥- ឃុំ រុងរឿង	- ដ -	៧នាក់
១០១៦- ឃុំ រីករាយ	- ដ -	៥នាក់
១០១៧- ឃុំ រួសរាន់	- ដ -	៧នាក់
១០១៨- ឃុំ រតនៈ	- ដ -	៧នាក់
១០១៩- ឃុំ រៀបរយ	- ដ -	៥នាក់
១០២០- ឃុំ រក្សា	- ដ -	៧នាក់
១០២១- ឃុំ រំដោះ	- ដ -	៧នាក់
១០២២- ឃុំ រមទម	- ដ -	៧នាក់
១០២៣- ឃុំ រមណីយ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សង្គមថ្មី

១០២៤- ឃុំ ចំរើន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០២៥- ឃុំ រអាង	- ដ -	៥នាក់
១០២៦- ឃុំ ភ្នំត្បែងមួយ	- ដ -	៥នាក់

១០២៧- ឃុំ ស្តៅ	- ដ -	៥នាក់
១០២៨- ឃុំ រណសិរ្ស	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ត្បែងមានជ័យ

១០២៩- ឃុំ កំពង់ប្រណាក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០៣០- ឃុំ ប៉ាលហាល	- ដ -	៥នាក់
១០៣១- ឃុំ ឈានមុខ	- ដ -	៥នាក់
១០៣២- ឃុំ ពោធិ៍	- ដ -	៥នាក់
១០៣៣- ឃុំ ប្រមេរុ	- ដ -	៥នាក់
១០៣៤- ឃុំ ព្រះឃ្លាំង	- ដ -	៥នាក់

១៤.ខេត្ត ព្រៃវែង

ស្រុក បាភ្នំ

១០៣៥- ឃុំ បឹងព្រះ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១០៣៦- ឃុំ ជើងភ្នំ	- ដ -	៧នាក់
១០៣៧- ឃុំ ឈើកាច់	- ដ -	៧នាក់
១០៣៨- ឃុំ រក្សជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១០៣៩- ឃុំ រោងដំរី	- ដ -	៧នាក់
១០៤០- ឃុំ ស្តៅកោង	- ដ -	៥នាក់
១០៤១- ឃុំ ស្ពឺ "ក"	- ដ -	៧នាក់
១០៤២- ឃុំ ស្ពឺ "ខ"	- ដ -	៧នាក់
១០៤៣- ឃុំ ធាយ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំចាយមារ

១០៤៤- ឃុំ ជាច	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០៤៥- ឃុំ ដូនកឹង	- ដ -	៧នាក់
១០៤៦- ឃុំ ក្រញូង	- ដ -	៥នាក់
១០៤៧- ឃុំ ក្របៅ	- ដ -	៧នាក់
១០៤៨- ឃុំ សាំងឃ្វាង	- ដ -	៧នាក់
១០៤៩- ឃុំ ស្មោងខាងជើង	- ដ -	១១នាក់
១០៥០- ឃុំ ស្មោងខាងត្បូង	- ដ -	៥នាក់
១០៥១- ឃុំ ត្របែក	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់ត្របែក

១០៥២- ឃុំ អន្សោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០៥៣- ឃុំ ចាម	- ដ -	៩នាក់
១០៥៤- ឃុំ ជាងដែក	- ដ -	៩នាក់
១០៥៥- ឃុំ ជ្រៃ	- ដ -	៧នាក់
១០៥៦- ឃុំ កន្សោមអក	- ដ -	៩នាក់
១០៥៧- ឃុំ គោខ្ចក	- ដ -	១១នាក់
១០៥៨- ឃុំ កំពង់ត្របែក	- ដ -	៧នាក់
១០៥៩- ឃុំ ពាមមន្ទារ	- ដ -	៩នាក់
១០៦០- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៩នាក់
១០៦១- ឃុំ ប្រធាតុ	- ដ -	៩នាក់
១០៦២- ឃុំ ព្រៃឈរ	- ដ -	៧នាក់
១០៦៣- ឃុំ ព្រៃពោន	- ដ -	៧នាក់
១០៦៤- ឃុំ ថ្កូវ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កញ្ជ្រៀច

១០៦៥- ឃុំ ចុងអំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០៦៦- ឃុំ កញ្ជ្រៀច	- ដ -	៧នាក់
១០៦៧- ឃុំ ក្សៀងរាយ	- ដ -	៩នាក់
១០៦៨- ឃុំ គោគគង់កើត	- ដ -	៥នាក់
១០៦៩- ឃុំ គោគគង់លិច	- ដ -	៧នាក់
១០៧០- ឃុំ ព្រាល	- ដ -	៩នាក់
១០៧១- ឃុំ ថ្មពូន	- ដ -	៧នាក់
១០៧២- ឃុំ ត្នោត	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក មេសាង

១០៧៣- ឃុំ អង្គរសរ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១០៧៤- ឃុំ ជ្រេស	- ដ -	១១នាក់
១០៧៥- ឃុំ ជីផុច	- ដ -	១១នាក់
១០៧៦- ឃុំ ព្រៃឃ្នេស	- ដ -	១១នាក់
១០៧៧- ឃុំ ព្រៃរំដេង	- ដ -	៩នាក់

១០៧៨- ឃុំ ព្រៃទទឹង	- ដ -	៩នាក់
១០៧៩- ឃុំ ស្វាយជ្រុំ	- ដ -	១១នាក់
១០៨០- ឃុំ ត្រពាំងស្រែ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ពាមជរ

១០៨១- ឃុំ អង្គរអង្គ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១០៨២- ឃុំ កំពង់ប្រាសាទ	- ដ -	៥នាក់
១០៨៣- ឃុំ កោះចេក	- ដ -	៧នាក់
១០៨៤- ឃុំ កោះរកា	- ដ -	៥នាក់
១០៨៥- ឃុំ កោះសំពៅ	- ដ -	៧នាក់
១០៨៦- ឃុំ ក្រាំងតាយ៉ង	- ដ -	៧នាក់
១០៨៧- ឃុំ ព្រែកក្របៅ	- ដ -	៥នាក់
១០៨៨- ឃុំ ព្រែកសំបួរ	- ដ -	៥នាក់
១០៨៩- ឃុំ ឫស្សីស្រុក	- ដ -	៩នាក់
១០៩០- ឃុំ ស្វាយភ្លោះ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ពាមរក៍

១០៩១- ឃុំ បាបោង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១០៩២- ឃុំ បន្លិចប្រាសាទ	- ដ -	៧នាក់
១០៩៣- ឃុំ អ្នកលឿង	- ដ -	៧នាក់
១០៩៤- ឃុំ ពាមមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១០៩៥- ឃុំ ពាមរក៍	- ដ -	៧នាក់
១០៩៦- ឃុំ ព្រែកខ្សាយ " ក "	- ដ -	៧នាក់
១០៩៧- ឃុំ ព្រែកខ្សាយ " ខ "	- ដ -	៩នាក់
១០៩៨- ឃុំ ព្រែកណ្ដៀង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ពារាំង

១០៩៩- ឃុំ កំពង់ពពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១១០០- ឃុំ កញ្ចំ	- ដ -	៩នាក់
១១០១- ឃុំ កំពង់ប្រាំង	- ដ -	៧នាក់
១១០២- ឃុំ កំពង់ឫស្សី	- ដ -	៧នាក់
១១០៣- ឃុំ មេសរប្រចាន់	- ដ -	៩នាក់

១១០៤- ឃុំ ព្រែកតាសរ	-ដ-	៧នាក់
១១០៥- ឃុំ ព្រៃព្នៅ	-ដ-	១១នាក់
១១០៦- ឃុំ ព្រៃស្នៀត	-ដ-	៧នាក់
១១០៧- ឃុំ ព្រៃស្រឡិត	-ដ-	៩នាក់
១១០៨- ឃុំ រាប	-ដ-	៩នាក់
១១០៩- ឃុំ រកា	-ដ-	១១នាក់

ស្រុក ព្រះស្ដេច

១១១០- ឃុំ អង្គររាជ្យ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១១១១- ឃុំ បន្ទាយចក្រី	-ដ-	១១នាក់
១១១២- ឃុំ បឹងដោល	-ដ-	៩នាក់
១១១៣- ឃុំ ជៃកំពក	-ដ-	៩នាក់
១១១៤- ឃុំ កំពង់សឹង	-ដ-	៩នាក់
១១១៥- ឃុំ ក្រាំងស្វាយ	-ដ-	៧នាក់
១១១៦- ឃុំ ល្វា	-ដ-	៧នាក់
១១១៧- ឃុំ ព្រះស្ដេច	-ដ-	៩នាក់
១១១៨- ឃុំ រាធរ	-ដ-	៥នាក់
១១១៩- ឃុំ រំចេក	-ដ-	១១នាក់
១១២០- ឃុំ សេនារាជឧត្តម	-ដ-	៩នាក់

ស្រុក ព្រៃវែង

១១២១- ឃុំ អង្គរទ្រេត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១១២២- ឃុំ ជាខ្លាង	-ដ-	៧នាក់
១១២៣- ឃុំ ជ្រៃ	-ដ-	៩នាក់
១១២៤- ឃុំ ដំរីពួន	-ដ-	៩នាក់
១១២៥- ឃុំ មេបុណ្យ	-ដ-	៧នាក់
១១២៦- ឃុំ ពានរោង	-ដ-	១១នាក់
១១២៧- ឃុំ ពពឺស	-ដ-	៥នាក់
១១២៨- ឃុំ ព្រៃខ្លា	-ដ-	៧នាក់
១១២៩- ឃុំ សំរោង	-ដ-	៧នាក់
១១៣០- ឃុំ ស្វាយអន្ទរ	-ដ-	៧នាក់

១១៣១- ឃុំ ទឹកថ្លា	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កំពង់លាវ

១១៣២- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៣៣- ឃុំ ជើងទឹក	- ដ -	៥នាក់
១១៣៤- ឃុំ កំពង់លាវ	- ដ -	១១នាក់
១១៣៥- ឃុំ ពោធិរៀង	- ដ -	៧នាក់
១១៣៦- ឃុំ ព្រែកអន្ទះ	- ដ -	៧នាក់
១១៣៧- ឃុំ ព្រែកជ្រៃ	- ដ -	៧នាក់
១១៣៨- ឃុំ ព្រែកខ្លោង	- ដ -	៥នាក់
១១៣៩- ឃុំ តាកោ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស៊ីធរកណ្តាល

១១៤០- ឃុំ អំពិលក្រៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១១៤១- ឃុំ ជ្រៃឃ្មុំ	- ដ -	៥នាក់
១១៤២- ឃុំ ល្វេ	- ដ -	៥នាក់
១១៤៣- ឃុំ ភ្នៅទី១	- ដ -	៥នាក់
១១៤៤- ឃុំ ភ្នៅទី២	- ដ -	៥នាក់
១១៤៥- ឃុំ ពោធិទី	- ដ -	៥នាក់
១១៤៦- ឃុំ ព្រែកចង្ក្រាន	- ដ -	៧នាក់
១១៤៧- ឃុំ ព្រៃដើមថ្នឹង	- ដ -	៥នាក់
១១៤៨- ឃុំ ព្រៃទឹង	- ដ -	៧នាក់
១១៤៩- ឃុំ រំលេច	- ដ -	៧នាក់
១១៥០- ឃុំ ឫស្សីសាញ់	- ដ -	៧នាក់

១៥.ខេត្ត ពោធិ៍សាត់

ស្រុក បាកាន

១១៥១- ឃុំ បឹងបត់កណ្តាល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៥២- ឃុំ បឹងខ្នារ	- ដ -	៥នាក់
១១៥៣- ឃុំ ខ្នារទទឹង	- ដ -	៧នាក់
១១៥៤- ឃុំ មេទឹក	- ដ -	៥នាក់
១១៥៥- ឃុំ អូរតាប៉ោង	- ដ -	១១នាក់

១១៥៦- ឃុំ វំលេច	- ដ -	៧នាក់
១១៥៧- ឃុំ ស្នាមព្រះ	- ដ -	១១នាក់
១១៥៨- ឃុំ ស្វាយដូនកែវ	- ដ -	៧នាក់
១១៥៩- ឃុំ តាលោ	- ដ -	១១នាក់
១១៦០- ឃុំ ត្រពាំងជង	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ភ្នំក្រវាញ

១១៦១- ឃុំ អន្លង់វិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៦២- ឃុំ បន្ទាយដី	- ដ -	៥នាក់
១១៦៣- ឃុំ កណ្តៀង	- ដ -	៥នាក់
១១៦៤- ឃុំ កញ្ជរ	- ដ -	៧នាក់
១១៦៥- ឃុំ រាំងទិល	- ដ -	៥នាក់
១១៦៦- ឃុំ ស្រែស្តុក	- ដ -	៩នាក់
១១៦៧- ឃុំ ស្វាយលួង	- ដ -	៧នាក់
១១៦៨- ឃុំ ស្យា	- ដ -	៧នាក់
១១៦៩- ឃុំ វាល	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ក្រគរ

១១៧០- ឃុំ អន្លង់ត្នោត	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១១៧១- ឃុំ អន្សាចំបក់	- ដ -	៥នាក់
១១៧២- ឃុំ បឹងកន្ទួត	- ដ -	៥នាក់
១១៧៣- ឃុំ ឈើតុំ	- ដ -	៩នាក់
១១៧៤- ឃុំ កំពង់លួង	- ដ -	៧នាក់
១១៧៥- ឃុំ កំពង់ពោធិ	- ដ -	៥នាក់
១១៧៦- ឃុំ ក្បាលត្រាច	- ដ -	៧នាក់
១១៧៧- ឃុំ អូរសណ្តាន់	- ដ -	៥នាក់
១១៧៨- ឃុំ ស្នាអន្សា	- ដ -	៥នាក់
១១៧៩- ឃុំ ស្វាយស	- ដ -	៩នាក់
១១៨០- ឃុំ ត្នោតជុំ	- ដ-	៩នាក់

ស្រុក ភ្នំក្រវាញ

១១៨១- ឃុំ បាក់ចិញ្ចៀន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់

១១៨២- ឃុំ លាច	- ដ -	៧នាក់
១១៨៣- ឃុំ ផ្ទះរុង	- ដ -	១១នាក់
១១៨៤- ឃុំ ព្រងិល	- ដ -	៧នាក់
១១៨៥- ឃុំ រកាត	- ដ -	៥នាក់
១១៨៦- ឃុំ សន្ទ្រែ	- ដ -	៥នាក់
១១៨៧- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក សំពៅមាស

១១៨៨- ឃុំ ចំរើនផល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៨៩- ឃុំ កោះជុំ	- ដ -	៧នាក់
១១៩០- ឃុំ លលកសរ	- ដ -	៩នាក់
១១៩១- ឃុំ ផ្ទះព្រៃ	- ដ -	១១នាក់
១១៩២- ឃុំ ព្រៃញី	- ដ -	៥នាក់
១១៩៣- ឃុំ រលាប	- ដ -	៩នាក់
១១៩៤- ឃុំ ស្វាយអាត់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក វាលវែង

១១៩៥- ឃុំ អន្លង់រាប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១១៩៦- ឃុំ ក្រពើពីរ	- ដ -	៥នាក់
១១៩៧- ឃុំ អូរសោម	- ដ -	៥នាក់
១១៩៨- ឃុំ ប្រមោយ	- ដ -	៥នាក់
១១៩៩- ឃុំ ថ្មដា	- ដ -	៥នាក់

១៦.ខេត្ត រតនគិរី

ស្រុក អណ្តូងមាស

១២០០- ឃុំ ម៉ាលិក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២០១- ឃុំ ញ៉ាង	- ដ -	៥នាក់
១២០២- ឃុំ តាឡាវ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក បានលុង

១២០៣- ឃុំ កាចាញ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១២០៤- ឃុំ ឡាបានសៀក	- ដ -	១១នាក់
១២០៥- ឃុំ យក្សឡោម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក បរកែវ

១២០៦- ឃុំ កក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២០៧- ឃុំ កិះចុង	- ដ -	៥នាក់
១២០៨- ឃុំ ឡាមិញ	- ដ -	៥នាក់
១២០៩- ឃុំ លុងឃុង	- ដ -	៥នាក់
១២១០- ឃុំ សើុង	- ដ -	៥នាក់
១២១១- ឃុំ ទីងចាក់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កូនមុំ

១២១២- ឃុំ សិរីមង្គល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២១៣- ឃុំ ស្រែអង្គ្រង	- ដ -	៥នាក់
១២១៤- ឃុំ តាអង	- ដ -	៥នាក់
១២១៥- ឃុំ តឺន	- ដ -	៥នាក់
១២១៦- ឃុំ ត្រពាំងច្រេស	- ដ -	៥នាក់
១២១៧- ឃុំ ត្រពាំងក្រហម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក លំផាត់

១២១៨- ឃុំ ជ័យឧត្តម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២១៩- ឃុំ កាឡែង	- ដ -	៥នាក់
១២២០- ឃុំ ល្បាំង១	- ដ -	៥នាក់
១២២១- ឃុំ ល្បាំង២	- ដ -	៥នាក់
១២២២- ឃុំ បាតាង	- ដ -	៥នាក់
១២២៣- ឃុំ សេដា	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អូរជុំ

១២២៤- ឃុំ ចាអ៊ុង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២២៥- ឃុំ ប៉ូយ	- ដ -	៥នាក់
១២២៦- ឃុំ ឯកភាព	- ដ -	៥នាក់
១២២៧- ឃុំ កាឡៃ	- ដ -	៥នាក់
១២២៨- ឃុំ អូរជុំ	- ដ -	៥នាក់
១២២៩- ឃុំ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
១២៣០- ឃុំ ល្អក់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អូរយ៉ាដាវ

១២៣១- ឃុំ បរខាំ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៣២- ឃុំ លំជ័រ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៣- ឃុំ ប៉ក់ញ៉ែ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៤- ឃុំ ប៉ាតេ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៥- ឃុំ សេសាន	- ដ -	៥នាក់
១២៣៦- ឃុំ សោមធំ	- ដ -	៥នាក់
១២៣៧- ឃុំ យ៉ាទុង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក តាវែង

១២៣៨- ឃុំ តាវែងលើ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៣៩- ឃុំ តាវែងក្រោម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក វើនសៃ

១២៤០- ឃុំ ប៉ុង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៤១- ឃុំ ហាត់ប៉ក់	- ដ -	៥នាក់
១២៤២- ឃុំ កាចូន	- ដ -	៥នាក់
១២៤៣- ឃុំ កោះប៉ង់	- ដ -	៥នាក់
១២៤៤- ឃុំ កោះពាក្យ	- ដ -	៥នាក់
១២៤៥- ឃុំ កុកឡាក់	- ដ -	៥នាក់
១២៤៦- ឃុំ ប៉ាកាឡាន់	- ដ -	៥នាក់
១២៤៧- ឃុំ ភ្នំកុក	- ដ -	៥នាក់
១២៤៨- ឃុំ វើនសៃ	- ដ -	៥នាក់

១៧.ខេត្ត សៀមរាប

ស្រុក អង្គរជុំ

១២៤៩- ឃុំ ចារឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១២៥០- ឃុំ ដូនពេង	- ដ -	៥នាក់
១២៥១- ឃុំ គោកដូង	- ដ -	៥នាក់
១២៥២- ឃុំ គោល	- ដ -	៥នាក់
១២៥៣- ឃុំ នគរភាស	- ដ -	៧នាក់
១២៥៤- ឃុំ ស្រែខ្វាវ	- ដ -	៧នាក់

១២៥៥- ឃុំ តាសោម	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក អង្គរធំ

១២៥៦- ឃុំ ជប់តាត្រាវ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៥៧- ឃុំ លាងដៃ	- ដ -	៧នាក់
១២៥៨- ឃុំ ពាក់ស្នែង	- ដ -	៥នាក់
១២៥៩- ឃុំ ស្វាយចេក	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក បន្ទាយស្រី

១២៦០- ឃុំ ខ្នារសណ្តាយ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៦១- ឃុំ ឃុនរាម	- ដ -	៥នាក់
១២៦២- ឃុំ ព្រះដាក់	- ដ -	៧នាក់
១២៦៣- ឃុំ រំចេក	- ដ -	៥នាក់
១២៦៤- ឃុំ រុនតាឯក	- ដ -	៧នាក់
១២៦៥- ឃុំ ត្បែង	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ជីក្រែង

១២៦៦- ឃុំ អន្លង់សំណរ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១២៦៧- ឃុំ ជីក្រែង	- ដ -	៧នាក់
១២៦៨- ឃុំ កំពង់ក្តី	- ដ -	៥នាក់
១២៦៩- ឃុំ ខ្វាវ	- ដ -	៧នាក់
១២៧០- ឃុំ គោកធ្លកក្រោម	- ដ -	៥នាក់
១២៧១- ឃុំ គោកធ្លកលើ	- ដ -	៧នាក់
១២៧២- ឃុំ ល្វែងឫស្សី	- ដ -	៥នាក់
១២៧៣- ឃុំ ពង្រក្រោម	- ដ -	៧នាក់
១២៧៤- ឃុំ ពង្រលើ	- ដ -	៧នាក់
១២៧៥- ឃុំ ឫស្សីលក	- ដ -	៥នាក់
១២៧៦- ឃុំ សង្វើយ	- ដ -	៥នាក់
១២៧៧- ឃុំ ស្ពានត្នោត	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ក្រឡាញ់

១២៧៨- ឃុំ ចន្លាស់ដៃ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១២៧៩- ឃុំ កំពង់ថ្កូវ	- ដ -	៥នាក់

១២៨០- ឃុំ ក្រឡាញ់	- ដ -	៥នាក់
១២៨១- ឃុំ ក្រូចគរ	- ដ -	៥នាក់
១២៨២- ឃុំ រោងគោ	- ដ -	៥នាក់
១២៨៣- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៧នាក់
១២៨៤- ឃុំ សែនសុខ	- ដ -	៧នាក់
១២៨៥- ឃុំ ស្នួល	- ដ -	៧នាក់
១២៨៦- ឃុំ ស្រណាល	- ដ -	៧នាក់
១២៨៧- ឃុំ តាអាន	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ពួក

១២៨៨- ឃុំ សសរស្តម្ភ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១២៨៩- ឃុំ ដូនកែវ	- ដ -	៩នាក់
១២៩០- ឃុំ ក្តីរុន	- ដ -	៥នាក់
១២៩១- ឃុំ កែវពណ៌	- ដ -	៥នាក់
១២៩២- ឃុំ ខ្នាត	- ដ -	៧នាក់
១២៩៣- ឃុំ ក្របីរៀល	- ដ -	៧នាក់
១២៩៤- ឃុំ ល្វា	- ដ -	៧នាក់
១២៩៥- ឃុំ មុខប៉ែន	- ដ -	៥នាក់
១២៩៦- ឃុំ ពោធិទ្រាយ	- ដ -	៥នាក់
១២៩៧- ឃុំ ពួក	- ដ -	៩នាក់
១២៩៨- ឃុំ ព្រៃជ្រូក	- ដ -	៧នាក់
១២៩៩- ឃុំ រើល	- ដ -	៩នាក់
១៣០០- ឃុំ សំរោងយា	- ដ -	៥នាក់
១៣០១- ឃុំ ទឹកវិល	- ដ -	៧នាក់
១៣០២- ឃុំ ត្រីញ័រ	- ដ -	៧នាក់
១៣០៣- ឃុំ យាង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ប្រាសាទបាគង

១៣០៤- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣០៥- ឃុំ បាគង	- ដ -	៥នាក់
១៣០៦- ឃុំ បល្ល័ង្ក	- ដ -	៥នាក់

១៣០៧ ឃុំ កំពង់ភ្លុក	- ដ -	៥នាក់
១៣០៨- ឃុំ កន្ទ្រាំង	- ដ -	៧នាក់
១៣០៩- ឃុំ កណ្តែក	- ដ -	៩នាក់
១៣១០- ឃុំ មានជ័យ	- ដ -	៥នាក់
១៣១១- ឃុំ រលួស	- ដ -	៧នាក់
១៣១២- ឃុំ ត្រពាំងធំ	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក សៀមរាប</u>

១៣១៣- ឃុំ ស្លក្រាម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៣១៤- ឃុំ ស្វាយដង្គំ	- ដ -	១១នាក់
១៣១៥- ឃុំ គោកចក	- ដ -	១១នាក់
១៣១៦- ឃុំ សាលាកំរើក	- ដ -	១១នាក់
១៣១៧- ឃុំ នគរធំ	- ដ -	៥នាក់
១៣១៨- ឃុំ ជ្រាវ	- ដ -	៧នាក់
១៣១៩- ឃុំ ចុងឃ្នៀស	- ដ -	៥នាក់
១៣២០- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៥នាក់
១៣២១- ឃុំ សៀមរាប	- ដ -	៩នាក់
១៣២២- ឃុំ ស្រង៉ែ	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក សូទ្រនិគម</u>

១៣២៣- ឃុំ ចាន់ស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៣២៤- ឃុំ ដំដែក	- ដ -	១១នាក់
១៣២៥- ឃុំ ដានរុន	- ដ -	៩នាក់
១៣២៦- ឃុំ កំពង់ឃ្លាំង	- ដ -	៩នាក់
១៣២៧- ឃុំ កៀនសង្កែ	- ដ -	៩នាក់
១៣២៨- ឃុំ ខ្ចាស់	- ដ -	៧នាក់
១៣២៩- ឃុំ ខ្នារពោធិ	- ដ -	៥នាក់
១៣៣០- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៩នាក់
១៣៣១- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
១៣៣២- ឃុំ តាយ៉ែក	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ស្រីស្នំ

១៣៣៣- ឃុំ ជ្រោយនាងនួន	- ដ -	៧នាក់
១៣៣៤- ឃុំ ក្លាំងហាយ	- ដ -	៥នាក់
១៣៣៥- ឃុំ ត្រាំសសរ	- ដ -	៥នាក់
១៣៣៦- ឃុំ មោង	- ដ -	៥នាក់
១៣៣៧- ឃុំ ប្រីយ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៣៨- ឃុំ ស្លែងស្ពាន	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្វាយលើ

១៣៣៩- ឃុំ បឹងមាលា	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៤០- ឃុំ កន្ទួត	- ដ -	៥នាក់
១៣៤១- ឃុំ ខ្នងភ្នំ	- ដ -	៥នាក់
១៣៤២- ឃុំ ស្វាយលើ	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៣- ឃុំ តាសៀម	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក វ៉ារិន

១៣៤៤- ឃុំ ប្រាសាទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៤៥-ឃុំ ល្វាក្រាំង	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៦- ឃុំ ស្រែណូយ	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៧- ឃុំ ស្វាយស	- ដ -	៥នាក់
១៣៤៨- ឃុំ វ៉ារិន	- ដ -	៥នាក់

១៨.ក្រុង ព្រះសីហនុ

ខណ្ឌ មិត្តភាព

១៣៤៩- សង្កាត់ លេខ១	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៣៥០- សង្កាត់ លេខ២	- ដ -	៩នាក់
១៣៥១- សង្កាត់ លេខ៣	- ដ -	១១នាក់
១៣៥២- សង្កាត់ លេខ៤	- ដ -	១១នាក់
១៣៥៣- សង្កាត់ កោះរ៉ុង	- ដ -	៥នាក់

ខណ្ឌ ព្រៃនប់

១៣៥៤- សង្កាត់ អណ្តូងថ្ម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៥៥- សង្កាត់ បឹងតាព្រហ្ម	- ដ -	៧នាក់

១៣៥៦- សង្កាត់ បិតត្រាំង	- ដ -	៥នាក់
១៣៥៧- សង្កាត់ ជើងគោ	- ដ -	៧នាក់
១៣៥៨- សង្កាត់ អូរជ្រៅ	- ដ -	៥នាក់
១៣៥៩- សង្កាត់ អូរឧកញ៉ាហេង	- ដ -	៧នាក់
១៣៦០- សង្កាត់ ព្រៃនប់	- ដ -	៥នាក់
១៣៦១- សង្កាត់ រាម	- ដ -	៧នាក់
១៣៦២- សង្កាត់ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់
១៣៦៣- សង្កាត់ សំរុង	- ដ -	៥នាក់
១៣៦៤- សង្កាត់ ទឹកល្អក់	- ដ -	៥នាក់
១៣៦៥- សង្កាត់ ទឹកថ្លា	- ដ -	៥នាក់
១៣៦៦- សង្កាត់ ទួលទទឹង	- ដ -	៥នាក់
១៣៦៧- សង្កាត់ វាលរេញ	- ដ -	៧នាក់

<u>ខណ្ឌ ស្ទឹងហាវ</u>

១៣៦៨- សង្កាត់ កំពេញ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៦៩- សង្កាត់ អូរត្រេះ	- ដ -	៥នាក់
១៣៧០- សង្កាត់ ទំនប់រលក	- ដ -	៧នាក់

១៩.<u>ខេត្ត ស្ទឹងត្រែង</u>

<u>ស្រុក សេសាន</u>

១៣៧១- ឃុំ កំភុន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៧២- ឃុំ ក្បាលរមាស	- ដ -	៥នាក់
១៣៧៣- ឃុំ ភ្លុក	- ដ -	៥នាក់
១៣៧៤- ឃុំ សាមឃួយ	- ដ -	៥នាក់
១៣៧៥- ឃុំ ស្ដៅ	- ដ -	៥នាក់
១៣៧៦- ឃុំ ស្រែគរ	- ដ -	៥នាក់
១៣៧៧- ឃុំ តាឡាត	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក សៀមបូក</u>

១៣៧៨- ឃុំ កោះព្រះ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៧៩- ឃុំ កោះសំពាយ	- ដ -	៥នាក់
១៣៨០- ឃុំ កោះស្រឡាយ	- ដ -	៥នាក់

១៣៨១- ឃុំ អូរម្រះ	- ដ -	៥នាក់
១៣៨២- ឃុំ អូរឬស្សីកណ្តាល	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៣- ឃុំ សៀមបូក	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៤- ឃុំ ស្រែក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សៀមប៉ាង

១៣៨៥- ឃុំ ព្រែកមាស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៨៦- ឃុំ សេកុង	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៧- ឃុំ សន្តិភាព	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៨- ឃុំ ស្រែសំបូរ	- ដ -	៥នាក់
១៣៨៩- ឃុំ ថ្មកែវ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្ទឹងត្រែង

១៣៩០- ឃុំ ស្ទឹងត្រែង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៣៩១- ឃុំ ស្រះឬស្សី	- ដ -	៥នាក់
១៣៩២- ឃុំ ព្រះបាទ	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៣- ឃុំ សាមគ្គី	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ថាឡាបរិវ៉ាត់

១៣៩៤- ឃុំ អន្លង់ភេ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៣៩៥- ឃុំ ចំការលើ	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៦- ឃុំ កាំងចាម	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៧- ឃុំ កោះស្នែង	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៨- ឃុំ អន្លង់ជ្រៃ	- ដ -	៥នាក់
១៣៩៩- ឃុំ អូររ៉ៃ	- ដ -	៥នាក់
១៤០០- ឃុំ អូរស្វាយ	- ដ -	៥នាក់
១៤០១- ឃុំ ព្រះរំកិល	- ដ -	៥នាក់
១៤០២- ឃុំ សំអាង	- ដ -	៥នាក់
១៤០៣- ឃុំ ស្រែឬស្សី	- ដ -	
១៤០៤- ឃុំ ថាឡាបរិវ៉ាត់	- ដ -	៥នាក់

២០.ខេត្ត ស្វាយរៀង

ស្រុក ចន្ទ្រា

១៤០៥- ឃុំ បាទី	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤០៦- ឃុំ បាវិត	- ដ -	៧នាក់
១៤០៧- ឃុំ ចន្ទ្រា	- ដ -	៥នាក់
១៤០៨- ឃុំ ច្រេស	- ដ -	៧នាក់
១៤០៩- ឃុំ មេសរថ្ងក	- ដ -	៥នាក់
១៤១០- ឃុំ ប្រាសាទ	- ដ -	៥នាក់
១៤១១- ឃុំ ព្រៃអង្គុញ	- ដ -	៥នាក់
១៤១២- ឃុំ ព្រៃគគីរ	- ដ -	៥នាក់
១៤១៣- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៥នាក់
១៤១៤- ឃុំ ទួលស្ដី	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក កំពង់រោទិ៍

១៤១៥- ឃុំ បន្ទាយក្រាំង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤១៦- ឃុំ ញរ	- ដ -	៧នាក់
១៤១៧- ឃុំ ខ្សែត្រ	- ដ -	១១នាក់
១៤១៨- ឃុំ ព្រះពន្លា	- ដ -	៥នាក់
១៤១៩- ឃុំ ព្រៃធំ	- ដ -	៥នាក់
១៤២០- ឃុំ រាជមន្ទីរ	- ដ -	៥នាក់
១៤២១- ឃុំ សំឡី	- ដ -	៧នាក់
១៤២២- ឃុំ សំយ៉ោង	- ដ -	៥នាក់
១៤២៣- ឃុំ ស្វាយតាយាន	- ដ -	៧នាក់
១៤២៤- ឃុំ ស្វាយតឿ	- ដ -	៥នាក់
១៤២៥- ឃុំ ថ្មី	- ដ -	៥នាក់
១៤២៦- ឃុំ ត្នោត	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក រំដួល

១៤២៧- ឃុំ បុសមន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤២៨- ឃុំ ធ្លា	- ដ -	៥នាក់
១៤២៩- ឃុំ កំពង់ចក	- ដ -	៥នាក់
១៤៣០- ឃុំ ជ្រុងពពេល	- ដ -	៥នាក់

១៤៣១- ឃុំ កំពង់អំពិល	- ដ -	៥នាក់
១៤៣២- ឃុំ ម៉ឺនជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១៤៣៣- ឃុំ ពងទឹក	- ដ -	៧នាក់
១៤៣៤- ឃុំ សង្កែ	- ដ -	៥នាក់
១៤៣៥- ឃុំ ស្វាយចេក	- ដ -	៥នាក់
១៤៣៦- ឃុំ ថ្នាធ្នង់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក រមាសហែក

១៤៣៧- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤៣៨- ឃុំ អណ្តូងពោធិ៍	- ដ -	៥នាក់
១៤៣៩- ឃុំ អណ្តូងត្របែក	- ដ -	៥នាក់
១៤៤០- ឃុំ អង្គប្រស្រែ	- ដ -	៧នាក់
១១៤១- ឃុំ ចន្ទ្រី	- ដ -	៧នាក់
១១៤២- ឃុំ ជ្រៃធំ	- ដ -	៩នាក់
១៤៤៣- ឃុំ ដូង	- ដ -	១១នាក់
១៤៤៤- ឃុំ កំពង់ត្រាច	- ដ -	១១នាក់
១៤៤៥- ឃុំ គគីរ	- ដ -	៥នាក់
១៤៤៦- ឃុំ ក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់
១៤៤៧- ឃុំ មុខដា	- ដ -	៧នាក់
១៤៤៨- ឃុំ ម្រាម	- ដ -	៩នាក់
១៤៤៩- ឃុំ សំបូរ	- ដ -	៥នាក់
១៤៥០- ឃុំ សម្បត្តិមានជ័យ	- ដ -	៧នាក់
១៤៥១- ឃុំ ត្រពាំងស្តៅ	- ដ -	៧នាក់
១៤៥២- ឃុំ ត្រស់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ស្វាយជ្រំ

១៤៥៣- ឃុំ អង្គតាសូ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៤៥៤- ឃុំ បាសាក់	- ដ -	៧នាក់
១៤៥៥- ឃុំ ចំបក់	- ដ -	៧នាក់
១៤៥៦- ឃុំ កំពង់ចំឡង	- ដ -	៩នាក់
១៤៥៧- ឃុំ តាសួស	- ដ -	១១នាក់

១៤៥៨- ឃុំ ចេក	- ដ -	៧នាក់
១៤៥៩- ឃុំ ឈើទាល	- ដ -	៩នាក់
១៤៦០- ឃុំ ដូនស	- ដ -	៧នាក់
១៤៦១- ឃុំ គោកព្រីង	- ដ -	៧នាក់
១៤៦២- ឃុំ ក្រោលគោ	- ដ -	១១នាក់
១៤៦៣- ឃុំ គ្រួស	- ដ -	៩នាក់
១៤៦៤- ឃុំ ពោធិ៍រាជ	- ដ -	៧នាក់
១៤៦៥- ឃុំ ស្វាយអង្គ	- ដ -	៥នាក់
១៤៦៦- ឃុំ ស្វាយជ្រំ	- ដ -	៥នាក់
១៤៦៧- ឃុំ ស្វាយធំ	- ដ -	១១នាក់
១៤៦៨- ឃុំ ស្វាយយា	- ដ -	៩នាក់
១៤៦៩- ឃុំ ធ្លក	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ស្វាយរៀង</u>

១៤៧០- ឃុំ ស្វាយរៀង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៤៧១- ឃុំ ព្រៃឆ្លាក់	- ដ -	៥នាក់
១៤៧២- ឃុំ គយត្របែក	- ដ -	៥នាក់
១៤៧៣- ឃុំ ពោធិតាហោ	- ដ -	៥នាក់

<u>ស្រុក ស្វាយទាប</u>

១៤៧៤- ឃុំ ច្រកម្ទេស	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៤៧៥- ឃុំ គគីសោម	- ដ -	៧នាក់
១៤៧៦- ឃុំ កណ្តៀងរាយ	- ដ -	៧នាក់
១៤៧៧- ឃុំ មនោរម្យ	- ដ -	៥នាក់
១៤៧៨- ឃុំ ពពែត	- ដ -	៥នាក់
១៤៧៩- ឃុំ ព្រៃតាអី	- ដ -	៥នាក់
១៤៨០- ឃុំ ប្រសូត្រ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨១- ឃុំ រមាំងថ្កោល	- ដ -	៥នាក់
១៤៨២- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៣- ឃុំ សង្ឃ័រ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៤- ឃុំ ស្វាយពោរ	- ដ -	៥នាក់

២១.ខេត្ត នាកែច

ស្រុក អន្លង់វែង

១៤៨៥- ឃុំ អង្គរបូរី	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៤៨៦- ឃុំ បាស្រែ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៧- ឃុំ គោកធ្លក	- ដ -	៥នាក់
១៤៨៨- ឃុំ ពន្លៃ	- ដ -	៧នាក់
១៤៨៩- ឃុំ ព្រែកផ្ទោល	- ដ -	៥នាក់
១៤៩០- ឃុំ ព្រៃផ្គាំ	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក បាទី

១៤៩១- ឃុំ ចំបក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៤៩២- ឃុំ ចំប៉ី	- ដ -	៥នាក់
១៤៩៣- ឃុំ ដូង	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៤- ឃុំ កណ្ដឹង	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៥- ឃុំ កុមាររាជា	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៦- ឃុំ ក្រាំងលាវ	- ដ -	៩នាក់
១៤៩៧- ឃុំ ក្រាំងធ្នង់	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៨- ឃុំ លំពង់	- ដ -	៧នាក់
១៤៩៩- ឃុំ ពារាម	- ដ -	៧នាក់
១៥០០- ឃុំ ពត់សរ	- ដ -	៩នាក់
១៥០១- ឃុំ សូភី	- ដ -	៧នាក់
១៥០២- ឃុំ តាំងដូង	- ដ -	៥នាក់
១៥០៣- ឃុំ ត្នោត	- ដ -	៧នាក់
១៥០៤- ឃុំ ត្រពាំងក្រសាំង	- ដ -	៧នាក់
១៥០៥- ឃុំ ត្រពាំងសាប	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក បុរីជលសារ

១៥០៦- ឃុំ បូរីជលសារ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥០៧- ឃុំ ជ័យជោគ	- ដ -	៥នាក់
១៥០៨- ឃុំ ដូងខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់
១៥០៩- ឃុំ កំពង់ក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់

១៥១០- ឃុំ គោកពោធិ៍	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក គិរីវង់

១៥១១- ឃុំអង្គប្រាសាទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៥១២- ឃុំ ព្រះបាទជាន់ជុំ	- ដ -	១១នាក់
១៥១៣- ឃុំ កំណប់	- ដ -	៥នាក់
១៥១៤- ឃុំ កំពែង	- ដ -	៧នាក់
១៥១៥- ឃុំ គិរីចុងកោះ	- ដ -	៥នាក់
១៥១៦- ឃុំ គោកព្រេច	- ដ -	៩នាក់
១៥១៧- ឃុំ ភ្នំដិន	- ដ -	៧នាក់
១៥១៨- ឃុំ ព្រៃអំពក	- ដ -	៧នាក់
១៥១៩- ឃុំ ព្រៃរំដេង	- ដ -	៩នាក់
១៥២០- ឃុំ រាមអណ្ដើក	- ដ -	៥នាក់
១៥២១- ឃុំ សោម	- ដ -	៧នាក់
១៥២២- ឃុំ តាអូរ	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក កោះអណ្ដែត

១៥២៣- ឃុំ ក្រពុំឈូក	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥២៤- ឃុំ ពេជសារ	- ដ -	៧នាក់
១៥២៥- ឃុំ ព្រៃខ្លា	- ដ -	៩នាក់
១៥២៦- ឃុំ ព្រៃយុថ្កា	- ដ -	៥នាក់
១៥២៧- ឃុំ រមេញ	- ដ -	៩នាក់
១៥២៨- ឃុំ ធ្លាប្រជុំ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក ព្រៃកប្បាស

១៥២៩- ឃុំ អង្កាញ់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៥៣០- ឃុំ បានកាម	- ដ -	៧នាក់
១៥៣១- ឃុំ ចំប៉ា	- ដ -	៧នាក់
១៥៣២- ឃុំ ចារ	- ដ -	
១៥៣៣- ឃុំ កំពែង	- ដ -	

១៥៣៤- ឃុំ កំពង់រាប	- ដ -	៥នាក់
១៥៣៥- ឃុំ ក្តាញ់	- ដ -	៥នាក់
១៥៣៦- ឃុំ ពោធិ៍រំចាក	- ដ -	៧នាក់
១៥៣៧- ឃុំ ព្រៃកប្បាស់	- ដ -	៧នាក់
១៥៣៨- ឃុំ ព្រៃល្វា	- ដ -	៧នាក់
១៥៣៩- ឃុំ ព្រៃផ្តៅ	- ដ -	៧នាក់
១៥៤០- ឃុំ ស្នោ	- ដ -	៥នាក់
១៥៤១- ឃុំ តាំងយ៉ាប	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក សំរោង

១៥៤២- ឃុំ បឹងត្រាញ់ខាងជើង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥៤៣- ឃុំ បឹងត្រាញ់ខាងត្បូង	- ដ -	៩នាក់
១៥៤៤- ឃុំ ជើងគួន	- ដ -	៧នាក់
១៥៤៥- ឃុំ ជំរះពេន	- ដ -	៩នាក់
១៥៤៦- ឃុំ ខ្វាវ	- ដ -	១១នាក់
១៥៤៧- ឃុំ លំចង់	- ដ -	៥នាក់
១៥៤៨- ឃុំ រវៀង	- ដ -	១១នាក់
១៥៤៩- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៧នាក់
១៥៥០- ឃុំ សឹង្ហ	- ដ -	៩នាក់
១៥៥១- ឃុំ ស្លា	- ដ -	៧នាក់
១៥៥២- ឃុំ ទ្រា	- ដ -	៩នាក់

ស្រុក ជួនកែវ

១៥៥៣- ឃុំ បារាយណ៍	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥៥៤- ឃុំ រកាក្នុង	- ដ -	៩នាក់
១៥៥៥- ឃុំ រកាក្រៅ	- ដ -	១១នាក់

ស្រុក ត្រាំកក់

១៥៥៦- ឃុំ អង្គតាសោម	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	១១នាក់
១៥៥៧- ឃុំ ជាងទង	- ដ -	៩នាក់

១៥៥៨- ឃុំ គុស	- ដ -	១១នាក់
១៥៥៩- ឃុំ លាយបូរ	- ដ -	១១នាក់
១៥៦០- ឃុំ ញ៉ែងញ៉ង	- ដ -	៧នាក់
១៥៦១- ឃុំ អូរសារាយ	- ដ -	៩នាក់
១៥៦២- ឃុំ ត្រពាំងក្រញូង	- ដ -	៧នាក់
១៥៦៣- ឃុំ ឧត្តមសុរិយា	- ដ -	៩នាក់
១៥៦៤- ឃុំ ពពេល	- ដ -	៧នាក់
១៥៦៥- ឃុំ សំរោង	- ដ -	៥នាក់
១៥៦៦- ឃុំ ស្រែរនោង	- ដ -	៧នាក់
១៥៦៧- ឃុំ តាកែម	- ដ -	១១នាក់
១៥៦៨- ឃុំ ត្រាំកក់	- ដ -	៩នាក់
១៥៦៩- ឃុំ ត្រពាំងធំខាងជើង	- ដ -	៧នាក់
១៥៧០- ឃុំ ត្រពាំងធំខាងត្បូង	- ដ -	៧នាក់

<u>ស្រុក ទ្រាំង</u>

១៥៧១- ឃុំ អង្កាញ់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៧២- ឃុំ អង្គខ្នុរ	- ដ -	៥នាក់
១៥៧៣- ឃុំ ជីខ្មា	- ដ -	៥នាក់
១៥៧៤- ឃុំ ខ្វាវ	- ដ -	៩នាក់
១៥៧៥- ឃុំ ប្រាំបីមុំ	- ដ -	៧នាក់
១៥៧៦- ឃុំ អង្គកែវ	- ដ -	៥នាក់
១៥៧៧- ឃុំ ព្រៃស្លឹក	- ដ -	៩នាក់
១៥៧៨- ឃុំ រនាម	- ដ -	៧នាក់
១៥៧៩- ឃុំ សំបួរ	- ដ -	៩នាក់
១៥៨០- ឃុំ សន្លុង	- ដ-	៥នាក់
១៥៨១- ឃុំ ស្មោង	- ដ -	៥នាក់
១៥៨២- ឃុំ ស្រង៉ែ	- ដ -	៧នាក់
១៥៨៣- ឃុំ ធ្លក	- ដ -	៥នាក់
១៥៨៤- ឃុំ ត្រឡាច	- ដ -	៥នាក់

២២.<u>ក្រុង កែប</u>

ខណ្ឌ ដំណាក់ចង្អើរ

១៥៨៥- សង្កាត់ អង្គោល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៥៨៦- សង្កាត់ អូរក្រសារ	- ដ -	៥នាក់
១៥៨៧- សង្កាត់ ពងទឹក	- ដ -	៧នាក់

ខណ្ឌ កែប

១៥៨៨- សង្កាត់ កែប	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៨៩- សង្កាត់ ព្រៃធំ	- ដ -	៧នាក់

២៣.ក្រុង ប៉ៃលិន

ខណ្ឌ ប៉ៃលិន

១៥៩០- សង្កាត់ ប៉ៃលិន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥៩១- សង្កាត់ អូរតាវ៉ៅ	- ដ -	៧នាក់
១៥៩២- សង្កាត់ ទួលល្វា	- ដ -	៥នាក់
១៥៩៣- សង្កាត់ បយ៉ាខា	- ដ -	៥នាក់

ខណ្ឌ សាលាក្រៅ

១៥៩៤- សង្កាត់សាលាក្រៅ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៥៩៥- សង្កាត់ ស្ទឹងត្រង់	- ដ -	៧នាក់
១៥៩៦- សង្កាត់ ស្ទឹងកាច់	- ដ -	៩នាក់
១៥៩៧- សង្កាត់ អូរអណ្តូង	- ដ -	៥នាក់

២៤.ខេត្ត ឧត្តរមានជ័យ

ស្រុក បន្ទាយអំពិល

១៥៩៨- ឃុំ អំពិល	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៥៩៩- ឃុំ បេង	- ដ -	៧នាក់
១៦០០- ឃុំ គោកខ្ពស់	- ដ -	៥នាក់
១៦០១- ឃុំ គោកមន	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ចុងកាល់

១៦០២- ឃុំ ជើងទៀន	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៦០៣- ឃុំ ចុងកាល់	- ដ -	៧នាក់
១៦០៤- ឃុំ ក្រសាំង	- ដ -	៥នាក់

១៦០៥- ឃុំ ពង្រ	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក សំរោង

១៦០៦- ឃុំ បន្សាយរាក់	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៥នាក់
១៦០៧- ឃុំ បុស្សូរ	- ដ -	៥នាក់
១៦០៨- ឃុំ កូនគ្រៀល	- ដ -	១១នាក់
១៦០៩- ឃុំ សំរោង	- ដ -	១១នាក់
១៦១០- ឃុំ អូរស្មាច់	- ដ -	៧នាក់

ស្រុក ត្រពាំងប្រាសាទ

១៦១១- ឃុំ ត្រពាំងប្រាសាទ	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៧នាក់
១៦១២- ឃុំ បាក់អន្លូង	- ដ -	៥នាក់
១៦១៣- ឃុំ អូរស្វាយ	- ដ -	៥នាក់
១៦១៤- ឃុំ ព្រះប្រឡាយ	- ដ -	៥នាក់
១៦១៥- ឃុំ ផ្អាវ	- ដ -	៥នាក់
១៦១៦- ឃុំ ទំនប់ដាច់	- ដ -	៥នាក់

ស្រុក អន្លង់វែង

១៦១៧- ឃុំ អន្លង់វែង	ចំនួនសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា	៩នាក់
១៦១៨- ឃុំ ផ្លាត	- ដ -	៥នាក់
១៦១៩- ឃុំ ត្រពាំងប្រីយ៍	- ដ -	៧នាក់
១៦២០- ឃុំ លំទង	- ដ -	៥នាក់
១៦២១- ឃុំ ត្រពាំងតាវ	- ដ -	៥នាក់

មាត្រា ២ .- រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- *ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា*
- *ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី*
- *ដូចមាត្រា២*
- *ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ*

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ.៤៧៥..អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស / រកត / ០៧០៤ / ១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៩ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២៩៩/២២០ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការបង្កើតរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

-បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៣០៥/១១១ ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៥ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា៤ មាត្រា១០ មាត្រា១១ មាត្រា១២ មាត្រា១៤ មាត្រា១៧ និងមាត្រា២០ នៃព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតរាជបណ្ឌិតសភា

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ របស់រាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

-បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីបុព្វសិទ្ធិ របស់បុគ្គលិក និងសមាជិកនៃរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

-យោងតាមសំណើរបស់ប្រធានរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា

សម្រេច

មាត្រា១: តែងតាំងលោក **ជួន ជីវិន** ជាប្រធានផ្នែកភូមិវិទ្យា និងនគរូបនីយកម្ម របស់វិទ្យាស្ថានមនុស្សសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម នៃរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា មានឋានៈស្មើ ប្រធាននាយកដ្ឋាន។

មាត្រា២: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា៣: រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ប្រធានរាជបណ្ឌិតសភាកម្ពុជា រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល:

-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
-ដូចមាត្រា៣
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ :...៤៨០.អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រម លេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញអនុក្រឹត្យ លេខ ៧៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការរៀបចំសមាសភាព រចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី ភារកិច្ច និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ
- យោងតាមសំណើរបស់អនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតែងតាំងលោក **ឈាង ជាន** ជាជំនួយការផ្ទាល់របស់ឯកឧត្តម **តាច សេងហួរ** ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកជាអនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ មានឋានៈស្មើ **ប្រធាននាយកដ្ឋាន** ជំនួសលោក **ហេង វិជ្ជា** ។

មាត្រា ២ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ អនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សាស្តារ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា ១ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដ ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ ✓

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៤៨១ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការផ្ទេរភារកិច្ច និង តែងតាំងមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៣០៦/១២២ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៦ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ .

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានផ្ទេរភារកិច្ចលោក ខា សុផាត ឋានន្តរស័ក្តិ នាយក្រមការ ថ្នាក់លេខ ៣ ពីអភិបាលស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ អោយទៅបំរើការងារនៅសាលាខេត្តក្រចេះ ដោយរក្សាឋានន្តរស័ក្តិ និង ថ្នាក់ ដដែល ។

មាត្រា ២ : ត្រូវបានតែងតាំងមុខតំណែងលោក ទ៉ា ថន ឋានន្តរសក្តិ អនុមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ១១ ជាអភិបាលស្រុកព្រែកប្រសព្វ ខេត្តក្រចេះ ។

មាត្រា ៣ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៤ : រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលពាក់ព័ន្ធ និង សាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :

- *ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា*
- *អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល*
- *ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី*
- *ដូចមាត្រា ៤*
- *ឯកសារ កាលប្បវត្តិ*

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខៈ ៤៥៧ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ
ស្ដីពី
ការតម្លើងថ្នាក់ជូនមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្ដីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្ដីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០២០០/១០៤ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០០ ស្ដីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរដ្ឋបាលជាន់ខ្ពស់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- យោងតាមសំណើរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ

សំរេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតម្លើងថ្នាក់ **លោក ឡាន់ ឆន** ពីវរមន្ត្រីថ្នាក់លេខ ៣ ទៅជាវរមន្ត្រីថ្នាក់លេខ ២ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរដ្ឋបាលជាន់ខ្ពស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២ : បៀវត្សមូលដ្ឋានរបស់ **លោក ឡាន់ ឆន** ត្រូវអនុវត្តគិតចាប់ពីថ្ងៃចេញអនុក្រឹត្យនេះតទៅ ដោយរក្សាទុកអតីតភាពសំរាប់ឡើងថ្នាក់តាមវេនជ្រើសរើស និងវេនអតីតភាពដដែល ។

មាត្រា ៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋលេខាធិការរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល :
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- ឯកសារ - កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ៤៨៣ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពីការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០១០០/០០៧ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០ ស្តីពីការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការរៀបចំការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន
- យោងតាមសំណើរបស់អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍

សម្រេច

មាត្រា ១ : ត្រូវបានតែងតាំងលោក ហោ ម៉ុនឡេង ជាអគ្គលេខាធិការរងនៃអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជម្ងឺអេដស៍ មានឋានៈស្មើ អគ្គនាយករង ។

មាត្រា ២ : បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៣ : រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋលេខាធិការនៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួន ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៣
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ